מזכירות הממשלה

מעודכן ליום 16.08.2015

סדר היום

לישיבת ועדת שרים לתיקוני החקיקה הנדרשים ליישום החלטות שנתקבלו במסגרת התכנית הכלכלית לשנות הכספים 2015-2016

יום שני, ב' באלול התשע"ה - 17 באוגוסט 2015

(בשעה 10:00 - במזכירות הממשלה)

	נושא	מספר נספח	השר המגיש
א.	טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015 - פרק ההגנה על בריאות הציבור (מזון) - פרק חקלאות - פרק חיבור מפעלי תעשייה לרשת הגז הטבעי - פרק מיסי פיתוח		שר האוצר
ב.	טיוטת חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשע"ה-2015 - פרק שונות (הטבות מס לפנסיה; רשויות מקומיות) - פרק ביטוח לאומי (חלק ב') (יופץ בנפרד לכשיתקבל)		שר האוצר

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015

פרק _': הגנה על בריאות הציבור (מזון)

א. <u>שם החוק המוצע</u>

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015, פרק _': הגנה על בריאות הציבור (מזון).

ב. <u>מטרת החוק המוצע והצורך בו</u>

1. להסדיר מחדש את הפיקוח על המזון המיוצר בארץ, המיובא לארץ והמשווק בארץ לצורך הבטחת בטיחותו, איכותו והסחר ההוגן בו, נוכח השינויים הרבים והקיצוניים שתעשיית המזון, בארץ ובעולם, עברה בשנים האחרונות מבחינה טכנולוגית, תרבותית ובריאותית שעיקריה הם כמפורט להלן –

א. עלייה בייצור ובצריכה של מזונות חדשים הכוללים מזונות שעברו הנדסה גנטית, תוספי תזונה ומזונות המוצגים כ"מזונות בריאות" אחרים, יחד עם הוספת טכנולוגיות חדשות וממוחשבות;

ב. עלייה בייבוא מוצרי מזון למיניו;

ג. עליית המודעות בקרב הציבור בארץ ביחס להיבטים הבריאותיים במזון והדרישה לרמה גבוהה יותר של הפיקוח;

ד. התרבות סכנות בריאות - עלייה בסחר הבינלאומי ובעקבות כך הסיכון מחיידקים כמו ליסטריה, אי קולי O157:H7, מיקרובקטריום וסלמונלה מחד גיסא וחומרים היכולים להוות סיכון לבריאות כמו מתכות כבדות, מיקרוטוקסינים וחומרי הדברה מאידך גיסא.

2. ליישם את החלטות הממשלה לעניין יבוא מזון רגיל, שמטרתן להקל את הדרישות הקיימות היום ליבוא מזון תוך הטלת אחריות על יבואני מזון כדי להבטיח את בטיחות המזון. ואלו הן:

א. החלטת ממשלה 5176 מיום 21.10.12 בעניין "יישום המלצות הצוות לבחינת רמת התחרותיות והמחירים בתחום מוצרי המזון והצריכה (דוח קדמי)", אשר פורסמו ביום 18.7.12. בסעיף 14 להחלטה נקבע כי "לשם הקלה על יבוא מקביל של מזון לישראל, להטיל על סגן השר במשרד הבריאות להקים צוות, שבו יהיו חברים המנהל הכללי של משרד הבריאות (יו"ר הצוות), המנהל הכללי של משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה והממונה על התקציבים במשרד האוצר או נציגיהם, לשם בחינת החלופות השונות להקלה על יבוא מקביל של מזון לישראל".

באותה החלטת ממשלה נכללו קביעות נוספות רלוונטיות, אשר היוו את תחילת הרפורמה בתחום ייבוא מזון רגיל, וזאת לשם קידום התחרות בשוק המזון (סע' 13 להחלטה): על מנכ"ל משרד הבריאות הוטל לתקן את הנהלים ותהליכי העבודה במשרד הבריאות בעניין יבוא מזון רגיל לישראל, וכן הוטל על משרד הבריאות ומשרד האוצר להגיע לסיכום, בתוך 30 יום ממועד קבלת ההחלטה, בדבר הקצאת המשאבים הנדרשים להגברת הפיקוח

והאכיפה הנדרשת ליישום ההחלטה והקמת מערכת המחשוב.

ב. בשנת 2013 הופץ תזכיר חוק לתיקון פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש] (תיקון מס' 5), התשע"ג-2013, אשר נועד ליישם את החלטת הממשלה 5176. נוסח זה לא הבשיל. הצעת החוק המוגשת כעת לועדת שרים לחקיקה היא למעשה נוסח מתוקן, שלם ומקיף ביחס לאותה הצעת חוק במתכונתה הקודמת.

ג. ביום 12.1.14 התקבלה החלטת ממשלה מספר 1169 בדבר "קידום הייבוא המקביל של מוצרי מזון", אשר נועדה לקדם את יישומם של סעיפים 14-13 להחלטת הממשלה 5176, שתוכנם פורט לעיל. בהחלטה זו נקבע כי יובאו לאישור הממשלה בתוך 30 יום כל תיקוני החקיקה הנדרשים לצורך יישום סעיף 13 להחלטה, ובמקרה של מחלוקת יכריע מנכ"ל משרד רה"מ. כמו כן שונה הרכב הוועדה שנקבע בסעיף 14 להחלטה, באופן שבין היתר בראש הוועדה יעמוד מנכ"ל משרד ראש הממשלה. על צוות זה הוטל לבחון חלופות נוספות ולהציע דרכי פעולה נוספות להקלה על ייבוא מזון מקביל.

ד. ביום 18.5.14 התקבלה החלטת ממשלה מספר 1606 בעניין "רפורמה בתחום ייבוא המזון הרגיל לישראל". בהחלטה זו הוטל על שרת הבריאות בשיתוף עם ראש הממשלה, שר האוצר ושר הכלכלה להפיץ תזכיר חוק לתיקון פקודת בריאות הציבור (מזון), שיקבע כי הסדרת יבוא המזון הרגיל לישראל תותאם לעקרונות יבוא המזון של רשויות בינלאומיות מתקדמות, כדוגמת האיחוד האירופי, המאפשרים כניסה של מזון רגיל על בסיס הצהרת היבואן על עמידה בכל הוראות הדין ופיקוח בשווקים. כן נקבעה הוראה לקידום הפצתו של תזכיר חוק להסדרת מתווה חדש בנוגע למזון מן החי, על ידי משרד החקלאות ומשרד הבריאות.

ה. ביום 25.6.15 התקבלה החלטת ממשלה מספר 112 שאישרה את טיוטת החוק המוצע, בכפוף לתיקונים ולהערות שבוצעו מיום קבלת ההחלטה.

3. לשנות את הבסיס לקיום הפיקוח על המזון ומהותו מחקיקה הנשענת היום על מצב חירום - חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957 (להלן – חוק הפיקוח) והצווים הרבים שנחקקו מכוחו – ועל פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 שנחקקה בשנת 1933 באנגליה, המהווים היום את הבסיס העיקרי לפיקוח על יצרני מזון ועל המזון עצמו, לחקיקה עכשווית המושתתת על העקרונות הקבועים במדינות המפותחות ובכלל זה הדירקטיבה האירופית והחוק האנגלי, לפי דרישות בית המשפט העליון, הכנסת והממשלה.

4. להסדיר את הפיקוח על יבוא מזון, וכן את ההליכים המנהליים לייבוא מזון המוסדרים היום בנהלים ולפשט ולהתאים את הפיקוח על יבוא מזון בהתאמה לסוגי המזון המיובא, הכל בהתאם להחלטות הממשלה המפורטות לעיל.

5. להסדיר את הפיקוח הווטרינרי על בשר ומוצריו, באמצעות גיבוש מערכת פיקוח וטרינרי אחידה ומודרנית, מבוססת על עקרונות של ניהול סיכונים.

6. השינויים הנדרשים מחייבים את כל אלה:

א. פיקוח יעיל והדוק - לצורך כך נחוצות השלמות בסמכויות, וכן ענישה מחמירה יותר

מהקיימות כיום.

ב. קביעת הסדרים חדשים ועדכניים יותר מאלו הקיימים היום על המזון, ובכלל זה הסדרת תקשורת אלקטרונית בין יצרני ויבואני מזון לבין רשויות המשרד כך שניתן יהיה לקצר את ההליכים הביורוקרטים ככל האפשר מבלי לוותר על הפיקוח הנדרש לשם שמירה על בריאות הציבור בכל המסע שהמזון עובר מייצורו או ייבואו דרך הובלתו, החסנתו ומכירתו ועד הגיעו לצרכן.

ג. הסדרה מחדש של ההוראות החיוניות לפיקוח על המזון, הנשענות היום לעניין ייצור מזון, סמכויות מפקחים ואיכות מזון על חוק הפיקוח וצווים מכוחו, וכן הסדרת החיוב בקבלת תעודת יבואן רשום וקביעת ההליכים המנהליים ביבוא מזון. לכן, בין הנושאים הטעונים הסדר מחדש נמצא הוראות המסדירות את סמכויות המפקחים, כגון הסמכות לגבות ראיות וליטול דוגמאות מזון לצורך בדיקתן, המוסדרת כעת על פי חוק הפיקוח; החיוב בקבלת רישיון יצרן, המוסדר היום לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א–1960.

ג. <u>עיקרי החוק</u>

עיקר 1 - הסדרה כללית של הרגולציה בכל שרשרת הערך של שוק המזון – מקטע הייצור, מקטע הייבוא ומקטע השיווק, לצורך הבטחת בטיחותו ואיכותו ולשם שמירה על בריאות הציבור.

עיקר 2 – הסדרת הפיקוח על ייבוא מזון, פישוט והתאמת תהליך הפיקוח לפי סוג המזון, כך שיבוצע מעבר מאישור מקדים על עמידה בדרישות חוקיות הייבוא של מזון "רגיל" (שאינו רגיש), לרבות הליך רישום יבואן והליך רישום ייבוא למזון או למוצר להצהרת יבואן, וקבלת אישור מיידי לייבוא, ושחרור סחורה מהנמל בתוך 24 שעות.

עיקר 3 – החמרת הענישה לעוסקים במזון המפרים את החוק, ומתן סמכות לגורמים המינהליים סמכות להטיל עיצומים כספיים במקרים המתאימים בשל שינוי שיטת הפיקוח על המזון ומעבר לפיקוח בדרכי השיווק.

עיקר 4 – רפורמה מקיפה בתחום הפיקוח הווטרינרי על בשר ומוצריו, שבמסגרתה תגובש מערכת פיקוח וטרינרי אחידה ומודרנית, מבוססת על עקרונות של ניהול סיכונים. במסגרת הרפורמה תבוטל באופן הדרגתי החובה להגיע לבדיקת משנה, והפיקוח ינוהל באמצעות תאגיד לפיקוח וטרינרי שיוקם בחוק.

ד. <u>השפעת החוק המוצע על החוק הקיים</u>

ביטול פקודת בריאות הציבור (מזון), התשמ"ד-1984, והחלפתה בחוק להגנה על בריאות הציבור (מזון), התשע"ה-2015.

ה. הממונה על התקציבים תומך בחוק המוצע.

ו. המשנה ליועץ המשפטי (חקיקה) סמכה את ידיה על נוסח החוק המוצע מבחינה משפטית.

ז. <u>השפעת החוק על תקציב המדינה וההיבט המנהלי</u>

כתוצאה משינוי מודל הפיקוח על מזון ומעבר לאכיפה בדרכי השיווק, הוקצו למשרד הבריאות

50 תקנים ליישום הרפורמה. עלות זו מוערכת בכ-12.5 מיליון ש"ח לשנה. בנוסף צפויות עלויות נוספות הנובעות משינוי המודל הרגולטורי.

ח. <u>התייחסות משרדי הממשלה</u>

הליך החקיקה, שארך למעלה משנה, התנהל על ידי צוות בין-משרדי, שמנה נציגים ממשרדי האוצר, הבריאות, המשפטים והכלכלה, והערות המשרדים השונים הוטמעו, ברובן, בנוסח טיוטת החוק.

כמו כן, הצוות בין-משרדי, שמנה גורמים מקצועיים ומשפטיים מהמשרדים האמורים לעיל, קיבל מספר רב של הערות לנוסח החוק מגורמים שונים בתעשייה ומבעלי עניין שונים. הצוות קיים ישיבות ארוכות, במספר סבבים, עם נציגים שונים מהמגזר העסקי, וביניהם נציגים מהתאחדות התעשיינים ואיגוד לשכות המסחר, התאחדות המלונות בישראל ונציגי עמותות לחלוקת מזון. במהלך ישיבות אלה נידונו סוגיות והסדרים רבים שמוצע להסדירם בחוק החדש, וחלק מההסדרים שונו והותאמו בהתאם להערות הנציגים האמורים, והוטמעו בנוסח שלהלן.

ט. <u>להלן נוסח החוק.</u>

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015

פרק _': הגנה על בריאות הציבור (מזון)

פרק א': מטרה ופרשנות

מטרה

1. חוק זה בא -

(1) להסדיר את אחריותו של יצרן מזון, את הפיקוח על ייצור מזון, את אחריותו של יבואן המייבא מזון ואת הפיקוח על יבוא מזון, והכל לשם אספקת מזון ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים לציבור ובכלל זה בתנאי ייצור נאותים, המתאימים לאמות המידה שנקבעו בחקיקת המזון בישראל;

(2) להסדיר את אחריותו של משווק מזון וחובותיו בכל שלב משלבי העברת המזון מעת יצורו, דרך ייבואו ועד מקום המכירה ישירות לצרכן, כדי להבטיח כי המזון הנמכר יוצר בידי גורם המורשה לכך, ואם יובא, שהיבואן בעל תעודת יבואן רשום, וכן כדי להבטיח כי הוא משווק ברמת איכות, תקינות ובטיחות נאותים המתאימים לאמות המידה שנקבעו בחקיקת המזון בישראל.

(3) לקבוע אמות מידה לבטיחות, תקינות ואיכות המזון בישראל, בהתאם למקובל במדינות המפותחות, לרבות בתקנים בינלאומיים מובילים.

הגדרות

2. בחוק זה -

"אזור"- אזור וכן שטחי המועצה הפלסטינית, כהגדרתם בתוספת לחוק לתיקון ולהארכת תקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז-2007[1].

"אישור יצור נאות" – אישור שנותן מנהל שירות המזון לבעל רישיון יצור בהתאם להוראות סעיף 44;

"אישור מוקדם לייבוא" – אישור לפי סעיף 52 שניתן ליבואן רשום, שנקוב בה מזון רגיש מסוים;

"אישור קבלת הצהרה" – אישור בדבר קבלת הצהרה לפי סעיף 55(ו) שניתן ליבואן רשום, בדרך ממוחשבת;

"בית קירור" – מקום המשמש לאחסנת מזון בקירור או בהקפאה;

"אתר האינטרנט"- הדף של שירות המזון באתר האינטרנט של משרד הבריאות;

"הצהרה" – הודעה לפי סעיף 55 שמסר יבואן רשום לרשם בדבר כוונתו לייבא מזון רגיל מסוים;

"הוועדה"- ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת;

---

[1] ס"ח התשס"ז, עמ' __ (להשלים).

"חומר טעם וריח" - "חומר טעם וריח" - חומר שאינו נצרך לכשעצמו, המוסף למזון כדי לשנותו או כדי להקנות לו טעם או ריח מסוימים, למעט חומרים בעלי טעם בלעדי מתוק, חמוץ או מלוח ותבלינים.

"חומר מסייע יצור" - חומר אשר אינו נצרך כמזון בעצמו, אשר נעשה בו שימוש מכוון למטרה טכנולוגית בייצור של מזון או רכיב במזון, ואשר שימוש בו עשוי להביא לנוכחות לא מכוונת ובלתי נמנעת של שאריות החומר או נגזרותיו במוצר המזון הסופי, ובתנאי שהן אינן מהוות סיכון בריאותי ואין להן כל מטרה טכנולוגית במוצר המזון הסופי;

"חלב גולמי" - נוזל, למעט קולוסטרום, המתקבל על ידי חליבה של בעל חיים שלא עבר תהליך עיבוד, לרבות אריזה; לעניין זה, "עיבוד", לרבות הוספה או גריעה מהחלב הגולמי;

"חוק לפיקוח על יצוא" - החוק לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז–1957;

"חוק רישוי עסקים" - חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968[2];

"חקיקת המזון" – חיקוק המפורט להלן:

(1) חוק זה, תקנות לפיו או הוראות המנהל, שפורסמו ברשומות, לפי סעיפים...

(2) תקנים רשמיים לפי חוק התקנים החלים על מזון, לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(3) חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים וצווים מכוחו החלים על מזון לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(4) צווים מכוח חוק הגנת הצרכן, שהותקנו בהסכמת שר הבריאות לפי סעיף 37(ב) בחוק הגנת הצרכן.

(5) תקנות שהתקין שר הבריאות מכוח חוק רישוי עסקים, המפורטות בתוספת הראשונה;

"טמפרטורה מבוקרת" – טמפרטורה מוגדרת הקבועה בחקיקת המזון, או בקביעת יצרן לעניין תנאי הייצור, האחסון וההובלה של מזון, ובכלל זה הוראה כי הטמפרטורה של מזון מסוים לא תעלה על טמפרטורה מסוימת או לא תפחת מטמפרטורה מסוימת או קביעת טווח טמפרטורות מוגדר, ויכול שתהא הגדרת טמפרטורה שונה בייצור, אחסון והובלה, וכן למוצר או סביבת המוצר;

"יבואן" – אדם העוסק בייבוא מזון;

"יבואן רשום" - אדם הרשום במרשם היבואנים לפי סעיף 65(ב) ויש לו תעודת יבואן רשום תקפה לפי סעיף 67;

"ייצור" – פעולה לפי אחד מסוגי הפעילות המפורטים בפסקאות (1) עד (6), והכל בין אם למטרות מכירה ובין אם לאו:

---

[2] ס"ח התשכ"ח, עמ' להשלים

(1) אריזת מזון, למעט צירוף יחד בעטיפה או בדרך אחרת של מספר מוצרי מזון מסומנים וארוזים מראש על ידי יצרן, אשר אינם דורשים אחזקה בטמפרטורה מבוקרת (להלן – עטיפה);

(2) סימון על גבי המזון או אריזתו, ולמעט כיתוב על גבי עטיפה אשר אינו שייך לסימון לפי החוק;

(3) הכנת מזון;

(4) עיבוד מזון או טיפול בו בכל דרך שהיא ובכלל זה הקפאת מזון והפשרתו, הוספת תוסף מזון, חומר טעם וריח או חומר מסייע יצור, ועיבוד כהגדרתו בסעיף 10;

(5) שינוי מזון מבחינת הצורה, הטיב, האיכות, הרכב, צבע, או מכל בחינה אחרת;

(6) פעילות שהיא אחת מאלה, ובלבד שמבוצעת על ידי מי שמקיים אחת מפעילויות לפי פסקאות (1) עד (5), כחלק בלתי נפרד מאתר הייצור:

(א) אחסנה בטמפרטורה מבוקרת;

(ב) הובלה בטמפרטורה מבוקרת;

ולמעט -

(1) איסוף, מיון, אריזה וסימון של ביצים כשהן טריות ובקליפתן; לעניין זה "טריות" – לאחר ההטלה, ללא טיפול כלשהו, למעט שטיפה, שימון או ציפוי;

(2) גידול וטיפוח בעלי חיים שבשרם או תוצרתם מיועדים למאכל אדם, המתתם ושחיטתם;

(3) גידול, קטיף, איסוף, מיון, אריזה וסימון של תוצרת חקלאית טרייה מן הצומח וכן פעולות הבחלה או חיתוך שמתבצעות בבית אריזה של ירקות או פירות לפי החוק לפיקוח על ייצור הצמח ושיווקו, התשע"א-2011; לעניין זה, "טרייה" – לאחר הקטיף, ללא עיבוד;

(4) דייג ומיון דגים, לרבות סרטניים ורכיכות, בסמוך לאחר הדייג האמור;

(5) צייד;

(6) חליבה, אחסון חלב גולמי והובלתו עד שער המחלבה;

(7) כל השלבים של ייצור דבש בכוורת עד רדייתו מהכוורת;

"יצרן" – אדם העוסק בייצור מזון;

"לשכת בריאות מחוזית" – לשכת בריאות של משרד הבריאות האחראית על מחוז, ולרבות לשכת הבריאות האזורית אשקלון;

"מזון" - כל חומר, מעובד, מעובד למחצה או שאינו מעובד, כולל משקאות וגומי לעיסה, המיועד לצריכת אדם בבליעה, לעיסה או שתייה, או כל חומר שהיה בשימוש בייצור מזון, הכנתו או בתהליך עיבודו של מזון, לרבות מזון ייעודי ומי שתייה כהגדרתם בסעיף 52א לפקודת בריאות העם, 1940, ולמעט תכשיר קוסמטי, מוצרי טבק כהגדרתו בפקודת הטבק [נוסח חדש], סמים כהגדרתם בפקודת הסמים המסוכנים, מכשיר המשמש לטיפול רפואי, כהגדרתו בפסקה (1) להגדרה "ציוד רפואי" בחוק ציוד רפואי, התשע"ב-2012, ותכשיר או סמי מרפא כהגדרתם בפקודת הרוקחים [נוסח חדש] ובכלל זה כאשר הסם המסוכן, התכשיר או סם המרפא הוא חלק מתהליך הייצור של מזון אחר;

"מזון חדש" (novel food) – מזון או רכיב מזון שמתקיים בו האמור בפסקאות (1) ו-(2):

(1) מתקיים בו אחד מאלה:

(א) הוא בעל מבנה ראשוני חדש ברמה המולקולארית או אשר עבר שינוי מכוון במבנה הראשוני ברמה המולקולארית אשר אין לגביו ניסיון רב של צריכה בטוחה לאדם בישראל; לעניין פסקה זו, "ניסיון רב של צריכה בטוחה לאדם בישראל" – ניסיון רב של צריכה בטוחה בישראל לפני חודש פברואר בשנת 2006;

(ב) הוא מכיל אורגניזם מהונדס או חלק ממנו;

(ג) הוא מכיל צמחים, בעלי חיים, מיקרואורגניזמים, פטריות או אצות או בודד מהם, ואינו כולל אנזימים, אשר אין לגביהם ניסיון רב של צריכה בטוחה לאדם בישראל;

יוצר בתהליך ייצור חדש, למעט תהליך ניקוי וחיטוי, והתהליך גרם לשינוי בהרכב המזון או במבנהו או ברכיביו אשר השפיע על ערכו התזונתי, חילוף החומרים בגוף או רמת החומרים הבלתי רצויים במזון; לעניין פסקה זו, "תהליך ייצור חדש" – תהליך ייצור שלא נעשה בו שימוש רב בישראל לגבי המזון או רכיב המזון המסוים;

(2) הוא אינו אחד מאלה:

(א) תוסף תזונה או רכיב של תוסף תזונה שהשר קבע שהוא מותר לשימוש ובהתאם לתנאים שקבע;

(ב) תוסף מזון שהשר קבע שהוא מותר לשימוש ובהתאם לתנאים שקבע;

(ג) חומר מסייע יצור או חומר טעם וריח;

"מזון ייעודי" – מזון המותאם לצרכים בריאותיים או תזונתיים מיוחדים, אשר עוצב ותוכנן לצרכים תזונתיים במצבי מחלה, בעיות פיזיות ומטבוליות או הפרעות במערכת העיכול, ובכלל זה הפרעות ספיגה, לעיסה, בליעה ואחרות, בין אם נצרך בדרך של בליעה או לעיסה ובין אם בדרך אחרת, ולמעט בהזנה תוך ורידית;

"מזון מזויף" - מזון השונה בתכונותיו מהגדרות חקיקת המזון החלות על המזון או מקביעת היצרן; עורב בו חומר זר, או שנגרע חלק מחלקיו, הכל באופן המשפיע על איכותו, מהותו או תכונותיו, זולת אם נקבע אחרת בחוק זה;

"מזון רגיל" – מזון שאינו מזון רגיש;

"מזון רגיש" – סוג מזון שהשר, לפי המלצת מנהל שירות המזון, הכריז עליו שהוא מזון רגיש לפי הוראות סעיף 50 או סוג מזון שמנהל שירות המזון הכריז עליו שהוא מזון רגיש בהכרזה זמנית לפי הוראות סעיף 51;

"מכירה" – בסיטונאות או בקמעונאות, באופן מקוון, ברוכלות או בכל דרך אחרת, בין שלא בתמורה ובין בתמורה, לרבות תמורה ישירה, עקיפה, מותנית או נדחית, ולרבות -

(1) הצעה למכור;

(2) פרסום והצגה;

(3) החלפה או המרה;

(4) אחסנה או החזקה;

(5) הפצה, הספקה או חלוקה;

(6) הובלה, משלוח או העברה, ובכלל זה במסגרת מכירה ברוכלות;

"המנהל" - המנהל הכללי של משרד הבריאות או עובד המדינה שהוא הסמיכו לכך;

"מפקח" – מי שמונה על ידי השר לפי סעיף 114;

"מפעל שאושר לייצוא"- מפעל שקיבל אישור לייצוא לפי החוק לפיקוח על יצוא;

"מעבדה בישראל" – מעבדה לבריאות הציבור של משרד הבריאות או מעבדה שהוכרה לפי סעיף 84ב;

"משווק" – כל מי שעוסק במכירה של מזון;

"משווק גדול" - ספק גדול או קמעונאי גדול, כהגדרתם בחוק קידום התחרות בענף המזון, התשע"ד-2014;

"נושא משרה בתאגיד" – מנהל החברה, מנהל אבטחת איכות בחברה או כל תפקיד אחר שמשמעותו דומה וכן כל בעל תפקיד בכיר בתאגיד בתחום איכות המזון ובטיחותו, ולרבות בעל שליטה בתאגיד; לעניין זה, "שליטה" - כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968[3];

"נותן רישיון ייצור" - מנהל שירות המזון או רופא מחוזי;

"ניהול סיכונים"- ניהול סיכונים מקובל בתחום בטיחות המזון במדינות מפותחות המתייחס לסיכון הנשקף מהמזון.

"נמל" – נמל ימי, נמל תעופה או מעבר יבשתי שבהם קיים אחד או יותר מאלה:

---

[3] ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

(1) תחנת הסגר;

(2) שירות הסגר למזון רגיל שהקים המנהל לפי סעיף 1 לפקודת ההסגר; רשימת הנמלים בהם הוקם שירות הסגר כאמור תפורסם באתר האינטרנט של המשרד.

"סימון" - סימון מזון, ציונו, כינויו, התווייתו או תיאורו בדרך אחרת, ובכלל זה אזהרות, וכן כל דבר מודפס, מצויר או מתואר בדרך אחרת והכל בין כשהוא מופיע על מזון, ובין כשהוא צמוד אליו, ארוז עמו או חלק בלתי נפרד מהאריזה או הצרור המכיל אותו;

"סמל תנאי ייצור נאותים" – סמל שקבע השר לפי סעיף 47(3);

"עוסק במזון" – מי שעיסוקו במזון, לרבות רוכל.

"עיסוק במזון" – כל אחד מאלה - ייצור, ייבוא, ייצוא ומכירה של מזון;

"עקיבות" - היכולת לאתר ולעקוב אחר מזון וחומרי הגלם ששימשו לייצורו או חומר אחר המיועד או הצפוי להיות משולב במזון, הכל בכל אחד משלבי היצור, המכירה לרבות יבוא, ההובלה, האחסנה, העיבוד, השיווק או הסחר בו, ולרבות היכולת לעקוב אחר בדיקות, מפרטים ואישורים, מגורמים בארץ ובחוץ לארץ, ומגורמים אשר החזיקו או עיבדו בכל דרך שהיא את חומרי הגלם או המזון;

"פקודת מחלות בעלי חיים"- פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה- 1985;

"צרור" - כל דבר שעוטפים, אורזים או מצרפים בו מזון או שנותנים לתוכו מזון;

"קביעת היצרן" - התנאים שסומנו על גבי המזון או אריזתו על ידי בעל רישיון היצרן או בעל תעודת היבואן הרשום, לפי העניין, לרבות לעניין אחסון, הובלה וטמפרטורה מבוקרת;

"רופא מחוזי" – רופא הממונה על לשכת בריאות מחוזית, לרבות רופא אזורי בלשכת הבריאות האזורית אשקלון, ואם לא מונה רופא אזורי כאמור, רופא נפתי בלשכת הבריאות האזורית אשקלון; לעניין זה- "לשכת בריאות מחוזית" – לשכת בריאות של משרד הבריאות האחראית על מחוז, ולרבות לשכת הבריאות האזורית אשקלון;

"רופא ממשלתי" – כל אחד מאלה:

(1) רופא מחוזי, רופא הממונה עליו ורופאים הכפופים לו במחוז או בנפה;

(2) רופא וטרינרי שהוא עובד מדינה;

(3) רופא וטרינרי או רופא וטרינרי שהוא עובד רשות מקומית, שמונה או שיש לו סמכות לכך לפי סעיפים 89 או 90;

"רישיון אחסנה" – רישיון לאחסון בטמפרטורה מבוקרת לפי סעיף 81;

"רישיון הובלה" – רישיון להובלה בטמפרטורה מבוקרת שניתן לפי סעיף 80;

"רישיון ייצור" – רישיון לייצור מזון שניתן לפי סעיף 33;

"רישיון עסק" – רישיון, היתר או אישור לפי חוק רישוי עסקים, שעניינו מזון, לרבות הובלת מזון או אחסון מזון;

"רשות מקומית" - עירייה או מועצה מקומית שנתכוננה לפי פקודת המועצות המקומיות;

"שיווק קמעונאי" – מכירת מוצר ישירות לצרכנים;

"שירות הסגר" – כמשמעותו בסעיף 1 לפקודת ההסגר [נוסח חדש], התשמ"א–1981[4] (להלן – פקודת ההסגר);

"שירות המזון" – שירות המזון הארצי במשרד הבריאות;

"השר" - שר הבריאות;

"תווית" - סימן או ציון או כל דבר מודפס, מצויר או מתואר בדרך אחרת המופיע על מזון, צמוד אליו, ארוז עמו או כחלק בלתי נפרד מהאריזה והמתייחס למזון או לצרור המכיל אותו.

"תוסף מזון" - חומר שאיננו נצרך באופן שגרתי כמזון בעצמו, ואיננו משמש כרכיב אופייני של המזון, בין אם יש לו ערך תזונתי ובין אם אין לא, אשר הוספתו למזון הינה למטרה טכנולוגית בייצור, הובלה או אחסון, ומביאה או צפויה להביא לכך שהחומר או תוצרי הלוואי שלו הופכים למרכיב במזון באופן ישיר או עקיף, או משפיעים בצורה אחרת על תכונות המזון, למעט מזהם, חומר טעם וריח וחומר המוסף למזון כרכיב תזונתי;

"תוסף תזונה" - ויטמין, מינרל, חומצת אמינו, צמח או מזון אחר, ולרבות תמצית, מיצוי, רכיב, תוצר פירוק, נגזרת או תערובת של כל אחד מאלה, למעט אם הוא –

(1) תכשיר רשום לפי פקודת הרוקחים;

(2) צמח מרפא כהגדרתו בפקודת הרוקחים, ובלבד שאינו מוצג כמזון קונבנציונלי.

"תחנת הסגר" – שירות הסגר שמקיים המנהל לפי סעיף 1 לפקודת ההסגר;

"תנאי ייצור נאותים" - תנאי בקרה, לרבות בקרת איכות ובטיחות, לפי תקנים בין-לאומיים מקובלים שנועדו להבטיח את התקיימותם של התנאים, התקנים או ההוראות המהותיים החלים על ייצור ושיווק המזון, לרבות לפי הוראות היצרן;

"התקנים הבין-לאומיים המקובלים" – התקנים בתחום הבטיחות במזון המנויים להלן, הכוללים הליך מובנה וקבוע של זיהוי כשלים בתהליכי הייצור וההובלה של המזון, ניתוח סיכון לנקודות פיקוח קריטיות (HACCP – Hazard Analysis Critical Control Points), ואמצעים לשמירה על עקיבות המוצרים ואיסוף יזום שלהם מן השוק:

(1) תקנים של המכון הבין-לאומי לתקינה the International Organization for Standardization (ISO);

---

[4] דמ"י נוסח חדש מס' 35, עמ' 747.

(2) תקני ה-Food Hygiene Basic Texts של Codex Alimentarius;

(3) כל תקן בין-לאומי אחר המקובל בקרב המדינות המפותחות, שקבע השר לעניין זה;

"תעודות" - כל אחת מאלה:

(1) אישור מוקדם לייבוא;

(2) אישור קבלת הצהרה;

(3) תעודת יבואן רשום;

(4) תעודת שחרור;

"תעודת יבואן רשום" - כמשמעותה בסעיף 67;

"תעודת שחרור" - תעודה שמנפיק שירות ההסגר ליבואן לצורך שחרור של משלוח מזון מתחנת ההסגר או מנמל, לפי הוראות סעיף 57.

פרק ב': הבטחת תקינות המזון ואיכותו

סמכות השר להתקין תקנות לשם הבטחת תקינות המזון ואיכותו

3. (א) השר רשאי, באישור הוועדה, להתקין תקנות לשם הגנה על בריאות הציבור, ובכלל זה נקיטת אמצעים למניעת כל אחד מאלה:

(1) סכנה לבריאות הציבור ממזון;

(2) עיסוק במזון שיש בו סכנה לבריאות הציבור;

(3) חשש לסכנה ממזון או מעיסוק בו כאמור בפסקאות (1) ו-(2) או פעולות העלולות להביא לחשש כאמור.

(ב) השר רשאי, באישור הוועדה, לקבוע בתקנות דרישות לשם שמירה על בטיחותו של מזון, איכותו ותקינותו, ובכלל זה הוראות בעניינים אלה:

(1) בטיחותו, איכותו, מהותו ותכונותיו של מזון, לרבות פירוט של דרישות או תקנים שיחולו ביחס למזון;

(2) סימון נאות של מזון, לרבות סימון תזונתי של סוכרים במזון, הימצאות גלוטן במזון, הוראות בדבר חובת סימון אזהרת חנק על גבי אריזת של מוצרים מסוימים וכן הוראות בדבר סימון אזהרה בשלט במקום הממכר בנוסף לאזהרה על אריזת מוצרים, ולרבות לעניין שפת הסימון;

(3) נטילת דוגמאות מזון ובדיקתן;

(4) תנאים לאישור מעבדות, ובכלל זה סוגי הבדיקות ודרכי ומועדי עריכתן, תוקף האישור, וכן תנאים באישור ודרכי פסילתו;

(5) אגרות בעד שירות הניתן לפי חוק זה והוראות לעדכונן, לרבות לעניין מתן רישיונות, היתרים, תעודות ואישורים, ובכלל זה אישורי מעבדות, ובעד בקשות למתן שירות כאמור, שנקבעו לפי חוק זה.

(ג) תקנות לפי סעיף זה יכול שיהיו דרך כלל או ביחס לאזור או למקום שיפורטו, וכן יכול שיהיו כלליות, או לקבוצות או לסוגים שונים של מזון או למזון מסוים, לרבות לאוכלוסייה שלה מיועד המזון, ויכול שיאסרו, יגבילו או יתירו סימון או פרסום לגבי עניין מסוים שנקבע בהן במפורש.

(ד) במקרה של סתירה בין תקנות לפי סעיף זה, בנושאים אלה, לבין הוראות תקן רשמי החל על מזון או חומרים הבאים עימו במגע, יגברו הוראות התקנות:

(1) מזהמים כימיים;

(2) מזהמים ביולוגיים;

(3) שאריות חומרי הדברה;

(4) תוספי מזון;

(5) חומרי טעם וריח;

(6) מסייע יצור;

(7) טמפרטורה באווירה מבוקרת;

(8) אורך חיי מדף מרביים.

יצור, יבוא או שיווק מזון בניגוד לתקנות

4. לא ייצר יצרן ולא ייבא יבואן מזון ולא ימכור משווק מזון בניגוד לתקנות לפי סעיף 3, להוראות לפי חוק זה או להנחיות משרד הבריאות שפורסמו באתר האינטרנט.

יצור, יבוא או שיווק של מזון פסול

5. לא ייצר יצרן, לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק, מזון שנמצא בו אחד מאלה:

(1) המזון אינו ראוי למאכל אדם;

(2) המזון מצוי בתנאי תברואה בלתי נאותים;

(3) יש במזון חומר רעיל או מזיק, מן הסוגים כמפורט בתוספת, אלא אם הדבר הותר בתקנות ובמידה שהותרה בתקנות;

(4) יש במזון חומר מחולל מחלה בבני אדם;

(5) נמצא במזון גוף זר שאינו חלק מהחומרים המשמשים באופן שיטתי בייצור המזון המסוים;

(6) אריזת המזון נפגמה באופן העלול לחשוף את המזון בתוכה לזיהום, לגורמי סיכון סביבתיים או לרקב;

(7) המזון נתקלקל; לעניין זה, "נתקלקל" - התקיים במזון קלקול, לרבות באחד מאלה, ובלבד שאינו מתקיים במזון על פי אופיו והרכבו של המזון:

(א) אריזתו התנפחה;

(ב) יש בו עובש נראה לעין;

(ג) רכיב במזון תסס או החמיץ.

יצור, יבוא או שיווק של מזון שבו ליקוי העלול לגרום לפגיעה בתקינות המזון ואיכות

6. לא ייצר יצרן, לא ייבא יבואן, ולא ימכור משווק, מזון שנמצא בו אחד מליקויים אלה, במידה העלולה לגרום לפגיעה בתקינות המזון או בבטיחותו -

(1) רקוב או שיש בו רקב;

(2) עבר שינוי לא אופייני של צבע, מרקם, ריח או טעם שלא כחלק שיטתי מתהליך ייצור המזון המסוים;

(3) הושחת;

(4) נמצא בו או נתווסף בו או באריזתו, חומר רעיל או מזיק או דבר אחר שלא צריך להימצא בו, וכן מזהם, ובכלל זה מזהם ביולוגי או כימי;

(5) המזון יוצר, יובא או שווק בתנאים שאינם בהתאם להוראות לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים;

(6) חסר בו רכיב או חומר שצריך להימצא בו, כולו או חלקו, והכל בין אם הרכיב מופיע בהרכב המזון על גבי תווית המזון ובין אם לא.

הצעת מזון לציבור העלול לפגוע בבריאותו

7. לא יציע אדם לציבור מזון שאינו ראוי למאכל אדם או שהוא פגום מחמת רקב, הזדהמות או כל סיבה אחרת, והכל ובלבד שהוא עלול לפגוע בבריאות של אדם; לעניין זה, "ציבור" – למעט מקרים הבאים בגדר סעיף 177.

הסדרת הכנסת חומרים למזון

8. (א) לא ייצר יצרן, לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח, אלא אם הותר התוסף או החומר בתקנות לפי חוק זה וכפי שהותר.

(ב) לא ייצר יצרן מזון תוך שימוש בחומר מסייע יצור שנקבעו לגביו הוראות בתקנות, אלא בהתאם לתקנות האמורות; לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק מזון הכולל חומר כאמור.

(ג) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור, ייבוא ושיווק של תוספי מזון, חומרי טעם וריח וחומרים מסייעי יצור.

הסדרת הוספת מים וחומרים לבשר

9. (א) בסעיף זה -

"בשר" - חלקים אכילים של בהמות, עופות ודגים;

"בהמות" – שרירי השלד של בהמות כהגדרתן לפי פקודת מחלות בעלי חיים, עם עצמות או בלעדיהן;

"עופות" – כהגדרתם לפי פקודת מחלות בעלי חיים, עם עצמות או בלעדיהן ועם עור או בלעדיו;

"דגים" – בעלי חיים החיים במים, לרבות סרטניים ורכיכות;

"בשר מיושן" – שרירי שלד של בהמות שעברו תהליך של הבחלה טבעית בטמפרטורה שלא עלתה על שתי מעלות צלסיוס ולא פחתה מאפס מעלות צלסיוס במשך ארבעה עשר ימים רצופים לפחות;

"בשר מיושן קפוא" - בשר מיושן שהוקפא לאחר תהליך ההבחלה;

"בשר טרי" - בשר אשר לא עבר עיבוד כלשהו, למעט צינון בטמפרטורה שלא עלתה על ארבע מעלות צלסיוס ולא פחתה מאפס מעלות צלסיוס, ובלבד שנשמרו תכונותיו הטבעיות של הבשר;

"בשר קפוא" - בשר אשר לא עבר עיבוד כלשהו, למעט הקפאה בטמפרטורה פנימית שלא עלתה על 18 מעלות צלסיוס מתחת לאפס;

"עיבוד" - עיבוד מכל סוג שהוא של בשר, לרבות הוספת מים, תבלינים, חומרי כבישה או חומרים אחרים וכן הפשרה וכבישה ולמעט ניקור, הכשרה, פירוק, פריסה ואריזה;

"מוצר בשר מעובד" - מוצר המיוצר מבשר טרי או מבשר קפוא שעבר עיבוד, לרבות מוצר המכיל בשר ושאינו מוכן לאכילה;

"תכונות טבעיות של בשר" - טעם, צבע, ריח ומרקם;

(ב) לא ייצר יצרן, לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק בשר כבשר טרי, מיושן, מיושן קפוא או קפוא, אלא אם כן הוא בשר טרי, מיושן, מיושן קפוא או קפוא, לפי העניין.

(ג) לא יוסיף יצרן, יבואן או משווק למוצר בשר מעובד חומר מכל סוג שהשר קבע לגביו הגבלות או איסורים לפי הוראות סעיף קטן (ה)(1).

(ד) לא ייצר יצרן, לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק מוצר בשר מעובד אלא אם כן הוא מסומן במילים "מוצר בשר מעובד", "מוצר עוף מעובד" או "מוצר דג מעובד", לפי העניין;

(ה) שר הבריאות, באישור הוועדה, יקבע בתקנות את כל אלה:

(1) סוגי חומרים שאסור להוסיפם למוצר בשר מעובד והגבלות על הוספת חומרים למוצר כאמור;

(2) אופן סימון שיעור המים שמכיל מוצר בשר מעובד שלא עבר טיפול בחום, ודרכי חישוב של שיעור המים המוסף במוצר בשר מעובד מסוים;

(3) אופן סימון מוצר בשר מעובד, בשר מיושן, בשר מיושן קפוא, בשר טרי ובשר קפוא, לרבות אופן סימון החומרים והמים שהוספו, גודל האותיות, וכללים נוספים בדבר האריזה.

(ו) תקנות לפי סעיף זה יכול שיהיו כלליות או לסוגים שונים של מוצר בשר מעובד, כפי שקבע השר.

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מתחולת הוראות סעיף __(הקודם, הסדרת הכנסת חומרים למזון).

הסדרת חומרים הבאים במגע עם המזון

10. לא ייצר יצרן ולא ייבא יבואן מזון שאריזתו, החומרים שמהם היא עשויה, תכונותיה או דרכי החזקתה וכן חפץ או חומר הנלווה למזון בתוך אריזתו, נאסרו או הוסדרו בחקיקת המזון, אלא כאמור בחקיקה האמורה.

הסדרת שימוש בשאריות מזון

11. (א) בסעיף זה, "שאריות" – מזון שניטש, הושלך או נזרק, לרבות מה שנותר ממזון שהועמד בבית אוכל לצריכתו של אדם.

(ב) לא ייצר יצרן מזון משאריות, לא ייבא יבואן מזון שהוא שאריות ולא ימכור משווק מזון שהוא שאריות, למעט במקרים שקבע השר בתקנות.

(ג) מנהל שירות המזון רשאי להורות, בהוראה שתפורסם בהודעה ברשומות ובאתר האינטרנט, כי מה שנותר ממזון לאחר עיבודו יראה כשאריות לעניין סעיף זה; הוראה לפי סעיף זה יכול שתהיה, בין השאר, ביחס למזון מסוים או ביחס לדרך עיבוד מסוימת.

החזקה במזון בהתאם להוראות היצרן 12. משווק יחזיק מזון בהתאם להוראות יצרן המזון.

תאריך אחרון לשימוש או המומלץ לשימוש 13. (א) לא ימכור משווק ולא ייבא יבואן מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו, כפי שקבע יצרן המזון, עבר.

(ב) לא יעשה יצרן שימוש במזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו, כפי שקבע יצרן המזון האמור, עבר; ואולם, רשאי מנהל שירות המזון להתיר לבעל רישיון יצרן שימוש במזון מסוים בתנאים ולייעוד שיקבע; היתר כאמור יפורסם באתר האינטרנט, מבלי לפרסם פרטים מזהים בדבר מגיש הבקשה להיתר.

הסדרת ייצור, ייבוא ושיווק של מזון ייחודי 14. (א) בסעיף זה, "מזון ייחודי" - כל אחד מאלה: תוסף תזונה, מזון חדש או מזון ייעודי.

(ב) לא ייצר יצרן, לא ייבא יבואן ולא ימכור משווק מזון ייחודי, אלא אם הותר הדבר לפי חוק זה וכפי שהותר.

(ג) יצרן או יבואן יהיה רשאי להגיש בקשה בעניין הכרה במזון חדש וקביעה בהתאם להוראות שייקבעו לפי סעיף קטן (ה)(1).

(ד) רשימת מזונות שהוכרו כמזונות חדשים לפי סעיף זה, תפורסם בהודעה ברשומות ובאתר האינטרנט.

(ה) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור, ייבוא ושיווק מזון ייחודי, ובכלל זה הוראות בנושאים אלה:

(1) בקשות לרישום סוגי מזון חדש כאמור בסעיף קטן (ב), תנאים לאישורם, וכן לקבוע אגרות לבקשות רישום כאמור

(2) סימון מזון ייחודי, ייצורו, ייבואו.

איסור ייחוס סגולות מרפא למזון 15. לא ייחס אדם למזון סגולה של חיזוק או ריפוי הגוף או אחד מאיבריו או מערכותיו, או של מניעת מחלה או ריפוי שלה, בדרך של סימון או פרסום, אלא אם כן הותר הדבר בתקנות לפי סעיף 3.

הסמכה להתקין תקנות בעניין משקאות משכרים 16. השר רשאי לקבוע הוראות לעניין החלת הוראות חוק זה על ייבוא, ייצוא, ייצור ושיווק של משקאות משכרים, ובכלל זה הדרישה להיעדר עבר פלילי, בשינויים ובתנאים שיקבע, ובכלל זה דרישה כי יצרן משקאות משכרים יהיה בעל האישורים הנדרשים כדין לצורכי מס.

התאמת הסימון והמסמכים למזון 17. (א) בסעיף זה, "מידע או סימון שאינו תואם את המזון" - למעט אי התאמה בסימון או במידע המותר לפי חקיקת המזון.

(ב) לא ייצר יצרן ולא ייבא יבואן מזון המסומן בסימון אשר אינו תואם את המזון;

(ג) לא ימסור יצרן או יבואן מידע המתייחס למזון שהוא מייצר או מייבא, לפי העניין, ואשר אינו תואם את המזון, ובכלל זה מידע הנוגע לתהליך ייצור המזון, מהותו, רכיביו או תכונותיו.

(ד) לא ימסור משווק מידע המתייחס ל –

(1) מזון שאינו ארוז מראש שהוא משווק, ואשר אינו תואם את תכונות המזון.

(2) מזון ארוז מראש שהוא משווק, ואשר אינו תואם את תכונות המזון בפרט מהותי העשוי לסכן את בריאות הצרכן.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות לפי חקיקת המזון לרבות מה שהותר לפיה.

סימון מזון 18. (א) יצרן או יבואן יסמן את המזון או את אריזתו, לפי העניין, בסימונים ולא יאוחר מהמועדים הקבועים בסעיפים ___, לפי העניין;

(1) סימונים כפי שנקבעו בתקנות לפי חוק זה;

(2) סימון מוצר בשר מעובד כהגדרתו בסעיף 10(א), ובכלל זה, בשר שהוסף לו מים או חומר מכל סוג שהוא- יסומן במילים "מוצר בשר מעובד" או "מוצר המכיל בשר", בהתאם להוראות לפי סעיף 3 או לפי סעיף 10(ה)(2) או (3);

(3) הוראות לעניין סימון כפי שנקבעו באחד או יותר מאלה:

(א) תקנים רשמיים לפי חוק התקנים החלים על מזון, לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון;

(ב) צווים מכוח חוק הגנת הצרכן, שהותקנו בהסכמת שר הבריאות לפי סעיף 37(ב) בחוק הגנת הצרכן;

(ג) חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים וצווים מכוחו החלים על מזון לרבות חומרים או מוצרים הבאים במגע עם מזון.

(4) הנחיות שפרסם מנהל שירות המזון לפי סעיף... ופורסמו ברשומות ובאתר האינטרנט.

(ב) יצרן ישלים עמידתו בהוראות לעניין סימון לפי סעיף קטן (א), טרם הובלת המזון למחסן שנמצא מחוץ לאתר הייצור או למשווק, אלא אם נקבע אחרת ברישיון היצרן שלו.

(ג) משווק יסמן את המזון או את אריזתו בסימונים כאמור בסעיף קטן (א) החלים על פעולתו כמשווק או ביחס למקום ממכר המזון.

איסור סימון או שינוי סימון 19. (א) לא ישנה אדם סימון שנדרש לפי חקיקת המזון וסומן על גבי מזון, ובכלל זה, לא יסתירו, לא יסירו, לא יוסיף על גביו ולא ימחקו, אלא אם הדבר הותר לפי חקיקת המזון.

(ב) אין באמור בו כדי למנוע הוספת סימון אשר נדרש לפי דין אחר או סימון אשר אין לגביו הוראות בחקיקת המזון, ובלבד שאין בהוספת הסימון כדי להפר את הוראות סעיף קטן (א).

(ג) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) ו- (ב), רשאי מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך, להתיר ליצרן או יבואן, בכתב, לבקשתו, לשנות סימון כאמור, בהתאם להוראות שבהיתר, אף אם לא נקבעה בחקיקת המזון הוראה לעניין שינוי סימון כאמור; היתר כאמור יינתן במקרים של טעות בסימון, חשש כי סימון קיים עשוי להטעות את הציבור או במקרים בהם הוברר, מטעמים מיוחדים, צורך בהבטחת התאמה של המידע למזון; היתר לפי סעיף קטן זה יפורסם באתר האינטרנט מבלי לחשוף את פרטי המבקש או המוצר, אלא אם כן סבר מנהל שירות המזון כי מדובר בהיתר פרטני שאין בו עניין לציבור או לעוסקים אחרים במזון.

הונאה במזון

20. העושה אחד מאלה במטרה להטעות את הקונה ביחס למהותו או לאיכותו של מזון, מבצע הונאה במזון:

(1) יצרן המוסיף למזון חומר או רכיב בעת ייצורו או הכנתו או מטפל או מעבד את המזון בדרך כלשהי, באופן המשנה או מסווה את מהותו או איכותו, או מגדיל את הנפח, המשקל או המידה של המזון;

(2) יצרן, יבואן או משווק המסמן מזון בניגוד לסעיפים..., או מתאר מזון באמצעות תווית, מסמך, פרסומת או הצגה אחרת של מידע המתאר באופן כוזב את המזון.

(3) משווק שמכר מזון שהוסף לו חומר או רכיב או שטופל או עובד כאמור בפסקה (1), או מזון שסומן או תואר כאמור בפסקה (2).

פרק ג': הסדרת ייצור מזון

סימן א': חובות יצרן

חובות יצרן

21. לא ייצר אדם מזון, אלא אם כן הוא עומד בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ומתקיימות לגביו הוראות חוק זה בכלל והוראות פרק זה, בפרט.

החזקה ברישיון יצור ועמידה בתנאיו

22. (א) לא ייצר אדם מזון, אלא אם כן יש בידיו רישיון ייצור תקף למקום שבו מיוצר המזון, ככל שנדרש רישיון כאמור.

(ב) לא ייצר אדם מזון אלא לפי סוג פעילות הייצור או סוג המזון שהותר לו לייצר ברישיון הייצור.

החזקת אישור יצור נאות ועמידה בתנאיו

23. (א) לא ייצר אדם מזון אלא אם כן יש בידיו אישור ייצור נאות, ככל שנדרש אישור כאמור לפי סעיף 44.

(ב) לא ייצר אדם מזון אלא בהתאם לתנאים של אישור ייצור נאות- בין אם חלה עליו חובה לקבל אישור כאמור בסעיף 44(א) ובין אם קיבל היתר סימון תנאי יצור נאותים לפי סעיף 44(ב).

חובת סימון מזון

24. (א) יצרן מזון יסמן את המזון שאותו ייצר בהתאם לדרישות חקיקת המזון החלות על אותו המזון, וזאת בלי לגרוע מחובתו לעמוד בדרישות סימון שאינן לפי חקיקת המזון.

(ב) יצרן מזון יקבע ויסמן את אורך חיי המדף של המזון שאותו ייצר, אלא אם כן נקבעה בחקיקת המזון הוראה לעניין אורך חיי המדף, לרבות פטור מסימון אורך חיי המדף, הפוטרת אותו מסימון כאמור ביחס לסוג המזון המיוצר; לעניין זה, "אורך חיי מדף" – תקופה שלגביה ניתן להניח, לפי בדיקות מקובלות, כי תכונות המזון ישמרו.

שמירת מסמכים בידי יצרן

25. יצרן מזון יחזיק מסמכים בהתאם להוראות סעיף 36.

פטור להכנה או לאריזה של מזון לקראת מכירה

26. (א) על אף הוראת סעיף 30, פעולת ייצור במזון שהיא פעולת הכנה או אריזה לקראת מכירה לצרכן, המתבצעת על ידי המשווק באתר המכירה לצרכן, אינה טעונה רישיון ייצור אלא אישור לפעילות יצרנית.

(ב) על מתן אישור לפעילות יצרנית יחולו הוראות סימן ב' לפרק זה, בשינויים המחויבים, ובשינויים נוספים שהשר רשאי לקבוע.

(ג) על אף הוראת סעיף קטן (א), רשאי מנהל שירות המזון לפרסם ברשומות הודעה על פעולות אשר ביצוען אינו דורש אישור לפעילות יצרנית, ורשאי הוא לקבוע בהודעה תנאים ביחס לביצוע פעולות כאמור בלא אישור לפעילות יצרנית; הודעה כאמור תפורסם גם באתר האינטרנט.

פטור להכנת מזון בבית אוכל

27. (א) על אף הוראות סעיף 30 , הכנת מזון בבית אוכל, אינה טעונה קבלת רישיון ייצור ,למעט בבית אוכל אשר 30% לפחות, בממוצע שבועי, מן המזון שמכינים בו נועד להספקתו לגופים אחרים שאינם צרכני הקצה, לשם צריכה מחוץ לבית האוכל.

(ב) בסעיף זה, "בית אוכל" – עסק שבו מכינים מזון לשם אכילתו בבית העסק או מחוצה לו, ובכלל זה בית קפה, מסעדה, מזנון ועסק של מזון מהיר.

פטור להכנת מזון במטבח מוסדי

28. (א) על אף הוראת סעיף 30, הכנת מזון במטבח מוסדי, אינה טעונה קבלת רישיון ייצור; ואולם אם ראה השר כי הדבר דרוש לשם שמירה על בריאות הציבור, רשאי הוא לקבוע, באישור הוועדה, כי מטבח מוסדי יהיה טעון רישיון מטבח מוסדי בהתאם לתנאים שיקבע לעניין זה, ולעניין מטבח מוסדי במלון – בהתייעצות עם שר התיירות; קביעה כאמור יכול שתהא לפי סוג המטבח המוסדי, סוגי המזון שמכינים בו, היקף פעילותו ומערכות בקרת האיכות שהוא מפעיל.

(ב) בסעיף זה - "מטבח מוסדי" – בית אוכל במוסד או בעסק, שמכינים בו מזון המיועד לצריכת העובדים המועסקים באותו מוסד או עסק או לצריכת קבוצה מוגדרת של אנשים הנמצאים באותו מוסד או עסק, ובכלל זה מטבח של גן אירועים, של אולם אירועים, של מלון, של מוסד רפואי, של בית ספר או של בית אבות.

פטור בתקנות מחובות יצרן

29. השר רשאי לקבוע הוראות פטור אלה:

(1) פטור מחובת רישיון ייצור או מהחובה לקבל אישור ייצור נאות למטרות מסוימות וכן לסוגים של פעילות ייצור או מזון מסוימים, ורשאי הוא לקבוע תנאים לפטור כאמור, ובכלל זאת עמידת הזכאי לפטור בתנאים הקבועים לפי פרק זה;

(2) פטור מחובות לפי פרק זה או פטור לסוגים של פעילות ייצור או מזון מסוימים, והכל כדי לאפשר ייצור לשם ייצוא בלבד; בתקנות לפי פסקה זו יקבעו התנאים לפטור כאמור והן יקבעו בהתייעצות עם שר הכלכלה.

סימן ב': רישיון ייצור

הגשת בקשה לרישיון ייצור

30. (א) המבקש רישיון ייצור או חידוש רישיון ייצור יגיש בקשה בצירוף מסמכים, פרטים וטפסים (בסעיף זה – מסמכים), בהתאם לתקנות לפי סעיף 47; הבקשה תוגש ללשכת הבריאות המחוזית, במחוז שבו נמצא מקום הייצור שעבורו נתבקש הרישיון.

(ב) אדם אשר לפי סעיף 30(א)(1) חייב לקבל יותר מרישיון ייצור אחד, יגיש בקשה נפרדת לכל אחד ממקומות ייצור המזון.

(ג) נותן הרישיון רשאי לדרוש מהמבקש מסמכים נוספים הנחוצים לו לצורך החלטה בדבר עמידה בתנאים לפי סעיף 33.

(ד) החלטה לעניין הבקשה למתן רישיון יצרן תינתן תוך 120 יום מהמועד בו הוגשה הבקשה המלאה ללשכת הבריאות המחוזית, ובכלל זה כלל המסמכים שנדרש לצרף לבקשה; לעניין זה, יראו בקשה שהוגשה לאחר החלטה על דחיית בקשה למתן רישיון ובה מסמכים המעידים על השלמת דרישות שניתנו בהחלטה האמורה, כהגשת בקשה חדשה.

(ה) בקשה לחידוש רישיון לפי סעיף קטן (א) תוגש 90 יום טרם מועד פקיעת הרישיון; הוגשה הבקשה במועד כאמור בצירוף המסמכים הנדרשים להחלטה ולא ניתנה החלטה בבקשה עד מועד פקיעתה, יראו כאילו הוארך הרישיון עד למועד ההחלטה בבקשה.

מתן רישיון ייצור

31. (א) נותן הרישיון ייתן רישיון ייצור למבקש לאחר שמצא כי –

(1) הוא עומד בתנאים לייצור מזון לפי סימן זה ולפי סעיף 3(א);

(2) הוא עומד בהוראות לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים;

(3) הוא, ובתאגיד- נושא משרה בתאגיד, לא הורשע בעבירה או לא הוגש נגדו כתב אישום בעבירה, שלדעת נותן הרישיון, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור; מנהל שירות המזון רשאי להנחות את נותני הרישיון לעניין סעיף זה.

(ב) רישיון כאמור יינתן לפי סוג פעילות ייצור או סוגי המזון שהותרו לבעל הרישיון לייצר.

קביעת תנאים ברישיון ייצור

32. (א) נותן הרישיון רשאי להתנות רישיון ייצור, לרבות רישיון קיים, בתנאים, ובכלל זה תנאים מיוחדים הנדרשים לעניין ייצור המזון שניתן לגביו הרישיון, ככל שלא נקבעו לפי סעיפים 3(ב), 47 או סעיף קטן (ב), ובלבד שתנאי שנקבע ברישיון ייצור קיים ינומק בכתב ולאחר שניתנה לבעל הרישיון הזדמנות לטעון טענותיו.

(ב) מנהל שירות המזון רשאי לקבוע הוראות לעניין התנאים שיקבעו ברישיון יצרן בהתאם לסוג המזון המיוצר; נקבעו הוראות כאמור, לא יינתן רישיון יצרן ללא התנאים שנקבעו אלא באישור מנהל שירות המזון.

(ג) נקבעו הוראות לפי סעיף קטן (ב) לעניין סוג מזון מסוים וביקש נותן הרישיון להתנות את רישיון הייצור של המזון המסוים בתנאי נוסף שלא באופן פרטני, לא יעשה זאת אלא באישור מנהל שירות המזון.

(ד) אין באמור בסעיף קטן (ב) כדי לגרוע מסמכות נותן הרישיון לקבוע תנאים נוספים ברישיון בהתאם לסעיף קטן (א) במקרים שבהם הדבר נדרש לאתר ייצור פרטני בהתאם למאפייניו.

תקופת תוקפו של רישיון יצור

33. (א) תוקפו של רישיון ייצור יהיה שנתיים, ואולם בחידוש הרישיון רשאי נותן הרישיון לתת את הרישיון לתקופה של שלוש, ארבע או חמש שנים סך הכל, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיוצר, סוג פעילות הייצור, היקף הייצור, השאלה אם בידו אישור ייצור נאות או היתר לסימון כאמור, מערכות בקרת האיכות שהוא מפעיל, התקופה שבה הרישיון נמצא בידי בעל הרישיון והקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו.

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), רשאי נותן הרישיון, בהחלטה מנומקת, לקבוע כי תקופת הרישיון תהיה קצרה משנתיים, אך לא פחות משלושה חודשים, אם ראה צורך בכך לשם שמירה על בריאות הציבור.

(ג) מנהל שירות המזון רשאי להנחות את נותן הרישיון לעניין החלטות לפי סעיף זה.

(ד) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין תקופת תוקפם של רישיונות שחודשו לפי סעיף קטן (א), ובכלל זה לפי סוג המזון או סוג פעילות הייצור.

שמירת מסמכים בידי יצרן לצורך עקיבות

34. (א) השר רשאי לקבוע את המסמכים או פרטי המסמכים, לרבות בדיקות, מפרטים ואישורים הנדרשים לצורך עקיבות המזון שיישמרו אצל בעל רישיון הייצור, משלב חומרי הגלם ששימשו לייצור המזון עד לשיווק המזון על ידי היצרן למשווקים שלהם מכר את המזון; תקנות כאמור יכול שיקבעו דרישות שונות לגבי סוגי מזון מסוימים, תנאי ייצורם, הובלתם ואחסונם.

(ב) בעל רישיון ייצור ישמור את המסמכים הנדרשים לפי סעיף קטן (א), בנוגע לכל אצוות מזון שייצר, למשך תקופה שלא תפחת משנה ממועד תום חיי המדף של המזון או, בהיעדר סימון של מועד כאמור, שנה ממועד העברת המזון לאחר, בהתאם לתאריך שבו קיבל את המזון כפי שמצוין בתעודת המשלוח.

חובת דיווח על שינוי במסמכים

35. חל שינוי במסמכים כמשמעותם בסעיף 32, ידווח המבקש או בעל רישיון היצרן, לפי העניין, על השינוי ללשכת הבריאות המחוזית שלה הגיש את הבקשה לרישיון ייצור, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-14 ימי עבודה.

הגבלת רישיון ייצור התלייתו, ביטולו, סירוב לחדשו או צמצום הפעילות המותרת על פיו

36. (א) נותן הרישיון רשאי להגביל רישיון ייצור, להתלותו, לבטלו, לסרב לחדשו או לצמצם את הפעילות המותרת על פיו, להגבילה או להתנותה בתנאים, אם מצא כי נתקיים אחד מאלה:

(1) הרישיון ניתן על יסוד מידע כוזב;

(2) הרישיון ניתן על סמך מידע שגוי או מטעה, אשר לו היה עומד בפני נותן הרישיון לא היה נותן את האישור;

(3) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת הרישיון;

(4) המבקש, בעל הרישיון או נושא משרה בתאגיד, הפר תנאי מתנאי הרישיון או הוראה מהוראות לפי חקיקת המזון, לרבות חובה, הגבלה או תנאי שנקבעו לפי פרק זה, או חדל מלקיים תנאי או הוראה כאמור;

(5) מי שנקבע לגביו בהליך שיפוטי או מנהלי לפי דין שהפר תנאי או הוראה כאמור בפסקה (4);

(6) בעל הרישיון או אחראי מטעמו סרב לשתף פעולה עם בירור חשד כאמור בסעיף קטן (ב);

(7) בעל הרישיון או האחראי מטעמו על הייצור, גילה חוסר מיומנות, כישורים לקויים או ידע מקצועי חסר בחקיקת המזון באופן העלול להביא לסכנה לבריאות הציבור (בפסקה זו – ליקוי); ואולם נותן הרישיון לא יורה על ביטול או על התליה לפי פסקה זו אלא אם כן שוכנע כי לא ניתן לקבוע לגביו תנאים שקיומם יביא לתיקון הליקוי, ובכלל זה דרישה כי בעל הרישיון או אחד לפחות מעובדיו הבכירים יעבור קורס הכשרה מתאימה לאבטחת איכות ובטיחות המזון, כפי שיקבע השר;

(8) השתנה פרט במסמכים, בטפסים או במידע שנמסרו לפי סעיף 47 אשר נותן הרישיון לא היה נותן רישיון לפי סימן זה לו היה עומד בפניו מלכתחילה;

(9) בעל הרישיון לא מקיים תנאי מהתנאים שנקבעו ברישיון.

(ב) מנהל שירות המזון רשאי להנחות את נותן הרישיון לעניין החלטות לפי סעיף זה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי נותן הרישיון להתנות את החלטתו בתיקון ההפרה בתוך מועד שיקבע, במקרים המתאימים לכך, ובתנאים שיקבע.

תקופת התלייה של רישיון

37. (ד) הוראה על התליית רישיון לפי סעיף קטן (א), לא תינתן לתקופה העולה על שלושה חודשים, אולם ניתן, באישור מנהל שירות המזון, להאריך התליה כאמור לתקופות נוספות שלא יעלו על שלושה חודשים נוספים, ורשאי הוא לקבוע תנאים לסיום ההתליה.

התליה או הגבלה של רישיון יצור בשל חשד לאי עמידה בחקיקת המזון

38. (א) חשד נותן הרישיון כי המזון אינו עומד בדרישות חקיקת המזון או בהנחיות שנקבעו לפי חוק זה, רשאי להתלות או להגביל את הרישיון עד לבירור החשד האמור אם הדבר דרוש עקב חשש לבריאות הציבור או בטיחותו.

(ב) התליה או הגבלה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעלו על תקופה של חודש או עד בירור החשד, לפי המוקדם, ואולם מנהל שירות המזון רשאי, בנסיבות מיוחדות, להאריך את ההתליה או ההגבלה בתקופות נוספות שלא יעלו על חודש אחד נוסף.

התליית רישיון לאלתר בשל חשש לסכנה חמורה לבריאות הציבור

39. על אף האמור בסעיף 40 ומבלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף 38, היה לנותן הרישיון יסוד סביר להניח כי מתקיימת לגבי בעל הרישיון עילה מהעילות האמורות בסעיף 38(א) או (ב), וסבר כי קיים צורך דחוף ומיידי להתלות את רישיונו לאחר ששוכנע כי קיים חשש לסכנה חמורה לבריאות הציבור, רשאי הוא להתלות את הרישיון לאלתר, בהחלטה מנומקת, ובלבד שייתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מ-14 ימים ממועד ההתליה.

מסירת הודעה לבעל הרישיון

40. הודעה על החלטת נותן הרישיון לפי סעיף זה בדבר הגבלת רישיון, התלייתו, ביטולו או סירוב לחדשו), תימסר בכתב לבעל הרישיון הנוגע בדבר, בהודעה מנומקת

הזדמנות לטעון טענות לפני התליה, ביטול או הגבלה של רישיון

41. לא יתלה נותן הרישיון רישיון ייצור, לא יבטלו, לא יגבילו , ולא יסרב לחדשו אלא לאחר שנתן לבעליו הזדמנות לטעון את טענותיו.

השגה

42. (א) על החלטה לפי פרק זה ניתן להגיש השגה בכתב, בהתאם להוראות אלה:

(1) התקבלה ההחלטה על ידי רופא מחוזי – בפני מנהל שירות המזון;

(2) התקבלה ההחלטה על ידי מנהל שירות המזון - בפני ראש שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות;

(3) החלטה בהשגה כאמור תינתן תוך 30 יום ממועד קבלתה.

(ב) אין בהגשת השגה לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את ההחלטה האמורה, אולם רשאי מגיש ההשגה לבקש עיכוב של ביצוע ההחלטה במסגרת ההשגה; התבקש עיכוב כאמור, תינתן החלטה בעניין העיכוב בתוך 10 ימים.

מתן רישיון ייצור לאחר ביטול

43. בוטל רישיון ייצור מטעמים שפורטו בסעיף 38, לא תדון בקשתו למתן רישיון ייצור לאחר הביטול, אלא לאחר שעברה תקופה של 12 חודשים מיום הביטול; ואולם, נותן הרישיון רשאי לקצר תקופה זו, לפי בקשת בעל הרישיון, מנימוקים שיירשמו.

סימן ג': אישור ייצור נאות

אישור ייצור נאות

44. (א) מנהל שירות המזון ייתן ליצרן אישור ייצור נאות בהתאם להוראות לפי סימן זה, לייצור של מזון מסוים או סוג מזון מסוים, שנקבע בתקנות לפי סעיף קטן (ב).

(ב) השר, בכפוף להוראות פרק ה', לפי המלצת מנהל שירות המזון שתינתן בהתבסס על ניהול סיכונים, רשאי לקבוע בתקנות כי ייצור מזון מסוים או סוג מזון מסוים מחייב את היצרן בקבלת אישור ייצור נאות מאת מנהל שירות המזון, בנוסף לקבלת רישיון ייצור.

(ג) בתקנות כאמור בסעיף קטן (ב) רשאי השר לקבוע, בין השאר, תנאים נוספים למתן אישור ייצור נאות הנוגעים לבקרה ולפיקוח על הייצור ועל המכירה של המזון או סוג המזון, לאחר.

אישור תנאי יצור נאותים כתנאי לקבלת אישור ייצור נאות

45. (א) לא ייתן מנהל שירות המזון אישור ייצור נאות אלא לאחר שהמבקש הגיש לו בקשה בהתאם להוראות שקבע השר לפי סעיף 43(ב), וצירף לו אישור מאחד הגופים המנויים להלן המעיד כי ייצור המזון במפעל שלו נעשה בתנאי ייצור נאותים, ולאחר שנוכח כי מתקיימים התנאים הנוספים שנקבעו לפי סעיף 43(ב), ככל שנקבעו:

(1) גוף התעדה שקיבל הכרה מאחד הגופים הרשומים כחברים ב - IAF International Accreditation Forum כמוסמך לתת אישור כאמור;

(2) רשות ממשלתית בישראל המוסמכת לפי דין לתת אישור כאמור;

(ב) אישור תנאי יצור לפי סעיף זה מהווה היתר ליצרן לסמן את המזון שאושר בסמל תנאי יצור נאותים, לפי סעיף 45.

תוקפו של אישור ייצור נאות 46. תוקפו של אישור ייצור נאות יהיה לשנתיים.

ביטול אישור ייצור נאות 47. (א) מנהל שירות המזון רשאי לבטל אישור ייצור נאות אם נוכח כי התקיים אחד מאלה:

(1) האישור ניתן על יסוד מידע כוזב;

(2) האישור ניתן על סמך מידע שגוי או מטעה, אשר לו היה עומד בפני מנהל שירות המזון לא היה נותן את האישור;

(3) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת האישור;

(4) השתנה פרט מהפרטים שנכתבו בבקשה לקבלת האישור או במסמכים שצורפו לה, שאילו היה עומד בפני מנהל שירות המזון מלכתחילה הוא לא היה נותן את האישור.

(ב) על ביטול אישור כאמור בסעיף קטן (ד) יחולו הוראות סעיפים 38(ג), 39, 40 ו-42(א), בשינויים המחויבים.

דיווח למנהל על שינוי בפרטים 48. השתנה פרט מהפרטים שנכתבו בבקשה לקבלת אישור ייצור נאות או במסמכים שצורפו לה או שבוטל אישור שצורף לבקשה כאמור בסעיף קטן (ב), ידווח על כך בעל האישור למנהל שירות המזון בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימי עבודה.

היתר לסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים 49. (א) בעל רישיון ייצור רשאי לבקש ממנהל שירות המזון היתר לסימון בסמל תנאי ייצור נאותים, אף אם לא נקבע בתקנות לפי סעיף 44 כי המזון שהוא מייצר מחייב קבלת אישור ייצור נאות.

(ב) לא ייתן המנהל היתר לפי סעיף זה אלא לאחר שנוכח כי התקיימו התנאים האמורים בסעיף 44(ב).

(ג) על בקשה שהוגשה לפי סעיף קטן (א) ועל אישור שניתן לפיה, יחולו הוראות סעיף 44(ג) עד (ו).

שימוש בסמל תנאי ייצור נאותים 50. יצרן לא יסמן מזון בסמל תנאי ייצור נאותים, אלא אם כן יש בידיו היתר לסימון לפי סעיף 45.

סמל תנאי ייצור נאותים 51. השר יקבע את מראהו של סמל תנאי ייצור נאותים.

סימן ד': תקנות לעניין יצור מזון

תקנות לעניין יצור מזון 52. השר רשאי להתקין תקנות בדבר –

(1) בקשה לרישיון ייצור (בסעיף זה – רישיון) או חידושו, ובכלל זה בעניין דרך הגשתה, המסמכים שיש לצרף לה ואופן הטיפול בה;

(2) קביעת תנאים למתן רישיון ותנאים ברישיון, ויכול שקביעה כאמור תהיה בשים לב לסיווגם של רישיונות לפי קבוצות המזונות המיוצרים או לפי סוגי פעילות היצור;

(3) בקשה לקבלת אישור ייצור נאות או חידושו, לרבות דרך הגשת בקשה כאמור, המסמכים שיש לצרף לה, אופן הטיפול בה והנסיבות לביטול אישור כאמור, דרך ביטולו וכן תוקף האישור;

(4) סמל תנאי ייצור נאותים, ובכלל זה בדבר צורתו, גודלו, תוכנו, מאפייניו ודרך סימונו;

(5) תנאים לעניין צירוף יחד, בעטיפה או בדרך אחרת, של מספר מוצרי מזון מסומנים וארוזים מראש על ידי יצרן, אשר אינם דורשים אחזקה בטמפרטורה מבוקרת;

(6) תנאים לעניין ייצור מזון ייעודי וסימונו;

(7) תנאים לייצוא, בעניינים שלהלן:

(א) תנאים או דרישות למתן אישורים, תעודות או רישיונות מאת נותן הרישיון, כפי שהתבקשו על ידי מדינות יעד לצורך ייצוא;

(ב) תנאים נוספים לעניין ייצוא, הנובעים ממחויבות של המדינה לפי אמנה בין לאומית;

(ג) תקנות לפי פסקה זו ייקבעו בהתייעצות עם שר הכלכלה;

(8) אגרות בעד רישיונות ובקשות המוגשות לפי פרק זה;

פרק ד': הסדרת יבוא מזון

סימן א': חובות יבואן

חובות יבואן

53. לא ייבא אדם מזון, אלא אם כן הוא עומד בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ומתקיימות לגביו הוראות חוק זה בכלל והוראות פרק זה, בפרט.

החזקת תעודת יבואן ועמידה בתנאיה

54. (א) לא ייבא אדם מזון, אלא אם כן יש בידיו תעודת יבואן רשום תקפה.

(ב) לא ייבא אדם מזון, אלא אם כן המזון שהוא מייבא עומד בתנאים הקבועים בתעודת היבואן הרשום

יבוא מזון שייצורו חייב באישור ייצור נאות

55. (א) לא ייבא אדם מזון שנקבע לפי סעיף 44(א) כי ייצורו טעון אישור ייצור נאות, אלא אם יש בידיו אישור המעיד כי ייצור המזון נעשה בתנאי ייצור נאותים.

(ב) אישור על ייצור כאמור בסעיף קטן (א), יכול שיינתן על ידי כל אחד מאלה:

(1) אחד הגופים המנויים בסעיף 45(א);

(2) רשות ממשלתית מחוץ לישראל המוסמכת לפי דין בארצה לתת אישור כאמור, ואשר תוכר לעניין זה על ידי מנהל שירות המזון, לפי כללים שהורה עליהם בהתאם למקובל במדינות מפותחות, לרבות כללים לעניין התחומים שבהם רשות כאמור תוכר לצורך מתן אישור, ובשים לב למדינות מפותחות המאפשרות ייבוא לשטחן על בסיס אישור של רשות ממשלתית כאמור; רשימת גופים שהוכרו לפי פסקה זו יפורסמו באתר האינטרנט.

יבוא מזון רגיל

56. לא ייבא אדם מזון רגיל, אלא אם כן-

(1) יש בידיו אישור קבלת הצהרה;

(2) הוא מייבא את המזון בהתאם להוראות לעניין מזון רגיל שבפרק זה.

יבוא מזון רגיש

57. לא ייבא אדם מזון רגיש אלא אם כן -

(1) יש בידיו אישור מוקדם לייבוא המזון הרגיש והוא מקיים את הדרישות שפורטו באישור המוקדם ליבוא;

(2) הוא מייבא את המזון בהתאם להוראות לעניין מזון רגיש שבפרק זה.

יבוא מזון שנאסר או שהוגבל לייבוא, בייבוא אישי

58. לא ייבא אדם מזון שמופיע הוא ברשימה שפרסם מנהל שירות המזון ברשומות ובאתר האינטרנט, של מזונות מסוימים או סוגי מזון האסורים ביבוא אישי לפי פקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט–1979[5], ובהתאם למגבלות שנקבעו לגביו, ובכלל זה הגבלות לגבי הכמות שניתן לייבא מממנו בייבוא אישי, ככל שנקבעו.

פטור לייבוא של מזון מסוים

59. הוראות פרק זה לא יחולו על ייבוא של כל אחד מסוגי מזון אלה הטעון היתר לייבוא לפי פקודת מחלות בעלי חיים והכל מבלי לגרוע מהוראות חקיקת המזון לגביהם -

(1) ביצים כשהן טריות ובקליפתן, וטרם עברו בישראל שיקוף במכונה, החתמתה או אריזה לשיווק;

(2) חלב גולמי.

תקנות לעניין פטור לייבוא שנעשה למטרה מסוימת

60. על אף האמור בסעיף קטן 51, רשאי השר לקבוע, בהתייעצות עם שר הכלכלה, תנאים למתן פטור מדרישות פרק זה, כולן או חלקן, בתנאים שיקבע, לרבות לעניין סוגי שימוש, היקף או ייעוד מסוימים ולעניין משך הפטור, ובלבד שהמזון יובא לאחת ממטרות אלה:

(1) יבוא מזון שלא לצורך מכירה או לצורך ייצור מזון שלא מיועד למכירה, ובכלל זה דוגמאות מזון;

(2) ייבוא מזון שלא לשם שימוש כמזון לאדם;

(3) ייבוא מזון לצורך כל אחד מאלה -

(א) ייצוא;

(ב) ייצורו לשם ייצוא;

(4) יבוא מזון לשם החזרת משלוח מזון שייוצא והוחזר שלא מטעמים של בריאות הציבור.

תקנות לעניין חובות יבואני מזון רגיש

61. השר רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר הכלכלה, חובות, הקלות, הגבלות ותנאים נוספים שיחולו על יבואני מזון רגיש, והכל בהתאם לנדרש לצורך הבטחת בטיחות, תקינות ואיכות המזון ולשם שמירה על בריאות הציבור.

מפר אמון

62. (א) בסעיף זה, "מפר אמון" - מי שמייבא מזון או מבקש לייבא מזון, שנוכח מנהל שירות המזון שהתקיים לגביו אחד או יותר מאלה:

---

[5] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש מס' 32, עמ' 625.

(1) ייבא מזון או ביקש לייבא מזון על יסוד מידע כוזב או שגוי לרבות באמצעות מסמכים כוזבים או שגויים; לעניין זה "מסמכים" – לרבות הצהרת יבואן לפי סעיף 55(א), התחייבות המצורפת להצהרה כאמור לפי סעיף 55(ד), אישור לפי סעיף 58(1)(ד) והצהרה לפי סעיף 3מ(א);

(2) הפר תנאי מן התנאים שנקבעו בתקנות ליבוא המזון לפי סעיף 75 או חדל מלקיים תנאי כאמור ומנהל שירות המזון סבר כי מפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה של ההפרה יש יסוד סביר לקבוע כי הינו מפר אמון;

(3) הפר הוראה מהוראות חוק זה או חיקוק אחר החל בעניין יבוא של מזון או הפר הוראה לפי כל אחד מהם וסבר מנהל שירות המזון לגביה כי מפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה של ההוראה שהופרה יש יסוד סביר לקבוע כי הינו מפר אמון; לעניין זה, "הוראה שהופרה" – מי שנקבע לגביו כי הפר הוראות דין בהליך שיפוטי או מינהלי לפי דין, ובכלל זה הטלת עיצום כספי או התראה מינהלית לפי פרק ה' לפקודה, ניתן לו צו הגבלה מינהלי לפי סעיף 152, או הופעלה לגביו אחת הסמכויות המנויה בסעיפים 7, 87 ו-121;

(4) יבואן שבוטל רישיונו ונרשם לאחר תקופה לפי סעיף 54.

(ב) נוכח מנהל שרות המזון או מי שהסמיכו לכך כי יבואן רשום או כי המבקש להיות יבואן רשום- מפר אמון, רשאי הוא לקבוע כי יראה כמפר אמון לתקופה שלא תעלה על שנה, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו.

(ג) מנהל שירות המזון יהיה רשאי לקבוע למפר אמון דרישות נוספות על דרישות פרק זה לעניין הצגת מסמכים ועריכת בדיקות, שיחולו גם לגבי משלוחים עתידיים, ובכלל זה קביעת מספרן של הבדיקות ודרישת ערובה.

(ד) השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה -

(1) יקבע הוראות לעניין דרישת ערובה ממפר אמון לפי סעיף זה וסעיף 59(ה)(1) ובין השאר, הוראות בדבר סוג הערובה, תנאיה, סכומה והתנאים לחילוטה;

(2) רשאי לקבוע הוראות לעניין סוגי הבדיקות, תדירותן ומספרן שיחולו על מפר אמון.

סימן ב': הכרזה בדבר מזון רגיש

הכרזה בדבר מזון רגיש או ביטולה

63. השר רשאי, לפי המלצת מנהל שירות המזון, בהתבסס על ניהול סיכונים, להכריז על סוג מזון או מזון מסוים, על מזון שיובא או יוצר באזור מסוים, או על מזון המכיל רכיב או חומר מסוים, שהוא מזון רגיש (בחוק זה – הכרזה בדבר מזון רגיש) או לבטל הכרזה כאמור.

הודעה על כוונה להכריז

64. (א) טרם הכרזה בדבר מזון רגיש תפורסם הודעה על כוונה להכריז על מזון כרגיש לפי סעיף קטן (א), 60 יום לפחות בטרם הכרזה על מזון כאמור, אלא במקרים חריגים בהם ישנה דחיפות בהכרזה כאמור.

(ב) הודעה כאמור תכלול את עיקרי ההנמקה להכרזה, ואת הדרך להעברת הערות ביחס להכרזה האמורה, לרבות כתובת דואר אלקטרוני להעברת הערות.

(ג) הודעה כאמור תפורסם באתר האינטרנט של שירות המזון ותימסר בו בזמן בדואר האלקטרוני לבעלי תעודות יבואן רשום אשר כתובתם מצויה במרשם היבואנים, או למי מהציבור אשר נרשם לקבלת עדכונים כאמור באמצעות כתובת דואר אלקטרוני.

פרסום ההכרזה

65. הכרזה בדבר מזון רגיש תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט של שירות המזון, ותימסר בו בזמן בדואר האלקטרוני לבעלי תעודות יבואן רשום אשר כתובתם מצויה במרשם היבואנים, או למי מהציבור אשר נרשם לקבלת עדכונים כאמור באמצעות כתובת דואר אלקטרוני.

מועד כניסתה לתוקף של ההכרזה

66. הכרזה בדבר מזון רגיש תכנס לתוקף 30 ימים מיום פרסומה ברשומות, למעט אם התקיים אחד מאלה:

(1) כאשר נקבע בהכרזה תוקף מוקדם יותר, בנסיבות חריגות שיירשמו, ובלבד שאינו קודם למועד פרסום ההכרזה ברשומות;

(2) לגבי מזון שניתנה לגביו הכרזה זמנית בדבר מזון רגיש לפי סעיף 3כו, ההכרזה לפי סעיף קטן (א) תיכנס לתוקף ברציפות מיד בתום ההכרזה הזמנית, אלא אם נקבע אחרת בהכרזה כאמור.

הכרזה זמנית

67. (א) על אף הוראות סעיף 50, רשאי מנהל שירות המזון להכריז, באופן זמני, כי מזון הוא מזון רגיש, (בסעיף זה - הכרזה זמנית), במקרים שבהם סבר כי קיים צורך דחוף בהכרזה כאמור עקב חשש לפגיעה בבריאות הציבור.

(ב) הכרזה זמנית תהיה לתקופה שלא תעלה על 3 חודשים, ורשאי מנהל שירות המזון להאריך את ההכרזה הזמנית לתקופות נוספות ככל שסבר כי הצורך בהכרזה דורש זאת, ובלבד שסך התקופות לא יעלה על 6 חודשים.

(ג) הכרזה זמנית תפורסם בידי מנהל שירות המזון ברשומות ובאתר האינטרנט של שירות המזון, ותימסר בו בזמן בדואר האלקטרוני לבעלי תעודות יבואן רשום אשר כתובתם מצויה במרשם היבואנים;

(ד) הודעה על הארכת ההכרזה הזמנית תימסר ותפורסם שלושה שבועות לפני תום ההכרזה הזמנית הראשונה, בדרכים האמורות בסעיף קטן (ג).

(ה) הכרזה זמנית תיכנס לתוקף עם פרסומה ברשומות או במועד שנקבע בה, לפי המאוחר מבניהם, אולם רשאי המנהל לתת הוראות לתחנת הסגר שלפיהן יש להתייחס למזון כמזון רגיש מרגע החלטה בעניין, עוד בטרם הפרסום ברשומות.

סימן ג': אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש

בקשה למתן אישור מוקדם לייבוא

68. לשם קבלת אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש כאמור בסעיף ___, יגיש יבואן רשום למנהל שירות המזון בקשה בהתאם להוראות סעיף ___ (הבא).

התנאים לקבלת אישור מוקדם לייבוא

69. (א) מנהל שירות המזון או עובד שירות המזון שהוא הסמיכו לכך ייתן אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש מסוים למבקש שמתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא יבואן רשום, אלא אם כן קיבל פטור לפי סעיף 48(ג);

(2) הוא מסר את כל המסמכים, הטפסים והמידע שהשר קבע לפי סעיף 75(3) שעל יבואן להגיש במצורף לבקשה, המעידים על עמידת המזון הרגיש בדרישות חקיקת המזון ועל הקשר ליצרן המזון;

(3) המבקש שילם את האגרה המתאימה בעד הגשת הבקשה לאישור.

(ב) מנהל שירות המזון רשאי לעכב את הטיפול בבקשה אם מצא כי לא צורפו המסמכים או המידע הנדרשים לפי סעיף קטן (ב), ולהורות על צירופם בתוך מועד שיקבע; לא צורפו במועד כאמור, רשאי לדחות את הבקשה על הסף.

(ג) מנהל שירות המזון לא ייתן אישור מוקדם למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון.

חובת דיווח על שינוי במסמכים

70. חל שינוי בפרט מן המסמכים, הטפסים או המידע שמסר היבואן לפי סעיף קטן (ב)(2), ידווח היבואן למנהל שירות המזון על השינוי בכתב, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-7 ימי עבודה.

קביעת חובות מקצועיות באישור מוקדם לייבוא

71. מנהל שירות המזון רשאי להורות באישור המוקדם ליבוא כי משלוח המזון ייבדק במעבדה עם הגיעו לתחנת ההסגר, בסוגי בדיקות שפירט באישור וכן כי תבוצע בו בדיקה אורגנולפטית, וכן רשאי הוא לקבוע הוראות מקצועיות נוספות הנדרשות לסוג מזון מסוים, בין השאר בשים לב להסדרים המקובלים במדינות מפותחות בתחום המזון; לעניין זה, "בדיקה אורגנולפטית"- בדיקה של ריח, מראה חיצוני וטעם.

תוקפו של אישור מוקדם לייבוא

72. (א) תוקפו של אישור מוקדם לייבוא יהיה לשנה, שנתיים, שלוש או ארבע שנים, בהתאם לבקשת היבואן.

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א) רשאי מנהל שירות המזון לתת את האישור לתקופה קצרה מזו שהתבקשה, שלא תפחת משנה אלא בנסיבות חריגות, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון, להיקף הייבוא על ידי היבואן, התקופה בה האישור נמצא בידיו והקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו.

הגבלת אישור מוקדם לייבוא, התלייתו, ביטולו או סירוב לחדשו

73. מנהל שירות המזון רשאי להגביל אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש, להתלותו, לבטלו, לא להאריך את תוקפו או לסרב לחדשו, לאחר שנתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו, בהתקיים אחד מאלה:

(1) האישור ניתן על יסוד מידע כוזב;

(2) האישור ניתן על סמך מידע שגוי או מטעה, אשר לו היה עומד בפני מנהל שירות המזון לא היה נותן את האישור;

(3) חדל להתקיים תנאי מהתנאים לקבלת האישור;

(4) בעל האישור הפר תנאי מתנאי האישור או הוראה מהוראות לפי חקיקת המזון, לרבות חובה, הגבלה או תנאי לשימוש באישור שנקבעו לפי פרק זה;

(5) בעל האישור סרב לשתף פעולה עם בירור חשד כאמור בסעיף קטן (ב);

(6) בעל האישור הורשע בעבירה, שלדעת מנהל שירות המזון, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;

(7) בעל האישור או האחראי מטעמו על הייבוא גילה חוסר מיומנות, כישורים לקויים או ידע מקצועי חסר בחקיקת המזון באופן העלול להביא לסכנה לבריאות הציבור (בפסקה זו - ליקוי); ואולם מנהל שירות המזון לא יורה על ביטול או על התליה לפי פסקה זו אלא אם כן שוכנע כי לא ניתן לקבוע לגביו תנאים שקיומם יביא לתיקון הליקוי, ובכלל זה דרישה כי בעל האישור או אחד לפחות מעובדיו הבכירים יעבור קורס הכשרה מתאימה לאבטחת איכות ובטיחות המזון, כפי שיורה מנהל שירות המזון.

(8) השתנה פרט במסמכים, בטפסים או במידע שנמסרו לפי סעיף 52 אשר מנהל שירות המזון לא היה נותן אישור מוקדם לפי סעיף זה לו היה עומד בפניו מלכתחילה.

(9) נתקיים במבקש האישור, ואם הוא תאגיד- באחד מנושאי המשרה בו, אחד מאלה:

(א) הוא הורשע בעבירה הקשורה בעיסוקו ושמחמת חומרתה או נסיבותיה הוא אינו ראוי לדעת הרשם לרישום במרשם;

(ב) הוגש נגדו כתב אישום בעבירה הקשורה בעיסוקו.

תקופת תוקפה של התליית אישור מקודם לייבוא

74. הוראה על התליית אישור לפי סעיף 70, לא תינתן לתקופה העולה על שלושה חודשים, אולם רשאי מנהל שירות המזון, בנסיבות מיוחדות, להאריך את ההתליה לתקופות נוספות שלא יעלו סך הכל על שלושה חודשים נוספים, ורשאי הוא לקבוע תנאים לסיום ההתליה.

התלייה או הגבלה של אישור מוקדם לייבוא בשל לאי עמידה בחקיקת המזון

75. (א) התעורר חשד שהמזון אינו עומד בדרישות חקיקת המזון כאמור בסעיף 70(4), רשאי מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך, לאחר שנתן לבעל האישור הזדמנות לטעון טענותיו, להתלות או להגביל את האישור המוקדם ליבוא עד לבירור החשד האמור אם הדבר דרוש עקב חשש לבריאות הציבור או בטיחותו.

(ב) התליה או הגבלה כאמור בסעיף קטן (א), לא יעלו על תקופה של חודש ימים או עד בירור החשד, לפי המוקדם, ואולם מנהל שירות המזון רשאי, בנסיבות מיוחדות, להאריך את ההתליה בתקופות נוספות שלא יעלו על חודש אחד נוסף.

התליית אישור מוקדם לייבוא לאלתר לשם מניעת סכנה חמורה לבריאות הציבור

76. היה למנהל שירות המזון יסוד סביר להניח כי מתקיימת לגבי בעל האישור המוקדם עילה מהעילות האמורות בסעיפים 20 או 22, וסבר כי קיים צורך דחוף להתלות את האישור לשם מניעת סכנה חמורה לבריאות הציבור, רשאי הוא להתלות את האישור לאלתר, ובלבד שייתן לבעל האישור הזדמנות לטעון את טענותיו בהקדם האפשרי לאחר ההתליה, ולא יאוחר מ-14 ימים ממועד ההתליה.

מסירת הודעה לבעל אישור מוקדם לייבוא

77. הודעה על החלטת מנהל שירות המזון לפי סעיף זה בדבר הגבלת אישור, התלייתו, ביטולו או סירוב לחדשו, תימסר בכתב לבעל האישור המוקדם לייבוא הנוגע בדבר, בהודעה מנומקת.

מתן אישור מוקדם לייבוא לאחר ביטול

78. בוטל אישור מוקדם לייבוא מטעמים שפורטו בסעיף 53, לא תידון בקשתו למתן אישור מוקדם לייבוא לאחר הביטול, אלא לאחר שעברה תקופה של 12 חודשים מיום הביטול; ואולם, מנהל שירות המזון רשאי לקצר תקופה זו, לפי בקשת בעל האישור, מנימוקים שיירשמו.

סימן ד': אישור קבלת הצהרה ליבוא מזון רגיל

הגשת הצהרה בעניין יבוא מזון רגיל

79. יבואן אשר יש בכוונתו לייבא מזון רגיל מסוים יודיע על כך לרשם בהצהרה שייתן לפי הוראות סימן זה.

הנפקת אישור על קבלת הצהרה

80. לשם הנפקתו של אישור קבלת הצהרה מאת _____, לצורך יבוא מזון רגיל כאמור בסעיף___ יגיש יבואן רשום הצהרה, באמצעות אתר האינטרנט, בהתאם למפורט בסעיף (הבא)

סירוב להנפיק אישור קבלת הצהרה

81. אישור קבלת הצהרה לא יונפק למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון.

פרטי ההצהרה

82. ההצהרה תכלול את הפרטים האלה:

(1) שם היבואן, מענו ומספר תעודת היבואן הרשום;

(2) שם המזון הרגיל שבכוונתו לייבא בעברית ובאנגלית, ושמו המסחרי, ככל שקיים, כפי שמופיע על תווית המזון כשהוא נמכר במדינה ממנה יובא המזון;

(3) "יעוד המזון", משקל יחידת מזון ותיאור אריזת המזון; בפסקה זו, "יעוד" - לאחת או יותר ממטרות אלה: לייצור מזון על ידי יצרן מזון, לשיווק קמעונאי, סיטונאי או אחר, כגון שיווק למטבח מוסדי או גוף דומה;

(4) שם יצרן המזון הרגיל המיובא, לרבות מדינת הייצור וכתובתו המלאה של אתר ייצור המזון במדינה האמורה וכאשר מיובא המזון האמור באמצעות ספק - גם שם הספק, לרבות ארץ הספק.

(5) האם יש בידיו אחד לפחות מהמסמכים האמורים בסעיף 61(א)(14) אם לאו.

שפת ההוראות למילוי ההצהרה

83. ההוראות למילוי ההצהרה יהיו בשפות עברית, ערבית, אנגלית ורוסית.

צירוף מסמכים להצהרה

84. (א) להצהרה תצורף התחייבות של היבואן, בנוסח שבתוספת השישית.

(ב) המגיש יצרף לבקשה לאישור קבלת הצהרה פרטים, מסמכים ומידע שקבע השר לפי סעיף 75(2);

תשלום אגרה

85. עם מסירת ההצהרה, תשולם, כתנאי למסירתה, אגרה בסכום של 481 שקלים חדשים אשר יעודכן פעם בשנה לפי מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

קבלת אישור הצהרה מקוון

86. (ג) מסר יבואן רשום הצהרה לפי סעיף קטן (א), ושילם אגרה לפי סעיף קטן (ה), יקבל את אישור קבלת ההצהרה באופן מקוון.

תחולת ההצהרה

87. (א) הצהרה לפי סעיף 55 תחול לגבי כל המשלוחים של המזון המסוים שבהצהרה, מיום מתן אישור קבלת ההצהרה ואילך.

(ב) בסעיף זה, "מזון מסוים" – ובלבד שלא השתנה אחד מאלה:

(1) פרט מהפרטים שמסר בהצהרה לפי סעיף 55;

(2) הרכב המזון מהמועד בו הוגשה ההצהרה; לעניין זה, "הרכב המזון" - לפי מסמך חתום על-ידי היצרן של המזון בדבר הרכב המזון; על אף האמור, בייבוא מזון שנארז מראש על ידי היצרן והמיועד לשיווק קמעונאי, יקבע הרכב המזון לפי ההרכב המסומן על גבי התווית המקורית של המזון כפי שנמכר בחוץ לארץ.

(ג) השתנה אחד מהפרטים כאמור בפסקאות (1) או (2) להגדרה "מזון מסוים", יגיש יבואן הצהרה חדשה לפי הוראות סעיף 55.

סימן ה': תעודת שחרור מזון מתחנת הסגר או מנמל

תעודת שחרור מזון מתחנת הסגר או מנמל

88. לא יוציא יבואן משלוח מזון מתחנת הסגר או מנמל (בפרק זה- תחנת הסגר), אלא אם כן קיבל תעודת שחרור לאותו משלוח מזון מאת שירות ההסגר.

סירוב לתת תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון

89. תעודת שחרור לא תינתן למזון שאינו עומד בדרישות לפי חקיקת המזון.

בקשה לקבלת תעודת שחרור

90. בסמוך להגעת משלוח מזון לישראל, ולא מוקדם מיום העבודה הקודם ליום בו הגיע משלוח המזון לישראל, יגיש יבואן רשום בקשה מקוונת דרך אתר האינטרנט לקבלת תעודת שחרור, ובבקשה יצוין, בין השאר, כי -

(1) לגבי מזון רגיש - יש בידיו אישור מוקדם לייבוא שקיבל לעניין אותו מזון קודם הגשת הבקשה;

(2) לגבי מזון רגיל - יש בידיו אישור קבלת הצהרה שקיבל לעניין אותו מזון קודם הגשת הבקשה;

פרטי הבקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיל

91. בקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיל תכלול את הפרטים האלה:

(1) פרטי תעודת היבואן הרשום, מגיש הבקשה;

(2) פרטי משלוח המזון, ובכלל זה פרטי חשבון המשלוח, נמל ההגעה וכלי התחבורה שבו יגיע המשלוח;

(3) מספר אישור קבלת ההצהרה ופרטים בדבר המזון שבמשלוח;

(4) אישור כי המזון שבמשלוח נכלל בהצהרה שפרטיה נמסרו לפי סעיף קטן (ג) וכי האמור בהצהרה נכון לגבי המזון שבמשלוח במועד הגעת המשלוח.

מתן תעודת שחרור למזון רגיל

92. תעודת שחרור למשלוח מזון רגיל תינתן בדרך מקוונת בסמוך להגשת הבקשה ולא יאוחר מיום העבודה שלאחר יום קבלת הבקשה, למעט-

(1) בתקופה שבה המערכת המקוונת אינה פעילה או תקינה, ובה תינתן התעודה בהקדם האפשרי;

(2) לגבי משלוח מזון הדורש בדיקה לפי סעיף 57(ג);

אגרה בעד בקשה לקבלת תעודת שחרור

93. (א) בעד הגשת בקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיל תשולם אגרה בסכום של 481 שקלים חדשים.

(ב) בעד הגשת הבקשה לקבלת תעודת שחרור למזון רגיש שאינו מוצר בשר כהגדרתו בפרק ח', תשולם אגרה.

(ג) תעודת השחרור לא תינתן אלא אם היבואן שילם את האגרה לפי הוראות סעיף זה.

אגרה

94. תעודת שחרור למוצר בשר כהגדרתו בפרק ח', לא תינתן אלא אם היבואן שילם את האגרה כאמור בסעיף 3נד8 בעבור המשלוח.

בדיקת משלוח מזון בתחנת הסגר כתנאי למתן תעודת שחרור

95. (א) משלוח מזון ייבדק בידי מפקח בתחנת הסגר, כתנאי למתן תעודת שחרור, אם התקיים אחד מאלה -

(1) המשלוח כולל מזון רגיש, כולו או חלקו;

(2) המשלוח כולל מזון רגיל החייב לעבור בדיקה לפי סעיפים קטנים (ד) או (ה).

(3) היבואן הצהיר בהצהרה לפי סעיף 55(ב)(5) כי אין בידיו מסמך מהמסמכים המפורטים בסעיף 61(א)(14) או שלא מסר את כתובתו המלאה של אתר הייצור, לפי סעיף 55(ב)(4).

בדיקות משלוח מזון בתחנת הסגר

96. (א) משלוח מזון יעבור בדיקה בידי מפקח בתחנת הסגר באחד ממקרים אלה:

(1) בדיקה יזומה של בקשה לשחרור משלוח בהתאם לנוהל שיורה עליו מנהל שירות המזון, המבוסס, בין השאר, על ניהול סיכונים ועל נתונים שברשות משרד הבריאות לגבי היבואן, יצרן המזון, ארץ המוצא או המזון המסוים;

(2) בדיקה אקראית מתוך כלל המשלוחים, אשר לא תעלה על חמישה אחוזים מתוך כלל המשלוחים, בחישוב שנתי.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א)(1), במסגרת בדיקה יזומה שיסודה בניהול סיכונים, בנסיבות חריגות, ולצורך מניעת סיכונים לבריאות הציבור, רשאי מנהל שירות המזון להורות, בהודעה שיפרסם באתר האינטרנט, גם על ביצוע בדיקות מיוחדות לסוג מזון, לתקופה שיורה ואשר לא תעלה על שישה חדשים, כתנאי למתן תעודת שחרור.

(ג) בסעיף זה, "בדיקה" – לפי סעיף 52(ג) ותקנות שנקבעו לפי סעיף 75(5);

נשיאה בהוצאות הבדיקה

97. הורה המפקח על ביצוע בדיקה לפי סימן זה, יישא היבואן בהוצאות הבדיקה.

עיכוב במתן תעודת שחרור בשל הצורך לבצע בדיקה במזון

98. תעודת שחרור לא תינתן אם המפקח בתחנת ההסגר הורה על בדיקה לפי סעיף 58(4), ובדיקה כאמור טרם בוצעה.

עיכוב במתן תעודת שחרור למזון האסור ליבוא מכוח דין אחר

99. ראה מנהל שירות המזון, מי שהוא הסמיכו לכך או מפקח בתחנת ההסגר כי הוגשה בקשה לקבלת תעודת שחרור לגבי מזון הנמצא בתחנת הסגר אשר התעורר לגביו חשש כי מדובר במזון האסור ליבוא, יודיע על כך לגובה מכס כהגדרתו בפקודת המכס [נוסח חדש][6] (בפרק זה- פקודת המכס), מיד עם היוודע לו על כך, ללא דיחוי, ורשאי, במקרים חריגים, לעכב את הטיפול בבקשה עד לאישור גובה המכס כי האחראי על החיקוק הנוגע לעניין הסכים לכך; לעניין זה, "אסור ליבוא" - אסור ליבוא מכוח חיקוק שלא לפי חקיקת המזון.

היתר למתן תעודת שחרור למזון שנמצא בו פגם שאינו מהותי

100. (א) בסעיף זה, "פגם מהותי" – פגם הכולל תנאי מהתנאים שבסעיף 23.

(ב) אישורים לא יינתנו בהתקיים אחד מאלה, אלא אם התיר זאת מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך, מנימוקים שיירשמו:

(1) משלוח המזון נפסל ליבוא או ליצוא בידי מדינה אחרת, מחמת פגם שאינו מהותי;

(2) נתקבל מידע ממדינה אחרת או מארגון בין-לאומי בתחום המזון על מניעת שיווק המזון שבמשלוח מחמת פגם שאינו מהותי;

(ג) מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך רשאי שלא לתת אישורים אם התקבל מידע, שלא לפי סעיף קטן (ב)(2), על פגם מהותי במשלוח המזון או חשש לפגם כאמור.

(ד) החלטה לפי סעיף זה לא תינתן אלא לאחר שניתנה למבקש האישור הזדמנות לטעון טענותיו.

היתר למתן תעודת שחרור בתנאי שיושלמו דרישות טרם יציאת המזון מהמחסן

101. (א) לגבי מזון רגיל - לעניין הוראות של התאמת הסימון והמסמכים למזון כאמור בסעיפים 18 ו-61(א)(3) או (6), רשאי יבואן להשלים את עמידתו בהוראות האמורות לעניין סימון מזון ושמירת מסמכים לפי פסקאות (3) ו-(6), בהתאמה, טרם הוצאת מזון רגיל מהמחסן הרשום בתעודת רישום היבואן, אלא אם נקבע אחרת בתעודת הרישום היבואן.

(ב) לגבי מזון רגיש – לעניין ההוראות של התאמת הסימון והמסמכים למזון כאמור בסעיף 18, רשאי יבואן להשלים עמידתו בהוראות האמורות, טרם הוצאת המזון מהמחסן הרשום בתעודת רישום היבואן, אם קיבל היתר לכך בתעודת רישום היבואן.

(ג) אין באמור בסעיף זה כדי לגרוע מחובתו של היבואן לעמוד בדרישות סימון שאינן לפי חקיקת המזון.

מתן תעודת שחרור למזון שאינו עומד בדרישות מסוימות

102. על אף האמור בסעיפים 93 עד 95 רשאי מנהל שירות המזון, או מי שהוא הסמיכו, לתת אישורים אלה במקרים המפורטים לצדם:

---

[6] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39

(1) לתת אישור בתעודת השחרור לשווק משלוח מזון על אף שאינו עומד בדרישות חקיקת המזון לעניין סימון או אריזה, כאשר מדובר בטעויות כתיב או דפוס או הפרות שהן בגדר זוטי דברים, אשר אינן נוגעות לתכונות מהותיות של המוצר או זיהויו וזיהוי יצרן המזון, ואשר אין בהן כדי לסכן את בריאות הציבור או ליצור הטעיה משמעותית של הצרכן או חשש להטעיה כאמור, ובתיקון יש כדי להשית נטל משמעותי על היבואן, ורשאי מנהל שירות המזון לקבוע תנאים באישור כאמור;

(2) לתת אישורים בתעודת שחרור למשלוח שהמזון בו אינו עומד בדרישות חקיקת המזון לעניין סימון, אריזה, שמירת מסמכים או תוצאות בדיקת מעבדה, ובלבד שיקבע תנאים באישור לשם קיום הדרישות האמורות בטרם שחרור מהמחסן שצוין בתעודת היבואן הרשום ורשאי הוא לדרוש מתן ערובה לעמידה בהן, בהתאם לסעיף 64(ב)(1);

(3) לתת תעודת שחרור למשלוח מזון שייוצא והוחזר שלא מטעמים של בריאות הציבור, כאמור בסעיף 44(א)(1) ורשאי הוא לקבוע תנאים בתעודה.

מזון שלא שוחרר מתחנת הסגר

103. לא ניתנה תעודת שחרור למזון מכיוון שלא עמד בהוראות סעיף 93, יחולו הוראות אלה:

(1) כאשר מצא מפקח שהפגם במזון ניתן לתיקון - רשאי הוא להורות ליבואן על הדרך לתקן את הפגם שנפל במזון בטרם שחרורו; תוקן הפגם במזון בהתאם להוראות כאמור, ידווח על כך היבואן למנהל שירות המזון או למי שהסמיכו, והוא יהיה רשאי לתת תעודת שחרור אם מצא כי לאחר התיקון, המזון עומד בתנאים למתן תעודת שחרור;

(2) כאשר מצא מפקח שהפגם במזון אינו ניתן לתיקון, רשאי הוא, באישור מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך להתיר להחזיר את המשלוח לנמל המוצא או לשולחו ליעד אחר מחוץ לישראל, לפי בחירת היבואן, בהתאם לתנאים שיורה עליהם, אלא אם כן נדרש להשמיד את המזון עקב קיומן של הנסיבות כאמור בסעיף 23.

סימן ו': שמירת מסמכים בידי יבואן

שמירת מסמכים בידי יבואן מזון רגיל

104. (א) יבואן של מזון רגיל ישמור את המסמכים והפרטים המפורטים בסימן זה, הנוגעים לכל משלוח מזון רגיל מסוים שניתנה לגביו תעודת שחרור, למשך תקופה שלא תפחת משנה ממועד תום חיי המדף של המזון, או, בהיעדר סימון של מועד כאמור, שנה מהמועד שבו העביר היבואן את המזון לאחר, בהתאם לתאריך תעודת המשלוח.

שמירת מסמכים ליבוא מזון רגיש

105. יבואן של מזון רגיש ישמור את המסמכים שנקבעו לפי סעיף 75(6) ואת המסמכים לפי סעיף 61, הנוגעים לכל אצוות מזון רגיש שייבא למשך תקופה של שנה ממועד תום חיי המדף של המזון, או, בהיעדר סימון של מועד כאמור, שנה ממועד העברת המזון לאחר, בהתאם לתאריך תעודת המשלוח.

(ב) יבואן של מזון רגיש ישמור את המסמכים והפרטים המפורטים בסימן זה, הנוגעים לכל אצוות מזון רגיש שייבא, למשך תקופה כאמור בסעיף קטן (א).

שמירת תווית שסומנה על גבי המזון

106. יבואן של מזון ארוז מראש, המיועד לשיווק קמעונאי, ישמור את התוויות האלה שסומנו על גבי המזון:

(1) את התווית המקורית של היצרן כפי שסומנה על גבי המזון לצורך שיווקו מחוץ לארץ;

(2) את התווית בעברית אשר סומנה על גבי המזון לצורך שיווקו בישראל, אלא אם המזון יובא כאשר הוא מסומן על ידי היצרן בתווית מקורית בשפה העברית;

שמירת תיעוד של אריזה

107. (א) יבואן מזון ישמור צילום או סריקה לדוגמה של אריזת המזון כפי שהיא משווקת בחוץ לארץ, וכן כפי שתשווק בארץ לפי דרישות חקיקת המזון.

(ב) עבור מזון ארוז מראש על ידי היצרן באריזת פח אשר נקבעה חובה לסמנו בקוד בתקנות לפי סעיף 3, ישמור היבואן, בנוסף למסמכים המפורטים בפסקאות (1) עד (3), מסמך המפרט את פענוח הקוד.

שמירת תוצאות של בדיקות מעבדה

108. (א) יבואן מזון ישמור את תוצאות בדיקה המעידות על עמידת המזון בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ולפי הוראות שנתן מנהל שירות המזון לפי דין; תוצאות בדיקה לפי פסקה זו יהיו ביחס לכל אחת מאצוות המזון שבמשלוח, ויכול שהיו מאת יצרן המזון, מעבדה בישראל או מעבדה שאושרה או הוכרה על ידי אחד הגופים המנויים בחלק (ב) של התוספת השנייה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יבואן אשר יש לו קשר עם יצרן המזון, בין אם באופן ישיר או דרך ספק אשר יש לו קשר ישיר עם יצרן המזון, רשאי להחזיק, במקום בתוצאות בדיקות המעבדה, באחד ממסמכים אלה -

(1) מסמך חתום על-ידי היצרן של המזון בדבר הרכב המזון, ואולם לעניין מזון המיוצר בהרכב ייעודי, המיוחד לצורך מכירה בישראל – יתייחס המסמך האמור להרכב הייעודי, ויכלול אישור של היצרן שהמזון מיוצר במיוחד לצורך יצוא לישראל;

(2) מסמך חתום על ידי היצרן בו מוצהר כי האצוות שבמשלוח עומדות במפרט של המזון שבמשלוח, כמשמעותו בסעיף קטן (ג), או תוצאות בדיקה עבור לפחות אחת מן האצוות במשלוח.

(ג) על אף האמור בפסקאות (א) ו-(ב), רשאי יבואן להחזיק עבור מזון שאינו מיועד לשיווק קמעונאי, ובכלל זה חומרי גלם, מפרט (Specification) מהספק ביחס למזון שבמשלוח, במקום תוצאות בדיקות המעבדה; בסעיף קטן זה, "מפרט" – מסמך המתאר, לפחות, את תכונות האיכות והבטיחות של המזון והרכבו הכל בהתאם לדרישות לפי חקיקת המזון החלות על המזון בעניינים אלו ובהעדרן לפי הוראות מנהל שירות המזון אם נקבעו מכוח סמכותו לפי סעיף 58(4).

שמירת מסמכים הנוגעים ליצרן

109. (א) יבואן מזון ישמור אחד מבין מסמכים אלה הנוגע ליצרן המזון:

(1) אישור שייצור המזון מפוקח על ידי גורם המוסמך לכך במדינת הייצור, שניתן מאותו גורם מוסמך;

(2) אישור מאת גורם המוסמך לתת אישור במדינת הייצור, שעניינו אישור לסחר חופשי במזון באותה מדינה (free sale certificate);

(3) תעודת בריאות מאת גורם המוסמך לתת אישור כאמור במדינת הייצור (health certificate);

(4) אישור כאמור בפסקאות (2) או (3) אף אם שמו אחר ובלבד שמשמעותו דומה והוא ניתן מאת גורם מוסמך כאמור;

(5) אישור כאמור בסעיף 48(א)(3) המעיד שהמזון יוצר בתנאי ייצור נאותים במדינת הייצור;

(ב) אם מסמך כאמור בסעיף קטן (א) אינו כתוב בשפה האנגלית או העברית, ישמור היבואן גם תרגום של המסמך לאחת משפות אלה, אולם מפקח רשאי לדרוש תרגום נוטריוני של מסמך, ככל שראה כי נדרש תרגום כאמור לצורך השלמת ביקורת שערך; על אף האמור, אם שמר היבואן תווית מקורית לפי סעיף קטן (א)(1), יהיה חייב הוא גם לשמור תרגום נוטריוני של התווית האמורה.

שמירת רשימת העוסקים במזון שאליהם הועבר המזון ישירות

110. יבואן מזון ישמור את רשימת העוסקים במזון שאליהם העביר ישירות את המזון.

שמירת

111. מבלי לגרוע מחובות השמירה של מסמכים אחרים כאמור בסימן זה, ישמור יבואן מזון גם מסמכים אלה:

(ג) חשבון ספק;

(ד) רשומון;

(ה) שטר מסירה – כמשמעותו בסעיף 18 לפקודת המכס;

(ו) אישור קבלת הצהרה של מזון רגיל או אישור מוקדם של מזון רגיש, לפי העניין;

(ז) תעודת שחרור;

שמירת מסמכים נוספים

112. יבואן ישמור מסמכים נוספים אשר קבע השר לפי סעיף 75(6) או שמנהל שירות המזון נתן לגביהם הוראה ליבואן, ככל שלא קבע השר מסמכים נוספים לעניין סוג המזון המיובא, כאשר הם נדרשים לצורך הוכחת עמידת המזון ואריזתו בדרישות חקיקת המזון.

סימן ז': רישום יבואנים

רישום יבואנים

113. (א) מנהל שירות המזון ימנה, מבין עובדי שירות המזון, רשם של יבואני מזון (להלן – הרשם).

(ב) הרשם ינהל מרשם, שבו ירשום יבואני מזון שקיבלו תעודת יבואן רשום לפי סעיף 68 (להלן – מרשם היבואנים).

עמידה בהוראות אחסון מזון כתנאי סף לרישום במרשם היבואנים

114. רשם לא ירשום מבקש במרשם היבואנים, אלא אם כן מתקיים בו אחד מאלה לעניין אחסון המזון שאותו הוא מבקש לייבא -

(1) המבקש הוא בעל אחד מרישיונות אלה, לפחות:

(א) רישיון עסק לאחסנת מזון לפי חוק רישוי עסקים וברשותו מחסן המתאים לסוג המזון שהוא מבקש לייבא (להלן - מחסן מורשה) ואם הוא מבקש לאחסן מזון בקירור או בהקפאה - הוא גם בעל רישיון אחסנה לפי חוק זה;

(ב) רישיון ייצור לפי חוק זה שבו היתר לאחסנה לפי פסקה (6) להגדרת "ייצור", וברשותו מחסן המתאים לסוג המזון שהוא מבקש לייבא;

(2) המבקש הציג התקשרות עם בעל מחסן מורשה לאחסון מוצרי המזון שאותם הוא מבקש לייבא, שבידיו לפחות אחד מהרישיונות הנדרשים כאמור בפסקה (1);

(3) המבקש קיבל אישור של לשכת הבריאות המחוזית שבתחומה נמצא המחסן, על העדר התנגדותה לאחסון מוצרי המזון שאותם הוא מבקש לייבא, במחסן שלבעליו אין רישיון אחסנה או רישיון ייצור שבו היתר לאחסנה לפי פסקה (6) להגדרת "ייצור".

בקשה לרישום יבואן

115. (א) המבקש להירשם במרשם היבואנים יגיש בקשה כאמור בסעיף קטן (ב), לרשם בצירוף המסמכים והפרטים המפורטים בסעיף זה, ובצירוף הצהרה בנוסח הקבוע בתוספת השביעית (להלן - הצהרת יבואן).

(ב) הבקשה תכלול את כל אלה:

(1) שמו המלא של המבקש, כתובתו, דרכי ההתקשרות עמו, ובכלל זה כתובת הדואר האלקטרוני שלו;

(2) העתק תעודת הזיהוי שלו ותעודת עוסק מורשה שלו, אם הוא יחיד;

(3) העתק תעודת ההתאגדות שלו לפי הדין בישראל, אם הוא תאגיד;

(4) כתובת ופרטי המחסן שבו יאוחסן המזון לפי סעיף 69, בצירוף העתק רישיון העסק של המחסן או העתק רישיון האחסנה של בעל המחסן או העתק רישיון ייצור שבו היתר לאחסנה או העתק של התקשרות עם בעל מחסן או עם בעל רישיון כאמור, והכל לפי הוראות סעיף 110.

בקשה לרישום יבואן המייבא לשטחי האזור

116. (א) על אף האמור בסעיף 60 ובסעיף קטן (א), יבואן שביקש לייבא מזון לשטחי האזור בלבד, פטור מהוראת סעיף (א)(4), ויצרף לבקשתו התחייבות על ייבוא לשטחי האזור בלבד ובתעודת היבואן הרשום שלו יקבע איסור על שיווק מזון בישראל.

(ב) יבואן כאמור בסעיף קטן (א) יידרש, כתנאי למתן תעודת שחרור, להציג אישור על העברת משלוח המזון הקודם שלו, לשטח האזור.

(ג) יבואן רשום לפי סעיף זה לא יוכל להירשם כיבואן רשום בשטח שאינו בשטחי האזור.

דרישת מידע נוסף לבחינת בקשת הרישום

117. הרשם רשאי לדרוש מסמכים או פרטים נוספים לצורך בחינת עמידתה של הבקשה בתנאים שנקבעו לפי סימן זה.

מתן תעודת יבואן רשום

118. הרשם ייתן תעודת יבואן רשום למבקש לאחר שמצא כי-

(1) המבקש עומד בתנאים שנקבעו לפי סימן זה לעניין יבוא מזון למחסני מזון מסוגים ובתנאים המפורטים בבקשה;

(2) המבקש, ואם הוא תאגיד – נושא משרה בתאגיד, לא הורשע בעבירה או לא הוגש נגדו כתב אישום בעבירה, שלדעת המנהל, מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי להחזיק ברישיון מטעמים של שמירה על בריאות הציבור.

מתן היתר בתעודה להדבקת תווית במחסן

119. (א) על אף הוראת סעיף 30(א), הרשם רשאי לקבוע בתעודת יבואן רשום, היתר להדביק במחסן תווית על גבי מזון מיובא ארוז מראש , אם ליבואן יש מחסן העומד בתנאים הנדרשים לביצוע הדבקה כאמור או שהיבואן התקשר עם בעל רישיון אחסנה הכולל היתר סימון ברישיון האחסנה בהתאם לסעיף 81(ג).

(ב) נקבע בתעודת היבואן היתר כאמור בסעיף קטן (א), לא יידרש בעל התעודה לרישיון יצרן;

מתן היתר בתעודת היבואן הרשום, להובלה ולאחסנה בקירור

120. (א) על אף הוראת סעיף __ הרשם רשאי לקבוע בתעודת יבואן רשום, היתר להובלה בטמפרטורה מבוקרת או הובלה בקירור וכן לאחסנה בקירור של מזון הטעון אחסנה בקירור.

(ב) נקבע בתעודת היבואן היתר כאמור בסעיף קטן (א), לא יידרש בעל התעודה לרישיון הובלה או רישיון אחסנה, לפי העניין.

קביעת תנאים בתעודת היבואן הרשום

121. (א) הרשם רשאי לקבוע תנאים בתעודת היבואן הרשום, ורשאי לשנות את התנאים, להוסיף עליהם או לגרוע מהם, לאחר שנתן הזדמנות לבעל התעודה להשמיע טענותיו.

(ב) הרשם רשאי להורות כי הוראות מקצועיות שהורה עליהן מנהל שירות המזון, הנדרשות לסוג מזון מסוים, בין השאר בשים לב להסדרים המקובלים במדינות מפותחות בתחום המזון, ייראו כתנאים בתעודה של היבואן המייבא את אותו סוג מזון מסוים.

חובת דיווח על שינוי במסמכים

122. חל שינוי בפרט מן המסמכים, הטפסים או המידע שמסר היבואן לפי סעיף 66 ידווח היבואן לרשם על השינוי בכתב, בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-14 ימי עבודה.

תקופת תוקפה של תעודת יבואן רשום

123. תוקפה של תעודת יבואן יהיה שנתיים, ואולם בחידוש התעודה רשאי הרשם לתת את התעודה לתקופה של שלוש, ארבע או חמש שנים סך הכל, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיובא, להיקף הייבוא, לשאלה אם הוא מייבא מזון שנדרש לגביו אישור ייצור נאות, למערכות בקרת האיכות שהוא מפעיל, לתקופה שבה התעודה נמצאת בידיו ולהקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו.

סירוב לרשום במרשם היבואנים

124. החלטת הרשם לסרב לרשום אדם במרשם היבואנים תהא מנומקת.

הגבלת הרישום התלייתו או ביטולו

125. (א) מנהל שירות המזון רשאי להגביל את הרישום, להתלות עד לקיום תנאים שיורה עליהם או לתקופה שלא תעלה על שנה, או לבטלה, בהתקיים אחד מאלה:

(1) התקיימו אחת או יותר מהנסיבות בסעיף 53(א), בשינויים המחויבים;

(2) הופר אחד מאלה - התחייבות שנתן היבואן לפי סעיף 55(ד), אישור לפי סעיף 58(1)(ד) או הצהרה לפי סעיף 66(א);

(3) מצא מנהל שירות המזון כי נשקפת סכנה חמורה לבריאות הציבור.

(ב) על הגבלת תעודת סוג, התלייתה וביטולה ועל הערר על החלטת מנהל שירות המזון יחולו הוראות סעיפים 39 עד 41, 53(ב) עד (ד) ו-54, בשינויים המחויבים.

סימן ח': תקנות בעניין יבוא מזון

הסמכה להתקין תקנות בעניין ייבוא מזון

126. השר, לאחר התייעצות עם שר הכלכלה, רשאי להתקין תקנות בנושאים אלה הנוגעים לייבוא מזון:

(1) תנאים נוספים לרישום במרשם היבואנים וכן תקנות הקובעות תנאים, במקרים מיוחדים ומנימוקים שפירט, לרישום יבואנים, מסוגים ובתנאים שנקבעו בתקנות, אף אם אינם עומדים בתנאי הרישום לפי סעיף 69, והכל לשם שמירה על בריאות ובטיחות הציבור;

(2) המסמכים והתנאים הנדרשים לשם קבלת תעודות או אישורים לפי פרק זה-

(א) המסמכים, הטפסים, ההצהרות והפרטים אשר נדרש לצרף לבקשה לרישום במרשם היבואנים, לאישור קבלת הצהרה או לקבלת תעודות או אישורים לפי פרק זה לרבות מהרשויות המוסמכות במדינה שממנה יובא המזון.

(ב) התנאים למתן התעודות או האישורים, וכן התנאים לביטולם או לסירוב לתתם, נוסחם או דרכי נתינתם.

(ג) תקנות לפי פסקה זה יכול שיקבעו דרישות לגבי סוגי מזון מסוימים ומקומות ייצורם, לרבות לעניין ייצורם בתנאי ייצור נאותים, תנאי הובלתם ואחסונם, ובלבד שכל הבחנה בין מדינות תיעשה מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;

(3) המסמכים והמידע שעל יבואן להגיש במצורף לבקשה לקבלת אישור מוקדם לייבוא מזון רגיש לפי סעיף 52, המעידים על עמידת המזון הרגיש בדרישות חקיקת המזון והקשר ליצרן המזון, וכן את רשימת הטפסים שעליו למלא ולהגיש במצורף לבקשה;

(4) המסמכים או פרטי המסמכים, לרבות בדיקות, מפרטים ואישורים הנדרשים, בין השאר, לצורך עקיבות מזון או מתן תעודת שחרור, שיישמרו אצל היבואן הרשום, ודרכי שמירתם, משלב ייצור המזון בחוץ לארץ, דרך הובלתו ואחסנתו עד לשיווקו על ידי היבואן הרשום למשווקים שלהם מכר את המזון;

(5) נוסח ההצהרות הנדרשות לפי פרק זה;

(6) דרכי בדיקת משלוח מזון- ובכלל זה בדיקת מסמכים שהיבואן נדרש להחזיק לפי חוק זה, כתנאי למתן תעודת שחרור ותדירותו, בשים לב, בין השאר, לסוג המזון המיובא, להיקף הייבוא על ידי היבואן, לתקופה שבה הוא רשום כיבואן ולהקפדתו על מילוי הוראות לפי חקיקת המזון במהלך תקופה זו;

(7) תנאים לייבוא סוגי מזון מסוימים ממדינות מסוימות וכן איסור על ייבוא סוגי מזון מסוימים ממדינות כאמור, ובלבד שכל הבחנה בין מדינות תיעשה מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;

(8) הוראות לעניין בקשות לשחרור מזון ובכלל זה-

(א) הוראות מיוחדות לגבי בקשות לשחרור מזון מתחנת הסגר או מנמל, לרבות מזון שיוצא מישראל והוחזר אליה או שנפסל ליבוא במדינה אחרת או נפסל ליצוא מישראל;

(ב) דרכי הגשת בקשה לתעודת שחרור המזון מתחנת הסגר, הפרטים והמסמכים שיש לצרף לבקשה, התנאתה בתנאים, לרבות לעניין שיווק המזון, דרכי הסירוב למתן האישור, וכן מתן ערבות בנקאית כבטוחה לקיום התנאים או להיתר לשחרור מתחנת הסגר לפי סעיף 62;

(ג) תקנות לפי פסקה זו יכול שיקבעו הוראות שונות לסוגי מזון מסוימים ויכול שהשחרור יותנה בקיום תנאים מוקדמים שיעשו במחסן מורשה של היבואן, ובמתן ערבות בנקאית לקיום התנאים המוקדמים;

(ד) תקנות לפי פסקה זו יכול שיקבעו דרישות שונות לגבי סוגי מזון מסוימים, מקומות ייצורם או מדינות ייצור מסוימות, ובלבד שכל הבחנה בין מדינות תיעשה מטעמים של שמירה על בריאות הציבור;

(9) הוראות לעניין דיגום מזון בתהליך היבוא;

(10) תנאים לעניין ייבוא מזון ייעודי וסימונו;

(11) הוראות לעניין חובת יבואן רשום למסור מידע על מזון מסוים ובכלל זה לקבל את המפרט של מזון מסוים וכן תוצאות בדיקה המתייחסות לאיכות ובטיחות ייצור מזון או מזון מסוים, תנאי הובלתם ואחסונם;

(12) קביעת אגרות, באישור הוועדה, בעד שירותים אלה, וקביעה זו יכול שתחול על קבוצות מזון, וכן על מזון רגיש או רגיל, לפי העניין:

(א) טיפול בבקשה לרישום יבואן או חידושו, ומתן תעודת יבואן רשום;

(ב) טיפול בבקשה לאישור מוקדם לייבוא או חידושו, ומתן תעודת אישור מוקדם לייבוא;

(ג) טיפול באישור קבלת הצהרה;

(ד) טיפול בבקשה לתעודת שחרור ומתן תעודת שחרור.

פרק ה': הסדרת שיווק מזון

סימן א': חובות משווק

חובות משווק

127. משווק לא יעסוק במכירת מזון, אלא אם כן הוא מקיים את הוראות חקיקת המזון החלה על פעולת השיווק הנעשית על ידו, את הוראות חוק זה בכלל, ואת הוראות פרק זה בפרט.

החזקה ברישיון עסק ועמידה בתנאיו

128. לא ימכור משווק מזון אלא אם כן הוא בעל רישיון עסק בתוקף, כנדרש לפי דין, ואם לא נדרש רישיון כאמור- הוא בעל רישום תקף כחברה או כעוסק מורשה , ואם אינו בעל רישום כאמור –הוא חבר באגודה שיתופית חקלאית.

האם לא צריך כאן הוראה מקבילה לזו שהופיעה לגבי יצרן ויבואן, שאומרת משהו כמו- לא ימכור משווק מזון אלא אם כן המזון שהוא מוכר עומד בתנאים הקבועים ברישיון העסק שלון (יבואן) / לא ימכור משווק מזון אלא לפי סוג הפעילות... או סוג המזון... שהותר לו למכור ברישיון... . כלומר לקשר בין המזון הנמכר או בין פעילות המכירה- לתנאים שברישיון שלו

קבלת מזון מיצרן או מיבואן בעלי רישיון יצרן או תעודת יבואן

129. (א) משווק לא יקבל מזון מיצרן או מיבואן אלא אם כן היצרן או היבואן הוא בעל רישיון יצרן או בעל תעודת יבואן, לפי העניין, בתוקף.

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), משווק שהוא יבואן רשאי לקבל מזון מחוץ לישראל אף בלי שהוכח לו קיומם של רישיון או תעודה כאמור.

(ג) על אף הוראת סעיף קטן (א), רשאי משווק לקבל מזון גם מיצרן או מיבואן שרישיונו או תעודתו כאמור נשללו, הותלו או שנדחתה בקשה לחדשם, אם בהחלטה בעניין הרישיון או התעודה כאמור, ניתן היתר למכירת מלאים שהצטברו טרם ההחלטה והמזון הוא חלק ממלאים אלה.

אימות תוקפם של רישיון יצור או של תעודת יבואן

130. (א) משווק יאמת את תוקפם של רישיון היצרן או של תעודת היבואן כאמור בסעיף ___, במועדים אלה:

(1) במועד ההתקשרות הראשונה ביניהם;

(2) אחת לשנה ממועד ההתקשרות הראשונה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)(2), לא תחול על משווק החובה לאימות תוקף אחת לשנה כאמור, אם הוא נרשם באתר האינטרנט, באמצעות כתובת דואר האלקטרוני שלו, לשם קבלת עדכונים על שינויים בתוקפם של רישיונות ייצור או תעודות יבואן רשום, ובכלל זה עדכונים על החלטות לעניין היתר להמשך שיווק מלאים של יצרנים או יבואנים שרישיונם או תעודתם נשללו, הותלו או נדחתה בקשה לחדשם. .

(ג) אימות תוקפם של רישיון או תעודה לפי סעיף קטן (א) יעשה על ידי קבלת אישור משירות המזון, באחת מדרכים אלה:

(1) אישור שהתקבל דרך אתר האינטרנט, לאחר שהמשווק הזין את מספר רישיון היצרן או את מספר תעודת היבואן הרשום, שבפרטי העוסק;

(2) אישור שהתקבל בכתב, לאחר שהמשווק שלח לשירות המזון פנייה בדואר או באמצעות דואר אלקטרוני, הכוללת את מספר רישיון היצרן או את מספר תעודת היבואן הרשום, שבפרטי העוסק.

קבלת מזון הפטור מהוכחת קיומם של רישיון יצור או תעודת יבואן

131. (א) על אף הוראת סעיף ___, משווק שקיבל מזון פטור מיצרן או מיבואן, יחזיק העתק של אישור או תעודה תקפה אחרת, מאת הרשות הממונה על סוג המזון הפטור, ובהיעדר רשות כאמור, יחזיק הוכחה אחרת כי היצרן או היבואן, לפי העניין, הוא בעל רישיון עסק בתוקף או בעל רישום תקף כחברה או כעוסק מורשה, ואם אינו בעל רישום כאמור –הוא חבר באגודה שיתופית חקלאית.

(ב) בסעיף זה, "מזון פטור"- כל אחד מסוגי מזון אלה:

(1) מזון שייצורו פטור מחובת קבלת רישיון יצור;

(2) מזון שאינו תוצאה של פעולת יצור;

(3) מזון שייבואו פטור מחובת קבלת תעודת יבואן רשום.

קיום תנאי היצרן או היבואן

132. משווק לא ימכור מזון אלא אם כן הוא מקיים את התנאים שסומנו על המזון בידי בעל רישיון היצרן או בעל תעודת היבואן הרשום, לפי העניין, לרבות התנאים לעניין תנאי אחסון והובלה.

סימון אזהרת חנק

133. משווק גדול לא ימכור מזון שאינו עומד בהוראות סימון לפי סעיף 3(2) לעניין חובת סימון באזהרת חנק.

עמידה בדרישות של תקנות שיווק

134. הוא עומד בדרישות שקבע השר לפי סימן ג'.

שמירת מסמכים בידי משווק

135. (א) המשווק ישמור את האישורים והמסמכים הנדרשים לפי סעיפים 77 ו-78 למשך תקופה שלא תפחת משנה ממועד תום חיי המדף של המזון או, בהיעדר סימון של מועד כאמור, שנה ממועד שליחת משלוח המזון או קבלתו, לפי העניין, בהתאם לתאריך בחשבונית העסקה.

(ב) משווק גדול יחזיק במקום העסק את המסמכים הנדרשים לפי סעיף קטן (א) ביחס למלאי הקיים בידיו באותה עת.

פטור בתקנות מחובות משווק

136. השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי לקבוע פטור או הקלה מהוראות סעיף זה, לרבות לסוגי משווקים, בשים לב לגודלם ולסוג המזון הנמכר על ידם.

סימן ב': הסדרת עקיבות המזון על ידי עוסק

הגדרות

137. בסימן זה-

"זיהוי מזון שהועבר" – בהתאם להוראות שנקבעו לפי סעיף קטן (ד)(1).

"מזון פטור"- כמשמעותו בסעיף _(ב);

"פרטי העוסק" – פרטים אלה:

(1) תעודת משלוח או תעודת משלוח וטרינרית כהגדרתה בפרק ח', לפי העניין;

(2) חשבונית עסקה- הכוללת, לגבי מזון שאינו מזון פטור, גם את הפרטים לעניין שם היצרן של המזון ומספר רישיון הייצור שלו או את שם היבואן של המזון ומספר תעודת היבואן הרשום שלו;

(3) לגבי מזון פטור - העתק של אחד מהמסמכים הנדרשים בסעיף ___(א).

הסדרת עקיבות המזון על ידי מעביר מזון

138. (א) עוסק במזון המעביר מזון (בסימן זה – מעביר מזון) לעוסק במזון אחר (בסימן זה – מקבל מזון), לא יעביר לו מזון אלא אם כן קיבל ממקבל המזון פרטים אלה לגביו:

(1) שמו המלא;

(2) פרטי העוסק שלו;

(3) מען עסקו, ואם אין לעסקו של מקבל המזון מען קבוע – המקומות שבהם הוא עוסק.

(ב) מעביר מזון יתעד את הפרטים שקיבל בסעיף קטן (א) ממקבל המזון, יחד עם פרטים המאפשרים את זיהוי המזון שהועבר.

(ג) מעביר מזון אשר העביר מזון לעוסק במזון אחר במסגרת שיווק קמעונאי, לא יהיה חייב לקבל ממנו את הפרטים כאמור בסעיף קטן (א).

הסדרת עקיבות המזון על ידי מקבל מזון

139. (א) מקבל מזון, לא יקבל מזון ממעביר מזון, אלא אם כן קיבל ממעביר המזון פרטים אלה לגביו, ובלבד שתיעד פרטים אלה יחד עם פרטים המאפשרים את זיהוי המזון שהועבר:

(1) שמו המלא;

(2) מען עסקו;

(3) פרטי העוסק שלו.

(ב) מקבל המזון יתעד את הפרטי שקיבל בסעיף קטן (א) ממעביר המזון, יחד עם פרטים המאפשרים את זיהוי המזון שהועבר.

(ג) היה למקבל המזון יותר מאתר אחד שאליו מיועד המזון, חובה על מקבל המזון לתעד את האתרים שבהם נמצא המזון אותו קיבל, בהתאם לזיהוי המזון, ולעדכנו ככל שחלו שינויים במיקומו.

תיעוד פרטיהם של מעביר מזון ומקבל מזון

140. (א) התיעוד הנדרש לפי סימן זה יישמר אצל החייב בתיעוד למשך תקופה שלא תפחת מחמש שנים ממועד קבלת משלוח המזון, לפי תאריך בחשבונית העסקה; על אף האמור, מיום התחילה של סימן ה' לפרק ב'1 לפי סעיף 3נד14, אם ניתנה למשלוח של מוצרי בשר תעודת משלוח וטרינרית, יישמר התיעוד האמור לתקופה של חצי שנה בלבד.

תקנות לעניין עקיבות מזון

141. השר רשאי לקבוע, באישור הוועדה, ובשים לב לסוג העוסקים שעליהם יחולו ההוראות –

(1) הוראות לעניין הפרטים הנדרשים לצורך זיהוי המזון לפי סעיף זה;

(2) מסמכים נוספים או פרטי המסמכים, לרבות בדיקות, מפרטים ואישורים אותם יש לקבל ולשמור לצורך הבטחת העקיבות לפי סימן זה;

(3) הקלות בדרישות סעיפים קטנים (ד) ו-(ה)(1) עד (2) לפי סוגי משווקים, בשים לב לגודלם ולסוג המזון הנמכר על ידם.

סימן ג': תקנות לעניין שיווק מזון

תקנות לעניין שיווק מזון

142. השר רשאי להתקין תקנות בנושאים אלה:

(1) התנאים לשיווק מזון- לרבות לעניין תנאי מכירה נאותים, ורשאי השר לקבוע תקנות כאמור לפי סוגי משווקים, בשים לב לגודלם ולסוג המזון הנמכר על ידם;

(2) חובות משווק בעניין שיווק מזון- לרבות החובה לבדוק קיומן של דרישות מסוימות לסימון מזון, וכן הטלת חובת סימון לגבי מזון מסוים שקבע השר, ובכלל זה מזון שאינו ארוז מראש על ידי היצרן וחובת סימון במקום הממכר;

(3) החזרה יזומה בידי משווק לפי סעיף 87(א)(1);

(4) סוג מזון רגיש מסוים- לרבות הקביעה כי בנסיבות מיוחדות ובהחלטה מנומקת בשים לב לסכנה לבריאות ובטיחות הציבור, נדרשת הוכחה לגבי מילוי דרישות הדין החל לגבי ייצורו וכי אין לשווקו ללא הוכחה כאמור; קבע השר כאמור, יקבע את דרכי ההוכחה והמסמכים שנדרש לשמור לשם הוכחה כאמור, והוא רשאי לקבוע דרישות כאמור לפי סוגי משווקים.

(5) סוג מזון רגיל מסוים- לרבות קביעה כי נדרשת הוכחה כאמור בפסקה (4) לתקופה שקבע, שלא תעלה על חצי שנה.

(6) תנאים לעניין שיווק מזון ייעודי.

סימן ד': חובות משווק מן האזור

הגדרות

143. בסימן זה-

"מרשם המשווקים מן האזור"- כמשמעותו בסעיף ___;

"משווק מן האזור"- אדם בעל רישום תקף במרשם המשווקים מן האזור.

החלת הוראות על הבאת מזון מהאזור לישראל

144. על הבאת מזון מהאזור לישראל וביחס למזון זה, יחולו הוראות פרק ב' והתקנות לפיו, ופרקים ד' וה' והתקנות לפי סעיפים 75 ו-79, בשינויים המחויבים, בשינויים המפורטים בסימן זה ובשינויים נוספים שהשר רשאי לקבוע, בהתייעצות עם שר הכלכלה, והכל ככל הנדרש לשם שמירה על בריאות הציבור.

החלת הוראות על משווק מן האזור

145. (א) על אף האמור בפרקים ד' וה' שהוחלו על הבאה מן האזור כאמור בסעיף קטן (א), בהוראות החלות על משווק מן האזור לפי סעיף זה –

(1) רישום כמשווק מן האזור יבוא במקום רישום כיבואן רשום;

(2) אישור מיוחד לפי סעיף קטן (ג) יבוא במקום אישור מוקדם לייבוא לפי סעיף 52;

(4) הוא הציג אישור מן הרשות המוסמכת באזור בדבר הפיקוח הנדרש לפי פרק ה' על המזון, ככל שנדרש אישור כאמור;

(ב) סעיף 48 יוחל בשינויים אלה:

(1) בסעיף (ג)(3)(ב) ייקרא לעניין סעיף זה, "ייצורו לשם ייצוא או לשם החזרתו לאזור";

(ה) בסעיף (ג)(4) "החזרת משלוח מזון שייוצא או הועבר לאזור והוחזר שלא מטעמים של בריאות הציבור".

(3) בלי לגרוע מהאמור בסעיף זה, רשאי השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, לקבוע הוראות נוספות אשר יחולו על משווק מן האזור, ככל הנדרש לשם השמירה על בריאות הציבור;

(ג) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על הבאת מזון כאמור שיוצר על ידי בעל רישיון ייצור או יובא על ידי יבואן רשום לפי חוק זה.

הבאת מזון מהאזור לישראל

146. לא יביא אדם מזון מהאזור לשטח ישראל, אלא בהתקיים אלה:

(1) הוא משווק מן האזור;

(2) הוא קיבל את המזון מאדם בעל היתר תקף להוצאת המזון מאת הרשות המוסמכת באזור;

(3) הוא הביא את המזון לישראל בהתאם לתנאים שנקבעו בהיתר האמור בפסקה (2).

אישור מיוחד לשיווק מזון רגיש בישראל

147. משווק מן האזור לא יביא לשטח ישראל מזון רגיש אלא אם קיבל אישור מיוחד לכך מאת מנהל שירות המזון או מי שהוא הסמיכו לכך, אשר יינתן לפי סעיף 52, בשינויים המחויבים.

עמידה בהוראות סימון מזון

148. משווק מן האזור לא יביא מזון לשטח ישראל אלא אם סימון המוצר כולל את שם המשווק מן האזור, בהתאם להוראות החלות על יבואן לעניין סימון לפי חקיקת המזון, בשינויים מחויבים.

עמידה בהוראות התקנות

149. משווק מן האזור לא יביא מזון לשטח ישראל בניגוד לתקנות שקבע השר לפי סעיף 83(1)(3) המנויות בתוספת ה.....

רישום משווק מן האזור

150. רשם, שמונה לפי סעיף 65, ינהל מרשם, שבו ירשום מי שעוסק בהבאה של מזון מהאזור לישראל אשר התקיימו לגביו התנאים שבסעיף __ (הבא).

תנאים לרישום במרשם המשווקים מן האזור

151. רשם לא ירשום מבקש במרשם המשווקים מן האזור, אלא אם מתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא הגיש בקשה בהתאם להוראות סעיף 66, למעט סעיף קטן (ב)(2)-(3);

(2) הוא תושב או אזרח ישראל או שהוא רשום כתאגיד לפי הדין בישראל;

(3) הוא הגיש הצהרה הכוללת את אלה:

(א) פרטים אודות יצרן המזון, לרבות עותק מתעודת הזיהוי של היצרן;

(ב) פרטים אודות מקום עסקו, לרבות רישיון או אישור שניתן למקום עסקו, ככל שנדרש רישיון או אישור כאמור.

פרק ו': הסדרת אחסנה והובלה של מזון

חובות מוביל ומאחסן של מזון הטעון אחסנה או הובלה בטמפרטורה מבוקרת

152. לא יוביל אדם מזון הטעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת ולא יאחסן אדם מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת אלא אם כן הוא עומד בדרישות החלות עליו לפי חקיקת המזון ומתקיימות לגביו הוראות חוק זה בכלל והוראות פרק זה, בפרט.

רישיון הובלה

153. נקבע בחקיקת המזון כי מזון טעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת, לא יוביל אדם מזון כאמור, אלא אם הוא בעל לפחות אחד מרישיונות אלה, לפחות, ובהתאם לתנאי הרישיון האמור:

(1) רישיון הובלה לפי פרק זה;

(2) רישיון ייצור הכולל היתר להובלה כאמור לפי פסקה (6) להגדרת "ייצור";

(3) היתר להובלה בתעודת היבואן שלו לפי סעיף 67(ג).

בקשה לרישיון הובלה

154. (א) המבקש רישיון הובלה או חידוש רישיון כאמור יגיש בקשה בצירוף מסמכים, פרטים וטפסים, בהתאם לנדרש בתקנות לפי סעיף 47.

(ב) בקשה כאמור בסעיף קטן (א) תוגש ללשכת הבריאות המחוזית, במחוז שבו הגיש המבקש את בקשתו לקבלת רישיון עסק; ואם יש לו רישיון עסק ביותר ממחוז אחד, רשאי להגיש את הבקשה בכל אחד מהמחוזות האמורים.

החלת הוראות על רישיון הובלה ותוקפו

155. (א) על רישיון הובלה יחולו הוראות סעיפים 32 עד 43, בשינויים המחויבים;

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), תוקף רישיון הובלה יהיה לחמש שנים.

רישיון אחסנה

156. (א) נקבע בחקיקת המזון כי מזון טעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת, לא יאחסנו אדם בבית קירור אלא אם כן הוא בעל לפחות אחד מרישיונות אלה:

(1) רישיון אחסנה לפי פרק זה;

(2) רישיון ייצור הכולל פעילות כאמור לפי פסקה (6) להגדרת "ייצור";

(3) היתר לאחסנה בתעודת היבואן שלו לפי סעיף 67(ג).

(ב) לא יאחסן אדם מזון הטעון אחסנה בטמפרטורה מבוקרת אלא בהתאם לתנאי הרישיונות האמורים בסעיף קטן (א), ובכלל זה בהתאם לסוג המזון שמבוקש לאחסן במחסן.

פטור מרישיון אחסנה

157. על אף האמור בסעיף קטן (א), לא יידרש רישיון אחסנה במקרים אלה:

(1) אחסנה בטמפרטורה מבוקרת על ידי משווק במקום המכירה לצרכן;

(2) אחסנה בטמפרטורה מבוקרת בבית אוכל שאינו נדרש לרישיון יצרן לפי סעיף 81(1)(א).

היתר לסימון ברישיון אחסנה

158. על אף הוראת סעיף 30(א), מנהל שירות המזון רשאי לקבוע ברישיון אחסנה היתר להדבקת תווית על גבי מזון מיובא ארוז מראש או פעולת סימון לפי סעיף 62;

החלת הוראות על רישיון אחסנה

159. על רישיון אחסנה יחולו הוראות סעיפים 32 עד 43, בשינויים המחויבים.

תקנות לעניין רישיון הובלה או אחסנה

160. השר רשאי להתקין תקנות בנושאים אלה:

(1) בקשה לרישיון הובלה או אחסנה (בסעיף זה – רישיון) או חידושו, לרבות דרך הגשת בקשה כאמור, המסמכים שיש לצרף לבקשה ואופן הטיפול בה;

(2) קביעת תנאים למתן הרישיון ותנאים ברישיון, ויכול שקביעה כאמור תהיה בשים לב לסיווגם של רישיונות לפי קבוצות המזונות המאוחסנים או המובלים או לפי סוגי פעילות האחסנה וההובלה, לפי העניין.

(3) תנאים לעניין מחסנים שהאחסון בהם אינו דורש רישיון אחסנה, ובכלל זה לעניין הציוד הנדרש בהם ואופן החזקת המזון בהם.

פרק ז': הוראות כלליות לעניין יצרן, יבואן ומשווק

סימן א': החזקת מזון בטמפרטורה מבוקרת

הגדרות

161. בסימן זה -

"חקיקת המזון" – לרבות תקנות שהתקין שר הבריאות מכוח חוק רישוי עסקים;

מזון שנקבעה לו טמפרטורה מבוקרת

162. נקבעה לגבי מזון מסוים טמפרטורה מבוקרת, יחולו לגביו הוראות אלה:

(1) יבואן, יצרן, משווק גדול, מוביל או מאחסן – יחזיק את המזון בהתאם לתנאים לפי קביעת היצרן, אלא אם נקבע אחרת בחקיקת המזון;

(2) משווק שאינו גדול - יחזיק את המזון בתנאים בהתאם לקביעת היצרן, אלא אם הורה לו מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו אחרת בהוראה פרטנית;

מזון שלא נקבעה לו טמפרטורה מבוקרת

163. (א) לא נקבעה בחקיקת המזון טמפרטורה מבוקרת למזון מסוים, רשאי מנהל שירות המזון לקבוע לגביו הנחיות להחזקה בטמפרטורה מבוקרת, לתקופה שלא תעלה על חודש, ובנסיבות מיוחדות לחודש נוסף.

(ב) הנחיה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות ובאתר האינטרנט.

הסמכה להתקין תקנות בעניין טמפרטורה מבוקרת

164. השר רשאי לקבוע הוראות לעניין ייצור מזון, אחסנתו, הובלתו או ייבואו בטמפרטורה מבוקרת, בהתאם לסוג המזון ולמאפייניו.

סימן ב': מניעת סכנה לבריאות ממזון

הנחיות המנהל לעוסקים במזון לשם מניעת סכנה ממזון מסוים

165. (א) נוכח המנהל כי קיימת סכנה חמורה ומידית לבריאות הציבור הנגרמת או עלולה להיגרם בשל מוצר מזון מסוים או בשל השימוש בו, רשאי הוא ליתן הוראות לכל עוסק במזון לצורך מניעת הסכנה, ובכלל זאת הוראות לעניין אופן הייצור, האריזה, ההובלה, האחסון והשיווק של המזון (בסעיף זה – הנחיות המנהל), ובלבד שהנחיות המנהל יפורסמו לפי הוראות אלה:

(1) הם יפורסמו באתר האינטרנט, באופן בולט, ובמיקום שייועד להנחיות המנהל, עם עיקרי הסיבות למתן ההנחיה;

(2) הם יפורסמו בשפות עברית, ערבית ואנגלית ובכל שפה נוספת שימצא המנהל כי נדרשת לאותו עניין;

(3) הם יפורסמו בשני עיתונים יומיים לפחות, בעלי תפוצה ארצית, אחד מהם בשפה הערבית.

(ב) הנחיות המנהל יינתנו לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים, ואולם רשאי המנהל להאריכן לתקופות נוספות שלא יעלו במצטבר על שנה, אם נוכח שממשיכים להתקיים הטעמים המצדיקים את התקנתם.

אחריות יצרן, יבואן ומשווק לעניין מזון מזיק

166. (א) בסעיף זה, "מזון מזיק"- מזון שהזיק או שעלול להזיק לבריאות האדם, לרבות מזון שנמצאו לגביו תוצאות מעבדה המעידות על אי התאמה של המזון להוראות חקיקת המזון, שיש בה כדי להזיק או לעורר חשש לנזק כאמור .

(ב) יצרן, יבואן או משווק שנודע לו כי מזון שייצר, ייבא או מכר, לפי העניין, הוא מזון מזיק, יפעל לפי הוראות אלה:

(1) ינקוט בכל האמצעים הסבירים למניעת השימוש במזון, לרבות אמצעים אלה, והכל לשם מניעת הסכנה או החשש לסכנה מצריכת המזון:

(א) עדכון היצרן או היבואן;

(ב) הוצאת המזון מדרכי השיווק בדרך של החזרה יזומה (Recall); על אף האמור, הוראה על החזרה יזומה של מזון על ידי משווק תינתן רק ביחס למזון המשווק על ידו, ובהתאם לתקנות לפי סעיף 79(1א);

(ג) מסירת הודעה לציבור;

(2) יודיע באופן מידי למנהל שירות המזון, לרבות פירוט האמצעים שנקט לפי פסקה (1), ויפעל על פי הוראותיו, לרבות הוראה על החזרה יזומה.

(ג) התקיימו הנסיבות לפי סעיף קטן (ב)- רשאי מנהל שירות המזון לפעול לביצוע הוראה שנתן ליצרן, ליבואן או למשווק לפי סעיף (ב)(2), בכל אחד ממקרים אלה:

(1) בנסיבות שבהן היצרן, היבואן או המשווק סרב לבצע את ההוראה;

(2) בנסיבות דחופות או בנסיבות שבהן קיים קושי לאיתור בעלי המזון – אף בטרם או במקביל למתן הוראה כאמור;

(ד) יצרן, יבואן או משווק, יישאו בהוצאות של פעולות שנקט מנהל שירות המזון לפי סעיף קטן (ג), אלא אם כן הוא קבע אחרת.

(ה) מנהל שירות המזון רשאי להורות על החזרה יזומה, באם התקיימו נסיבות כאמור בסעיף קטן (ב), אף אם לא הובא הדבר לידיעתו דרך יצרן, יבואן או משווק, וזאת לאחר שנתן ליצרן, ליבואן או למשווק, לפי העניין, הזדמנות לטעון טענותיהם, אלא אם ראה כי קיים צורך דחוף, לשם שמירה על בריאות הציבור, להורות על החזרה יזומה כאמור מבלי לשמוע את טענותיהם.

(ו) יצרן, יבואן או משווק ישמור עותק או יתעד אצלו תלונות בדבר היזק או היתכנות היזק לבריאות אדם ממזון שייצר, ייבא או מכר, לפי העניין, לתקופה של שלוש שנים לפחות ממועד קבלת התלונה.

התלייית רישיון בשל אירוע בריאותי חמור

167. (א) בסעיף זה, "אירוע בריאותי חמור" – אירוע שבו נפגעה בריאותם של כמה אנשים, באופן חמור.

(ב) היה בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום, בעל רישיון אחסנה, בעל רישיון הובלה או בעל רישיון אחר לפי חוק זה מעורב באירוע בריאותי חמור הקשור לעיסוקו במזון, ולדעת המנהל התלייית רישיונו או תעודתו, לפי העניין, נחוצה לשם מניעת סכנה חמורה לבריאות הציבור עד לבירור האירוע, רשאי הוא, לאחר שנתן לבעל הרישיון הזדמנות לטעון את טענותיו, להתלות את רישונו או תעודתו.

(ג) תקופת ההתליה לפי סעיף קטן (א) תסתיים במועד שלא יאוחר מ-45 יום ממועד סיום בירור האירוע על ידי מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו או במועד מוקדם יותר שיורה, ובלבד שתקופת ההתליה לא תעלה על שנה.

סימן ג': מעבדה מוכרת לבדיקת מזון

הכרה במעבדה לבדיקת מזון

168. (א) מנהל שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות רשאי להכיר במעבדה כמעבדה מוסמכת לבדיקת מזון, לאחר שמצא כי היא עומדת בתנאים שנקבעו לפי סעיף 3(א)(6).

(ב) רשימת המעבדות המוכרות תפורסם באתר האינטרנט.

תעודת בדיקה

169. מעבדה שהוכרה לפי סעיף (הקודם) העורכת בדיקה שהמציא לה מפקח תמציא לו את תוצאות הבדיקה לפי טופס שיעביר לה מנהל שירות המזון (בסימן זה- תעודת בדיקה).

חובת דיווח על תוצאה חריגה

170. (א) מעבדה שהוכרה לפי סעיף זה אשר מצאה תוצאה חריגה בדוגמת מזון שקיבלה לבדיקה מגורם שאינו מפקח לפי חוק זה, תמציא הודעה על כך לגורמים שקבע מנהל שירות המזון בנוהל שיועבר למעבדות ובטופס כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) מנהל שירותי בריאות הציבור במשרד הבריאות רשאי לשלול הכרה כאמור בסעיף קטן (א) ממעבדה אשר אינה ממלאת את חובת הדיווח על תוצאה חריגה בדוגמת מזון כאמור בסעיף קטן (ג).

תעודת בדיקה כראיה

171. (א) בהליכים לפי חוק זה תשמש תעודת בדיקה של מזון, מעבדה ראיה מספקת לעובדות שנקבעו בה, זולת אם ידרוש העוסק במזון שמזונו נבדק כאמור, כי מי שערך את התעודה יוזמן כעד וכי יוצגו חלקי המזון המוחזקים בידי מי שרכש אותם.

(ב) התעודה לא תהא קבילה בבית המשפט אלא אם ממצאיה נמסרו לעוסק במזון שמזונו נבדק, באופן שקבע השר בתקנות, תוך עשרים ואחד ימים מהתאריך הנקוב בה כתאריך סיום הבדיקה ; בית המשפט רשאי להאריך תקופה זו מטעמים מיוחדים.

סימן ד': ארגונים לחלוקת מזון

פטור לארגונים לחלוקת מזון

172. על אף האמור בחוק זה, עוסק במזון שמתקיימים בו תנאים אלה, פטור מרישיון יצרן, רישיון הובלה ורישיון אחסנה לפי חוק זה :

(1) העוסק במזון הוא עמותה או חברה לתועלת הציבור שהוכרו כמוסד ללא כוונת רווח לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 ;

(2) אחת ממטרותיו העיקריות של העוסק במזון היא חלוקת מזון לנזקקים והוא אינו עוסק במכירת מזון שאינה למטרה זו ;

(3) חלוקה, העברה או מכירה של המזון שמבצע העוסק במזון נעשית שלא בתמורה או בתמורה סמלית בלבד;

(4) העוסק במזון נרשם באתר האינטרנט כעוסק אשר מתקיימים בו תנאי סעיף זה, תוך פירוט כתובות המקומות שבהם פועל הגוף נכון למועד הרישום, וציון אם המזון שמחולק או שמועבר הינו שלא בתמורה או בתמורה סמלית.

משך הפטור לארגונים לחלוקת מזון

173. פטור כאמור בסעיף__ (הקודם) יהיה לשנתיים מיום התחילה של חוק זה או עד למועד התקנת תקנות לפי סעיף __ (הבא), לפי המוקדם, ורשאי השר להאריך את הפטור האמור, בצו, לתקופות שלא יעלו על שנתיים נוספות.

התקנת תקנות בעניין ארגונים לחלוקת מזון

174. השר יקבע תקנות לעניין תחולת הוראות פרקים ג' עד ז' על עוסקים במזון כמשמעותם בסעיף __.

סימן ה': שונות

שמירת מסמכים

175. מסמכים, בדיקות, מפרטים ואישורים שעל יצרן, יבואן או משווק לשמור לפי הוראות חוק זה לרבות לצורך עקיבות המזון יכול שיישמרו גם בדרך דיגיטלית, אלא אם כן נאמר אחרת.

השגה

176. (א) על החלטה לפי חוק זה, ניתן להשיג בכתב בפני מנהל שירות המזון; הכרעה בהשגה כאמור תהיה בתוך 30 ימים.

(ב) אין בהגשת השגה כדי לעכב את ההחלטה האמורה, אולם רשאי מגיש ההשגה לבקש עיכוב ביצוע של ההחלטה.

חובת עריכת בדיקות

177. יבואן או יצרן, וכל עוסק אחר אם נקבע לגביו בחוק זה או לפיו כי יבדוק מזון במעבדה, יקיים את החובה כפי שנקבעה ויישא בהוצאות הבדיקה.

פרק ח': הסדרת הפיקוח הווטרינרי

סימן א': הגדרות

הגדרות

178. "בשר" –בשר כהגדרתו בסעיף 10;

"בעל היתר הפעלה" – בעל היתר לפי פקודת מחלות בעלי חיים להפעלת מפעל לשחיטת בשר, או מי שעסקו טעון היתר כאמור;

"חוק הרופאים הווטרינריים - חוק הרופאים הווטרינריים, התשנ"א-1991;

"יצרן, יצרן של מוצר בשר" – אדם העוסק בייצור מוצר בשר, לרבות בעל רישיון אחסנה כאמור בסעיף 81 ומי שעסקו טעון רישיון כאמור, למעט:

(1) מוביל מוצר בשר לפי פסקה 6(ב) להגדרת "ייצור";

(2) מייצר מוצר בשר רק לצורך מכירה במקום הייצור;

(3) מי שפטור מרישיון יצרן לפי סעיף 31, למעט לפי פסקה (2)(ב);

"מוצר בשר"– בשר ומוצריו;

"המנהל" – המנהל הכללי של משרד הבריאות;

"מנהל היחידה הווטרינרית" - מנהל היחידה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות, או רופא וטרינר עובד משרד הבריאות שהוא הסמיך לעניין הוראות פרק זה, כולן או מקצתן;

"מנהל השירותים הווטרינריים" - מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר או רופא וטרינר עובד משרד החקלאות ופיתוח הכפר שהוא הסמיך לעניין הוראות פרק זה, כולן או מקצתן.

"מפעל בשר"- עסק לייצור בשר שניתן לגביו רישיון ייצור או שהפעלת העסק טעונה רישיון כאמור;

"מפעל לשחיטת בשר" - מפעל שהוא אחד מאלה:

(1) בית מטבחיים- מפעל שמיועד להמתת בהמות ושחיטתן;

(2) בית שחיטה לעופות- מפעל שמיועד להמתת עופות ושחיטתן;

(3) תחנת מיון לדגים- מפעל שמיועד למיון ולאריזה של דגים המיועדים למאכל;

"רופא וטרינר מוסמך" - וטרינר מוסמך במפעל או וטרינר מוסמך בשווקים;

"וטרינר מוסמך במפעל"- רופא וטרינר שמונה או הוסמך לפי סימן משנה ב'2;

"וטרינר מוסמך בשווקים"- רופא וטרינר שמונה לפי סימן משנה ב'3;

"רופא וטרינר"- כהגדרתו בחוק הרופאים הווטרינרים;

"רשות מקומית" – לרבות איגוד ערים לשירותים וטרינריים;

"תאגיד"– התאגיד לפיקוח וטרינרי שהוקם לפי פרק ו'1 לחוק הרופאים הווטרינריים;

תכנית בטיחות מזון"- תכנית הכוללת את כל אלה:

(1) אמצעי בקרה עצמית;

(2) הליך מובנה וקבוע של זיהוי כשלים בתהליכי הייצור, האריזה וההובלה של מוצר הבשר;

(3) אמצעים לשמירה על עקיבות מוצרי הבשר וחומרי הגלם שלהם ועל איסוף יזום שלהם מן השוק;

"תעודת משלוח למוצר בשר" - תעודת משלוח למוצר בשר שהנפיק יצרן או בעל היתר הפעלה, כאמור בסעיף 97(4);

"תעודה וטרינרית" - תעודת החתומה בידי וטרינר מוסמך במפעל שניתנת למוצר בשר טרם הוצאתו מהמפעל, לפי הוראות סעיף 105;

"תעודות"- תעודת משלוח למוצר בשר ותעודה וטרינרית.

סימן ב': חובות יצרנים של מוצרי בשר

סימן משנה ב'1: תנאי יצור נאותים למוצרי בשר

החובה לקבל אישור יצור נאות

179. (א) יצרן של מוצר בשר לא ייצר מוצר כאמור אלא אם יש בידיו אישור יצור נאות מאת מנהל שירות המזון.

(ב) הכללים והתנאים למתן אישור יצור נאות כאמור בסעיף קטן (א), יהיו הכללים והתנאים שנקבעו לפי סעיף 47(2) לגבי קבלת אישור יצור נאות בהעדר חובה כאמור בסעיף 45.

(ג) אין בהוראות סימן משנה זה כדי לגרוע מהוראות בדבר אישור ייצור נאות לפי הוראות סימן ג' של פרק ג'.

אישור יצור נאות למפעל שאושר ליצוא

180. (א) על אף האמור בסעיף 99(ב), הכללים והתנאים למתן אישור יצור נאות למפעל שאושר לייצוא יהיו הכללים והתנאים שלפיהם הונפק האישור ליצוא לפי החוק לפיקוח על יצוא.

(ב) היו הכללים והתנאים שלפיהם הונפק אישור הייצוא פחותים מאלו הנדרשים לפי סעיף 99(ב), ידרוש מנהל שירות המזון מהמפעל שאושר ליצוא לעמוד גם בתוספת התנאים הנדרשת לפי אותו סעיף, כתנאי למתן אישור יצור נאות.

פטור מאישור יצור נאות למפעל שחיטה שמתקיימים בו פירוק, גירום, אריזה או סימון

181. (א) מפעל שחיטה שהוא בעל היתר הפעלה וקיבל רישיון ייצור לפעולות של פירוק, גירום, אריזה או סימון של מוצר בשר ואינו מייצר מעבר לכך, לא יהיה חייב באישור יצור נאות אם מנהל השירותים הווטרינריים אישר שמיושמת בו תכנית בטיחות מזון והודיע על כך בכתב למנהל שירות המזון.

(ב) ניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), יודיע מנהל השירותים הווטרינריים בכתב לבעל היתר הפעלה כאמור באותו סעיף קטן, על כך שהוא אינו חייב באישור יצור נאות.

פטור מאישור יצור נאות למפעל שמתקיימים בו רק פירוק, גירום אריזה או סימון

182. יצרן של מוצרי בשר, שאינו בעל היתר הפעלה, שקיבל רישיון יצור לפעולות של פירוק, גירום, אריזה או סימון של מוצר בשר ואינו מייצר מעבר לכך , לא יהיה חייב באישור יצור נאות אם מנהל שירות המזון אישר שמיושמת בו תכנית בטיחות מזון.

סימן משנה ב'2: משלוח והובלה של מוצרי בשר

החובה לצרף תעודת משלוח למוצר בשר ותעודה וטרינרית

183. יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה לא יוציא ממקום הייצור משלוח של מוצרי בשר, אלא לאחר שהנפיק למשלוח תעודת משלוח למוצרי בשר וצרף למשלוח את תעודה המשלוח האמורה וכן תעודה וטרינרית, אם הנפקתה נדרשת לפי הוראות סעיף 101ב או לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

איסור הנפקת תעודת משלוח למוצרי בשר

184. יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה לא ינפיק תעודת משלוח למוצרי בשר, אם התקיים אחד מאלה:

(1) הווטרינר המוסמך במפעל-

(א) החליט שהיצרן לא יוציא את התעודה מאחר שהוא מעוניין לערוך בדיקה של המשלוח או מאחר שמצא שהתקיימה אחת מהנסיבות כאמור בפסקה (4) של סעיף 93;

(ב) סירב לחתום על תעודה וטרינרית הנדרשת לפי דין לרבות תעודה וטרינרית כאמור בסעיף 93(5);

(2) קיים סירוב במערכת הממוחשבת להנפקת תעודת המשלוח לגבי נקודת המכירה שאליה מיועד מוצר הבשר או לגבי הרכב המוביל את מוצר הבשר, כאמור בסעיף 93(4)(ד);

(3) קיים סירוב במערכת הממוחשבת להנפקת תעודת המשלוח מאחר שהיצרן או בעל היתר ההפעלה לא שילמו את האגרה הנדרשת כאמור בסעיף 93(4)(ה).

פרטי תעודת משלוח למוצר בשר

185. יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה יכלול בתעודת משלוח למוצרי בשר שהנפיק את כל אלה:

(1) פרטי היצרן או בעל היתר ההפעלה, לרבות מענו ופרטי ההתקשרות עמו;

(2) פרטים בדבר מוצר הבשר, לרבות שם מוצר הבשר, מספר האריזות, משקל ותאריך הייצור של מוצר הבשר;

(3) היום והשעה שבה המוביל יוצא מהמפעל;

(4) היעד שאליו יגיע מוצר הבשר, ובכלל זה שם העסק ומענו, ואם אינו עסק - שם המקום ומענו;

(5) פרטי הרכב שבו מובל מוצר הבשר, ובכלל זה מספר הרישוי והטמפרטורה ברכב;

(6) מספר הטלפון הנייד של נהג רכב ההובלה וכן מספר הטלפון הנייד של עובדו של היצרן או בעל היתר ההפעלה, המשמש כאיש קשר לעניין הוראות פסקה זו.

שליחת העתק של התעודות

186. (א) בעת יציאתו של משלוח מוצרי הבשר מהמפעל יעביר יצרן המזון או בעל היתר ההפעלה, בדרך אלקטרונית, את העתק התעודות שיש לצרף למשלוח מוצרי הבשר לפי הוראות סימן משנה זה, לרופא וטרינר מוסמך שמנהל היחידה הווטרינרית הסמיכו לעניין זה.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו אם המערכת הממוחשבת תאפשר לווטרינריים המוסמכים בשווקים לצפות בזמן אמת בנתוני התעודות של המשלוחים המיועדים לרשות המקומית שבתחומה הם מפקחים והיצרן או בעל היתר ההפעלה, הזין את פרטי התעודות למערכת הממוחשבת בעת יציאתו של משלוח מוצרי הבשר מהמפעל.

רכבי הובלה

187. יצרן של מוצרי בשר או בעל היתר הפעלה, לא יוציא משלוח של מוצר בשר מאתר יצור אלא רק לאחר שמצא כי התקיימו כל אלה לגבי הרכב שבו הוא מובל:

(1) הטמפרטורה המבוקרת ברכב עומדת בכללים שנקבעו לפי סעיף 84;

(2) מותקנת מערכת בקרה של הטמפרטורה ברכב;

(3) קיימת מערכת של תיעוד תקלות בטמפרטורה שברכב.

איסור החזקה של מוצר בשר

188. יצרן לא יחזיק מוצר בשר, אלא אם התקיימו תנאים אלה לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר:

(1) מצורפת למשלוח שבו הגיע מוצר הבשר, תעודת משלוח למוצר בשר כמפורט בסעיף 33, ואם יש לצרף לתעודת המשלוח גם תעודה וטרינרית כאמור בסעיף 97(א)(3) – צורפה תעודה כאמור;

(2) תעודת המשלוח של מוצר הבשר הונפקה ב-24 שעות שקדמו לפריקת המשלוח;

(3) קיימת התאמה בין המוצרים שבמשלוח ובין תעודת המשלוח למוצרי הבשר לגבי הפרטים שלפי סעיף 97(א)(2)(ב), ואם צורפה תעודה וטרינרית – קיימת התאמה בין התעודה הווטרינרית לבין תעודת המשלוח.

סימן ג': חובות משווקים של מוצרי בשר

איסור מכירה של מוצר בשר

189. משווק לא ימכור מוצר בשר, אלא אם התקיימו התנאים האמורים בפסקאות (1) עד (3) לסעיף __ (הקודם)] לגבי תעודת המשלוח של מוצר הבשר.

רכבי ההובלה

190. משווק של מוצרי בשר לא יוציא משלוח של מוצרי בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן ולא יוביל משלוח של מוצר בשר אלא אם התקיימו הוראות סעיף 35 לגבי הרכב שבו הוא מובל.

הוצאת מוצרי בשר למקום מכירה אחר או ליצרן

191. (א) משווק של מוצר בשר לא יוציא משלוח של מוצרי בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן, אלא לאחר שצירף אליו תעודת משלוח למוצרי בשר חדשה שאותה הנפיק היצרן או בעל היתר ההפעלה של המזון, שמצוין בה כי היא אושרה על ידי הווטרינר המוסמך במפעל.

(ב) לצורך מתן האישור כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הווטרינר המוסמך במפעל להיעזר בווטרינר מוסמך בשווקים המפקח בתחום הרשות המקומית שבו נמצא מקום המכירה.

(ג) על יצרן או על בעל היתר הפעלה שהנפיק תעודת משלוח כאמור בסעיף קטן (א)(1) יחולו ההוראות לעניין שליחת העתק מתעודת המשלוח כאמור בסעיף __.

כללים להעברת מוצרי בשר לצרכן

192. השר רשאי לקבוע, באישור הוועדה, כללים ותנאים להעברה של מוצר בשר, באמצעות הובלה, ממשווק מזון אל צרכן.

סימן ד': מינוי רופאים וטרינרים מוסמכים

סימן משנה ד'1: מינוי וטרינרים מוסמכים במפעלים

מינוי וטרינר מוסמך במפעל בשר

193. מנהל היחידה הווטרינרית ימנה רופאים וטריניים, מבין עובדי התאגיד, אשר יהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי לפי הוראות סימן ג' (להלן- פיקוח וטרינרי) במפעלי בשר.

מספר הווטרינרים הנדרש במפעל בשר

194. מנהל היחידה הווטרינרית יורה על היקף הפיקוח הנדרש של הווטרינרים המוסמכים במפעל בשר שמונו לפי הוראות סעיף 2, בכל מפעל וימנם בהתאם לכך; מנהל היחידה הווטרינרית יורה על היקף הפיקוח הנדרש כאמור, בהתחשב, בין השאר בסוג המפעל, בהיקף הייצור במפעל, ובסוג המזון המיוצר בו.

הסמכת וטרינר מוסמך במפעל שחיטת בשר

195. (א) על אף האמור בסעיף (2), במפעלי שחיטת בשר, יסמיך מנהל היחידה הווטרינרית, את הרופאים הווטרינרים שמונו בידי מנהל השירותים הווטרינרים לפי פקודת מחלות בעלי חיים ואשר עומדים בתנאי הכשירות שמחויבים לעמוד בהם וטרינרים מוסמכים במפעל שמונו לפי סעיף 89, בסמכויות הפיקוח וטרינרי על פעולות הייצור במפעל ועל הוצאת התעודות בו; לא התקיימו פעולות ייצור במפעל- יוענקו הסמכויות רק לעניין הוצאת התעודות.

(ב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות הפיקוח של רופא וטרינר שהוסמך לפי סעיף קטן (א), המוקנות לו לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

סימן ד'2: מינוי וטרינרים מוסמכים בשווקים

מינוי וטרינר מוסמך בשווקים, מבין עובדי התאגיד

196. מנהל היחידה הווטרינרית ימנה רופאים וטריניריים, מבין עובדי התאגיד, אשר יהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי על מקומות המכירה של מוצרי בשר, ועל ההובלה של מוצרי בשר (בפרק זה- שווקים).

מינוי וטרינר מוסמך בשווקים, מבין עובדי רשות מקומית

197. (א) על אף הוראת סעיף 92, אם רשות מקומית ביקשה בכתב מהמנהל, שכל הרופאים הווטרינריים המוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקים שבתחומה יהיו מבין עובדי הרשות המקומית, והמנהל, לפי המלצת מנהל היחידה הווטרינרית, הסכים לבקשה- ימנה מנהל היחידה הווטרינרית את הרופאים הווטרינריים המוסמכים כאמור מבין עובדי הרשות המקומית.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם רשות מקומית הודיעה בכתב למנהל היחידה הווטרינרית, 120 יום, לפחות, לפני יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, כי כל הרופאים הווטרינרים שיהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקים שבתחומה, יהיו מבין עובדיה- ימנה מנהל היחידה הווטרינרית את הרופאים כאמור לווטרינרים מוסמכים בשווקים של אותה רשות מקומית; בסעיף קטן זה, "יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים"- כהגדרתו בסימן ח'.

(ג) מצא המנהל כי הרשות המקומית אינה מספקת די מועמדים לרופאים ווטריניריים המוסמכים לפקח בשווקיה או שהיא מספקת מועמדים שאינם מתאימים לצורך מינוים כווטרינרים מוסמכים בשווקים, רשאי הוא להורות, לפי המלצת מנהל היחידה הווטרינרית ולאחר שניתנה לרשות המקומית הזדמנות להשמיע את טענותיה, כי הרופאים הווטרינריים שיהיו מוסמכים לפקח בשווקיה של הרשות המקומית, כולם או חלקם, יהיו מבין עובדי התאגיד, לצמיתות או לתקופה שיורה.

(ד) רשות מקומית שבה כל הווטרינריים המוסמכים בשווקים הם מבין עובדי הרשות, רשאית להודיע בכתב למנהל היחידה הווטרינרית כי היא מעוניינת שכל הווטריניריים שיהיו מוסמכים לבצע פיקוח וטרינרי בשווקיה לא יהיו מבין עובדי הרשות המקומית, החל במועד שצוין בהודעתה, ובלבד שהמועד יחול 120 יום לאחר מועד מסירת ההודעה, לפחות; הודיעה הרשות המקומית כאמור יחולו בה הוראות סעיף 91 החל במועד שציינה בהודעתה.

מספר הווטרינרים המוסמכים הנדרש בשווקים

198. מנהל היחידה הווטרינרית יורה על היקף הפיקוח הנדרש בשווקים בכל רשות מקומית בהתחשב, בין השאר, במספר הווטרינרים המוסמכים בשווקים הנדרשים במדינה שיורה עליו, ובמספר מקומות המכירה או בהיקף הבשר הנמכר ברשות המקומית, ביחס למספר או להיקף כאמור במדינה.

סימן ד'3: מינוי וטרינרים מוסמכים- הוראות כלליות

תקנות למינוי והסמכה של וטרינרים מוסמכים

199. השר רשאי להתקין תקנות בדבר דרכי המינוי וההסמכה של רופאים וטרינרים מוסמכים.

תקופת המינוי של וטרינר מוסמך שהוא עובד התאגיד

200. תקופת המינוי של וטרינר מוסמך שהוא עובד של התאגיד תהא שנים עשר חודשים.

תנאי כשירות של וטרינרים מוסמכים

201. כל הרופאים הווטרינרים שמונו או שהוסמכו לפי סימן זה, חייבים לעמוד בתנאי הכשירות שנקבעו לפי סעיף 32ז לחוק הרופאים הווטרינריים.

ביטול מינוי של וטרינר מוסמך

202. מנהל היחידה הווטרינרית רשאי, לאחר שנתן לווטרינר המוסמך הזדמנות להשמיע את טענותיו, לבטל מינוי של וטרינר מוסמך, לתקופה שיורה או לצמיתות, אם מצא שהווטרינר המוסמך אינו ממלא את חובותיו לפי חוק זה או שהוא פעל באופן שגרם לסכנה לבריאות הציבור או שהוא אינו עומד בתנאי הכשירות שנקבעו לפי סעיף 32ז לחוק הרופאים הווטרינריים.

מינוי וטרינר מוסמך מבין עובדי המדינה או הרשות המקומית

203. (א) על אף ההוראות לעניין מינוי וטרינרים מוסמכים, מבין עובדי התאגיד, במפעלים או בשווקים כאמור בסעיפים 89, 92 ו- 93(ב), מצא השר כי התאגיד פועל בניגוד לחוק או שהתאגיד אינו ממלא את תפקידיו כראוי או שפעילותו אינה מגשימה את מטרות הקמת התאגיד או את מדיניותו, רשאי הוא, בהסכמת שר האוצר, להתיר למנהל היחידה הווטרינרית למנות רופאים וטרינריים מוסמכים במפעלים או בשווקים מבין עובדי הרשות המקומית שבתחומה מתבצע הפיקוח, אם ניתנה לכך הסכמת הרשות המקומית, או מבין עובדי המדינה, ובלבד שניתנה למועצת התאגיד התראה בכתב לתקן את המעוות והיא לא עשתה כן בתוך זמן סביר לאחר קבלת ההתראה.

(ב) על אף האמור בסעיף 99 ו-100, התיר השר כאמור בסעיף קטן (א), תשולם האגרה כאמור בסעיף 99 ו-100 לרשות המקומית או למשרד הבריאות, לפי העניין, ואם התאגיד לפיקוח וטרינרי יגבה את האגרה הוא יעבירה למשרד הבריאות או לרשות המקומית, בהתאם להוראות סעיף 100(ד), בשינויים המחויבים.

סימן ה': חובות וסמכויות פיקוח של רופאים וטרינרים מוסמכים

סימן משנה ה'1: חובות וסמכויות פיקוח של וטרינר מוסמך במפעל

נקיטת פעולות פיקוח במפעל

204. וטרינר מוסמך במפעל יפקח על קיומם של תנאי יצור נאותים במפעל, ובכלל זה יפקח על אלה:

(1) תנאי התברואה במפעל;

(2) בטיחות ואיכות של מוצרי הבשר וחומרי הגלם;

(3) אריזת מוצרי הבשר וסימונם;

(4) אחסון מוצרי בשר;

(5) הובלת מוצרי הבשר ושיווקם;

נוכחות במפעל

205. וטרינר מוסמך במפעל יהיה נוכח במפעל בתדירות שיורה עליה מנהל היחידה הווטרינרית, בין השאר, בהתאם לניתוח של הסיכונים הקיימים לבריאות הציבור מאותו מפעל ומאותו סוג מזון.

נטילת דוגמאות וביצוע בדיקות

206. וטרינר מוסמך במפעל ייטול דוגמאות של מזון, יבצע בדיקות אשר המפעל יישא בהוצאותיהן, יידע את המפעל לגבי תוצאות הבדיקות וינהל רישום של תוצאות הבדיקות שביצע, והכל לפי הוראות מנהל היחידה הווטרינרית שיפורסמו באתר האינטרנט.

פיקוח על הוצאת תעודת משלוח למוצר בשר

207. וטרינר מוסמך במפעל רשאי להחליט כי יצרן או בעל היתר הפעלה לא יוציא תעודת משלוח למוצר בשר, במקרה מסוים או דרך כלל, אם הוא מעוניין לבצע בדיקה של המשלוח, או אם מצא שהתקיים אחד מאלה:

(1) לא ניתן היתר תנאי ייצור נאותים לפי סימן ___ או לפי כל דין אחר;

(2) מוצר הבשר אינו ראוי למאכל אדם או שאינו עומד בדרישות הדין;

(3) רכב ההובלה אינו עומד בדרישות הדין;

(4) קיים סירוב במערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 95 להנפקת תעודת המשלוח לגבי נקודת המכירה שאליה מיועד מוצר הבשר או לגבי הרכב שמוביל את מוצר הבשר;

(5) קיים סירוב במערכת הממוחשבת להנפקת תעודת המשלוח מאחר שהיצרן או בעל היתר ההפעלה לא שילמו את האגרה הנדרשת לפי הוראות סעיפים אלה:

(א) לגבי יצרן שהוא אינו בעל היתר הפעלה- לפי סעיף 99 ;

(ב) לגבי בעל היתר הפעלה- לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי סעיף 100.

מתן תעודה וטרינרית

208. (א) רופא וטרינר מוסמך המפקח במפעל שחיטת בשר, שהוא תחנת מיון לדגים, יחתום, טרם הוצאת מוצר בשר מהמפעל, על תעודה המעידה כי בדק את מוצר הבשר, ומצאו ראוי למאכל אדם. .

(ב) אין בהוראת סעיף קטן (א) כדי לגרוע מהאיסור להוציא מוצר בשר ממפעל לשחיטת בשר ללא תעודה וטרינרית לפי הוראות פקודת מחלות בעלי חיים.

(ג) וטרינר מוסמך המפקח במפעל בשר שאינו מפעל לשחיטת בשר שנקבע בצו כאמור בסעיף קטן (ד), יחתום טרם הוצאת מוצר בשר ממפעל כאמור, על תעודה המעידה כי בדק את מוצר הבשר ומצאו ראוי למאכל אדם.

(ד) השר רשאי, באישור הוועדה, לקבוע בצו, כי הוצאת מוצרי בשר מסוג מסוים, ממפעל שקיבל אישור ליצוא או ממפעל בשר שאינו מפעל שחיטת בשר, מחייבת מתן תעודה וטרינרית כאמור בסעיף קטן (א), וכן רשאי הוא לקבוע תנאים למתן תעודה כאמור.

(ה) וטרינר מוסמך במפעל, יחתום או יסרב לחתום על תעודה וטרינרית אם התקיימה אחת מהנסיבות השוללות מתן תעודת משלוח למוצרי בשר כאמור בסעיף 97ג או אם לא התקיים תנאי לחתימה על התעודה הווטרינרית שנקבע בצו כאמור בסעיף קטן (ד) לגבי מפעל בשר שאינו מפעל שחיטת בשר או מפעל שאושר לייצוא.

דיווח למנהל היחידה הווטרינרית

209. וטרינר מוסמך במפעל ידווח בכתב למנהל היחידה הווטרינרית על ממצאי הבדיקות בהתאם להוראות שלפי סעיף 97ב , על הליקויים והחריגות במפעל, על הפעולות המתקנות שבוצעו בו וכן על כל מידע אחר הנוגע לעניין שידרוש מנהל היחידה הווטרינרית.

סימן משנה ה'2: חובות וסמכויות פיקוח של וטרינר מוסמך בשווקים

נקיטת פעולות פיקוח בשווקים

210. וטרינר מוסמך בשווקים יפקח על קיומם של אלה, לפי הוראות חקיקת המזון:

(1) תנאי התברואה;

(2) בטיחות ואיכות של מוצרי הבשר וחומרי הגלם;

(3) אריזת מוצרי הבשר וסימונם;

(4) אחסון מוצרי הבשר;

(5) הובלת מוצרי הבשר ופריקתם מרכבי ההובלה;

(6) תהליכי העבודה;

(7) עקיבות;

(8) אורך חיי המדף כמשמעותו בסעיף 30(א)(4);

ביצוע ביקורות

211. וטרינר מוסמך בשווקים יבצע ביקורת במקומות המכירה בתדירות שיורה עליה מנהל היחידה הווטרינרית, בין השאר, בהתאם לניתוח של הסיכונים לבריאות הציבור מאותו מקום מכירה ומאותו סוג מזון.

נטילת דוגמאות וביצוע בדיקות

212. וטרינר מוסמך בשווקים ייטול דוגמאות של מזון, יבצע בדיקות, וינהל רישום של תוצאות הבדיקות שביצע, והכל לפי הוראות מנהל היחידה הווטרינרית.

פיקוח על העברת מזון למקום מכירה

213. (א) וטרינר מוסמך בשווקים שמנהל היחידה הווטרינרית הסמיכו לעניין סעיף זה, לא ירשה להעביר מוצר בשר למקום מכירה, במקרים אלה –

(1) ניתן לגבי מקום המכירה צו הפסקה לפי סעיפים 16, 17, 20 או 22א לחוק רישוי עסקים;

(2) ווטרינר מוסמך בשווקים מצא שהעברת מוצר הבשר עלולה לסכן את בריאות הציבור.

(ב) וטרינר מוסמך שלא הרשה להעביר מוצר בשר למקום מכירה כאמור בסעיף קטן (א), יעביר לאלתר מידע על כך למערכת הממוחשבת שהוקמה לפי סעיף 102.

(ג) הוראה של וטרינר מוסמך כאמור בסעיף קטן (א)(2) תהיה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות ותינתן רק לאחר שהווטרינר המוסמך נתן לבעל מקום המכירה הזדמנות להשמיע את טענותיו; ואולם אם מצא הווטרינר המוסמך כי השהיית הקביעה עלולה לסכן את בריאות הציבור, רשאי הוא לתתה לאלתר, ובלבד שייתן לבעל מקום המכירה הזדמנות להשמיע את טענותיו בהזדמנות הראשונה לאחר מכן.

דיווח למנהל היחידה הווטרינרית

214. (א) וטרינר מוסמך בשווקים ידווח בכתב למנהל היחידה הווטרינרית, על ממצאי הבדיקות בהתאם להוראות שלפי סעיף 98ג, על הליקויים והחריגות, על הפעולות המתקנות שבוצעו וכן על כל מידע אחר הנוגע לעניין שידרוש מנהל היחידה הווטרינרית.

(ב) וטרינר מוסמך בשווקים שהוא עובד תאגיד, יעביר למנהל היחידה הווטרינרית את הדיווח כאמור בסעיף קטן (א) באמצעות רופא וטרינר שהוא עובד התאגיד אשר הסמיכו לעניין זה מנהל היחידה הווטרינרית; היה הווטרינר המוסמך בשווקים עובד רשות מקומית- באמצעות מנהל המחלקה הווטרינרית ברשות המקומית שבה נמצא מקום המכירה.

סימן ו': אגרות פיקוח

הגדרה

215. בסימן זה, "עלות ההעסקה של רופא וטרינר מוסמך" – 34,000 שקלים חדשים או סכום אחר שיקבע השר בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה שיכלול בין השאר את עלות התקורה של הגוף שיעסיק את הרופא הווטרינר.

אגרה בעד פיקוח וטרינרי במפעל

216. בעד פיקוח וטרינרי במפעל, ישלם יצרן למעט יצרן שהוא בעל היתר הפעלה, לתאגיד, אגרה חודשית בסכום השווה למכפלה של עלות ההעסקה של וטרינר מוסמך בהיקף ההעסקה של הרופאים הווטרינרים המוסמכים הנדרשים באותו מפעל, בהתאם להיקף שיורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית כאמור בסעיף 89(א).

אגרה בעד פיקוח וטרינרי בשווקים

217. (א) בעד פיקוח וטרינרי בשווקים ישלם בעל היתר הפעלה או יבואן מוצרי בשר, לתאגיד, אגרה חודשית בסכום של 0.8 ש"ח* [7] בעד כל קילוגרם של מוצר בשר המשווק מהמפעל או המיובא, לפי העניין.

(ב) השר בהסכמת שר האוצר ובאישור הוועדה, רשאי לשנות את סכום האגרה בשים לב להיקף הפיקוח הנדרש כפי שהורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית כאמור בסעיף 90(א), למשקל הבשר המיוצר או המיובא, ולעלות ההעסקה של רופא וטרינר מוסמך.

מועד תשלום האגרות

218. אגרות לפי סימן זה ישולמו לא יאוחר מתום 14 ימים לאחר תום החודש שבעדו משולמת האגרה.

גביית האגרות

219. על גביית האגרה לפי סעיף זה יחול חוק המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 [8].

הגוף שגובה את אגרות הפיקוח

220. (א) התאגיד יגבה את האגרות לפי סימן זה.

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), רשאי שר האוצר בהתייעצות עם השר ושר החקלאות ופיתוח הכפר, להחליט בצו שהאגרות ייגבו בידי משרד הבריאות.

הקצאת אגרת פיקוח בשווקים לרשויות מקומיות

221. (א) התאגיד יעביר לרשויות המקומיות המעסיקות וטרינריים מוסמכים בשווקים כאמור בסעיף 90(ב), תשלום בסכום השווה למכפלה של עלות ההעסקה של וטרינר מוסמך במספר הווטרינריים המוסמכים בשווקים המועסקים באותה רשות.

(ב) מספר הרופאים הווטרינרים שיובא בחשבון לצורך סעיף קטן (א), לא יעלה על מספר הווטרינריים המוסמכים בשווקים שנדרש להעסיקם לפי היקף הפיקוח שהורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית כאמור בסעיף 90(ב).

---

[7] הסכום ייקבע לקראת הקריאה הראשונה.
[8] ס"ח התשנ"ה, עמ' ___ .

הקצאת אגרות פיקוח במקרה שמשרד הבריאות גובה את האגרות

222. הוחלט בצו כי משרד הבריאות יגבה את אגרות הפיקוח כאמור בסעיף 46(ב) יחולו הוראות אלה:

(1) משרד הבריאות יעביר לתאגיד תשלום בסכום השווה למכפלה של עלות ההעסקה של וטרינר מוסמך במספר הווטרינריים המוסמכים כאמור בסעיף 90(א) המועסקים בתאגיד, אך לא יותר ממספר הרופאים הווטרינריים המוסמכים שהתאגיד נדרש להעסיקם כאמור בסעיף 90(א).

(2) אם הפיקוח הווטרינרי בשווקים של רשות מקומית מבוצע בידי עובדי אותה רשות כאמור בסעיף 90(ב)- משרד הבריאות יעביר לרשות המקומית תשלום בסכום הקבוע בסעיף 47.

סימן ז': הוראות שונות

הקמת מערכת ממוחשבת

223. (א) השר יקים מערכת ממוחשבת לשם רישום של בעלי היתר הפעלה ושל יצרנים, ומשווקים לרבות מובילים, של מוצרי בשר וכן לשם קבלת פרטים לגביהם הנוגעים ליישום הוראות פרק זה, לרבות סוג המזון המיוצר, כמותו, מקומות המכירה ותשלום אגרות הפיקוח.

(ב) למנהל השירותים הווטרינריים תינתן גישה לנתוני המערכת ואפשרות להפעיל בה יישומים, והכל ביחס למפעלים המפוקחים על ידו לפי דין.

(ג) במערכת הממוחשבת יישמרו תעודות משלוח של מוצרי בשר לתקופה של 5 שנים לפחות ממועד הנפקתן.

פטור מהגעה לבדיקת משנה ומתשלום אגרה בעדן

224. (א) בסעיף זה, "בדיקת משנה"- בדיקה שעורך רופא וטרינר של רשות מקומית למוצרי בשר או למוביל של מוצרי בשר, מכוח הוראות לפי חוק עזר, לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי חוק זה.

(ב) על אף האמור בכל דין -

(1) מוביל של מוצר בשר אינו חייב בהגעה לבדיקת משנה;

(2) בעל היתר הפעלה או יצרן, משווק או מוביל של מוצר בשר, לא יהיה חייב בתשלום אגרה בעד בדיקת משנה, או אגרה לפי חוק עזר בעד בדיקה או פיקוח וטרינריים שאינם בדיקת משנה הנעשים בקשר למוצר בשר;

(3) לא יהיה תוקף להוראות שנקבעו לפי סעיף 3 לפקודת בריאות הציבור (מזון) כנוסחו לפני יום התחילה של חוק זה, האוסרות מכירה, העברה או הוצאה של דגים ללא בדיקה של רופא וטרינר של רשות מקומית וללא הוצאת תעודה משלוח על ידו.

שמירת סמכויות

225. אין בהוראות פרק זה כדי לגרוע מסמכויות פיקוח או סמכויות אחרות המוקנות לפי חוק זה.

סימן ח': תחילה

הגדרות

226. בסימן זה -

"יום תחילתה של תקופת המעבר"- ה-1 בחודש שלאחר תום תשעים ימים מיום פרסומו של חוק זה;

"יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי במפעלים" – תום תקופה של 48 חודשים שתחילתה ביום תחילתה של תקופת המעבר.

"יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים" – המועד שבו יוקם התאגיד, כאמור בסעיף 32לט(ב) לחוק רופאים וטרינריים.

תחילה

227. (א) תחילתו של פרק זה ביום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי במפעלים.

(ב) על אף הוראת סעיף קטן (א), הוראות אלה יחולו מוקדם יותר, במועדים המפורטים לצדם-

(1) ההוראות לעניין הגדרות, או שמירת סמכויות כאמור בסעיפים 88, ו-104, בהתאמה- ביום תחילתה של תקופת המעבר; ואולם ההגדרה "תעודה וטרינרית" שבסעיף 88 תחול ביום תחילתו של פרק זה כאמור בסעיף קטן (א);

(2) הוראות השעה הקבועות בסימן ט' - מיום תחילתה של תקופת המעבר עד ערב יום תחילתו של הפיקוח הארצי במפעלים (בסעיף זה- תקופת מעבר), או בחלק מתקופת המעבר, אם נקבע כך בהוראות אותו סימן.

(3) ההוראות לעניין פיקוח וטרינרי בשווקים כאמור בסעיפים 90, 91, 92, 94, 95, 100, 101 ו-103- ביום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים; ואולם, ההוראה בסעיף ___ לעניין מתן הודעה של רשות מקומית על הרופאים הווטרינרים המפקחים בשווקיה, תחול ביום תחילתה של תקופת המעבר.

סימן משנה ט': הוראות שעה

סימן משנה ט'1: הגדרות

הגדרות

228. בסימן זה-

"בדיקת משנה" – בדיקה שעורך רופא וטרינר של רשות מקומית למוביל של מוצר בשר, המבוצעת בתחנה קבועה; לעניין זה, "רשות מקומית" – הרשות המקומית שאליה מועבר מוצר הבשר שאותו נושא המוביל.

"בעל היתר הפעלה או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה" - אחד מאלה:

(1) בעל היתר הפעלה שהוא בעליו של בית מטבחיים תעשייתי, הפטור מהגעה לבדיקות משנה לפי פקודת מחלות בעלי חיים;

(2) יבואן של בשר קפוא, הפטור מהגעה לבדיקות משנה לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

"יום תחילתה של תוקפת המעבר", יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי במפעלים", "יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים"- כהגדרתם בסימן ט';

"תעודה וטרינרית" - תעודת החתומה בידי הרופא הווטרינר שפיקח על השחיטה או על הייצור במפעל, הניתנת לפי דין למוצר בשר, טרם הוצאתו מהמפעל.;

"תקופת המעבר"- כמשמעותה בסעיף ___ (ב)(2).

סימן משנה ט'2: בדיקות משנה מלאות בתקופת המעבר

בדיקות משנה מלאות לבשר עוף לאחר שחיטה

229. (א) מוביל של מוצר בשר לאחר שחיטתו או פירוקו בבית שחיטה לעופות (בסעיף זה – בשר עוף לאחר שחיטה), יהיה חייב בהגעה לבדיקת משנה.

(ב) מוביל של בשר עוף לאחר שחיטה שנקבעה לגביו חובת הגעה לבדיקת משנה לפי סעיף קטן (א) ונקבעה לגביו גם חובת הגעה לבדיקת משנה לפי חוק עזר, אינו חייב בהגעה לבדיקת משנה לפי חוק העזר, ויחולו עליו הוראת סעיף קטן (א), וכן אינו חייב באגרה בעד הגעה לבדיקות משנה לפי חוק העזר, והוא יחויב באגרה לפי הוראות סעיף 108.

תיעוד בדיקות המשנה במערכת הממוחשבת

230. רופא וטרינר של רשות מקומית שביצע בדיקת משנה ידווח על קיום הבדיקה ועל תוצאותיה למערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 110(ג), מיד לאחר ביצועה.

סימן משנה ט'3: פטור מבדיקות משנה מלאות בתקופת המעבר

פטור מבדיקות משנה מלאות

231. מוביל של מוצר בשר שנקבעה לגביו חובת הגעה לבדיקות משנה לפי סעיף 54 או לפי דין אחר, אינו חייב בהגעה לבדיקות משנה כאמור אם מנהל היחידה הווטרינרית אישר שמתקיימים בו התנאים כאמור בפסקאות משנה (א) ו-(ב) של פסקה (1) או כאמור בפסקה (2) וכל עוד מתקיימים התנאים האמורים (בסימן משנה זה – פטור מבדיקות משנה מלאות):

(1) במפעל שאת מוצריו הוא מוביל-

(א) מתקיים פיקוח וטרינרי בידי רופא וטרינר בהתאם לתקנות לפי חוק זה, לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי החוק לפיקוח על יצוא ואם לא ניתן למנותו בהתאם לחיקוק כאמור - בידי רופא וטרינר שמונה בידי מנהל היחידה הווטרינרית לפי סעיף

(ב) מיושמת תכנית בטיחות מזון.

(2) לגבי מפעלי שחיטה ומפעלים מאושרים ליצוא- מנהל השירותים הווטרינריים הודיע למנהל היחידה הווטרינרית שהתקיים בהם האמור בפסקאות משנה (א) ו-(ב) של פסקה (1).

פרסום רשימת בעלי הפטור

232. רשימת בעלי הפטור מבדיקות משנה מלאות וכן רשימת המפעלים או יבואנים שניתן להם פטור לפי חוק מבדיקות משנה, תפורסם באתר האינטרנט; פרסום כאמור אינו תנאי לתוקף האישור או הפטור.

חובות בעלי הפטור לעניין הובלה ומשלוח

233. מפעל שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות, וכן בעל היתר הפעלה או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה-

(1) לא יוציא מוצר בשר מאתר יצור אלא לאחר שמצא כי התקיימו כל אלה לגבי הטמפרטורה של הרכב שבו הוא מובל:

(א) הטמפרטורה המבוקרת ברכב עומדת בדרישות הדין;

(ב) מותקנת מערכת בקרה של הטמפרטורה ברכב;

(ג) קיימת מערכת של תיעוד תקלות בטמפרטורה שברכב;

(2) לא יוציא ממקום הייצור מוצר בשר אלא אם התקיימו כל אלה:

(א) מצורפת למשלוח של מוצרי הבשר תעודת משלוח למוצרי בשר שנכללים בה הפרטים האמורים בפסקה (א)(2) של סעיף 97; על הוצאת תעודת המשלוח יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות פסקאות (א)(1)(א) או (ב) של אותו סעיף;

(ב) לגבי מפעל שחיטה, מפעל שאושר לייצוא ומפעל לייצור מוצרי דגים – מצורפת לתעודת המשלוח כאמור בפסקה (3) תעודה וטרינרית;

(ג) היצרן או בעל היתר ההפעלה יעביר, בדרך אלקטרונית, את תעודת המשלוח למערכת הממוחשבת כאמור בסעיף 110(ג) לפי הוראות שיורה עליהן מנהל היחידה הווטרינרית; תעודה כאמור תועבר בעת יציאתו של המוביל מתחומי המפעל.

מינוי רופא וטרינר במפעל לצורך קבלת פטור מבדיקות משנה מלאות

234. (א) לפי בקשתו של יצרן מוצרי בשר המבקש לקבל פטור מבדיקות משנה מלאות כאמור בסעיף 56 ובכפוף לסעיף קטן (א)(1)(א), מנהל היחידה הווטרינרית רשאי למנות רופא וטרינר במפעלו לשם פיקוח וטרינרי כאמור בסעיף קטן (א)(1), שהוא אחד מאלה:

(1) רופא וטרינר שהוא עובד של הרשות המקומית שבתחומה פועל היצרן, לפי הסכם שבין היצרן לרשות המקומית; הוראות פסקה זו יחולו עד יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, או עד המועד כאמור בסעיף 32לט(ג) לחוק הרופאים הווטרינריים, לפי המוקדם מביניהם.

(2) רופא וטרינר שהוא עובד של התאגיד; הוראות סעיף קטן זה יחולו ביום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים או במועד כאמור בסעיף 32לט(ג) לחוק הרופאים הווטרינריים, לפי המוקדם מביניהם.

(ב) על אף האמור בכל דין, לגבי יצרן שביקש למנות רופא וטרינר מבין עובדי תאגיד כאמור בפסקה (א)(2), לא יהיה תוקף להוראה הקובעת כי פיקוח במפעל, לרבות הוצאת תעודת וטרינרית, ייעשה בידי רופא וטרינר של רשות מקומית..

אגרה בעד פיקוח במפעל של רופא וטרינר שהוא עובד תאגיד

235. על אף הוראת סעיף__(סעיף התחילה של הפרק), יצרן שבמפעלו מונה רופא וטרינר מבין עובדי התאגיד, ישלם לתאגיד אגרה כאמור בסעיף קטן (א) של סעיף 99, בהתאם להיקף הפיקוח שהורה עליו מנהל היחידה הווטרינרית, ועל תשלום האגרה יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף קטן (ב) של אותו סעיף.

חובות רופא וטרינר במפעל שמונה בידי מנהל היחידה הווטרינרית

236. מונה רופא וטרינר במפעל בידי מנהל היחידה הווטרינרית, כאמור בסעיפים __ (2 סעיפים קודמים), יחולו עליו החובות והסמכויות כאמור בסעיף 93 (1) עד (6), בשינויים המחויבים, על אף הוראת סעיף__(סעיף התחילה של הפרק).

ביטול הפטור מבדיקות משנה מלאות

237. (א) נוכח מנהל היחידה הווטרינרית כי לא קויימה חובה מהחובות המפורטות בסעיף ____, וכי אי קיום החובה סיכן באופן חמור את בריאות הציבור, או שמדובר בהפרה חוזרת ונשנית של החובה- רשאי הוא לבטל את האישור על פטור מבדיקות משנה מלאות, לתקופה שיורה, לאחר שנתן ליצרן או לבעל ההיתר ההפעלה, הזדמנות להשמיע את טענותיו.

(ב) לגבי מפעל שחיטה ומפעל שאושר ליצוא- יתייעץ מנהל היחידה הווטרינרית עם מנהל השירותים הווטרינריים לפני ביטול האישור על פטור; שלח מנהל היחידה הווטרינרית הודעה למנהל השירותים הווטרינריים על כוונתו לבטל את האישור, ומנהל השירותים הווטרינריים לא העביר את חוות דעתו לגבי הכוונה לבטל את האישור בתוך 7 ימים מיום קבלת ההודעה, יראו את ההתייעצות כאילו קוימה.

סימן משנה ט'4: חובת הגעה לבדיקות משנה אקראיות בתקופת המעבר

חובת הגעה לבדיקות משנה אקראיות

238. (א) מוביל של מוצר בשר שיוצר במפעל שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות לפי הוראות סעיף 57 יהיה חייב בהגעה לבדיקות משנה אקראיות.

(ב) מנהל היחידה הווטרינרית יזמן מוביל כאמור בסעיף קטן (א), לבדיקת משנה, באמצעות מערכת ממוחשבת כאמור בסעיף ___, לפי הוראות אלה:

(1) ההגעה לבדיקות המשנה למקום הבדיקה לא תגרום לסטייה ניכרת מנתיב הנסיעה;

(2) ההגעה למקום הבדיקה תהיה במועד שיחול בשעות העבודה של המוביל באותה נסיעה ולא תגרום לעיכוב ניכר בזמן הנסיעה;

(3) מוביל של יצרן או בעל היתר הפעלה, יזומן בשנה קלנדרית לשתים עשרה בדיקות משנה לפי הוראות סעיף זה, ואם הוראת סעיף זה תחול בחלק מהשנה הקלנדרית – המוביל יזומן לבדיקות משנה לפי הוראות סעיף זה שמספרן כמספר החודשים שבהם יחולו הוראות סעיף זה.

הוראות תחילה לסימן משנה זה

239. הוראות סימן משנה זה יחולו עד יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, או מועד מוקדם יותר שייקבע בידי השר בהסכמת שר החקלאות ופיתוח הכפר ושר האוצר אשר לא יחול לפני תום שנתיים מיום תחילתה של תקופת המעבר.

מערך משותף של בדיקות משנה אקראיות

240. הרשויות המקומיות רשאיות לשתף פעולה כדי להקים ולהפעיל את מערך בדיקות המשנה האקראיות לפי סעיף זה.

הקמת מערכת ממוחשבת

241. (א) השר ושר החקלאות ופיתוח הכפר יקימו מערכת ממוחשבת לצורך יישום הוראות סימן זה ובכלל זה לצורך סיוע בבחירת הנסיעות שלגביהן תתבצע בדיקת המשנה, לקבלת תעודת משלוח למוצר בשר ולקבלת הודעות על ביצוע בדיקות משנה מרופאים וטרינריים של הרשות המקומית.

(ב) במערכת הממוחשבת יישמרו תעודות משלוח למוצר בשר לתקופה של 5 שנים לפחות ממועד הנפקתן.

סימן משנה ט'5: אגרות בעד בדיקות משנה בתקופת המעבר

אגרה בעד בדיקות משנה של בשר עוף לאחר שחיטה

242. (א) מוביל של בשר עוף לאחר שחיטה החייב בבדיקות משנה מלאות כאמור בסעיף 107(א) ישלם לרשות המקומית אגרה חודשית בעד ביצוע בדיקות המשנה שביצע בתחומה, בסכום כאמור בסעיף קטן (ב).

(ב) סכום האגרה החודשית יהיה מכפלה של 0.1 ₪ לכל ק"ג של בשר עוף לאחר שחיטה שהוביל המוביל בכלל הרשויות המקומיות בישראל באותו חודש כפול שיעור התושבים ברשות המקומית שאליה שווק המזון; לעניין זה, "שיעור התושבים" - היחס בין מספר התושבים ברשות המקומית לבין מספר כלל התושבים בכלל הרשויות המקומיות, לפי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה שפורסמו לאחרונה לפני יום תחילתה של הוראת המעבר.

תשלום אגרה בידי מי שפטור מחובת הגעה לבדיקות משנה או מי שחייב בהגעה אקראית לבדיקות משנה

243. (א) בעל היתר הפעלה שקיבל פטור מבדיקות משנה מלאות כאמור בסעיף 109(א), ומפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה, ישלם לרשות המקומית אגרה מדי חודש בעד פיקוח וטרינרי שיבצעו הרשויות המקומיות בשווקים.

(ב) סכום האגרה החודשית יהיה מכפלה של 0.1 ₪ לכל ק"ג של מוצר בשר שיוצר בידי בעל היתר ההפעלה או היבואן, לפי העניין, ושווק בכלל הרשויות המקומיות בישראל באותו חודש כפול שיעור התושבים; לעניין זה, "שיעור התושבים" – כהגדרתו בסעיף 108(ב).

סירוב להנפיק תעודה וטרינרית בשל העדר תשלום אגרה

244. רופא וטרינר כאמור בפסקאות (1) או (2) של סעיף 109(ד), לא ינפיק תעודה וטרינרית לבעל היתר הפעלה שקיבל אישור על מתן פטור ולבעל היתר הפעלה כאמור בפסקה (1) להגדרה "מפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה", אם הם לא שילמו את האגרה לפי סימן משנה זה בתוך 14 ימים מתום החודש האמור בסעיף קטן (א).

היעזרות בגוף אחר לשם גביית האגרה

245. (א) עד יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי בשווקים, רשות מקומית רשאית להסתייע בגוף אחר לצורך גביית האגרה.

(ב) מיום תחילתו של הפיקוח הארצי בשווקים, רשות מקומית רשאית להיעזר רק בתאגיד לצורך גביית האגרה.

(ג) גוף כאמור בסעיף קטן (א) או התאגיד, יהא כפוף להנחיותיו של השר וידווח לשר מידי חודש, או לפי דרישה, על פעילות הגוף בכל הנוגע לגביית האגרות ולתשלומן לרשויות המקומיות.

סימן משנה ט"6: פיקוח וטרינרי במקומות מכירה בתקופת המעבר

איסור מכירה והחזקה של מוצר בשר

246. משווק לא ימכור מוצר בשר שיוצר או שיובא בידי מי שקיבל פטור או בידי מפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה, ויצרן לא יחזיק מוצר בשר שהגיע לידיו ממי שקיבל פטור או ממי שניתן לו פטור כאמור, אלא אם התקיימו תנאים אלה לגבי המשלוח של מוצר הבשר:

(1) מצורפת למשלוח המזון תעודת משלוח למוצרי בשר, הכוללת את הפרטים המפורטים בסעיף 33, ואם יש לצרף לתעודת המשלוח גם תעודה וטרינרית כאמור בסעיף 97(א)(3) – צורפה תעודה כאמור;

(2) אם צוין בתעודת המשלוח כי חלה חובה להגיע לבדיקת משנה כאמור בסעיף 110(ב) – בתעודת המשלוח צוין כי בדיקת המשנה בוצעה;

(3) תעודת המשלוח הונפקה ב-24 שעות שקדמו לפריקת המשלוח;

(4) קיימת התאמה בין המוצרים שבמשלוח ובין תעודת המשלוח למוצרי בשר לעניין הפרטים לפי סעיף 97(א)(2)(ב), ואם צורפה תעודה וטרינרית – קיימת התאמה בין התעודה הווטרינרית לבין תעודת המשלוח האמורה.

רכבי ההובלה

247. משווק של מוצרי בשר לא יוציא משלוח של מוצרי בשר ממקום מכירה אל מקום מכירה אחר או ליצרן ולא יוביל משלוח של מוצר בשר ממקום מכירה אלא רק לאחר שמצא כי התקיימו הוראות סעיף 60 לגבי הרכב שבו הוא מובל.

פרק ט': סמכויות פיקוח ואכיפה

סימן א': הסמכה של מפקחים

הסמכת מפקחים

248. השר רשאי להסמיך למפקח לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, מי שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) הוא עובד משרד הבריאות;

(2) הוא עובד מדינה במשרד ממשלתי אחר - בהסכמת השר הממונה על המשרד;

(3) הוא רופא ממשלתי, בכפוף להוראות פסקה (4), ואולם רופא ממשלתי שהוא עובד רשות מקומית - בהסכמת ראש הרשות המקומית;

(4) הוא רופא וטרינר שמונה או הוסמך לפי סעיף 89 או מונה או הוסמך לפי סעיף 25א לחוק לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז–1957, ואולם –

(א) לעניין רופא וטרינר כאמור, במקום האמור בראש של סעיף 115, יקראו "לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה במפעל לגביו הוא מונה או הוסמך, רשאי רופא וטרינר שמונה או הוסמך לפי סעיף 89 או מונה או הוסמך לפי סעיף 25א לחוק לפיקוח על יצוא"; על אף האמור בסעיף 115(1), רופא וטרינר כאמור לא יהיה רשאי להיכנס למקום שבו מוכרים מזון;

(ב) רופא וטרינר כאמור לא ייחשב כמפקח לעניין סעיף 116;

תנאים להסמכת מפקחים

249. לא יוסמך מפקח, אלא אם כן התקיימו בו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, לא יאוחר משלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד, כי היא אינה מתנגדת למינויו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה השר בהסכמת השר לביטחון הפנים;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר.

סימן ב': סמכויותיהם של מפקחים

סמכויות פיקוח

250. לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח -

(1) לדרוש מכל אדם הנמצא במקום למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו.

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה ומסמך הנוגעים לייצור, למכירה, לייבוא או לייצוא של העיסוק מזון; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה–1995[9];

(3) לערוך בדיקות או ליטול דגימות של מוצרי מזון או חומרים העשויים לדעתו לשמש רכיב במזון או לשמש בייצורו, לזהם מזון או להשפיע על איכותו בדרך אחרת, וכן למסור את הבדיקות והדגימות למעבדה, לשם בדיקתן, לשמור אותן או לנהוג בהן בדרך אחרת, ובלבד שכל דוגמה הניטלת בנמל, תינטל בלא תשלום;

(4) להיכנס לכל מקום שבו מייצרים או מוכרים מזון, לנמל או למקום אחר שבו מוחזק מזון, כדי לבדוק אותו ואת אופן תהליכי ייצורו, ייבואו או מכירתו, ואולם לא ייכנס מפקח למקום המשמש למגורים בלבד, אלא על פי צו של בית משפט;

(5) לזמן מוביל לבדיקה לשם בדיקת קיום התנאים לפי סעיף 55, ברישיון ההובלה, לפי הוראות אלה:

(א) לחייב מוביל מזון שהגיש בקשה לקבלת רישיון הובלה או לחידושו, להתייצב במקום ובמועדים אפשריים, ובלבד שהמפקח הוסמך בידי מנהל שירות המזון לעניין פסקת משנה זו;

(ב) להורות למוביל מסוים של מזון להתייצב לבדיקה במקום שאיננו תחנת בדיקה קבועה במועד שיקבע, ובלבד שהמפקח הוסמך בידי מנהל שירות המזון לעניין פסקת משנה זו;

(ג) זימון מוביל לבדיקה כאמור בפסקה זו יהיה לפי העקרונות הבאים:

(1) ההגעה למקום הבדיקה לא תגרום לסטייה ניכרת מנתיב הנסיעה;

(2) ההגעה למקום הבדיקה תהיה במועד שיחול בשעות העבודה של הנהג באותה נסיעה ולא תגרום לעיכוב ניכר בזמן הנסיעה

מסירת בדיקות ודגימות בידי מפקח שאינו עובד משרד הבריאות

251. מבלי לגרוע מסמכותו לפי סעיף ___(הקודם)(3), מפקח שאינו עובד משרד הבריאות, ימציא לרופא המחוזי הנוגע בדבר ולמנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לכך, כל תוצאת בדיקת מעבדה ממנה עולה חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה או התקנות לפיו, בצירוף דוגמת המזון שנשלחה לבדיקה במעבדה לאחר שניטלה לפי סעיף 115(3)."

סמכויות אכיפה

252. התעורר חשד לביצוע עבירה לפי הוראות חוק זה רשאי מפקח –

(1) לחקור אדם שלדעתו קשור לעבירה כאמור, או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)[10], בשינויים המחויבים;

(2) לתפוס כל חפץ הקשור לעבירה או העשוי לשמש ראיה על עבירה כאמור; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים; לעניין זה, "חפץ" – לרבות מסמך, מזון, כלי רכב המובילים מזון, אמצעים ליצור מזון וחומרי אריזה.

---

[9] ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.
[10] חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

(3) לבקש מבית משפט צו חיפוש על פי סעיף 23 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט–1969[11] (להלן – פקודת מעצר וחיפוש) ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחויבים;

סמכויות פיקוח על הוראות תקינה

253. מפקח שהוסמך לפי פרק זה יהיה מוסמך להשתמש בסמכויותיו לשם פיקוח על קיום הוראות לפי חוק התקנים לעניין מזון, אם אישר זאת הממונה על התקינה.

נהלי פיקוח

254. (א) הפעלת סמכויות מפקח לפי סעיף 115 ו-116, אך למעט הפעלת סמכויות הפיקוח לפי פרק הפיקוח הווטרינרי, תעשה בהתאם לנהלים שיקבע מנהל שירות המזון, בשים לב לצורך באחידות ובהגשמת תכליות חוק זה.

(ב) מנהל שירות המזון רשאי לקבוע נהלים לעניין חובות דיווח של מפקחים לגורם שיקבע.

(ג) אין בנהלים כאמור בסעיף קטן (א) כדי לגרוע מחובת רשות מקומית לעניין שמירה על בריאות הציבור בהתאם לסמכויותיה וחובותיה לפי דין, ובכלל זה לפי חוק רישוי עסקים ופקודת העיריות [נוסח חדש].

חובת הזדהות

255. (א) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו וכשיש בידו תג ותעודה החתומה בידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו של מפקח, שאותה יציג על פי דרישה.

(ב) בלי לגרוע מסעיף קטן (א), מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי סעיף 120 אלא אם בהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) הוא לובש מדי מפקח, ובלבד שהמדים כאמור אינם נחזים להיות מדי משטרה, ורשאי השר לקבוע הוראות לעניין צבע וצורת מדים כאמור; עם זאת, מפקח רשאי שלא ללבוש מדים כאשר הוא נדרש בעת מילוי תפקידו ללבוש לבוש מיוחד העונה לדרישות התברואה המיוחדות של המקום; לא לבש המפקח מדים עקב דרישות תברואה כאמור, יזדהה באמצעות הצגת תעודה ותג.

פטור מחובת הזדהות

256. (א) חובת ההזדהות לפי סעיף __הקודם לא תחול אם קיומה עלול לגרום לאחד מאלה:

(1) סיכול ביצוע הסמכות בידי המפקח;

(2) פגיעה בביטחון המפקח או בביטחון אדם אחר.

(ב) חלפה הנסיבה שבשלה לא קיים מפקח את חובת ההזדהות כאמור בסעיף זה, יקיים המפקח את חובתו כאמור מוקדם ככל האפשר.

סימן ג': סמכויות של מנהל שירות המזון, רופא מחוזי או רופא ממשלתי

---

[11] דמ"י נוסח חדש מס' 12, עמ' 284.

פסילת מזון והשמדתו 257. (א) מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי, שמצא כי מזון המיועד למכירה עלול להזיק לבריאות אדם או שאינו ראוי למאכל אדם, רשאי לפסול מזון כזה ולצוות על השמדתו, או למנוע באופן אחר את השימוש בו למאכל; לעניין סעיף זה, יראו גם בכל מוצר המוצג למכירה כמיועד למכירה, ובכל מזון שטרם ניתנה לגביו תעודת שחרור כמזון המיועד למכירה.

(ב) לא יורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על השמדת מזון לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן הודיע על כך ליצרן, ליבואן או למשווק שהמזון ברשותו, זמן סביר לפני מתן ההוראה, ונתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, בכתב או בעל פה; החלטה לפי סעיף זה תתקבל לא יאוחר מ-7 ימי עבודה לאחר מועד שמיעת הטענות.

(ג) הורה מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי על השמדה לפי סעיף קטן (א), רשאי מי שהמזון ברשותו לפנות ל.... תוך 14 ימי עבודה ממועד קבלת ההחלטה, אלא אם הסכים המחזיק במזון לביצוע הוראת ההשמדה ללא המתנה כאמור.

(ד) בית המשפט רשאי לצוות על ביטול החלטה להשמיד את המזון או על החזרתו למחזיק אם מצא כי ממכלול הנסיבות בעניין המזון שלגביו ניתנה הוראת ההשמדה, ובכלל זה תנאי החזקתו, מצבו בעת מתן ההוראה, עולה כי המזון לא עלול להזיק לבריאות אדם או שאינו בגדר מזון שאינו ראוי למאכל אדם.

(ה) עד לשמיעת טענות כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו והרופא הממשלתי או מי שהסמיכו להוציא את המזון מידי המחזיק בו ולאחסנו במקום שיורה, ובכלל זה בנמל או בפיקוח המכס, או להורות למחזיק להעביר את המזון למקום אחסנה שיורה; כן רשאי המנהל לדרוש ערבות בגובה שקבע השר להבטחת מימון הוצאות האחסנה עד לשמיעת הטענות והחלטה לגביהן.

(ו) ואולם אם מצא מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי כי מתקיים אחד מאלה, רשאי הוא לתת הוראה על השמדת מזון לפי סעיף קטן (א) אף בלא שהודיע על כך קודם לכן ומבלי שנתן הזדמנות לטעון טענות לפי סעיף קטן (ב):

(1) המזון שניתנה לגביו הוראת השמדה הוא מזון רגיש;

(2) המזון שניתן לגביו הוראת השמדה הוא מזון רגיל אך מנהל שירות המזון או הרופא הממשלתי נוכח כי קיים חשש מיידי לבריאותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור, אם לא תינתן הוראת ההשמדה אף בטרם שמיעת הטענות;

(3) לא ניתן להעביר את המזון לאחסון מבלי שהדבר יעלה כדי השמדתו, או שיש בכך משום נטל בלתי סביר;

(4) לא ניתנה ערבות לפי סעיף קטן (ג), במועד שנקבע בדרישה האמורה;

(5) לא ניתן לאתר את היצרן, היבואן או המשווק שהמזון ברשותו במאמץ סביר;

(ז) היצרן, היבואן או המשווק שהמזון בבעלותו יישא בעלות ההוצאות לצורך שמירה, הובלה, אחזקה והשמדת מזון לפי סעיף זה.

(ח) ניתנה הוראה להשמדת מזון לפי סעיף זה, יורה רופא ממשלתי או מנהל שירות המזון על העברת המזון לאתר מסוים לצורך ביצוע ההשמדה, ורשאי הוא להורות על דרכי ההשמדה.

הודעה בדבר מסוכנות מזון

258. מנהל שירות המזון, מי שהסמיכו לכך או רופא ממשלתי/מחוזי יהיה רשאי לעשות כל אחד מאלה:

(1) להורות לעוסק להודיע או לפרסם, לכל אדם הנוגע בדבר, כי מזון או תהליך עבודה אינו מתאים לדרישות חקיקת המזון החלות עליו, וכי המזון או תהליך העבודה מסוכן לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או שקיימת הסתברות גבוהה למסוכנות כאמור; ההודעה תהיה באופן שיורה עליה מנהל שירות המזון או הרופא הממשלתי; מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי לא יורה לעוסק להודיע או לפרסם כאמור, אלא לאחר שנתן לו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו;

(2) להודיע או לפרסם הודעה מטעמו אם נוכח כי העוסק סירב להודיע או לפרסם, באופן שהורה עליו כאמור בפסקה (1), או שסבר כי קיים חשש מיידי לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, ורשאי הוא –

(א) להודיע או לפרסם הודעה מטעמו גם בלי שנתן לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו אם סבר כי קיים חשש מיידי כאמור, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן;

(ב) לחייב את העוסק בהוצאות ההודעה או הפרסום, כולן או חלקן; על הטלת הוצאות פרסום כאמור יחול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995;

(3) להודיע לכל אדם או לפרסם הודעה מטעמו על ממצאי בדיקות שערך בהתאם לסמכותו לפי חוק זה, אם נוכח כי נגרמה פגיעה לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אותו אדם, או קיימת הסתברות גבוהה שתיגרם פגיעה כאמור, ובלבד שנתן לעוסק הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו טרם מתן ההודעה או הפרסום כאמור; סבר מנהל שירות המזון או רופא ממשלתי כי קיים חשש מיידי לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, רשאי הוא לפרסם כאמור בלי שנתן לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו כאמור, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן.

הודעה על הפסקת פעולות עוסק במזון

259. (א) מצא מנהל שירות המזון או רופא מחוזי שמזון אינו מתאים לדרישות חקיקת המזון החלות עליו או כי קיים חשש לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור בשל המזון, רשאי הוא, בצו, להורות לעוסק במזון, בהודעה בכתב, להפסיק לייצר את המזון או להפסיק את מכירתו, וכן להורות על איסופו של המזון למקום שקבע, החזרתו לעוסק במזון שממנו קיבל את המזון, והכול באופן שיורה ולאחר שנתן לעוסק במזון הזדמנות סבירה, בנסיבות העניין, לטעון את טענותיו.

(ב) סבר מנהל שירות המזון או רופא מחוזי כי קיים חשש מידי לשלומו, לבריאותו או לבטיחותו של אדם, או עלול להתקיים חשש כאמור, רשאי הוא ליתן לעוסק במזון הוראה לפי סעיף קטן (א) בלי שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, ובלבד שנתן לו הזדמנות כאמור בהקדם האפשרי לאחר מכן.

מניעת העברת מזון לגורם מפר

260. ראה מנהל שירות המזון או מי שהסמיכו לעניין זה כי בעל רישיון או תעודה לפי חוק זה או משווק, הפר הוראה לפי חקיקת המזון והדבר עשוי ליצור סכנה לבריאות הציבור, רשאי הוא לתת הוראות ליצרן, יבואן או משווק, במטרה למנוע העברת מזון הקשור לסכנה האמורה לגורם המפר.

סימן ד': פיקוח על מזון במערכת הביטחון

הגדרות

261. בסימן זה -

"גוף ביטחוני" – אחד הגופים המנויים בהגדרה "מערכת הביטחון";

"השר הממונה" – כהגדרתו בחוק הגנת הסביבה;

"חוק הגנת הסביבה"- חוק הגנת הסביבה (סמכויות פיקוח ואכיפה), התשע"א-2011[12];

"מערכת הביטחון" – כהגדרתה בחוק הגנת הסביבה.

יישום הוראות החוק לגבי גוף בטחוני

262. על אף הוראות סעיף... (תחולה על המדינה), השר הממונה, בהסכמת השר, יורה בנוהל על אופן יישום הוראות חוק זה בגוף ביטחוני.

פיקוח במערכת הביטחון

263. (א) הוראות סעיף 115 לא יחולו לגבי מזון המיוצר, מסופק או מוגש בגופי בטחוני; ואולם, השר הממונה, בהסכמת השר, רשאי לקבוע בצו כי הוראות סעיף 115, כולן או חלקן, יחולו על גוף מהגופים הביטחוניים, ככל שייקבע כאמור.

(ב) אין בסעיף זה כדי למנוע בדיקת מזון המיוצר, המסופק או המוגש כאמור בסעיף קטן (א) כשהוא מצוי מחוץ לגופי מערכת הביטחון.

פרק י': עונשין

עונשין

264. (א) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שנה או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977[13] (להלן - חוק העונשין), ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו - כפל הקנס החל על יחיד כאמור:

(1) מייצר, מייבא או משווק מוצר בשר מעובד, בניגוד לסעיף 9(ד);

(2) מייצר או מייבא מזון שאריזתו, החומרים שמהם היא עשויה, תכונותיה או דרכי החזקתה וכן חפץ או חומר הנלווה למזון בתוך אריזתו, הם בניגוד להוראות סעיף 10;

(3) מייצר מזון משאריות, או מייבא או מוכר מזון שהוא שאריות, בניגוד לסעיף 11(ב);

(4) סימן או פרסם מזון כבעל סגולה של חיזוק או ריפוי הגוף או אחד מאבריו או אחד ממערכותיו, או של מניעת מחלה או ריפוי שלה, ללא היתר, בניגוד לסעיף 15;

(1) לא שומר רשומות של תלונות שהתקבלו, בניגוד לסעיף 87(ב);

---

[12] להשלים

[13] ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

(2) מוציא מזון הטעון פיקוח וטרינרי מאתר ייצור ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ותיעוד בניגוד להוראות סעיף 97(5);

(3) בעל אישור על מתן פטור כאמור בסעיף 109(א), או מפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה, המוציא מזון הטעון פיקוח וטרינרי מאתר ייצור ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ותיעוד כאמור בניגוד להוראות סעיף 3נד11(ב)(2);

(4) מייצר, משווק או מייבא מזון בניגוד לתקנות שנקבעו לפי סעיף 23(ה) המנויות בתוספת החמישית;

(5) המפריע למפקח במילוי תפקידו לפי חוק זה.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שנתיים או כפל הקנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס החל על יחיד כאמור:

(1) מייצר, מייבא או מוכר מזון, בניגוד לסעיף 5;

(2) מייצר, מייבא או מוכר מזון שנמצאו בו ליקוי במידה העלולה לגרום לפגיעה בתקינות המזון או בבטיחותו, בניגוד לסעיף 6;

(3) מציע מזון לציבור מזון, בניגוד לסעיף 7;

(4) מייצר, מייבא או מוכר מזון הכולל תוסף מזון או חומר טעם וריח שלא הותרו בתקנות לפי חוק זה או לא כפי שהותרו, בניגוד לסעיף 8(א);

(5) מייצר מזון תוך שימוש בחומר מסייע שנקבעו לגביו הוראות בתקנות שלא בהתאם לתקנות האמורות, בניגוד לסעיף 8(ב);

(6) מייבא או מוכר מזון הכולל חומר מסייע שנקבעו לגביו הוראות בתקנות שלא בהתאם לתקנות האמורות, בניגוד לסעיף 8(ב);

(7) מייצר, מייבא או מוכר בשר בניגוד לסעיף 9(ב);

(8) מוסיף חומר למוצר בשר מעובד, בניגוד לסעיף 10(ה)(1);

(9) מחזיק מזון שלא בהתאם להוראות יצרן המזון, בניגוד לסעיף 12;

(10) מייבא או מוכר מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו עבר, או עושה שימוש במזון כאמור, בניגוד לסעיף 13(א) או סעיף 13(ב), לפי העניין;

(11) מייצר, מייבא או מוכר מזון ייחודי, בניגוד לסעיף 14(ב);

(12) מייצר או מייבא מזון המסומן בסימון אשר אינו תואם את המזון, בניגוד לסעיף 17(ב);

(13) מוסר מידע המתייחס למזון שהוא מייצר או מייבא, אשר אינו תואם את המזון, ובכלל זה מידע הנוגע לתהליך ייצור המזון, מהותו, רכיביו או תכונותיו, בניגוד לסעיף 17(ג);

(14) מוסר מידע המתייחס למזון ארוז מראש או שאינו ארוז מראש, בניגוד לסעיף 17(ד);

(15) אינו מסמן מזון כנדרש, בניגוד לסעיף 18(א)(1) עד (4);

(16) לא השלים את עמידתו בהוראות לעניין סימון מזון כנדרש, טרם הובלת המזון למחסן שנמצא מחוץ לאתר הייצור או למשווק, בניגוד לסעיף 18(ב);

(17) לא סימן את המזון או את אריזתו בסימונים הנדרשים החלים על פעולתו כמשווק או ביחס למקום ממכר המזון, בניגוד לסעיף 18(ג);

(18) משנה סימון שסומן על גבי המזון, בניגוד לסעיף 19(א);

(19) (1) מייצר מזון ללא רישיון יצרן תקף למקום שבו מיוצר המזון,, בניגוד לסעיף 22(א);

(20) מייצר מזון שלא לפי סוג פעילות הייצור או סוג המזון שהותר לו לייצר ברישיון הייצור, בניגוד לסעיף 22(ב);

(21) מייצר מזון שנקבעה לגביו חובה לקבל אישור ייצור נאות מבלי שיש בידיו אישור כאמור, בניגוד לסעיף 23(א);

(22) מייצר מזון שלא בהתאם לתנאים של אישור ייצור נאות, בין אם חלה עליו חובה לקבל אישור כאמור בסעיף 44(ב) ובין אם קיבל היתר סימון תנאי יצור נאותים לפי סעיף 49(ב), בניגוד לסעיף 23(ב);

או מייצר מזון הטעון פיקוח ווטרינרי ללא היתר, בניגוד לסעיף 3נד3;

(23) מייצר מזון ללא שקבע וסימן את אורך חיי המדף של המזון, בניגוד לסעיף 24(ב);

(24) מייבא מזון ללא תעודת יבואן רשום תקפה, בניגוד לסעיף 54(א);

(25) מייבא מזון שאינו עומד בתנאים הקבועים בתעודת היבואן הרשום, בניגוד לסעיף 54(ב);

(26) מייבא מזון שנקבע לפי סעיף 44(ב) כי ייצורו טעון אישור ייצור נאות, מבלי שיש בידיו אישור המעיד כי ייצור המזון נעשה בתנאי ייצור נאותים, בניגוד לסעיף 55(א);

(27) מייבא מזון רגיל מבלי שקיבל אישור קבלת הצהרה לגבי אותו מזון, בניגוד לסעיף 56(1);

(28) מייבא מזון רגיש ללא אישור מוקדם ליבוא או שלא בהתאם לדרישות שבאישור האמור, בניגוד לסעיף 57(1);

(29) מייבא מזון בייבוא אישי, שמופיע ברשימה שפרסם מנהל שירות המזון ברשומות ובאתר האינטרנט, של מזונות מסוימים או סוגי מזון האסורים ביבוא אישי לפי פקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט-1979[14], בניגוד לסעיף 58;

(30) מייבא מזון בהתאם לפטור שקבע השר אך בניגוד לתנאיו, בניגוד לקביעת השר בהתאם לסעיף 60;

---

[14] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש מס' 32, עמ' 625.

(31) מוציא משלוח מזון מתחנת הסגר או מנמל ללא תעודת שחרור, בניגוד לסעיף 88 ;

(5) מסמן מזון בסמל, ללא היתר, בניגוד לסעיף 44(ג) ;

(6) מייבא מזון ללא תעודת יבואן רשום תקפה, בניגוד לסעיף 48(א)(1) ;

(7) לא דיווח על שינוי במסמכים בניגוד לאחד הסעיפים הבאים -

(א) סעיף 37 ;

(ב) סעיף 52(ו) ;

(ג) סעיף 68 ;

(8) מייבא מזון רגיש ללא אישור מוקדם לייבוא או שלא בהתאם לדרישות שבאישור האמור, בניגוד לסעיף 48(א)(4) ;

(9) מייבא מזון רגיל מבלי שקיבל אישור קבלת הצהרה לגבי אותו מזון, בניגוד לסעיף 48(א)(5) ;

(10) מייבא מזון בהתאם לפטור שקבע השר אך בניגוד לתנאיו, בניגוד לקביעת השר בהתאם לסעיף 48(ג).

(11) מסר פרטים לא נכונים באחד מן הבאים –

(א) במסמך, בטופס או במידע, בניגוד לסעיף 52(ב)(2) ;

(ב) בהצהרה, בניגוד לסעיף 55(ב) או בניגוד לתקנות לפי סעיף 55(ז) ;

(ג) בבקשה לקבלת תעודת שחרור, בניגוד לסעיף 57(ב) או 58(1) ;

(ד) בבקשה לרישום כיבואן, לפי סעיף 66.

(12) מוציא מתחנת הסגר משלוח מזון ללא תעודת שחרור, בניגוד לסעיף 57(א) ;

(14) לא שומר מסמך בניגוד לאחד מהסעיפים הבאים–

(א) סעיף 61(א) ;

(ב) סעיף 13(ב) ;

(ג) סעיף 3לז ;

(ד) סעיף 77(ד)

(15) מאחסן מזון ללא רישיון אחסנה או בניגוד לתנאי הרישיון, בניגוד להוראות סעיף 81(א) ;

(17) מקבל מזון שמכר לו יצרן או יבואן ששמו מופיע בסימון המזון, מבלי שקיבל אישור חתום, בניגוד לסעיף 78(א)(2) ;

(18) מחזיק מזון מבלי לקיים את התנאים שסומנו על גביו לעניין תנאי אחסון או הובלה על ידי בעל רישיון היצרן או בעל תעודת היבואן הרשום, בניגוד לסעיף 84(א);

(19) מכר את המזון בלי לקיים את הוראות התקנות המנויות בתוספת החמישית לעניין התנאים לשיווק מזון, בניגוד להוראות סעיף 23(ה);

(21) מוביל מזון ללא רישיון הובלה, בניגוד לסעיף 80(א), או בניגוד לתנאיו;

(23) מוכר מזון מבלי שקיבל לידיו העתק רישיון היצרן, ההיתר או תעודת היבואן הרשום, בניגוד לסעיף 78(א)(2)(ב);

(23ב) לא מקיים הוראה מהוראות צו הקפאה של מפקח לפי סעיף 118;

(23ג) מוציא מזון הטעון פיקוח וטרינרי מאתר ייצור או אתר הפעלה ללא תעודת משלוח למזון הטעון פיקוח וטרינרי, בניגוד להוראות סעיף 97(א)(1), או בצירוף תעודת משלוח שהוצאה בניגוד להוראות הסעיף האמור, או ללא תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 97(א)(3);

(23ג1) מעביר מזון הטעון פיקוח וטרינרי אל יצרן או אל משווק, בניגוד להוראות סעיף 97(ב);

(23ד) מחזיק או מוכר מזון הטעון פיקוח וטרינרי, בניגוד להוראות סעיף 98.

(23ה) בעל אישור על מתן פטור כאמור בסעיף 109(א), או מפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה, המוציא מזון הטעון פיקוח וטרינרי מאתר ייצור או אתר הפעלה ללא תעודת משלוח למזון הטעון פיקוח וטרינרי, בניגוד להוראות סעיף 109(ב)(3) או ללא תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 109(ב)(4);

(23ו) מחזיק או מוכר מזון הטעון פיקוח וטרינרי, בניגוד להוראות סעיף 112.

(24) מביא מזון מהאזור או משטחי המועצה הפלסטינית לישראל בלי שהוא רשום כמשווק מן האזור או ללא היתר מעבר למזון או בניגוד לתנאי היתר כאמור, בניגוד להוראות סעיף 83(ב);

(24א) משווק מזון רגיש ללא שקיבל אישור מיוחד, בניגוד לסעיף 83(ג);

(24ב) משווק מזון מהאזור או משטחי המועצה הפלסטינית שלא בהתאם לתקנות המנויות בתוספת ..., בניגוד להוראות סעיף 83(ג)(ג2);

(25) לא מקיים הוראה מהוראות צו של רופא ממשלתי או מנהל שירות המזון, בניגוד לסעיף 7 ו-121(א), לפי העניין;

(26) לא מודיע למנהל שירות המזון על נזק או חשש לנזק ממזון או לא פועל לפי הוראותיו, בניגוד להוראות סעיף 87(א)(2);

(27) לא נוקט באמצעים סבירים למניעת שימוש במזון, בניגוד להוראות סעיף 87(א)(1);

(28ב) מפריע למפקח במילוי תפקידו, ובכלל זה מסרב למסור מסמכים או כל דבר אחר שדורש מפקח, בניגוד לסעיף 115(2);

(ד) הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה.

אחריות מעביד, ונושא משרה בתאגיד

265. (א) מעביד ונושא משרה בתאגיד חייבים לפקח ולעשות כל שניתן כדי למנוע ביצוע עבירה כאמור בסעיף 123, למעט עבירה לפי סעיף 123(ב)(28ב), בידי עובד מעובדיו, התאגיד או עובד מעובדי התאגיד, לפי העניין; המפר הוראת סעיף זה, דינו – מחצית הקנס הקבוע לעבירה.

(ב) נעברה עבירה כאמור בסעיף קטן (א) בידי עובד, תאגיד או עובד מעובדי התאגיד, חזקה היא כי המעביד או נושא המשרה בתאגיד, לפי העניין, הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שאפשר כדי למלא את חובתו."

פרק יא': עיצום כספי, התראה מינהלית והתחייבות להימנע מהפרה

סימן א' : הטלת עיצום כספי

הגדרות

266. בפרק זה -

"הממונה" – מנהל שירות המזון או עובד המשרד הכפוף אליו האחראי לנושא עיצומים כספיים, שהוסמך על ידו לעניין פרק זה;

"הסכום הבסיסי" – סכום כמפורט להלן, לפי העניין:

(1) לגבי יחיד שהוא בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום או משווק – 10,000 שקלים חדשים;

(2) לגבי תאגיד שבשנה שקדמה לשנת הכספים שבה בוצעה ההפרה, מחזור המכירות השנתי שלו הוא עד 10 מיליון שקלים חדשים – 25,000 שקלים חדשים;

(3) לגבי תאגיד שבשנה שקדמה לשנת הכספים שבה בוצעה ההפרה, מחזור המכירות השנתי שלו עולה על 10 מיליון שקלים חדשים – 50,000 שקלים חדשים.

עיצום כספי בגובה הסכום הבסיסי

267. (1) הפר בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום או משווק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום הבסיסי, לפי העניין:

(2) אינו מסמן מזון כנדרש, בניגוד לסעיף 18;

(3) לא דיווח לנותן הרישיון על שינוי במסמכים או בפרט בהם, בניגוד לסעיף 37 או סעיף 52(ו), לפי העניין;

(4) מייבא מזון רגיל מבלי שקבל אישור קבלת הצהרה לגבי אותו מזון, בניגוד לסעיף 48(א)(5);

(5) מייבא מזון והמסמך, המידע או הטופס לפי סעיף 52(ב)(2) המהווה תנאי לקבלת אישור מוקדם לייבוא המזון הרגיש האמור, אינו נכון בפרט מפרטיו לעניין המזון שיובא;

(6) מסר פרטים לא נכונים בהצהרה, בניגוד לסעיף 55(ב) או בניגוד לתקנות לפי סעיף 55(ז);

(7) הגיש בקשה לקבלת תעודת שחרור שכללה פרטים לא נכונים, בניגוד לסעיף 57(ב) או 58(1);

(8) לא שומר מסמך לפי הוראות הסעיפים הבאים –

(א) פסקאות (1) עד (14) של סעיף 61(א), בניגוד לסעיף 61(א);

(ב) תקנות לפי סעיפים 36 ו-75(2);

(ג) האישורים והמסמכים הנדרשים, בניגוד לסעיף 78(ב)(1).

(9) עורך בדיקה שלא בהתאם לדרישות החלות על המזון לפי חקיקת המזון ובהעדרן לפי הוראות מנהל שירות המזון לפי סעיף 58(4);

(10) מוציא מזון ממחסן הרשום בתעודת רישום היבואן, בניגוד לסעיף 62;

(11) מוכר מזון מבלי לקיים את התנאים שסומנו על המזון בידי בעל רישיון היצרן או בעל תעודת היבואן הרשום, בניגוד לסעיף 78(א)(5);

(12) מוציא מזון הטעון פיקוח וטרינרי מאתר ייצור ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ותיעוד כאמור בניגוד להוראות סעיף 97(5);

(13) בעל אישור על מתן פטור כאמור בסעיף 109(א), או מפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה, המוציא מזון הטעון פיקוח וטרינרי מאתר ייצור ברכב שאינו כולל מערכת בקרה ותיעוד, בניגוד להוראות סעיף 109(ב)(2);

(14) לא שומר רשומות של תלונות שהתקבלו, בניגוד לסעיף 87(ב).

(15) מוכר או מסמן בשר מיושן, בשר מיושן קפוא או בשר קפוא, שהוספו לו מים או חומר מכל סוג שהוא, שלא כמוצר בשר מעובד, בניגוד לסעיף 10(ב);

(16) מוכר, מסמן, מאחסן או מייבא בשר–

(א) כבשר מיושן, כשהבשר אינו מיושן, בניגוד לסעיף 10(ג);

(ב) כבשר מיושן קפוא, כשהבשר אינו מיושן קפוא, בניגוד לסעיף 10(ד);

(ג) כבשר טרי כשהבשר אינו טרי בניגוד לסעיף 10(ה);

(ד) כבשר קפוא, כשהבשר אינו קפוא, בניגוד לסעיף 10(ו);

(17) מוכר מוצר בשר מעובד שאינו מסומן במילים "מוצר בשר מעובד" או "מוצר המכיל בשר", או מסומן בניגוד להוראות שקבע השר לפי סעיף 10(ח) או 10(ט)(2) או 10(ט)(3);

(18) מוכר מזון שאיכותו נפגמה מחמת רקב או הזדהמות, בניגוד לסעיף 13;

(19) משנה, מסתיר, מסיר, מוחק או מוסיף סימון, סימן, תווית או פרט על אריזת מזון, בניגוד לסעיף 19(א);

(20) סימן או פרסם מזון כבעל סגולה של חיזוק או ריפוי הגוף או של מניעת מחלה ללא היתר, בניגוד לסעיף 22;

(21) מייצר או מייבא מזון שאיכותו, מהותו או תכונותיו הן בניגוד לתקנות לפי סעיף 23(א)(1) המנויות בתוספת החמישית;

(22) מייצר או מייבא מזון שאריזתו, החומרים שמהם היא עשויה, תכונותיה או דרכי החזקתה וכן חפץ או חומר הנלווה למזון בתוך אריזתו, בניגוד לתקנות לפי סעיף 23(א)(4);

(23) מייצר מזון משאריות, או מייבא או מוכר שאריות מזון, בניגוד לסעיף 23(ב)(4);

(24) מוכר מזון, שהוא משווק גדול, מבלי שהותווה בתקנות לפי התוספת השמינית, או שמשקלו הנקי אינו תואם את האמור בתווית, בניגוד לסעיף 12;

(25) אינו מחזיק במקום העסק את המסמכים הנדרשים שיש לשמרם בהתאם לתקנות לפי סעיף 75(ד) ביחס למלאי הקיים בידיו באותה עת, בניגוד לסעיף 78(א)(3);

(26) אינו שומר את התיעוד הנדרש, בניגוד לסעיף 77(ד);

(27) מוביל מזון ללא רישיון הובלה או ללא רישיון יצרן הכולל פעילות הובלה לפי פסקה (6) להגדרת ייצור, בניגוד לסעיף 80(א);

(28) מוביל מזון שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד לסעיף 80(א);

(29) מאחסן מזון ללא רישיון אחסנה או ללא רישיון יצרן הכולל פעילות אחסנה לפי פסקה (6) להגדרת ייצור, בניגוד לסעיף 81(א);

(30) מאחסן מזון שלא בהתאם לתנאי הרישיון, בניגוד לסעיף 81(א).

;

(31) ייצר, שיווק, ייבא או ייצא מזון שלא עומד בדרישות בדבר סימון המזון בתקן רשמי החל עליו, בניגוד להוראות סעיף 9(א) לחוק התקנים

עיצום כספי בשיעור פי שניים מהסכום הבסיסי

268. הפר בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום או משווק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראת פרק זה בשיעור פי שניים מהסכום הבסיסי, לפי העניין:

(1) מייצר מזון ללא רישיון יצרן תקף, בניגוד לסעיף 30(א)(1);

(2) מייצר מזון שלא בהתאם לתנאי רישיון היצרן, בניגוד לסעיף 30(א)(2);

(3) מייצר מזון שנקבע לגביו כי יש לייצרו בתנאי ייצור נאותים ללא היתר, בניגוד לסעיף 30(א)(3) או מייצר מזון הטעון פיקוח ווטרינרי, ללא היתר, בניגוד לסעיף 3נד3;

(4) מסמן מזון בסמל, ללא היתר, בניגוד לסעיף 44(ג);

(5) מייבא מזון ללא תעודת יבואן רשום תקפה, בניגוד לסעיף 48(א)(1);

(6) מייבא מזון שלא בהתאם לתנאי תעודת היבואן הרשום, בניגוד לסעיף 63(א);

(7) מייבא מזון שנקבע לגביו כי יש לייצרו בתנאי ייצור נאותים, ללא שקיבל מסמך חתום המאשר כי המזון עומד בתנאי הייצור הנאותים, בניגוד לסעיף 48(א)(3);

(8) מייבא מזון רגיש ללא אישור מוקדם לייבוא או שלא בהתאם לדרישות שבאישור האמור, בניגוד לסעיף 48(א)(4);

(9) מוציא מתחנת הסגר או נמל משלוח מזון ללא תעודת שחרור, בניגוד לסעיף 57(א);

(10) אינו מקיים את התנאים שקבע השר בדבר שיווק מזון, בניגוד לתקנות לפי סעיף 79(1) או (2) אשר נקבעו בתוספת השמינית;

(11) מוציא מזון הטעון פיקוח וטרינרי מאתר ייצור או אתר הפעלה ללא תעודת משלוח למזון הטעון פיקוח וטרינרי, בניגוד להוראות סעיף 97(א)(1) או ללא תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 97(א)(3);

(11א) מעביר מזון הטעון פיקוח וטרינרי אל יצרן או אל משווק, בניגוד להוראות סעיף 97(ב);

(12) מחזיק או מוכר מזון הטעון פיקוח וטרינרי, בניגוד להוראות סעיף 98.

(13) בעל אישור על מתן פטור כאמור בסעיף 109(א), או מפעל או יבואן שניתן לו פטור לפי חוק מבדיקות משנה, המוציא מזון הטעון פיקוח וטרינרי מאתר ייצור או אתר הפעלה ללא תעודת משלוח למזון הטעון פיקוח וטרינרי, בניגוד להוראות סעיף 109(ב)(3) או ללא תעודה וטרינרית, בניגוד להוראות סעיף 109(ב)(4);

(14) מחזיק או מוכר מזון הטעון פיקוח וטרינרי, בניגוד להוראות סעיף 112;

(15) לא מקיים הוראה מהוראות צו הקפאה של מפקח לפי סעיף 118;

(16) עוסק בהבאה או בגרם הבאה של מזון מהאזור ומשטחי המועצה הפלסטינית לישראל ללא רישום, בניגוד לסעיף 83(א)(1);

(17) משווק מזון רגיש ללא שקיבל אישור מיוחד, בניגוד לסעיף 83(א)(2)(ג);

(18) לא מקיים הוראות שנקבעו לפי סעיף 83(א)(3);

(19) לא מודיע למנהל שירות המזון על נזק או חשש לנזק ממזון או שלא פועל לפי הוראותיו, בניגוד להוראות סעיף 87(א)(2);

(20) מוסיף סוגי חומרים שאסור להוסיפם למוצר בשר מעובד, בניגוד לתקנות לפי סעיף 10(ט)(1);

(21) מוסיף למזון חומר משמר או חומר צבע, או מוכר מזון שהוסף לו חומר כאמור, בניגוד לסעיף 11, או מוסיף תוסף מזון בניגוד לתקנות בריאות הציבור (מזון) (תוספי מזון), התשס"א-2001;

(22) נותן עם מזון שהוא מוכר תעודת אחריות כוזבת או מטעה בפרט כלשהו, בניגוד לסעיף 19;

(23) מוכר מזון עם תווית הנותנת למזון תיאור כוזב, בניגוד לסעיף 21;

(24) מייצר או מייבא מזון שיוצר מחומרים שאינם ראויים למאכל אדם, בניגוד לרשימה לפי סעיף 23(א)(2), המנויים בתוספת ה_____.;

(25) מייצר או מייבא מזון שחסר בו רכיב או חומר המופיע בהרכב המוצר כפי שהוא מסומן על גבי התווית, או ברשימה שנקבעה לפי סעיף 23(א)(2) בתוספת ה_____;

(26) מייצר, מייבא או מוכר מזון בתנאים בלתי נאותים בניגוד לתקנות לפי סעיף 23(ב)(1) המנויות בתוספת ה_____.;

(27) מייצר, מייבא או מוכר מזון שנמצא בו או נתווסף, במזון או באריזתו, רעלן, חומר רעיל, מזהם, מזיק או חומר אחר הבלתי ראוי למאכל אדם, לפי תקנות שבתוספת ה_____, בניגוד לסעיף 23(ב)(2);

(28) ייצר, ייבא או מוכר מזון שהתאריך האחרון לשימוש בו או שהתאריך האחרון המומלץ לשימוש בו עבר, בניגוד לסעיף 21ד(א) או 24(ב), לפי העניין;

(29) מקבל מזון שמכר לו יצרן או יבואן ששמו מופיע בסימון המזון, בניגוד לסעיף 78(א)(2);

(30) אינו מחזיק במקום העסק את המסמכים הנדרשים שיש לשמרם בהתאם לתקנות לפי סעיף 78(ד) ביחס למלאי הקיים בידיו באותה עת, בניגוד לסעיף 78(א)(3);

(31) אינו מקיים את התנאים שסומנו על המזון לעניין תנאי אחסון או הובלה, לרבות לעניין טמפרטורה מבוקרת, על ידי בעל רישיון היצרן או בעל תעודת היבואן הרשום, בניגוד לסעיף 84;

(32) שיווק מזון בלי שקיים את הוראות התקנות המנויות בתוספת ה_____ אינו מקיים את ההוראות התקנות המנויות בתוספת האמורה ?? לעניין התנאים לשיווק מזון וייצורו, שנקבעו לפי סעיף 3נג(1);

;

(33) ייצר, שיווק, ייבא או ייצא מזון שלא עומד בדרישות תקן רשמי החל עליו, למעט דרישות בדבר סימון המזון, או ביצע כל פעולה הנוגעת למזון שהכללים לעניין ביצועה אינם מתאימים לדרישות תקן רשמי, בניגוד להוראות סעיף 9(א) לחוק התקנים

(34) המייצר מזון או מובילו בתנאים שאינם לפי הוראות שנקבעו לפי סעיף 10(א) לחוק רישוי עסקים, בניגוד להוראת סעיף 5(א)(4)(ב)".

(ב) על אף האמור בסעיף 132(31) ו-133(33), החזיק משווק שאינו יצרן או יבואן של המזון שחל עליו תקן רשמי באישור מאת היצרן או היבואן, לפי העניין, בדבר התאמת המצרך לדרישות התקן הרשמי או אם סומן המצרך בתו תקן, לא יטיל הממונה על העוסק עיצום כספי לפי הוראות אותם סעיפים קטנים;

עיצום כספי בנסיבות מחמירות

269. היה לממונה יסוד סביר להניח כי בעל רישיון ייצור, בעל תעודת יבואן רשום או משווק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, המפורטת בסעיפים 126 ו-127, בנסיבות מחמירות, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של פי ארבע מהסכום הבסיסי; בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – הפרה הנוגעת למספר רב במיוחד של מצרכי מזון ולמידת הסיכון לבריאות הציבור או בטיחותו כתוצאה מההפרה המדוברת.

הודעה על כוונת חיוב

270. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 126 ו-127 (בפרק זה - המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותם סעיפים, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה - המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון טענותיו בפני הממונה לפי הוראות סעיף 130;

(4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 132 והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

זכות טיעון

271. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 129 רשאי לטעון טענותיו בכתב, בפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי הממונה להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

החלטת הממונה ודרישת תשלום

272. (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 130, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 133.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) -

(1) להטיל על המפר עיצום כספי - ימסור לו דרישה, בכתב, לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי - ימסור לו הודעה על כך, בכתב.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 130, בתוך התקופה האמורה בסעיף 130, יראו הודעה זו, בתום אותה תקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

הפרה חוזרת והפרה נמשכת

273. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה;

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה כאמור בסעיפים 126 ו-127, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

סכומים מופחתים

274. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב);

(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם ניתן יהיה להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.

סכום מעודכן של העיצום הכספי

275. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען טענותיו בפני הממונה כאמור בסעיף 130 – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית משפט לפי סעיף 147 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי הממונה או בית המשפט - יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור

(ב) הסכום הבסיסי הקבוע בסעיף 125 יתעדכן ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על הסכום הבסיסי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).

המועד לתשלום העיצום הכספי

276. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 131.

הפרשי הצמדה וריבית

277. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייווספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961[15] (בפרק זה - הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.

גביה

278. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גביה)[16].

סימן ב': התראה מנהלית

התראה מנהלית

279. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 126 ו-127 והתקיימו נסיבות שקבע הממונה, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא, במקום להמציא לו הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות סימן א', להמציא לו התראה מנהלית לפי הוראות סימן זה; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" - לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיכו לעניין זה;

---

[15] ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

[16] חא"י, כרך ב' עמ' (ע) 1374, (א) 1399

(ב) בהתראה מנהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהא צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 132, וכן יציין זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 139.

בקשה לביטול התראה מנהלית

280. (א) נמסרה למפר התראה מנהלית כאמור בסעיף 138, רשאי הוא לפנות לממונה בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל כל אחד מטעמים אלה:

(1) המפר לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מנהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב, ותימסר למפר בצירוף נימוקים.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה

281. (א) נמסרה למפר התראה מנהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 132(א); מפר שנמסרה לו דרישת תשלום כאמור, רשאי לטעון את טענותיו בפני הממונה, לעניין הימשכות ההפרה וסכום העיצום, ויחולו הוראות סעיפים 130 ו-131 בשינויים המחויבים.

(ב) נמסרה למפר התראה מנהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נמסרה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 132(ב), והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת; מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי סעיף 129 בשל ההפרה החוזרת, רשאי לטעון את טענותיו בפני הממונה ויחולו הוראות סעיפים ..., בשינויים המחויבים.

סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

הודעה על האפשרות להגשת התחייבות ועירבון

282. היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיפים 126 ו-127, והתקיימו נסיבות שקבע הממונה, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, הודעה שלפיה באפשרותו להגיש לממונה כתב התחייבות ועירבון לפי הוראות סימן זה, במקום שיוטל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן א'; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" - לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיכו לעניין זה.

תנאי ההתחייבות וגובה העירבון

283. (א) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף 141 ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע הממונה, ושתחילתה ביום מסירת ההתחייבות, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על שנתיים (בסימן זה - תקופת ההתחייבות).

(ב) הממונה רשאי לקבוע בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעל המפר להתחייב ולעמוד בהם במהלך תקופת ההתחייבות במטרה להקטין את הנזק שנגרם מההפרה או למנוע את הישנותה.

(ג) בנוסף לכתב ההתחייבות יפקיד המפר בידי הממונה עירבון בסכום העיצום הכספי שהממונה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומם של מקרים, נסיבות ושיקולים שנקבעו לפי סעיף 133(ב).

תוצאות הגשת כתב התחייבות ועירבון או אי-הגשתם

284. הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 141, לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה; לא הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון בתוך התקופה האמורה, ימציא לו הממונה הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 129.

הפרת התחייבות

285. (א) הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה והפר תנאי מתנאי ההתחייבות, כמפורט בפסקאות שלהלן, יחולו ההוראות המפורטות באותן פסקאות, לפי העניין:

(1) המשיך המפר, במהלך תקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות - יחלט הממונה את העירבון וימציא למפר דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת כאמור בסעיף 132(א).

(2) חזר המפר והפר, במהלך תקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות - יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 132(ב) ויחולו הוראות אלה:

(א) הממונה ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת;

(ב) שלח הממונה דרישת תשלום בשל ההפרה החוזרת לפי הוראות סעיף 131(ב)(1) או שהמפר לא טען טענותיו בפני הממונה לעניין אותה הפרה כאמור בסעיף 131(ד), יחלט הממונה את העירבון בנוסף להטלת העיצום הכספי בשל ההפרה החוזרת;

(3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנקבעו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 142(ב) - יחלט הממונה את העירבון, לאחר שנתן למפר הזדמנות לטעון טענותיו, בכתב, לעניין זה.

(ב) לעניין פרק זה יראו בחילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה, כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.

(ג) הופר תנאי מתנאי ההתחייבות כאמור בסעיף זה, והפר המפר פעם נוספת את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא יאפשר לו הממונה להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות סימן זה, בשל אותה הפרה.

השבת עירבון

286. עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שמסר לפי סימן זה, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

סימן ד': שונות

עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר

287. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות המנויות בסעיפים 126 ו-127 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

ערעור

288. (א) על החלטה סופית של הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על ההחלטה;

(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך;

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי/ או הופקד עירבון לפי הוראות פרק זה, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי/ או על החזרת העירבון, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת/או יוחזר העירבון, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו/או הפקדתו, עד יום החזרתו.

פרסום

289. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של שירות המזון את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4) אם הופחת העיצום הכספי - הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;

(5) פרטים אודות המפר, הנוגעים לעניין;

(6) שמו של המפר - ככל שהמפר הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור לפי סעיף 22כו יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו;

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)(6), רשאי הממונה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור;

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998[17], וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור;

(ה) פרסום כאמור בסעיף קטן (א), בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים וחצי. השר יקבע הוראות בדבר הדרכים שימנעו, ככל הניתן, את אפשרות העיון בפרטים שפורסמו לפי סעיף קטן (א), לאחר שחלפה תקופת הפרסום האמורה;

(ו) השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף קטן (א).

---

[17] ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

שמירת האחריות הפלילית

290. (א) תשלום עיצום כספי, המצאת התראה מנהלית או מתן כתב התחייבות ועירבון, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות המנויות בסעיפים 126 ו-127 המהווה עבירה.

(ב) שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב או המציא לו התראה מנהלית או הודעה על האפשרות להגיש התחייבות ועירבון, בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי או הפקיד עירבון, יוחזר לו הסכום ששולם או העירבון שהופקד, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום או יום הפקדת העירבון, עד יום החזרתו.

תקנות

291. השר, בהסכמת שר המשפטים, רשאי להתקין תקנות לביצוע הוראות פרק זה.

תחילה ותחולה

292. הוראות פרק זה יחולו על הפרה שנעשתה ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

פרק יב': צווי הגבלה מינהליים ושיפוטיים

התראה מנהלית וצו הגבלה מינהלי

293. (א) היה לנותן הרישיון, לרופא מחוזי, או למנהל שירות המזון יסוד סביר לחשד כי חדל להתקיים תנאי מן התנאים למתן רישיון ייצור לפי סעיף 44, או למתן תעודת יבואן רשום לפי סעיף 43 או כי הופר תנאי מתנאי הרישיון או התעודה, או כי הופרה הוראה מההוראות לפי חוק זה על ידי יצרן, יבואן או משווק, וכי קיימת בשל כך סכנה לבריאות הציבור, רשאי הוא לדרוש לקיים את התנאי או ההוראה שחדלו להתקיים או שהופרו (בסעיף זה ובסעיף 153 – התראה מנהלית לקראת מתן צו הגבלה), לפי העניין, באופן ובתוך המועד שנקבעו בהתראה;

(ב) התקיימו הנסיבות האמורות בסעיף קטן (א), נותן הרישיון או מנהל שירות המזון רשאי לתת התראה מנהלית לקראת מתן צו הגבלה גם לבעל רישיון או תעודה אחרת לפי הפקודה, אם קיים בכך צורך לשם צמצום או מניעת סכנה לבריאות הציבור כתוצאה מהתקיימות הנסיבות האמורות;

(ג) נותן הרישיון או מנהל שירות המזון רשאי לתת הוראה כאמור בסעיף קטן (א) גם למשווק, ככל שהיה לו יסוד סביר לחשד כי המשווק הפר הוראות לפי הפקודה החלות לגביו או שחדל להתקיים תנאי מן התנאים לשיווק מזון על ידיו לפי הפקודה;

(ד) ניתנה התראה מנהלית לקראת מתן צו הגבלה לפי הוראות סעיף קטן (א) עד (א2), ולא קוימו הוראותיה באופן ובמועד שנקבעו בה, רשאי נותן הרישיון או מנהל שירות המזון להורות, בצו, כי לא תיעשה כל פעולה של ייצור מזון, ייבוא מזון, שיווק מזון או כל פעולה אחרת במזון, או כי תיעשה פעולה במגבלות ובתנאים שנקבעו בצו, והכל במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין (בסעיף זה ובסעיף 153 – צו הגבלה מנהלי);

(ה) נותן הרישיון או מנהל שירות המזון רשאי לקבוע בצו ההגבלה המנהלי הוראות לעניין האחראים לביצועו ודרכי הבטחת מילויו;

(ו) על אף הוראות סעיף קטן (א), מצא נותן הרישיון או מנהל שירות המזון כי התקיים אחד מאלה, רשאי הוא להוציא צו הגבלה מנהלי בלי שנתן קודם לכן התראה מנהלית לקראת מתן צו הגבלה -

(1) המזון מיוצר בלא רישיון ייצור ולא הוגשה לגביו בקשה לרישיון ייצור או לחידושו לפי הוראות סעיף 44 או שהמזון יובא על ידי יבואן שאינו רשום במרשם היבואנים, ללא אישור מוקדם לייבוא, ללא אישור מסירה או ללא תעודת שחרור לפי הוראות סעיף 31 ;

(2) כתוצאה מפעילות ייצור המזון או מהמזון המיובא ישנה אפשרות ממשית לפגיעה מיידית בבריאות הציבור.

(ז) לא יינתן צו הגבלה מינהלי אלא לאחר שניתנה לבעל המקום שבו מייצרים מזון או למי שייבא את המזון שלגביו ניתן הצו הזדמנות סבירה לטעון את טענותיו, אלא אם כן לא ניתן לאתר את בעל המקום או מי שייבא את המזון בשקידה סבירה ;

(ח) על אף הוראות סעיף קטן (ה), רשאי נותן הרישיון או מנהל שירות המזון להוציא צו הגבלה מינהלי לפי סעיף קטן (ד)(2) גם בלא שניתנה הזדמנות לטעון טענות כאמור באותה פסקה, אם סבר שיהיה במתן הזדמנות לטעון טענות כאמור כדי לסכל את מטרת הוצאת הצו, ובלבד שהזדמנות כאמור תינתן בהקדם האפשרי לאחר מכן ;

(ט) עותק של צו הגבלה מינהלי יוצג במקום שלגביו ניתן או במקום עסקו של מי שייבא את המזון, ויומצא לבעל המקום או לאדם שמנהל אותו, או למי שייבא את המזון, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה ;

(י) לא קוימו הוראותיו של צו הגבלה מינהלי, רשאי שוטר להיכנס לעסק או למקום שלגביו ניתן הצו, ולנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש במנעולים או באמצעי סגירה אחרים כפי שייקבעו בפקודות משטרת ישראל ושימוש בכוח, הדרושים לצורך ביצועו ;

(יא) צו הגבלה מינהלי יעמוד בתוקפו לתקופה שתיקבע בו, ורשאי נותן הרישיון או מנהל שירות המזון להאריך את תוקפו לתקופות נוספות ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 60 ימים מיום שניתן ; בית המשפט המוסמך לדון בעבירה לפי פרק ד' רשאי להאריך את תוקפו של צו כאמור לתקופות נוספות שלא יעלו על 30 ימים כל אחת ; ואולם אם הוגש כתב אישום בעבירה שבקשר אליה הוצא צו ההגבלה המנהלי לא יאריך בית המשפט את תוקפו של הצו לפי סעיף זה מעבר ל-30 ימים לאחר הגשת כתב האישום ;

(יב) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהאפשרות להוציא צו הגבלה שיפוטי לפי סעיף 154.

בקשה לביטול צו הגבלה מנהלי

294. (א) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי שניתן לפי הוראות סעיף 152 רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה לפי פרק ד' בקשה לביטולו.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו הגבלה מינהלי לפי סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת ; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מתום שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל צו הגבלה מינהלי, לאשרו או לשנותו.

צו הגבלה שיפוטי

295. (א) היה לתובע, למנהל שירות המזון או לנותן הרישיון יסוד סביר להניח כי מתבצעת עבירה לפי חוק זה או כי עומדת להתבצע עבירה כאמור, רשאי הוא לפנות לבית משפט המוסמך לדון בעבירה בבקשה כי יוציא צו שיאסור על ביצועם או המשך ביצועם של המעשים נושא הבקשה.

(ב) בית המשפט רשאי לתת צו לפי סעיף זה במעמד צד אחד; ניתן צו במעמד צד אחד יתקיים הדיון במעמד שני הצדדים בהקדם האפשרי ולא יאוחר משבעה ימים מיום מתן הצו.

(ג) נקבע דיון כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי בית משפט להאריך את תוקפו של הצו, לבטלו או להכניס בו שינויים, אף אם מי שמחויב בצו והוזמן כדין, לא התייצב לדיון.

(ד) תוקפו של צו לפי סעיף זה לא יעלה על שנה.

(ה) בית משפט רשאי להתנות מתן צו לפי סעיף זה בתנאים או בערובה.

(ו) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף זה, רשאי להגיש לבית המשפט המוסמך בקשה לעיון חוזר בצו שנתן, אם השתנו הנסיבות והדבר עשוי לשנות את החלטתו הקודמת של בית המשפט.

(ז) הרואה עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי הוראות סעיף זה, תובע, מנהל שירות המזון או נותן הרישיון רשאים לערער על החלטת בית המשפט לפי סעיפים קטנים (א) או (ו); בית המשפט שלערעור יידון בערר בשופט אחד.

(ח) לעניין סעיף זה, "תובע" – כהגדרתו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – חוק סדר הדין הפלילי).

סמכויות בית משפט

296. (א) בנוסף לעונשים הקבועים בפרק ד', בית משפט רשאי, לאחר שהרשיע אדם שעבר על הוראה לפי חוק זה או שהפר תנאי ברישיון או בתעודת היבואן הרשום שניתנה לו, להורות על שלילת הרישיון או התעודה לצמיתות או לתקופה שיקבע.

(ב) הוגש כתב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה, וכל צו אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את העבירה.

(ג) בית משפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיף זה רשאי בגזר הדין, בנוסף לכל עונש שיטיל -

(1) לחייבו בתשלום ההוצאות הדרושות שהוצאו להסרת המזון ממקומות השיווק ולאחסנתו אם הוגשה לבית המשפט בקשה מאת מי שהוציאן;

(2) הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט בהחלטה כאמור להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או חלקם, יחד או לחוד, או לחלק סכום זה ביניהם, ככל שיראה לנכון בנסיבות העניין.

מסירת צו35.

297. על מסירת צו או התראה לפי חוק זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי, בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

פרק יג': הוראות כלליות/שונות

אגרות3כ. 298. (א) מבקש רישיון ייצור, רישיון הובלה, רישיון אחסנה או אישור ייצור נאות ישלם אגרות כמפורט בתוספת התשיעית.

(ב) האגרה בעד טיפול בבקשה תשולם עם הגשת הבקשה; האגרה בעד רישיון ייצור או אישור ייצור נאות תשולם לפני קבלתו וכתנאי לתוקפו.

שמירת דינים 299. (א) הוראות חוק זה באות להוסיף על כל דין, לרבות פקודת המכס, פקודת יבוא ויצוא, חוק רישוי עסקים ופקודת ההסגר.

(ב) אין במתן אישורים, רישיונות, היתרים, תעודות או מסמכים לפי חוק זה כדי לגרוע מהחובה לקבל אישורים, רישיונות, היתרים, תעודות או מסמכים לפי כל דין אחר.

ביצוע ותקנות 300. (א) השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועה, וכן לשנות בצו, באישור וועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, את התוספות.

(ב) בקביעת תקנות לפי חוק זה, יבחן השר את האפשרות לאמץ תקינה בין-לאומית או הסדרים הנהוגים בקרב מדינות מפותחות, או לקבוע הסדרים ברוחם.

ערר 301. הרואה עצמו נפגע מהחלטת נותן הרישיון, הרשם או מנהל שירות המזון לפי חוק זה, רשאי לערור על ההחלטה בפני וועדת ערר.

פרסום תוצרי פיקוח 302. מנהל שירות המזון יפרסם מדי שנה באתר האינטרנט של שירות המזון את תוצרי הפיקוח המבוסס על ניהול סיכונים המקובל בתחום המזון במדינות מפותחות, לא יאוחר מהאחד באפריל בכל שנה.

אגרות 303. (א) על גביית אגרות לפי פקודת זו תחול פקודת המסים (גביה).

(ב) השר באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע, אגרות נוספות, לשנות אגרות, לקבוע תנאים לפטור או הנחה מאגרה, וכן לשנות את הסכומים המפורטים בטור ב' בתוספת התשיעית.

(ג) סכומי האגרות המפורטים בחוק זה יעודכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד החדש הידוע באותו מועד לעומת המדד הבסיסי; הסכומים האמורים יעוגלו לסכום הקרוב שהוא מכפלה של עשרה שקלים חדשים; לעניין זה -

"המדד" - מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"המדד הבסיסי" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון הקודם;

"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון.

(ד) האגרה בעד הגשת בקשה או מסירת הצהרה תשולם עם הגשת הבקשה או עם מסירת ההצהרה, לפי העניין; האגרה בעד תעודה תשולם כתנאי לקבלתה.

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מנהליים 304. בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, בפרט 33, האמור בו יסומן (1) ואחריו יבוא:

"(2) החלטה של רשות לפי פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983;".

תיקון חוק העונשין

305. בחוק העונשין - סעיפים 219 ו-220 – בטלים.

163ב. תיקון חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, התשי"ד-1954:
בסעיף 2א, במקום "שר התעשיה, המסחר והתעסוקה" יבוא "שר הבריאות".

תיקון חוק הגבלת הפרסומת והשיווק של משקאות אלכוהוליים

306. בחוק הגבלת הפרסומת והשיווק של משקאות אלכוהוליים, התשע"ב-2010-

(1) אחרי ההגדרה "שיווק" יבוא: "השר" – שר הבריאות;

(2) בכל מקום בחוק במקום "שר הבריאות" יבוא "השר";

(3) בסעיף 4(12) במקום "שר התעשיה, המסחר והתעסוקה" יבוא "השר";

(4) בסעיף 11(ה) במקום "שר התעשייה המסחר והתעסוקה" יבוא "השר";

(5) בסעיף 12(ב) המילים "ושר התעשיה, המסחר והתעסוקה" – ימחקו.

תיקון חוק הרופאים הווטרינריים

307. בחוק הרופאים הווטרינריים, התשנ"א-1991 -

(1) בסעיף 19(א)(6) אחרי "רשות מקומית" יבוא "או של התאגיד לפיקוח וטרינרי".

(2) בסעיף 30 אחרי "תקנות שהותקנו על פיו" יבוא "למעט הוראה של פרק ו'1 ושל התקנות שהותקנו על פיו".

(3) בסעיף 36 אחרי "חוק זה" יבוא "למעט פרק ו'1".

(4) בסעיף 37 אחרי "חוק זה" יבוא "למעט פרק ו'1".

(5) אחרי סעיף 32 יבוא:

"פרק ו'1: התאגיד לפיקוח וטרינרי

סימן א': הגדרות

הגדרות

32א. בפרק זה –

"אגרות ותשלומים" – אגרות ותשלומים על-פי החיקוקים שבתוספת השלישית וגביית תשלומים בעד פיקוח וטרינרי נוסף לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי;

"המועצה" – מועצת התאגיד שמונתה לפי סעיף 32ח;

"חוק החברות" – חוק החברות, התשנ"ט-1999[18];

"חוק החברות הממשלתיות" – חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975[19];

---

[18] ס"ח התשנ"ט עמ' 189.
[19] ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

"חוק לפיקוח על יצוא" – חוק לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, תשי"ז-1957;

"מזון מן החי" – מזון שיוצר מבעל חיים או מתוצרתו;

"פקודת בריאות הציבור" – פקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], תשמ"ג-1983;

"פקודת מחלות בעלי חיים" – פקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], תשמ"ה-1985;

"פקח וטרינרי" – מי שאינו רופא וטרינר הממלא תפקיד לפי החיקוקים שבתוספת הראשונה לפיקוח על מזון מן החי;

"קרוב" – בן זוג, אח או אחות, הורה, הורי הורה, צאצא או צאצא של בן הזוג או בן זוגו של כל אחד מאלה;

"רופא וטרינר מפקח" – רופא וטרינר הממלא תפקיד לפי החיקוקים שבתוספת הראשונה לפיקוח על מזון מן החי ולשם קיום דרישות לייצוא בנוגע למזון מן החי;

"השרים" – השר ושר הבריאות;

סימן ב': הקמת התאגיד ותפקידיו

הקמת התאגיד לפיקוח וטרינרי

32ב. מוקם בזה התאגיד לפיקוח וטרינרי (להלן – התאגיד).

אישיות משפטית של התאגיד

32ג. התאגיד הוא אישיות משפטית, הכשר לכל חובה, זכות ופעולה המתיישבת עם אופיו וטבעו כגוף מאוגד.

האורגנים של התאגיד

32ד. האורגנים של התאגיד הם המועצה, המנהל הכללי וועדת ביקורת.

התאגיד – גוף מבוקר

32ה. התאגיד הוא גוף מבוקר כמשמעותו בסעיף 9(6) לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב].

תפקידי התאגיד

32ו. ואלה הם תפקידי התאגיד:

(1) להעסיק פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים מפקחים לצורך פיקוח על מזון מן החי וכן לצורך פיקוח וטרינרי נוסף לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי;

(2) גביית אגרות ותשלומים, בכפוף לאמור בסעיף 32לז(ב).

תנאי הכשירות לפקחים וטרינריים ולרופאים וטרינריים מפקחים

32ז. (א) תנאי הסף לכשירות של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים שיועסקו בתאגיד ותנאים מזעריים להכשרתם של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים כאמור, מנויים בחלק א' לתוספת השנייה.

(ב) השר רשאי לקבוע, בצו, בחלק ב' לתוספת השנייה תנאים נוספים לאלו המנויים בחלק א' לתוספת השנייה לכשירות ולהכשרה של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים מפקחים לפיקוח על מפעלי מזון מן החי לפי פקודת מחלות בעלי חיים.

(ג) השר רשאי לקבוע, בצו, בחלק ג' לתוספת השנייה תנאים נוספים לאלו המנויים בחלק א' לתוספת השנייה לכשירות ולהכשרה של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים לשם קיום דרישות הייצוא.

(ד) שר הבריאות רשאי לקבוע, בצו, בחלק ד' לתוספת השנייה תנאים נוספים לאלו המנויים בחלק א' לתוספת השנייה לכשירות ולהכשרה של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים מפקחים במקומות המכירה של מזון מן החי ועל מובילים של מזון כאמור.

(ה) שר הבריאות רשאי לקבוע, בצו, בחלק ה' לתוספת השנייה תנאים נוספים לאלו המנויים בחלק א' לתוספת השנייה לכשירות ולהכשרה של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים מפקחים על יצרני מזון הטעון פיקוח וטרינרי בהתאם לפקודת בריאות הציבור.

סימן ג': מועצת התאגיד

מועצת התאגיד

32ח. (א) לתאגיד תמונה מועצה בת 9 חברים, והם:

(1) (א) מי שמתקיים בו האמור בסעיף 16א(1) לחוק החברות הממשלתיות, יושב ראש המועצה והוא בעל ניסיון של עשר שנים לפחות באחד מאלה, או בעל ניסיון מצטבר של עשר שנים לפחות בשניים אלה, והוא יהיה יושב ראש המועצה:

(1) בתפקיד ניהולי בכיר בתחום המזון או בריאות הציבור;

(2) בתפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי;

(ב) השרים ימנו במשותף את יושב ראש המועצה. אם לא הסכימו – ימנה ראש הממשלה.

(2) מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות, או מי שהוא עובד שירות המזון הארצי במשרד הבריאות שימנה שר הבריאות על-פי הצעת מנהל שירות המזון הארצי במשרד הבריאות;

(3) מנהל המחלקה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות, או מי שהוא עובד המחלקה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות שימנה שר הבריאות על-פי הצעת מנהל המחלקה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות;

(4) מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות, או מי שהוא עובד המחלקה הווטרינרית במשרד החקלאות שימנה השר על-פי הצעת מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות;

(5) הרופא הראשי לפיקוח על מוצרים מהחי במשרד החקלאות, או מי שהוא עובד האגף לפיקוח על מוצרים מן החי במשרד החקלאות שימנה השר על-פי הצעת הרופא הראשי לפיקוח על מוצרים מהחי במשרד החקלאות;

(6) עובד משרד האוצר שימנה שר האוצר;

(7) עובד משרד הכלכלה שימנה שר הכלכלה;

(8) נציג ציבור בעל ניסיון משמעותי בייצור מזון מן החי שיש בו עיבוד, במכירה של מזון מן החי או בהובלה של מזון מן החי שימנה שר הבריאות;

(9) נציג ציבור בעל ניסיון משמעותי בהפעלה של מתקן הטעון פיקוח וטרינרי לפי פקודת מחלות בעלי חיים או לפי החוק לפיקוח על יצוא, שימנה השר;

(ב) על מינוי חבר המועצה, ובכלל זה יושב ראש המועצה, יחולו הוראות סעיף 60א לחוק החברות הממשלתיות בשינוי הבא: לא ימונה למועצה מי שהורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה או שהוגש נגדו כתב אישום בעבירה כאמור וטרם ניתן פסק דין סופי בעניינו, ולא יחולו הוראות סעיף 17(א)(5) לחוק החברות הממשלתיות.

(ג) דין חברי המועצה, ובכלל זה יושב ראש המועצה, כדין עובדי המדינה לעניין החיקוקים המנויים בסעיף 32לד(1) עד (6).

חובת דין וחשבון, הגשת מסמכים וחובת הודעה של יושב ראש המועצה

32טו. סעיפים 25, 34 ו-35 לחוק החברות הממשלתיות, לעניין חובת מתן דין וחשבון, הגשת מסמכים וחובת הודעה של יושב ראש הדירקטוריון, יחולו בשינויים המחויבים על יושב ראש המועצה.

תפקידי המועצה

32טז. (א) מועצת התאגיד תתווה את מדיניות העסקת הרופאים הווטרינריים והפקחים הווטרינריים בתאגיד בהתאם להוראות פרק זה, תפקח על פעילות התאגיד ועל ביצוע תפקידי המנהל הכללי ופעולותיו, ובכלל זה:

(1) תקבע את מדיניות התאגיד, לשם מילוי תפקידי התאגיד כאמור בסעיף 32ו ביעילות ובאופן המאפשר גמישות תפעולית בהתאם לצורכי המשק הישראלי בהתאם לתקציבו המאושר;

(2) תפקח על הגשמת המדיניות, התכניות והתקציבים של התאגיד לפי פסקה (1);

(3) תמנה את המנהל הכללי לפי הוראות סעיף 32כב ותפקח על פעולותיו;

(4) תקבע מדי שנה את אלה:

(א) תקציבו השנתי של התאגיד ודרך ביצועו והשימוש במקורות העומדים לרשותו;

(ב) תכנית הפעולה של התאגיד לאותה שנה ותכניותיו לטווח ארוך;

(ג) תאשר את המבנה הארגוני של התאגיד, את מדיניות ההעסקה של העובדים, וכן את שיא כוח האדם בתאגיד בהתאם לסעיף 32לח;

(5) (א) תהיה אחראית לעריכת הדו"חות המפורטים בסעיפים 33(א) לחוק החברות הממשלתיות ולאישורם, ויחולו הוראות סעיפים 33(א), (א1) (ב), (ד), 33א, 33ב, 33ג, 33ד, 34 לחוק החברות הממשלתיות, לעניין דוחות כספיים והגשת מסמכים.

(ב) הוראות סעיפים 171 ו-172 לחוק החברות, החלות על חברה פרטית, יחולו בשינויים המחויבים על דו"חות כספיים של התאגיד.

(ג) הדו"חות הכספיים של התאגיד יאושרו על ידי המועצה, ייחתמו בשמה ויוגשו לשרים ולשר האוצר.

(ב) שר האוצר רשאי לקבוע כללים לעריכת התקציבים והתכניות האמורים בסעיף קטן (א)(4).

סמכות שיורית של המועצה

32יא(א) סמכות של התאגיד שלא הוקנתה בחוק זה לאורגן אחר של התאגיד, רשאית המועצה להפעילה.

תקופת הכהונה של חבר מועצה

32יב.(ב) חבר המועצה, למעט חבר מועצה שמונה לפי סעיף 32ח(א)(2) עד (5), ימונה לתקופה של ארבע שנים, ואולם השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, רשאים להאריך את כהונתו לתקופת כהונה אחת נוספת בלבד.

הפסקת הכהונה והשעיה של חבר המועצה

32יג.(א) חבר המועצה או יו"ר המועצה יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(1) הוא התפטר במסירת כתב התפטרות לשר או לשרים שמינו אותו, לפי העניין; השרים רשאים לעכב את תוקף ההתפטרות לא יותר מחודש ימים;

(2) השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, נוכחו כי נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו או כי אינו ממלא את תפקידו כראוי; נוכחו כאמור, יעבירו את חבר המועצה מכהונתו בהודעה מנומקת בכתב;

(3) השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, נוכחו כי הוא נעדר בלא סיבה סבירה, משלוש ישיבות רצופות של המועצה או מיותר ממחצית הישיבות שקיימה במהלך שנה אחת; יושב ראש המועצה ידווח לשר או לשרים אותו מינו, לפי העניין, על חבר המועצה שנעדר מישיבותיה כאמור; נוכחו כאמור, יעביר את חבר המועצה מכהונתו בהודעה בכתב;

(4) השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, מצאו כי התקיימה בו אחת הנסיבות הפוסלות אדם, לפי דין, מלכהן כחבר המועצה;

(5) הוא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לכהן כחבר המועצה.

(ב) הוגשו נגד יושב ראש המועצה או חבר המועצה כתב אישום בעבירה כאמור בסעיף קטן (א)(5), רשאי השר או השרים שמינו אותו, לפי העניין, להשעותו מכהונתו, עד למתן פסק דין סופי בעניינו.

(ג) חדל לכהן חבר המועצה, יפעלו השר או השרים, לפי העניין, למינוי חבר אחר במקומו לפי הוראות סעיף 32ח, בהקדם האפשרי.

תוקף פעולות המועצה

32יד. קיום המועצה, סמכויותיה ותוקף פעולותיה, לא ייפגעו מחמת שהתפנה מקומו של חבר בה, או מחמת ליקוי במינויו או בהמשך כהונתו, ובלבד שרוב חבריה מכהנים כדין.

ישיבות המועצה

32טו (א) ישיבות המועצה יתקיימו לפי צורכי התאגיד ולפחות אחת לארבעה חודשים.

(ב) המניין החוקי לישיבות המועצה הוא רוב חבריה המכהנים. ככל שמונו כלל חברי המועצה, המניין החוקי לישיבות המועצה הוא רוב חבריה המכהנים, כשביניהם לפחות נציג אחד ממשרד החקלאות ונציג אחד ממשרד הבריאות.

(ג) יושב ראש המועצה יזמן את ישיבותיה ויקבע את מועדיהן ואת סדר היום שלהן; שליש מחברי המועצה המכהנים רשאים לבקש מיושב ראש המועצה לזמן ישיבה או להעלות נושא לסדר היום; הוגשה בקשה כאמור, יכנס יושב ראש המועצה ישיבה בתוך 14 ימים מיום הגשת הבקשה.

(ד) היועץ המשפטי של התאגיד יוזמן לכל ישיבות המועצה והוא יהיה רשאי להשתתף בהן.

סדרי עבודת המועצה

32טז(א) החלטות המועצה יתקבלו ברוב קולות של חברי המועצה המשתתפים בישיבה; היו הקולות שקולים, תכריע עמדתו של יושב ראש המועצה, אם השתתף בישיבה.

(ב) המועצה תנהל פרוטוקולים של דיוניה ותשמור אותם לתקופה של שבע שנים ממועד הישיבה; פרוטוקול שאושר ונחתם בידי מי שניהל את הישיבה ישמש ראיה לכאורה לאמור בו.

(ג) המועצה תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ואת נוהלי דיוניה, ככל שלא נקבעו לפי פרק זה.

גמול והחזר הוצאות

32יז. שר האוצר, בהתייעצות עם השרים, יקבע כללים ותנאים שלפיהם ישלם התאגיד גמול או החזר הוצאות לחברי מועצה, ובכלל זאת יושב ראש המועצה, ככל שאינם עובדי המדינה, ואת שיעוריהם.

הוראות לעניין חובת מתן ידיעות

32יח. סעיף 20 לחוק החברות הממשלתיות לעניין חובת מתן ידיעות יחול בשינויים המחויבים על חברי המועצה.

זכות לקבל מידע

32יט. חבר מועצה רשאי לבדוק את מסמכי התאגיד ואת רישומיו ולקבל העתקים מהם בתוך זמן סביר, וכן לבדוק את נכסי התאגיד והתחייבויותיו, ככל שהדבר דרוש למילוי חובותיו כחבר המועצה; העברת המסמכים והרישומים ובדיקת הנכסים וההתחייבויות לפי סעיף זה, ייעשו באמצעות המנהל הכללי.

ניגוד עניינים

32כ. (א) נושא משרה בתאגיד לא יטפל בנושא ולא ישתתף בדיון ובהצבעה בישיבות, אם הנושא הנדון עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כנושא משרה לבין עניין אישי שלו או לבין תפקיד אחר שלו.

(ב) התברר לנושא משרה כי נושא הנדון או המטופל על ידו עלול לגרום לו להימצא במצב של ניגוד עניינים כאמור בסעיף קטן (א), יודיע על כך ליושב ראש המועצה או למנהל הכללי, לפי העניין.

(ג) לעניין סעיף זה, אחת היא אם מילוי התפקיד האחר הוא בתמורה או שלא בתמורה.

(ד) בסעיף זה –

"עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו של נושא המשרה, או עניין אישי של תאגיד שהוא או קרובו הם בעלי עניין בו, במישרין או בעקיפין;

"בעל עניין" – כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.

פיזור המועצה

32כא(א) נוכחו השרים כי המועצה אינה ממלאת את התפקידים והחובות שהוטלו עליה לפי פרק זה, ובכלל זה כמפורט להלן, כך שהתנהלות התאגיד נפגעת באופן מובהק ומשמעותי ביותר, רשאים הם לפנות לממשלה בבקשה בכתב, כדי שתתרה במועצה בהודעה מנומקת בכתב, כי אם בתוך תקופה שקבעה לא תמלא המועצה את חובותיה, תפזרה הממשלה:

(1) המועצה לא הגישה הצעת תקציב שנתי מאוזן בהתאם לסעיף 22 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;

(2) המועצה לא קיימה ישיבות בתדירות שנקבעה לפי סעיף 32טו(א);

(ב) לא מילאה המועצה את חובותיה כאמור בסעיף קטן (א) בתוך התקופה שקבעה הממשלה בהתראתה, רשאית הממשלה להורות על פיזורה.

(ג) השרים, לפי העניין, ימנו בתוך 60 ימים מיום פיזור המועצה לפי סעיף קטן (ב), מועצה חדשה, לפי הוראות סעיף 32ח.

(ד) מועצה שפוזרה תמשיך לכהן כמועצה זמנית עד למינויה של המועצה החדשה; מועצה זמנית תימנע ככל האפשר מקבלת החלטות משמעותיות שאינן נדרשות לשם תפקודו השוטף והתקין של התאגיד.

ועדת ביקורת

32כב(א) המועצה תמנה את אחד מחבריה מקרב עובדי המדינה לוועדת הביקורת ונציגי הציבור יהיו חברים בוועדת הביקורת; יושב ראש המועצה לא יהיה חבר בוועדת ביקורת.

(ב) תפקידיה של ועדת הביקורת יהיו אלה:

(1) לעמוד על ליקויים בניהול התאגיד, בין השאר תוך התייעצות עם המבקר הפנימי של התאגיד או עם רואה החשבון המבקר, ולהציע למועצה דרכים לתיקונם; מצאה ועדת הביקורת ליקוי כאמור שהוא ליקוי מהותי, תקיים ישיבה אחת לפחות לעניין הליקוי הנדון, בנוכחות המבקר הפנימי או רואה החשבון המבקר, לפי העניין, ובלא נוכחות של נושאי משרה בתאגיד שאינם חברי הוועדה; על אף האמור בסעיף זה, נושא משרה רשאי להיות נוכח לשם הצגת עמדה בנושא שבתחומי אחריותו;

(2) לבחון את מערך הביקורת הפנימית של התאגיד ואת תפקודו של המבקר הפנימי וכן אם עומדים לרשותו המשאבים והכלים הנחוצים לו לצורך מילוי תפקידו, בשים לב, בין השאר, לצרכיו המיוחדים של התאגיד ולגודלו;

(3) לדון בדוחות של מבקר הפנים, דוחות מבקר המדינה ודוחות ביקורת אחרים;

(ג) יושב ראש ועדת הביקורת, שייבחר על-ידי חברי ועדת הביקורת, יכנס את ועדת הביקורת לדיון בנושאים שיועמדו על סדר יומה בידי מבקר הפנים, המועצה, המנהל הכללי או חבר הוועדה.

(ד) חבר מועצה שאינו חבר בוועדת הביקורת לא יהיה נוכח בישיבות הוועדה בעת דיון ובעת קבלת החלטות הוועדה, אלא אם כן קבע יושב ראש ועדת הביקורת כי הוא נדרש לשם הצגת נושא מסוים.

(ה) המבקר הפנימי והיועץ המשפטי של התאגיד יקבלו הודעות על קיום ישיבות ועדת הביקורת ויהיו רשאים להיות נוכחים בעת הדיון ובעת קבלת החלטות בוועדה.

(ו) הודעה על קיום ישיבת ועדת הביקורת שבה עולה נושא הנוגע לביקורת הדוחות הכספיים תומצא לרואה החשבון המבקר, שיהיה רשאי להשתתף בה.

(ז) ועדת ביקורת תגיש למועצה, למנהל הכללי ולכל גורם שייקבע על-פי כל דין דוח על פעילותה לפחות אחת לשנה.

סימן ד': המנהל הכללי

מינוי

32כג.(א) מבלי לגרוע מהוראות חוק החברות הממשלתיות, מועצת התאגיד תמנה את המנהל הכללי שהוא בעל ניסיון של שבע שנים לפחות באחד מאלה או בעל ניסיון מצטבר של שבע שנים לפחות בשניים אלה:

(1) תפקיד בכיר בתחום הניהול העסקי של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי;

(2) בתפקיד ניהולי בכיר בארגון משמעותי בתחום המזון, בריאות הציבור או בתחום ניהול כוח האדם;

(ב) מינוי המנהל הכללי בתאגיד הציבורי טעון התייעצות עם הוועדה לבדיקת מינויים לפי סעיף 60א לחוק החברות הממשלתיות, על אף האמור בו.

(ג) (1) על כהונתו של המנהל הכללי ופקיעת כהונתו יחולו הוראות סעיפים 38, 42 ו-43 לחוק החברות הממשלתיות, לעניין הצהרת רכוש, פקיעת כהונה והשעיה.

(2) נוסף לאמור בסעיף קטן (1), המנהל הכללי יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו באחת מאלה:

(א) באם התאגיד חרג משיא כוח האדם שאושר בהתאם להוראת סעיף 32י(א)(4)(ג), לפי הודעת המנהל הכללי או החלטת שר האוצר כאמור בסעיף 32לו(ה);

(ב) באם שר האוצר או הממונה על השכר והסכמי העבודה במשרד האוצר מצא כי התאגיד הסכים על שינויים בשכר, בתנאי פרישה או בגמלאות, או על הטבות כספיות הקשורות לעבודה, בניגוד להוראות סעיף 29(א) לחוק יסודות התקציב, אלא אם כן מצאה המועצה כי המנהל הכללי נקט את כל הצעדים הנדרשים כדי להימנע מהשינויים או מההטבות כאמור.

תקופת כהונה

32כד המנהל הכללי יכהן בתפקידו במשך תקופה של חמש שנים, וניתן להאריך את כהונתו לתקופת כהונה נוספת אחת בלבד.

אחריות

32כה המנהל הכללי אחראי לניהול השוטף של ענייני התאגיד במסגרת המדיניות שקבעה המועצה ובכפוף להנחיותיה.

סמכויות

32כו. (א) למנהל הכללי יהיו כל סמכויות הניהול והביצוע שלא הוקנו בחוק זה למועצה, והוא יהיה נתון לפיקוחה.

(ב) המועצה רשאית להגביל או לסייג את סמכויותיו של המנהל הכללי, למעט סמכויות ותפקידים שהוקנו לו בפרק זה; החלטה על כך תוגש לשרים.

נטילת סמכויות המנהל הכללי

32כז. המועצה רשאית להורות למנהל הכללי כיצד לפעול לעניין מסוים; לא קיים המנהל הכללי את ההוראה, רשאית המועצה להפעיל את הסמכות הנדרשת לביצוע ההוראה במקומו.

חובת דיווח

32כח(א) המנהל הכללי יודיע ליושב ראש המועצה, ללא דיחוי, על כל עניין מהותי בתאגיד הנוגע לתפקידי המועצה; היה העניין חורג או עשוי לחרוג ממה שקבעה המועצה לפי סמכותה, יזמן יושב ראש המועצה ללא דיחוי ישיבה של המועצה ויביא בפניה את ההודעה.

(ב) המנהל הכללי ימסור למועצה דוח על הפעילות השוטפת של התאגיד במועדים שקבעה לכך המועצה.

סימן ה': בעלי תפקידים מיוחדים

מינוי ושכר של רואה חשבון מבקר

32כט. לתאגיד יהיה רואה חשבון מבקר; על מינוי רואה החשבון ועל שכרו יחולו ההוראות לפי סעיף 44 לחוק החברות הממשלתיות, בשינויים המחויבים.

סמכויות של רואה החשבון המבקר

32ל. (א) רואה החשבון רשאי לעיין בכל עת במסמכי התאגיד הדרושים לו לצורך מילוי תפקידו ולקבל הסברים לגביהם.

(ב) רואה החשבון המבקר רשאי להשתתף בכל ישיבת מועצה הדנה בדוחות הכספיים שלגביהם ביצע פעולות ביקורת או בישיבת מועצה המתכנסת לפי סעיף 60(ג).

חובת דיווח של רואה החשבון המבקר

32לא(א) על רואה החשבון המבקר יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיף 45 לחוק החברות הממשלתיות והוראות סעיפים 160 ו-161 לחוק החברות.

(ב) נודע לרואה החשבון המבקר אגב פעולת הביקורת, על ליקוים מהותיים בבקרה החשבונאית של התאגיד, ידווח על כך ליושב ראש המועצה ולתאגיד.

(ג) הודיע רואה החשבון המבקר על ליקויים כאמור בסעיף קטן (א), יזמן יושב ראש המועצה, ללא דיחוי, ישיבת מועצה לדיון בנושאים שהובאו לידיעתו.

החשב

32לב(א) חשב התאגיד ימונה בידי החשב הכללי במשרד האוצר ויהיה עובד משרד האוצר; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהוראות חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959;

(ב) הממונה על חשב התאגיד יהיה החשב הכללי בלבד;

(ג) התאגיד לא יתקשר בכל עסקה ולא תוציא כל הוצאה כספית, אלא באישור חשב התאגיד; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מן הצורך בקבלת אישורים אחרים להוצאה או להתקשרות כאמור לפי כל דין.

סימן ו': עובדי התאגיד

קבלה לעבודה

32לג. קבלתו של אדם לעבודה בתאגיד תיעשה בהתאם לעקרונות השוויון, השקיפות, הפומביות וטוהר המידות.

ניגוד עניינים

32לג1. (א) לא ימונה עובד התאגיד ולא יכהן בו אם הוא עלול להימצא באופן תדיר, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כעובד התאגיד לבין עניין אישי שלו, או תפקיד אחר שלו.

(ב) עובד התאגיד לא יתחיל בעבודתו אלא לאחר שנבחן הצורך לערוך לו הסדר למניעת ניגוד עניינים, על פי הכללים המקובלים לעניין זה בשירות המדינה, ולאחר שהעובד הודיע על הסכמתו להסדר למניעת ניגוד עניינים, ככל שנערך לו.

(ג) התברר לעובד התאגיד כי עניין המצוי בטיפולו עלול לגרום לו להימצא, במישרין או בעקיפין, במצב של ניגוד עניינים, ימסור על כך הודעה להנהלת התאגיד ויפעל בהתאם להנחיותיה.

(ד) בסעיף זה,

"עניין אישי" – לרבות עניין אישי של קרובו של עובד התאגיד, או עניין אישי של תאגיד שהוא או קרובו הם בעלי עניין בו, במישרין או בעקיפין;

"בעל עניין" – כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968.

מינוי של עובד התאגיד

32לג2. התאגיד, למעט עובד שהועסק לצורך פיקוח וטרינרי נוסף לבקשתם של מפעלים המייצאים מזון מן החי, לא יתחיל בעבודתו אלא לאחר שמונה לבצע פיקוח וטרינרי על מזון מן החי על-פי החיקוקים שבתוספת הראשונה.

תנאי העסקה של עובדים

32לג. תנאי העסקתם של עובדי התאגיד יהיו כשל עובדי המדינה, בשינויים שאושרו לפי סעיף 29 לחוק יסודות התקציב.

החלת חוקים

32לד. על עובדי התאגיד יחולו הוראות חוקים אלה -

(1) חוק שירות המדינה (סיוג פעילות מפלגתית ומגבית כספים), התשי"ט-1959[20];

(2) חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969[21];

(3) חוק שירות הציבור (הגבלות לאחר פרישה), התשכ"ט-1969[22];

(4) חוק שירות הציבור (מתנות), התש"מ-1979[23];

(5) הוראות הנוגעות לעובדי ציבור בחוק העונשין, התשל"ז-1977;

(6) סעיף 130 לחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], תשכ"ט-1969;

(7) ההוראות שלפי חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963[24] יחולו על עובדי התאגיד כאילו היו עובדי המדינה, בשינויים המחויבים ובשינויים אלה:

(א) סמכויות השר יהיו נתונות בידי השרים, לפי העניין;

(ב) סמכויות המנהל הכללי יהיו נתונות בידי מנהל התאגיד;

(ג) בכל מקום שמדובר בו בשירות המדינה יראו כאילו מדובר בשירות התאגיד;

(ד) בכל מקום שמדובר בו במשרד יראו כאילו מדובר בתאגיד;

(ה) בכל מקום שמדובר בו בעובדי המדינה יראו כאילו מדובר בעובדי התאגיד;

(ו) בסעיף 32 לחוק המשמעת, במקום "מנהל כללי וסגנו לעניני מינהל ומנהל יחידת סמך" יראו כאילו נאמר "ומנהל כללי";

---

[20] ס"ח התשי"ט, עמ' 190.
[21] ס"ח התשכ"ט, עמ' 103.
[22] ס"ח התשכ"ט, עמ' 144.
[23] ס"ח התש"ם, עמ' 2.
[24] ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.

(ז) בסעיף 49(ב) לחוק המשמעת, במקום "באוצר המדינה" יראו כאילו נאמר "בקופת התאגיד";

(ח) בסעיף 64 לחוק המשמעת, המילים "או לסגנו לעניני מינהל, למנהל יחידת הסמך"- לא ייקראו;

סימן ח': הניהול הכספי של התאגיד

תקציב התאגיד

32לה(א) האגרות והתשלומים ישמשו במלואם, והם בלבד, לתקציב התאגיד לשם מילוי תפקידיו לפי סעיף 132.

(ב) מבלי לגרוע מהאמור בסעיף קטן (א), שר האוצר, בהתייעצות עם השרים, רשאי לקבוע שהאגרות והתשלומים ייגבו על-ידי המדינה.

(ג) סכומי האגרות והתשלומים ייבחנו אחת לשלוש שנים ויעודכנו, ככל שיידרש, בשים לב לתכניות העבודה של התאגיד ולהוצאותיו בשלוש השנים האחרונות ומתוך מטרה שלא ייצברו בתאגיד, לאורך זמן, עודפים שהתאגיד לא עושה בהם שימוש למילוי תפקידיו.

(ד) עדכון סכומי האגרות והתשלומים כאמור בסעיף קטן (ג) ייעשה רק לאחר קבלת המלצתה של ועדה מייעצת בה יהיו חברים המנהל הכללי של משרד החקלאות, המנהל הכללי של משרד הבריאות והמנהל הכללי של משרד האוצר או נציגיהם (להלן – הוועדה המייעצת); התאגיד יעביר לוועדה המייעצת כל מידע הדרוש לה לשם גיבוש ההמלצה.

(ה) על גביית אגרות לפי פרק זה יחול חוק המרכז לגביית קנסות אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.

שיא כוח אדם

32לן.(א) שיא כוח האדם בתאגיד וכל שינוי בו יאושר בידי המועצה לאחר קבלת אישור הממונה על התקציבים במשרד האוצר (בפרק זה – מגבלת שיא כוח האדם); הממונה על התקציבים במשרד האוצר יקבל החלטה בדבר מגבלת שיא כוח האדם בתוך 21 ימים מיום שנמסרו לו כל הנתונים והמסמכים הנדרשים לצורך קבלת ההחלטה; לעניין זה, כחלק מכוח האדם יימנו עובד התאגיד וכל מי שעיקר עיסוקו דרך קבע מבוצע במיתקני התאגיד או מי שעבודתו בליבת עיסוקו של התאגיד, לרבות מי שמועסק על ידי קבלן כוח אדם ולמעט קבלן שירות; בסעיף קטן זה, "קבלן כוח אדם" ו"קבלן שירות" – כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996.

(ב) לא אישר הממונה על התקציבים במשרד האוצר את שיא כוח האדם בתאגיד, כאמור בסעיף קטן (א), לא תאשר המועצה את הצעת התקציב לפי סעיף 32י(4).

(ג) לא יאוחר מתום 45 ימים מתום שנת כספים, יודיע המנהל הכללי למועצה, לשרים ולשר האוצר, בדרך שיקבע שר האוצר, אם התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה.

(ד) הודיע המנהל הכללי בהודעתו לפי סעיף קטן (ג) כי התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה, יבחן שר האוצר את הודעת המנהל הכללי ויחליט אם אכן התקיימה המגבלה כאמור, והוא רשאי לבקש מהמנהל הכללי כל מידע הדרוש לו לשם קבלת ההחלטה כאמור; ההחלטה לפי סעיף קטן זה תינתן לא יאוחר מתום 30 ימים ממועד קבלת הודעת המנהל הכללי, ואם נדרש מידע נוסף לפי סעיף קטן זה – ממועד קבלת המידע.

(ה) הודיע המנהל הכללי בהודעתו לפי סעיף קטן (ג) כי לא התקיימה מגבלת שיא כוח האדם בשנת הכספים שחלפה או החליט כך שר האוצר לפי הוראות סעיף קטן (ד), יחולו, החל במועד ההודעה או ההחלטה, לפי העניין (בסעיף קטן זה – המועד הקובע), וכל עוד לא החליט שר האוצר אחרת, הוראות אלה:

(1) התאגיד לא יקבל עובדים חדשים;

(2) התאגיד לא יתקשר עם אדם לשם קבלת שירות שבוצע ערב המועד הקובע בידי עובד התאגיד.

סימן ט': הוראות שונות

ביצוע ותקנות

32לז.(א) השרים ממונים על ביצוע פרק זה, לפי העניין, והם רשאים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

(ב) השרים לפי העניין רשאים, בצו, לשנות את התוספות.

תחילה

32לח(א) תחילתו של פרק זה בתום ארבע שנים מיום פרסומו של החוק (בסעיף זה – "יום התחילה"). ואולם, ניתן יהיה למנות חברי מועצה כאמור בסעיף 32ח ולפעול לכינון סמכויותיו של התאגיד עוד בטרם יום התחילה.

(ב) לאחר שנתיים ותשעים ימים מיום התחילה, שר הבריאות, בהסכמת השר ושר האוצר יהיה רשאי להקדים את המועד שבו התאגיד יחל למלא תפקידיו לגבי פיקוח וטרינרי חוץ-מפעלי (בסעיף זה – מועד התחילה של פיקוח וטרינרי חוץ-מפעלי).

(ג) המועד שבו התאגיד יחל למלא תפקידיו לגבי פיקוח וטרינרי לפי סעיף 3נד30 לפקודת בריאות הציבור יהיה מועד התחילה של פיקוח וטרינרי חוץ מפעלי או לפי מועד שיקבע שר הבריאות, בהסכמת השר ושר האוצר, לפי המוקדם.

הוראות מעבר

32מב. (א) עד 90 ימים מיום מינויו יציע המנהל הכללי הראשון של התאגיד, לעובד המועצה לענף הלול ולעובד רשות מקומית להתקבל כעובד התאגיד, והכול בהתאם לצורכי התאגיד;

(ב) עובד כאמור בסעיף קטן (א) שהמנהל הכללי הציע לו להתקבל לעבוד בתאגיד לפי הוראת סעיף קטן (ב), ישיב להצעה בתוך 21 ימים מיום קבלתה; לא השיב העובד להצעה בתוך הזמן האמור, יראו אותו כמי שסירב להצעה;

(ג) עובד כאמור בסעיף קטן (א) שהתקבל לתאגיד לפי הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב), יהיה זכאי בעד עבודתו בתאגיד, לתנאי השכר שלהם היה זכאי כדין, כעובד מועצת הלול או כעובד הרשות המקומית, לפי העניין, ערב קליטתו בתאגיד, ובלבד שאושר לתאגיד, לפי הוראות סעיף 29 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, להנהיג תנאים אלו.

(ד) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 32לב;

(ה) בסעיף זה –

"עובד המועצה לענף הלול" – מי שערב מינויו של המנהל הכללי כאמור בסעיף קטן (א), היה עובד של המועצה שהוקמה לפי חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד-1963, עסק באותו מועד בפיקוח וטרינרי, ומינויו אושר בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר.

"עובד רשות מקומית" – רופא וטרינר שערב מינויו של המנהל הכללי כאמור בסעיף קטן (א), היה עובד רשות מקומית, באותו מועד הוא ביצע פיקוח וטרינרי על בית מטבחיים, בית שחיטה לעופות, מפעל שאושר ליצוא או מחסן, ומינויו אושר בידי מנהל השירותים הווטרינריים במשרד החקלאות ופיתוח הכפר.

תוספת ראשונה

(סעיף 32א)

חיקוקים לפיקוח על מזון מן החי

1. פקודת בריאות הציבור;
2. פקודת מחלות בעלי חיים;
3. חוק לפיקוח על יצוא.

תוספת שנייה (סעיף 32ז(א))

חלק א' – תנאי הסף לכשירות של פקחים וטרינריים ורופאים וטרינריים

יושלם בהמשך.

תוספת שלישית (סעיף 32א) אגרות

1. סעיפים 3נד8 ו-3נד7 לפקודת בריאות הציבור;
2. סעיף 23(ב) לפקודת מחלות בעלי חיים;
3. סעיף 15 חוק לפיקוח על יצוא."

תיקון חוק המועצה לענף הלול

308. בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד-1963 יחולו השינויים הבאים:

(1) סעיף 3(7) יימחק.

(2) בסעיף 50א(1), במקום "(6) ו-(7)" יבוא "ו-(6)".

תיקון פקודת מחלות בעלי חיים

309. בסעיף 23(א) לפקודת מחלות בעלי חיים, אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) פיקוח וטרינרי במתקנים בהם מיוצר מזון מן החי (מזון מן החי- כהגדרתו בפרק ו'1 לחוק הרופאים הווטרינריים); אגרות לפי פסקה זו, ישולמו לפי סעיף 32ו(ב) לחוק הרופאים הווטרינריים וייקבעו בהסתמך על הערכת עלות הפעלת התאגיד לפיקוח ווטרינרי לשם ביצוע תפקידיו;".

תיקון חוק לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי

310. בחוק לפיקוח על יצוא של בעלי חיים ושל תוצרת מן החי, התשי"ז–1957:

(1) בסעיף 15 בתחילתו יבוא (א) ובסופו יבוא:

"(ב) שר החקלאות רשאי לקבוע אגרות בעד פיקוח וטרינרי במתקנים לייצור תוצרת מן החי; אגרות לפי סעיף קטן זה, ישולמו לפי סעיף 32ו(ב) לחוק הרופאים הווטרינריים, וייקבעו בהסתמך על הערכת עלות הפעלת התאגיד לפיקוח ווטרינרי לשם ביצוע תפקידיו;"

(2) אחרי סעיף 25 יבוא:

להוסיף כותרת שוליים 25א.

(א) (1) על אף האמור בהוראות לפי חוק זה, לא ימונה רופא וטרינר לפי חוק זה למפעל של יצרן של מזון הטעון פיקוח וטרינרי המייצא תוצרת מן החי שהיא בשר (להלן – מפעל המייצא בשר) או מבקש לייצא תוצרת כאמור;

(2) רופא וטרינר מוסמך שמונה לפי סעיף 89 לחוק השמירה על בריאות הציבור בתחום המזון, התשע"ה-2015 (בסעיף זה – חוק השמירה על בריאות הציבור), אשר עומד בתנאי הכשירות שמחויב בהם רופא וטרינר לצורך מינויו לפי חוק זה, יוסמך לפי חוק זה כרופא ווטרינר במפעל המייצא בשר, לעניין פיקוח וטרינרי על ייצור בשר המיועד ליצוא;

(ב) (1) על אף האמור בסעיף 89 לחוק השמירה על בריאות הציבור, סעיף קטן (א) לא יחול על מפעל המייצא בשר, שערב יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי על מפעלים כהגדרתו בסעיף 106 לחוק השמירה על בריאות הציבור, ייצא תוצרת מן החי שהיא בשר ופעל בו רופא וטרינר שמונה לפי חוק זה, כל עוד הוא מייצא תוצרת כאמור;

(ג) (2) רופא וטרינר כאמור פסקה (1), העומד בתנאי הכשירות שמחויב בהם רופא וטרינר מוסמך לפי סעיף 32ז לחוק הרופאים הווטרינריים, התשנ"א-1991, יוסמך בידי מנהל היחידה הווטרינרית בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות כרופא וטרינר מוסמך לעניין פעילות הייצור של בשר שאינו מיועד לייצוא והשיווק בישראל.

תיקון חוק לרישוי עסקים

311. אחרי סעיף 25 לחוק רישוי עסקים יבוא -

להוסיף כותרת שוליים

25א. (א) ניתן צו הפסקה לפי סעיף 20 לעוסק במזון, יודיע על כך נותן ההודעה לאלתר לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות;

(ב) ניתן צו הפסקה לעוסק במזון לפי סעיפים 16, 17 או 22א יודיע על כך מבקש הצו לאלתר לשירות המזון הארצי במשרד הבריאות;

(ג) בסעיף זה, "עוסק במזון" – כהגדרתו בסעיף 3 לפקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש], התשמ"ג-1983.

תיקון פקודת ההסגר

312. בפקודת ההסגר [נוסח חדש], התשמ"א-1981[25] – בסעיף 1, אחרי "בישראל" יבוא "להגנה על בריאות הציבור ובטיחות המזון, לרבות".

אי תחולה

313. חוק זה והתקנות לפיו לא יחולו על ייצור מזון, ייבואו, ייצואו או מכירתו שעושה אדם לצרכיו המשפחתיים או הפרטיים, ולמעט הגבלת ייבוא אישי כאמור בסעיף 48(א)(7).

תחילה והוראות מעבר

314. (א) תחילתו של חוק זה, למעט הוראות סימן ה' וסעיפים, בתום שנה מיום פרסומו ברשומות (להלן – יום התחילה).

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) תחילתם של סעיפים 3(א)(7), 157, 55(ה) ו- 3לב(2) כנוסחם בפרק ב'1 - ב-1 בחודש שלאחר יום התחילה ותקנות הקובעות אגרה לפי סעיף 75(11), ביום כניסתן לתוקף של התקנות כאמור.

(2) הוראות סעיפים 123(ב)(6), 123(ב)(23ה) ו-(123ו), 126(10א) ו-127(9ה) ו-(19), יחולו בתקופה שתחילתה ביום תחילתה של תקופת המעבר וסיומה ערב יום תחילתו של הפיקוח הווטרינרי הארצי על מפעלים; לעניין פסקה זו, "יום תחילתה של תקופת המעבר", ו-"יום תחילתו של הפיקוח הארצי על מפעלים", כהגדרתם בסעיף 106 לחוק.

(ג) רישיון שניתן לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א-1960[26] שהיה תקף ביום התחילה יראוהו כאילו ניתן לפי סעיף 33 לחוק זה, כנוסחו בחוק זה, לתקופה של שנתיים ממועד פקיעת הרישיון האמור.

(ד) הוראת סעיף 33(2) לא תחול לגבי מי שהיה לו רישיון לפי צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א-1960 למשך תקופה של לפחות 10 שנים בטרם יום התחילה, ביחס לעבירות אשר בוצעו טרם יום הפרסום;

(ה) סמכות הנתונה למפקח ערב יום התחילה לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957[27] רשאי הוא להשתמש בה עד שתוחלף לפי הוראות חוק זה, לרבות לעניין פיקוח שמשרד הבריאות מקיים בגופים של מערכת הביטחון ערב תחילתו של חוק זה.

---

[25] דיני מדינת ישראל [נוסח חדש] מס' 35, עמ' 747

[26] ק"ת התשכ"א, עמ' 590.

[27] ס"ח התשי"ח, עמ' 24.

(ו) מי שהיה רשום ערב יום התחילה בשירות המזון הארצי, יראו אותו כאילו נרשם לפי סעיף 66 לפקודה, כנוסחה בחוק זה;

(ז) מזון רגיש שמשרד הבריאות פרסם באתר האינטרנט של שירות המזון ערב פרסומו של חוק זה, יראו אותו כאילו הוכרז לפי סעיף 50 לתקופה של שלוש שנים מיום התחילה או עד הכרזתם מחדש לפי חוק זה, לפי המוקדם;

(ח) הנחיות שירות המזון הקובעות דרישות לבטיחות ואיכות מזון, ובכלל זה לעניין מזון חדש, שפורסמו באתר האינטרנט של שירות המזון ערב יום התחילה, ימשיכו לחול, וינהגו לפיהן והן יראו כחלק מפסקה (1) להגדרה "חקיקת המזון", עד שיותקנו תקנות שיחליפו אותן או עד שתוצא הנחיה כאמור בהגדרה "חקיקת מזון" שבסעיף 84(ב), לפי העניין;

(ט) אישורים והחלטות שניתנו ערב יום התחילה לצורך יבוא מזון ושחרורו מתחנת הסגר, ימשיכו לחול לעניין שלגביו ניתנו, עד לפקיעתם או מתן החלטה אחרת בעניין.

(י) הוראות נוהל שפורסמו ערב יום התחילה לצורך יבוא מזון ושחרורו מתחנת הסגר לפי סימן ג בפרק ב'1, ימשיכו לחול, וינהגו לפיהן עד שיותקנו תקנות שיחליפו אותן.

(יא) הסמל המובא בתוספת לתקנות בריאות הציבור (מזון)(תנאי ייצור נאותים), התשנ"ג–1993 ימשיך לחול עד שהשר יקבע את צורתו של סמל תנאי ייצור נאותים.

(יב) על אף האמור בסעיף 80, מי שערב יום הפרסום עסק בהובלת מזון שנקבע לגביו בחקיקת המזון כי הוא טעון הובלה בטמפרטורה מבוקרת או הובלה בקירור, יראו אותו כאילו קיבל רישיון הובלה לפי סעיף 80 למשך שלוש שנים מיום התחילה או חצי שנה ממועד התקנת תקנות לעניין הובלה לפי סעיף 82, לפי המוקדם;

(יג) על אף האמור בסעיף 61(א)(4), עד להתקנת תקנות לפי סעיף 24(יא)(14) יחול סעיף 3 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון קוד של מזון ארוז מראש), התשמ"ד-1983;

(יד) מפקח לפי פקודת הבריאות הציבור (מזון), יראה כמפקח שהוסמך על ידי השר לפי סעיף 114 לחוק, לתקופה של שלוש שנים מיום התחילה;

(טו) מעבדה שפורסמה באתר האינטרנט של משרד הבריאות כמעבדה המוכרת לביצוע בדיקות במזון, יראו אותה כמעבדה בישראל לפי חוק זה, לצורך הבדיקות שהוכרה לגביהן, עד לשלוש שנים מיום התקנת תקנות לפי סעיף 3(א)(6);

(טז) הוראות סעיף 27, לעניין ייחוס סגולה של חיזוק הגוף או אחד מאיבריו או מערכותיו, יחולו בחלוף 18 חודשים מיום הפרסום.

(יז) הוראות חוק זה יחולו על ייבוא, ייצוא, ייצור ושיווק של משקאות משכרים, כהגדרתם ב_____, בחלוף שישה חודשים מיום התחילה או ממועד קביעת תקנות לעניין החלת הוראות חוק זה על ייבוא, ייצוא, ייצור ושיווק של משקאות משכרים, לפי המוקדם, והשר יהיה רשאי לדחות, בצו, בהסכמת שר הכלכלה, את מועד התחולה האמור בתקופות של שישה חודשים נוספים כל פעם (להלן – המועד הקובע); עד המועד הקובע, יחולו לעניין ייבוא, ייצוא, ייצור ושיווק של משקאות משכרים ההוראות והחוקים לעניין זה כפי שהיו בתוקף ערב התחילה.

(יח) הצווים והתקנות המפורטים בפסקאות (1) עד (16) (להלן – הצווים) ימשיכו לחול כל עוד לא נכנסו לתוקפן תקנות שיחליפו אותם; השר רשאי בצו לבטל צו מהצווים:

(1) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון מוצרים), התש"י–1950[28];

(2) צו ההגנה (הוצאת בשר ודגים מבית קירור), התשט"ו–1955[29];

(3) צו ההגנה (הובלת חלב), התשט"ז–1956[30];

(4) סעיף 2א לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איכות מזון), התשי"ח–1958[31];

(5)צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (איכות חלב), התשי"ח-1958[32];

(6) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חלב פרות), התש"ך-1959[33];

(7) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הסחר במזון, ייצורו והחסנתו), התשכ"א–1960[34];

(8) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (הובלת לחם), התשכ"א-1960[35];

(9) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (תחליף דבש), התשכ"א-1960[36];

(10) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור גלידה ומכירתה), התשכ"ג-1963[37];

(11) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר טחון), התשל"ו-1975[38];

(12) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר טחון חי מתובל), התשל"ו-1975[39];

(13) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (נקניק ונקניקיות), התשל"ו-1976[40];

(14) סעיף 3 בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון קוד של מזון ארוז מראש), התשמ"ד-1983[41];

(15) צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון תאריך על מוצרי בשר ומוצרי דגים), התשמ"ד-1984[42];

(16) תקנות העבירות המנהליות (קנס מינהלי – איכות מזון), התשמ"ח–1988[43].

---

[28] ק"ת התש"י, עמ' 529.
[29] ק"ת התשט"ו, עמ' 809.
[30] ק"ת התשט"ז, עמ' 1109.
[31] ק"ת התשי"ח, עמ' 878.
[32] ק"ת התשי"ח, עמ' 1938.
[33] ק"ת התש"ך, עמ' 189.
[34] ק"ת התשכ"א, עמ' 590.
[35] ק"ת התשכ"א, עמ' 436.
[36] ק"ת התשכ"א, עמ' 374.
[37] ק"ת התשכ"ג, עמ' 1743.
[38] ק"ת התשל"ו, עמ' 178.
[39] ק"ת התשל"ו, עמ' 188.
[40] ק"ת התשל"ו, עמ' 262.
[41] ק"ת התשמ"ד, עמ' 289.
[42] ק"ת התשמ"ד, עמ' 1032.
[43] ק"ת התשמ"ח, עמ' 718.

תוספת ראשונה

(סעיף 1 – פסקה (5) להגדרה "חקיקת המזון")

התקנות שהתקין שר הבריאות מכוח חוק רישוי עסקים:

(1) תקנות רישוי עסקים (תנאים תברואיים להובלת בשר, דגים, עופות ומוצריהם), תשל"ב-1971[44];

(2) תקנות רישוי עסקים (תנאים תברואיים לעסקים לייצור מזון), תשל"ב-1972[45].

תוספת שנייה

(סעיף 1 - להגדרה "תנאי ייצור נאותים", סעיף 44(א) וסעיף 48(א)(3))

(א) אישור או היתר למפעל, לפי העניין, המעיד כי הוא מייצר תוך עמידה בדרישות תנאי ייצור נאותים, יכול להינתן על ידי אחד מן הגופים הבאים:

(1) גוף התעדה שקיבל הכרה מאחד הגופים הרשומים כחברים ב- IAF - International Accreditation Forum כמוסמך לתת אישור כאמור;

(2) רשות ממשלתית בישראל המוסמכת לפי דין לתת אישור כאמור;

(3) רשות ממשלתית מחוץ לישראל המוסמכת לפי דין בארצה לתת אישור כאמור, אשר תוכר לעניין זה על ידי המנהל, לפי כללים שיקבע בהתאם למקובל במדינות מפותחות, לרבות לעניין התחומים בהם רשות כאמור תוכר לצורך מתן אישור, ובשים לב למדינות מפותחות המאפשרות ייבוא לשטחן על בסיס אישור של רשות ממשלתית כאמור; רשימת גופים שהוכרו לפי פסקה זו יפורסמו באתר האינטרנט של שירות המזון;

(ב) אישור לפי סעיף קטן (א) יינתן ביחס לעמידה בדרישות הבאות: ייצור תוך ניהול מערכת בקרה עצמית המבוססת על עקרונות תקני ה-"ISO וה-Food Hygiene Basic Texts של Codex Alimentarius לאיכות ובטיחות, הכוללים הליך מובנה וקבוע של זיהוי כשלים בתהליכי הייצור וההובלה של המזון ואמצעים לשמירה על עקיבות המוצרים ואיסוף יזום שלהם מן השוק."

(סעיף 3לה(א)(3)

תוספת שלישית

(סעיף 6)

תעודת מעבדה בישראל

תיאור הדוגמה הנבדקת:

אני הח"מ מאשר בזה שבדקתי את הדוגמה המתוארת לעיל והריני מצהיר כי תוצאת בדיקתי היא כדלקמן:

ולראיה באתי על החתום היום בחודש שנה

---

[44] ק"ת התשל"ב, עמ' 84.
[45] ק"ת התשל"ב, עמ' 1112.

שם וחתימת עובד המעבדה

תוספת רביעית

(סעיף 12)

מוכר מזון מבלי שהותווה כנדרש בניגוד לתקנות, המפורטות בתוספת זו:

תקנות בריאות הציבור(מזון)(אריזת מזון המכילה חפץ), התשנ"ה-1995.

תוספת חמישית

(סעיפים 3 ו-23)

איסור ייצור יבוא או שיווק מזון בניגוד לתקנות המפורטות בתוספת זו

תוספת שישית

(סעיף 55(ד))

התחייבות היבואן הנלווית להצהרה בדבר ייבוא מזון רגיל

אני החתום מטה, לאחר שמילאתי את כל הפרטים הנדרשים לפי סעיף 55(ב) לחוק, מתחייב בזאת כי -

(1) הפרטים שמסרתי בהצהרה נכונים, והיא חלה לגבי כל המשלוחים העתידיים של המזון הרגיל המסוים שבהצהרה.

(2) כל משלוח עתידי של המזון נושא ההצהרה יעמוד בדרישות חקיקת המזון, החלות בישראל על המזון בעת כניסתו לישראל, ובכפוף להוראות סעיף 3לו.

(3) יש/אין[46] בידי אחד מבין המסמכים המפורטים בסעיף 61(א)(14) דחוק."

תוספת שביעית

(סעיף 66(א))

הצהרת יבואן

אני החתום מטה מצהיר בזאת כי:

1.קראתי את נוהלי יבוא מזון ואפעל לפיהם.

2.המוצרים אותם אייבא יעמדו בכל עת שהם בחזקתי וככל שהדבר באחריותו, בהוראות חקיקת המזון החלה על המוצרים ובהתאם לדרישות שירות המזון הארצי.

3.כל שינוי או תוספת בפרטי בקשת רישום יבואן (פרטי היבואן, פרטי המחסן, רישיון העסק או רישיון היצרן של המחסן וכו') לגביהם אקבל/קיבלתי תעודת רישום יבואן ו/או אישורי הצהרה ידווחו לרשם היבואנים בכתב תוך 7 ימי עבודה.

[46] מחק את המיותר

4. לא יבוצעו כל פעולות שחרור דרך המכס קודם קבלת אישור מתחנת המעבר.

5. סימון המוצר בעברית יעמוד בדרישות "חקיקת המזון" החלות על המוצר.

6. אשמור את כל המסמכים לצורך עקיבות הנדרשים לפי סעיפים .... פקודת בריאות הציבור מזון זמינים לדרישת הגופים המפקחים בכל עת, בהתאם לדרישות ביחס למסמכים בפקודה.

7. אנהל רשימת עסקים להם מכרתי את המזון שייבאתי.

8. אדווח לרשם היבואנים על חריגות בתוצאות בדיקה ו/או מידע אחר אשר התקבל הנוגעים לאיכות ולבטיחות המוצרים המיובאים על ידי.

9. אפעל בהתאם לדרישות שירות מזון הארצי המתפרסמות מעת לעת, לרבות דרישות הכלולות בנוהל, החזרה יזומה מהשווק ("Recall") .

תאריך : חתימה וחותמת היבואן :

_____ _____

תוספת שמינית

(סעיף 77(ה) ו-79(1) ו-(2))

תוספת תשיעית

(סעיף 157)

אגרות

(1) בעד טיפול בבקשה לרישיון או לחידושו במועדים המפורטים להלן, תשולם אגרה כמפורט להלן :

סוג העסק הטעון רישיון	טיפול בבקשה למתן רישיון חדש או חידושו שהוגשה 45 ימים לפחות בטרם יום פקיעתו	טיפול בבקשה לחידוש רישיון שלא הוגשה לפי עמודה א'
אחסנה	390	450
הובלה	275	335
טחנת קמח	465	550
בית קירור/אחסנה בקירור	390	450
יצרן או עוסק שלא פורט והמעסיק עד 10 עובדים		
המעסיק עד 10 עובדים	275	335
המעסיק מ-1 עד 50 עובדים	390	450
המעסיק למעלה מ-50 עובדים	465	550

(2) בעד טיפול בבקשה למתן אישור ייצור נאות או לחידושו תשולם אגרה [במועדים כאמור...] כמפורט להלן/בסך.... שקלים חדשים;

(3) בעד תעודת רישיון או אישור ייצור נאות תשולם אגרה בסך 50 שקלים חדשים.

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015
פרק _': חקלאות

א. שם החוק המוצע

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015, פרק _': חקלאות.

ב. מטרת החוק המוצע והצורך בו

מטרת החוק המוצע היא להגביר את התחרות בענפי הצאן (כבשים ועיזים) ועופות המאכל. במסגרת זו מוצע לבטל את התכנון החל בענף הצאן מכוח חוק תכנון משק החלב, התשע"א-2011 (להלן - **חוק החלב**), וכן מוצע לתקן את חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963 (להלן - **חוק מועצת הלול**), כך שלא ניתן יהיה לבצע תכנון בענפי עופות המאכל. כצעד משלים מוצע לתקן את חוק הגבלים עסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן - **חוק ההגבלים העסקיים**), כך שמגדל עופות למאכל הקשור למשחטה לא יחסה תחת הפטור מהסדר כובל הניתן לפי סעיף 3 לחוק ההגבלים העסקיים.

ג. עיקרי החוק המוצע

עיקר 1

מוצע לבטל את התכנון בענף הצאן ולקבוע כי לא תהא הגבלה של ייצור חלב צאן על העוסקים בענף אלא בשיעור של 10% מהיקפי הייצור הכוללים בכל ענף בשנה הקודמת. לשם כך מוצע להשאיר על כנם את הסדרי הדיווח הקיימים בענף למועצת החלב.

עיקר 2

מוצע לצמצם את הסמכויות המוקנות למועצת הלול ולשר החקלאות מכוח חוק מועצת הלול כך שלא ניתן יהיה לתכנן את היקף גידול העופות למאכל. בתוך כך מוצע לקבוע כי מועצת הלול לא תהא רשאית להבטיח תמורה בעד עופות למאכל. כן מוצע לקבוע, כי שר החקלאות לא יהיה רשאי עוד לקבוע את גודל משק הלול בהיקף ארצי לענפי עופות המאכל.

עיקר 3

מוצע לקבוע כי הוראות סעיף 3(4) לחוק ההגבלים העסקיים המקנה פטור מהסדר כובל לא יחולו על מי שעוסק בגידול עופות, והוא או אדם קשור אליו, כהגדרת מונחים אלה בסעיף 3(4) לחוק האמור, מחזיק במשחטה.

ד. הממונה על התקציבים תומך בחוק המוצע.

ה. המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ) סמכה את ידה על נוסח החוק המוצע מבחינה משפטית.

ו. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה והיבטים מנהליים נוספים

אין.

ז. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

תיקון חוק משק החלב, חוק מועצת הלול וחוק ההגבלים העסקיים.

ח. התייחסות משרדי הממשלה והציבור

עד מועד הגשת הטיוטה לוועדת השרים לתיקוני החקיקה הנדרשים ליישום החלות שנתקבלו במסגרת התכנית הכלכלית לשנות הכספים 2015 ו-2016 לא התקבלו הערות.

ט. נוסח החוק המוצע

להלן נוסח החוק המוצע ודברי ההסבר לו:

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015

פרק _': חקלאות

תיקון חוק תכנון משק החלב - מס' 2

1. בחוק תכנון משק החלב, התשע"א-2011[1] -

(1) בסעיף 2 -

(א) בהגדרה "חלב גולמי" או "חלב", במקום "מקנה" יבוא "בקר";

(ב) ההגדרה "מקנה" - תימחק;

(2) בסעיף 7 -

(א) בסעיף קטן (ג)

(1) בפסקה (1) מקום "מקנה" יבוא "בקר";

(2) בפסקה (2) במקום "המקנה" יבוא "הבקר";

(3) בפסקה (3) במקום "המקנה" יבוא "הבקר";

(4) בפסקה (4) במקום "מהמקנה" יבוא "מהבקר".

(ב) בסעיף קטן (ה)(2), במקום "שמקנהו" יבוא "שבקרו";

(3) אחרי סעיף 8 יבוא:

"מגבלה על ייצור חלב צאן

8א. (א) העוסק בייצור חלב צאן לא ייצר חלב צאן בכמות העולה על זו המנויה בתוספת השניה.

(ב) השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי בצו לשנות את התוספת.";

(4) אחרי סעיף 12 יבוא:

[1] ס"ח התשע"א, עמ' 762; התשע"ג, עמ' 206.

"ניהול חשבונות בייצור חלב צאן	12א	"השר, בהתייעצות עם מועצת החלב ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות לעניין ניהול חשבונות של עוסקים בייצור חלב צאן ושל מחלבות המייצרות מוצרים מחלב צאן גולמי או מחומרי גלם חלביים מחלב צאן, ולעניין חובות דיווח שלהם למועצת החלב בדבר הייצור והשיווק של חלב צאן גולמי, חומרי גלם חלביים מחלב צאן ומוצרי חלב צאן.";
"כמות חלב צאן כוללת	12ב	השר יפרסם מדי שנה הודעה ברשומות בדבר כמות חלב העיזים הכוללת שייצרו העוסקים בייצור חלב עיזים ואת כמות חלב הכבשים הכוללת שייצרו העוסקים בייצור חלב כבשים בשנים עשר החודשים האחרונים שהתקבלו לגביהם דיווחים (להלן - הכמויות הארציות של חלב צאן)";

(5) בסעיף 16 -

(1) בסעיף קטן (א)(2), במקום "מקנה" יבוא "בקר";

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) תפקיד מועצת החלב לעניין חלב צאן יהיה לפי הוראות סעיף 12א.";

(6) בסעיף 31(א), אחרי פסקה (4) יבוא:

"(4א) ייצר בשנה מסוימת חלב עיזים או חלב כבשים בכמות העולה על הכמות המנויה בתוספת השניה, בניגוד להוראות סעיף 8א";

(7) בסעיף 43, בסופו יבוא "הוראות סעיף 9 לצו הפיקוח ימשיכו לחול על מחלבות המייצרות מוצרים מחלב צאן גולמי או מחומרי גלם חלביים מחלב צאן, כל עוד לא נקבעו תקנות לפי סעיף 12א";

(8) ה"תוספת" תיקרא "תוספת ראשונה" ובה:

(1) בפרט 2, במקום "ליצרני" יבוא "לעוסקים בייצור" ובמקום "13.67" יבוא "0.1";

(2) בפרט 3, במקום "ליצרני" יבוא "לעוסקים בייצור" ובמקום "5.67" יבוא "0.1";

(9) אחרי התוספת הראשונה יבוא:

"תוספת שניה

סעיף 8א

כמות מרבית מותרת לייצור חלב צאן

10 אחוזים מהכמויות הארציות של חלב צאן לפי סעיף 12ב."

תיקון חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק) - מס' 16

2. בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963[2] -

(1) בסעיף 1 -

(א) בהגדרה "חומר רביה", בסופה יבוא "המשמשים לייצור עופות למאכל או מטילות";

(ב) אחרי ההגדרה "חומר רביה" יבוא:

""חומר רביה כבדה" - חומר רביה המשמש רק לייצור עופות למאכל";

(2) בסעיף 3 -

(א) בפסקה (1), המילים "לפיטום ולהדגרה," - יימחקו;

(ב) בפסקה (2), במקום "הטיפוח" יבוא "הטיפוח, למעט בנוגע לגזעים בענפי הרביה הכבדה ועופות מאכל";

(ג) בפסקה (3), במקום "לארץ" יבוא "לארץ, למעט חומר רביה כבדה";

(ד) בפסקה (4), המילים "ובשר עוף" - יימחקו;

(ה) בפסקה (5), פסקת משנה (א) - תימחק;

(3) בסעיף 31 -

(א) בפסקה (1), במקום "להטלה, להדגרה או לפיטום" יבוא "להטלה או להדגרה, למעט חומר רביה כבדה";

(ב) בפסקה (2), במקום "לביצים, לביצי דגירה או לבשר עוף" יבוא "לביצים או לביצי דגירה, למעט חומר רביה כבדה," והמילים "או לבשר עוף" ו- "ושל משקל בשר עוף" - יימחקו;

[2] ס"ח התשכ"ד, 12; התש"ע, עמ' 949.

(4) בסעיף 34(ב), במקום "כל מין של תוצרת הלול" יבוא "עופות להטלה";

(5) בסעיף 35(א), במקום "להטלה, להדגרה או לפיטום" יבוא "להטלה או להדגרה, למעט חומר רביה כבדה" ובמקום "ביצים, ביצי דגירה או בשר עוף" יבוא "ביצים או ביצי דגירה";

(6) בסעיף 36, במקום "להטלה, להדגרה או לפיטום" יבוא "להטלה או להדגרה, למעט חומר רביה כבדה";

(7) בסעיף 37, במקום "במדגרות" יבוא "במדגרות, למעט חומר רביה כבדה,";

(8) בסעיף 38, במקום "ובהדגרה" יבוא "ובהדגרה, למעט בנוגע לגזעים בענפי הרביה הכבדה ועופות המאכל,";

(9) בסעיף 41(א), במקום "בביצי דגירה" יבוא "בביצי דגירה, למעט חומר רביה כבדה,";

(10) סעיפים 48 עד 49א - בטלים;

(11) בסעיף 52(א), במקום "תוצרת הלול" יבוא "תוצרת הלול, למעט חומר רביה כבדה ועופות למאכל,";

(12) בסעיף 53(א) -

(1) בפסקה (1), במקום "תוצרת הלול" יבוא "תוצרת הלול, למעט עופות למאכל וחומר רביה כבדה,";

(2) בפסקה (5), במקום "תוצרת הלול" יבוא "תוצרת הלול, למעט עופות למאכל וחומר רביה כבדה,";

(13) סעיפים 54 ו- 55 - בטלים;

(14) בסעיף 57, אחרי "ענף הלול," יבוא "למעט עופות למאכל וחומר רביה כבדה,".

תיקון חוק הגבלים עסקיים - מס' 18

3. בחוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988[3], בסעיף 3, בפסקה (4)(ד) -

(1) בהגדרה "מגדל", בסופה במקום "תאגיד מגדלים" יבוא "תאגיד מגדלים, למעט מי שעוסק בגידול עופות שהוא או אדם קשור אליו מחזיק במשחטה";

[3] ס"ח התשמ"ח, עמ' 128; התשע"ה, עמ' 111.

(2) אחרי ההגדרה "מגדל" יבוא:

""משחטה" - מיתקן המשמש לשחיטת עופות ולמריטה, הוצאת אברי עופות, ניקוי, צינון, קירור והקפאה של בשר עוף וכן פעולות לוואי".

דברי הסבר

לסעיף 1

כללי

סעיף זה בא ליישם את החלטת הממשלה מיום 5 באוגוסט 2015 שעניינה "ביטול התכנון בענף הצאן" שמטרתה הגברת התחרות בענפי הצאן (כבשים ועיזים).

במסגרת זו מוצע לבטל את התכנון החל בענף הצאן מכוח חוק תכנון משק החלב, התשע"א-2011 (להלן - **חוק החלב**), ולייחדו לעניין הגבלת כמויות הייצור של חלב צאן.

לפסקה (1)

חוק החלב כלשונו היום חל הן על חלב בקר והן על חלב צאן. מוצע להגדיר כי חלב לעניין חוק זה יהיה חלב בקר בלבד ולמחוק את הגדרת המונח 'מקנה' שלפיה מקנה הוא בקר וצאן.

לפסקאות (2) ו- (5(1))

התיקונים המוצעים בפסקה זו נגזרים ממחיקת הגדרת המונח 'מקנה'.

לפסקאות (3), (4), (6) ו- (9)

מוצע לקבוע בסעיף 8א (בפסקה (3)) את המגבלה על כמות ייצור חלב צאן על מנת לאפשר קיום של תנאי תחרות בין העוסקים בייצור חלב צאן. בהתאם מוצע לקבוע (בפסקה (6)) כי על ייצור חלב צאן מעבר לקבוע בתוספת השניה תוטל אחריות פלילית. כן מוצע כי הכמות המרבית המותרת לייצור חלב צאן תעמוד על עשרה אחוזים מכמות חלב הצאן הכוללת ושיעורה יהיה קבוע בתוספת השניה זאת על מנת לאפשר לשרי החקלאות והאוצר גמישות בשינוי אותה כמות מרבית מותרת.

עוד מוצע (בפסקה (9)) כי כמות חלב הצאן הכוללת תיקבע בהתאם לדיווחי העוסקים בייצור חלב צאן שהתקבלו בשנים ותפורסם על ידי שר החקלאות בהודעה ברשומות אחת לשנה.

לפסקאות (5(2)) ו- (7)

על מנת לאפשר את קיום הוראות סעיף 8א מוצע לקבוע (בפסקה (7)) כי הוראות סעיף 9 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (ייצור חלב), התשכ"ז-1967, שעניינו חובת מחלבה לדווח, ימשיכו לחול על מחלבות המייצרות מוצרים מחלב צאן גולמי או מחומרי גלם חלביים מחלב צאן, כל עוד לא נקבעו תקנות לפי סעיף 12א.

עוד מוצע (בפסקה (5(2)) כי נוכח ביטול התכנון בענף הצאן וביטול סמכויות המועצה בענף זה תוסמך מועצת החלב לקלוט את דיווחי העוסקים בייצור חלב צאן.

לפסקה (8)

לאור ביטול סמכויות מועצת החלב ביחס לענף הצאן, למעט הסמכות לקלוט דיווחים כאמור בסעיף 5(2) המוצע, מוצע להפחית באופן משמעותי את ההיטלים המוטלים היום על יצרני חלב כבשים ועיזים ולהעמידו על עשירית האגורה לליטר חלב. היטל זה ישקף נכונה את העלויות הצפויות למועצה מענף הצאן.

לסעיף 2

כללי

מוצע לתקן את חוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), התשכ"ד-1963 (להלן - **חוק מועצת הלול**), כך שהמועצה לענף הלול (להלן - **מועצת הלול**) לא תשמש כגורם מווסת, מתכנן או מתכלל בהסדר כובל בענפי עופות המאכל ולא תגבש או תפקח על הסדרים שנעשים בין מגדלים. כן מוצע לצמצם סמכויות המוקנות לפי חוק מועצת הלול למועצה או לשרים כך שלא ניתן יהיה יותר לתכנן את היקף גידול העופות למאכל. קיומו של הסדר כובל בענפי עופות המאכל עשוי להוביל לעליית מחירים לצרכן. לפיכך כחלק מאמציה של ממשלת ישראל להפחתת יוקר המחיה מוצע לתקן את החוק כך שתוגבל האפשרות לבצע תכנון והסדרים כובלים בענפים אלו.

לפסקה (1)

מוצע להוסיף הבהרה להגדרת 'חומר רביה' המוגדר היום כ"ביצי דגירה ואפרוחים בני יומם" שלפיה הם משמשים לייצור עופות מאכל או מטילות. בצד זה מוצע להוסיף הגדרת 'חומר רביה כבדה' המייחד את המונח לייצור עופות למאכל בלבד. זאת על מנת לצמצם סמכויות הנתונות כיום למועצה ולשר החקלאות לפי חוק מועצת הלול לעניין עופות מאכל וחומר רביה כבדה, כפי שיפורט להלן.

לפסקה (2)

סעיף 3 לחוק מועצת הלול קובע כי בין תפקידי מועצת הלול נמצא:

(1) לתכנן את היקפו של גידול העופות להטלה, לפיטום ולהדגרה, בהתאם להנחיות שר החקלאות בדבר התכנון ולהסדירו בהתאם לתכנון;

(2) לפקח על הטיפוח;

(3) להסדיר את הייצור של חומר רביה ושיווקו בארץ ובחוץ לארץ;

(4) להסדיר שיווק ביצים ובשר עוף בארץ ובחוץ לארץ;

(5) לעודד ולסייע -

(א) התקנת בשר עוף לשיווק, לרבות הקפאה ושימור;

(ב) הקמת מחסני מיון ואריזה לביצים, לרבות מפעלים להקפאה;

(ג) מחקר השווקים ושיטות הייצור של ענף הלול ודרכי הטיפול בתוצרת;

מוצע לצמצם את תפקידי מועצת הלול האמורים כך שלא יכללו הסדרת חומר רביה כבדה ועופות למאכל.

לפסקה (3)

סעיף 31 לחוק מועצת הלול מסמיך את שר החקלאות, בהתייעצות עם המועצה לענף הלול, לקבוע, בין היתר, מכסות ארציות ואישיות לגודל משק הלול וכן עקרונות לקביעת מכסות ייצור. מוצע לקבוע כי סמכות זו תצומצם רק לגבי הטלה והדגרה (פסקה (1)) וכן לגבי ביצים או ביצי דגירה (פסקה (2)) ולא תחול עוד על עופות למאכל ועל חומר רביה כבדה.

לפסקה (4)

סעיף 34 לחוק מועצת הלול מסמיך את שר החקלאות ושר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת,

לקבוע בהודעה שתפורסם ברשומות מכסות, מרבית ומזערית, לגבי כל מין של תוצרת הלול. מוצע לקבוע כי סמכות זו תצומצם ותחול רק לגבי עופות להטלה.

לפסקה (5)

סעיף 35 לחוק מועצת הלול אוסר על ייצור או שיווק של ביצים, ביצי דגירה או בשר עוף בניגוד למכסה האישית שנקבעה לו או מעל למכסה. מוצע לקבוע כי איסור זה לא יחול על עופות למאכל ועל חומר רביה כבדה.

לפסקה (6)

סעיף 36 לחוק מועצת הלול מסמיך את שר החקלאות להקטין את המכסה הארצית שנקבעה להטלה, להדגרה או לפיטום אם נתגלה שיש צורך בכך עקב צמצום אפשרויות השיווק בארץ או בחוץ לארץ. מוצע לצמצם סמכות זו כך שתחול רק על הקטנת מכסות ההטלה או ההדגרה.

לפסקה (7)

סעיף 37 לחוק מועצת הלול מסמיך את השרים, באישור שר האוצר, להסדיר הדגרת ביצים במדגרות ואספקת אפרוחים מהן ולקבוע איסורים והגבלות בקשר לכך. מוצע לצמצם סמכות זו כך שלא תחול על חומר רביה כבדה.

לפסקה (8)

סעיף 38 לחוק מועצת הלול מסמיך את שר החקלאות לקבוע כללים בדבר עיסוק בטיפוח, בייצור ביצי דגירה ובהדגרה ולהתנותו בתנאים. מוצע לצמצם סמכות זו כך שלא תחול על חומר רביה כבדה.

לפסקה (9)

סעיף 41 לחוק מועצת הלול מסמיך את שר החקלאות לקבוע כללים בדבר המסחר בביצי דגירה ולהתנותו בקבלת רישיון. מוצע לצמצם סמכות זו כך שלא תחול על חומר רביה כבדה.

לפסקאות (10) ו- (13)

סעיפים 48, 49 ו-49א לחוק מועצת הלול קובעים הוראות לעניין היתרי יצוא שנותנת המועצה (סעיף 48), תנאים והגבלות לעניין היתרי יצוא שקובע שר החקלאות (סעיף 49) וערר לעניין היתרי יצוא (סעיף 49א). סעיף 54 לחוק מועצת הלול מקנה למועצת הלול סמכות לשווק את התוצרת שקיבלה לייצוא לפי סעיף 49 שמוצע לבטלו; וסעיף 55 לחוק מועצת הלול מקנה למועצה סמכות לגבות הוצאות מדמי המכר של התוצרת שקיבלה. בשנים האחרונות לא נעשה שימוש בסעיפים אלו ועל כן מוצע לבטל סעיפים אלו. וזה נוסח הסעיפים כלשונם היום, שמוצע לבטלם:

היתרי יצוא

48. לא ייצא אדם, למעט המועצה, תוצרת לול אלא על פי היתר יצוא שנתנה לו המועצה, לפי הוראות סעיף 49 (בחוק זה - היתר יצוא); החלטת המועצה לפי סעיף זה תומצא בכתב למבקש היתר היצוא (בחוק זה - המבקש).

תנאים והגבלות לעניין היתר יצוא

49. (א) שר החקלאות, לאחר התייעצות עם המועצה, יקבע הוראות, תנאים והגבלות לעניין מתן היתר יצוא, והוראות שמקבל ההיתר יהיה חייב לקיימן, בהתחשב, בין השאר, במטרות ובשיקולים אלה:

(1) ביצוע יצוא ביעילות ובאופן תקין, תוך יצירת תנאים שיאפשרו הגדלת מספר היצואנים;

(2) הבטחת תמורה הוגנת למגדלים;

(3) כיבוד אמנות והסכמים בין-לאומיים, לרבות בתחומי החקלאות, המכס והקניין הרוחני שישראל צד להם;

(4) חלוקה צודקת ויעילה בין המגדלים של הטבות מכס, שתוצרת ישראלית זכאית להן בארצות היעד;

(5) הבטחת איכות היצוא;

(6) שמירה על המוניטין של היצוא הישראלי;

(7) אפשרות פיקוח על מקבלי היתר יצוא;

(8) קיום מכסות ייצור ושיווק אישיות שנקבעו לפי סעיף 31;

(9) קיום ההוראות על פי חוק זה.

(ב) שר החקלאות, לאחר התייעצות עם המועצה, רשאי לקבוע, בין השאר, הוראות בעניינים אלה:

(1) הכשירות הנדרשת ממבקש, לרבות ניסיון, היקף פעילות, מיתקנים, ציוד ואמצעים הולמים, לצורך ביצוע יצוא;

(2) נהלים להגשת בקשה להיתר יצוא וסדרי הדיון בה;

(3) אגרות שישולמו למועצה בעד בקשה להיתר יצוא, ובעד היתר היצוא, חידושו או הארכתו;

(4) איסור על העברתו של היתר היצוא לאחר, הגבלות ותנאים אחרים;

(5) תקופת היתר יצוא, שינויו, התלייתו או ביטולו;

(6) דוחות שעל מקבל היתר יצוא להגיש למועצה.

(ג) תקנות לפי סעיף קטן (ב)(3) יותקנו באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

ערר לעניין היתרי יצוא

49א. (א) המבקש או מי שניתן לו היתר יצוא, הרואה עצמו נפגע מהחלטת המועצה לפי סעיף 48, רשאי לערור עליה לפני ועדת ערר, כאמור בסעיף קטן (ב), בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההחלטה.

(ב) תוקם ועדת הערר לעניין היתרי יצוא בת 3 חברים והם: מי שכשיר להתמנות שופט בית משפט שלום שימנה שר המשפטים והוא יהיה היושב ראש ושני חברים שימנה שר החקלאות מבין עובדי משרדו.

(ג) על ועדת הערר יחולו ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992.

סמכויות המועצה לשיווק

54. (א) המועצה מוסמכת -

(1) (נמחקה);

(2) לשווק את התוצרת שקיבלה ליצוא לפי סעיף 49 בשוקי חוץ לארץ בתנאים ובדרכים שתמצא לנכון;

(3) לחלק את דמי המכר של תוצרת הלול ששווקה על ידיה כאמור בהתאם לשיטה של סיבולת ושל הטבות שתקבע באישור השרים.

(ב) האמור בסעיף זה אינו בא לפגוע בכל התחייבות בכתב של המועצה.

הוצאות השיווק

55. המועצה רשאית לגבות מדמי המכר של תוצרת הלול שקיבלה לשיווק לפי סעיף 49 הוצאותיה בקשר לשיווק התוצרת.

לפסקה (11)

סעיף 52 לחוק מועצת הלול קובע כי מועצת הלול רשאית, באישור השרים, להבטיח למגדלים תמורה הוגנת בעד תוצרת הלול בתנאים מסויימים. מוצע לצמצם סמכות זו כך שלא תחול על חומר רביה כבדה ועופות למאכל.

לפסקה (12)

סעיף 53 לחוק מועצת הלול מסמיך את שר החקלאות לקבוע כללים בדבר חובת הצמדה של כל מגדל

לקבלן מורשה שבחר בו לעניין שיווק תוצרת הלול (בפסקה (1)) וכן בדבר קביעת מכסות לשיווק תוצרת הלול לפי מועדים (בפסקה (5)). מוצע לצמצם סמכות זו כך שלא תחול על עופות למאכל ועל חומר רביה כבדה.

לפסקה (14)

סעיף 57 לחוק מועצת הלול קובע כי המועצה תשמש כסוכן הממשלה למתן תמיכות כספיות לתוצרת ענף הלול. מוצע שלא להחיל סמכות זו של המועצה ביחס לעופות למאכל וחומר רביה כבדה.

לסעיף 3

כצעד משלים לתיקונים המוצעים בסעיף 2 מוצע לתקן את חוק ההגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988 (להלן - **חוק ההגבלים העסקיים**), כך שמגדל עופות למאכל הקשור למשחטה לא יחסה תחת הפטור מהסדר כובל הניתן לפי סעיף 3 לחוק ההגבלים העסקיים.

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015

פרק _': חיבור מפעלי תעשיה לרשת הגז הטבעי

א. שם החוק המוצע

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015, פרק _': חיבור מפעלי תעשיה לרשת הגז הטבעי.

ב. עיקרי החוק המוצע

כללי

בתחילת שנות ה-2000 החלה התעשייה הישראלית לצרוך גז טבעי בכמויות משמעותיות המפחיתות צריכה של דלקים קיימים. מגמת הצריכה של גז טבעי בקרב התעשייה הולכת וגדלה מדי שנה וזאת בשל מחירו הנמוך ביחס לדלקים אחרים, לצד היותו ידידותי יותר לסביבה. בשנת 2015 התעשייה צפויה לצרוך גז טבעי בהיקף של כ-2.1 BCM, ובשנת 2040 הכמות צפויה לגדול ל-3.65 BCM. כיום, מעל 80% מצריכת הגז הטבעי, על יתרונה בהיבטי החיסכון כלכלי וסביבתי, מרוכזת בידי מספר מצומצם של מפעלים גדולים המחוברים ישירות למקטע ההולכה. חיבורם של מפעלי תעשיה בינוניים וקטנים למקטע חלוקת הגז הטבעי, עומד בפני חסמים רבים אשר מרביתם סטטוטוריים ורגולטוריים. חסמים אלה, מונעים את מימוש פוטנציאל החיסכון הכלכלי לתעשייה הגלום במעבר לצריכת גז טבעי בתעשייה, שנאמד בכ-500 עד 700 מיליון ₪ בשנה, ופוגעים בכושר התחרותיות של מפעלים קטנים ובינוניים הן בזירה הבינלאומית והן בשוק המקומי מול המפעלים הגדולים. לאור האמור מוצע לבצע תיקוני חקיקה אשר מטרתם ייעול התהליכים הנוגעים לחיבור מפעלי התעשייה למקטע חלוקת הגז הטבעי. זאת, לצד שמירה על עקרונות של תקינות ובטיחות מתקני צריכת הגז.

מתקן גז טבעי לצריכה עצמית הינו מתקן המשמש לצריכת גז טבעי בידי גופים שונים, למעט משקי בית, ונמצא בשטח שבחזקת הצרכן אותו הוא משמש. כיום, רשות הגז הטבעי, שהוקמה בהתאם לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002 (להלן – חוק משק הגז ה טבעי), היא בעלת הסמכות הבלעדית למתן אישור בנוגע לעמידתו של מתקן גז טבעי לצריכה עצמית בדרישות תקינות ובטיחות, אשר מהווה תנאי הכרחי לצריכת גז על-ידי המפעל בהתאם לסעיף 4 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט – 1989 (להלן – חוק הגז (בטיחות ורישוי). הדרישות הבטיחותיות והטכניות לאופן הסבת המפעל או התקנת התשתית הפנים-מפעלית לצריכת גז טבעי, אינן מעוגנות בחקיקה, בתקן או בתקן רשמי, כהגדרתם בחוק התקנים, התשי"ג- 1953. להלן – חוק התקנים). היעדרו של סטנדרט קבוע שמעוגן באחת הדרכים המצוינות לעיל, גורם לחוסר ודאות ועיכוב הליך ההסבה של מפעלים לצריכת גז טבעי. בכך, נמנע ממפעלים רבים ברחבי הארץ חיסכון משמעותי בעלויות האנרגיה. לאור האמור

לעיל, מוצעים תיקוני חקיקה שמסדירים הן את מבנה הסמכויות בתחום רישוי מתקני הגז הטבעי לצריכה עצמית והן את הדרישות בהן צריכים לעמוד המפעלים. הסדר חדש זה, המתבסס על המודל הקיים בהולנד, עתיד להביא להאצת החיבור לגז של מפעלים קטנים ובינוניים רבים, שהינם הנפגעים העיקריים מהמצב הקיים.

עקרונותיו של ההסדר המוצע מהווים שינוי מהותי להסדר הקיים, בכך שעל פי הוראות החוק ייקבע הסטנדרט הנדרש מבחינה בטיחותית. סטנדרט זה יחייב, בהתאם להוראות המוצעות, את המפעלים המבקשים להתחבר לגז טבעי. זאת, בדומה לחובתם של יצרנים לעמוד בהוראות תקן רשמי ביצור מוצרים שחל עליהם תקן כאמור. בהתאם להסדר המוצע, יחויב המפעל, כתנאי לחיבור לגז טבעי, לקבל היתר גוף בודק, המעיד כי הוא עומד באותו הסטנדרט. הגוף הבודק הוא גוף המוסמך לבדוק עמידת המפעל בסטנדרט שנקבע, בין שהוא מכון התקנים ובין שהוא גוף מתחום המשפט הפרטי שהוסמך על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות והממונה על התקינה, לפי חוק התקנים. בצד הסדרים אלה, נתונות לרשות הגז הטבעי סמכויות הנדרשות להורות למפעלים על הפסקת השימוש בגז טבעי במקרה שמתעורר חשש לסכנה בטיחותית.

כיום, לשם הקמת קו חלוקת גז טבעי יש צורך בתכנית עבודה מאושרת לפי חוק משק הגז הטבעי ובהיתר בנייה לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965. זאת, בניגוד לקווי תשתיות תת-קרקעיים אחרים, אשר במסגרת תיקון לחוק התכנון והבנייה, הוחל עליהם פטור מהצורך בקבלת היתר בנייה. בפועל קיימת כפילות מסוימת בין המסמכים הנדרשים לאישורה של תכנית העבודה ושל המסמכים הנדרשים לאישורו של היתר הבנייה. לפיכך, בהשוואה לתשתיות תת-קרקעיות אחרות, דווקא במקום שבו קיימת דרישה רבה מצד גורמים המבקשים להתחבר לרשת חלוקת הגז הטבעי, מכביד החוק בשני הליכים דומים. בנוסף, כיום, אין ערכאת ערר על החלטותיה של רשות הרישוי למתקני גז טבעי, שהרכבה נקבע בסעיף 119(ו) לחוק התכנון והבניה. הצעת החוק מסדירה מתן פטור מהיתר לתשתיות גז טבעי בלחץ הנמוך מ-80 באר (bar) וכן מתן זכות ערעור בפני מוסד ערר ייעודי, במקרה בו רשות הרישוי לא קיבלה החלטתה בתוך פרק הזמן המוצע בחוק.

ג. <u>השפעת החוק המוצע על החוק הקיים</u>

תיקון חוק הגז (בטיחות ורישוי), פקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התשי"ל-1970, חוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954, חוק משק הגז הטבעי, חוק התכנון והבנייה, , וחוק בתי המשפט המנהליים, התש"ס-2000.

ד. הממונה על התקציבים תומך בחוק המוצע.

ה. המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (כלכלי-פיסקלי) אישר שאין מניעה משפטית להעלאת הנוסח לאישור ועדת השרים לחקיקה.

ו. <u>השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה וההיבט המנהלי</u>

משרד הכלכלה, ומשרד התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים יתוגברו בכח אדם לטובת יישום המטרות הנגזרות מהחקיקה המוצעת.

ז. <u>התייחסות משרדי הממשלה והציבור</u>

עד מועד הגשת הטיוטה לוועדת השרים לתיקוני החקיקה הנדרשים ליישום החלטות שנתקבלו במסגרת התכנית הכלכלית לשנות הכספים 2015 ו-2016 התקיים תהליך תיאום מלא עם משרד המשפטים, משרד האנרגיה (רשות הגז הטבעי), משרד הכלכלה ומנהל התכנון.

ח. <u>להלן נוסח החוק ודברי ההסבר</u>

הצעת חוק מטעם הממשלה:

פרק_____: חיבור מפעלי תעשייה לרשת הגז הטבעי

תיקון חוק הגז (בטיחות ורישוי) 1. בחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989[1] (בפרק זה – חוק הגז (בטיחות ורישוי)) -

(1) בסעיף 1 -

(א) אחרי ההגדרה "גז פחמימני מעובה" יבוא:

""חוק משק הגז הטבעי" - חוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002[2];

"חוק התקנים" - חוק התקנים, התשי"ג-1953[3];";

(ב) במקום ההגדרה "מיתקן גז לצריכה עצמית" יבוא:

""מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית" – מיתקן גז המשמש לצריכת גז טבעי, ובכלל זה לייצור חומרים אחרים מגז טבעי או לייצור אנרגיה תרמית, חשמלית או מכנית, לרבות צנרת המחברת בין המיתקן האמור לבין מיתקני הגז של נותן שירותי הזרמת גז וכן מבנים, מכשירים, אבזרים וציוד קבוע או מיטלטל לאורך אותה צנרת המחוברים אליה, ובלבד שמיתקן הגז -

(1) נמצא בשטח שבשליטתו של מי שעושה שימוש במיתקן הגז;

(2) לא משמש לשימוש ביתי, להחסנה, להובלה, להפצה או לצבירה;

(3) אינו רכב מסחרי כמשמעותו בפקודת התעבורה או תחנה לתדלוק כלי רכב;

(4) אינו מיתקן של נותן שירותי הזרמת גז;

---

[1] ס"ח התשמ"ט, עמ' 108; התשס"ח, עמ' 128.
[2] ס"ח התשס"ב, עמ' 55; התשע"ה, עמ' 40.
[3] ס"ח התשי"ג עמ' 30.

"מיתקן גז פחמימני מעובה לצריכה עצמית" – מיתקן גז פחמימני מעובה המשמש לצריכה עצמית, המפורט בתוספת הראשונה;

"נותן שירותי הזרמת גז" – ספק גז שהוא גז טבעי או מי שקיבל רישיון לפי פרק ב' לחוק משק הגז הטבעי;";

(2) בסעיף 4 -

(א) במקום "שאינו מיתקן גז לצריכה עצמית" יבוא "שאינו אחד מן המנויים להלן" ובמקום "לתנאי ההיתר" יבוא "לתנאי ההיתר:

(1) מיתקן גז פחמימני מעובה לצריכה עצמית;

(2) מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית;

(3) מיתקן גז המשמש לצריכת גז טבעי לשימוש ביתי.";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) השר רשאי לקבוע כי מיתקן כאמור בסעיף קטן (א)(3), כולו או חלקו, מסוגים שיקבע, יהיה חייב בהיתר לפי הוראות סעיף זה, באישור תקינות לפי סעיף 8ד, או באישור בטיחות מסוג אחר בהתאם להוראות שיקבע.";

(3) אחרי סעיף 8א יבוא:

"פרק ב'1: מיתקני גז טבעי לצריכה עצמית

הגדרות 8ב. בפרק זה -

"גוף בודק" – אחד מאלה:

(1) גוף שהוסמך לפי סעיף 8ט ואושר על ידי הממונה על התקינה לפי סעיף 12(א) לחוק התקנים;

(2) מכון התקנים, ובלבד שהוסמך לפי סעיף 8ט, ככל שנקבעו הוראות לפי סעיף 8יא (א)(2) או סעיף 8יא(א)(3);

"מכון התקנים" – מכון התקנים הישראלי כמשמעותו בסעיף 2 לחוק התקנים.

"הוראות הרשות להסמכת מעבדות" - הוראות שניתנו על ידי הרשות להסמכת מעבדות לפי סמכותה ובהתאם לאמות המידה והתקנים הבינלאומיים החלים על פעילותה;

"חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות" – חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, התשנ"ז-1997[4];

"צרכן" - מי שרוכש גז טבעי לצריכה, שהוזרם בידי נותן שירותי הזרמת גז;

"הרשות להסמכת מעבדות" – הרשות כהגדרתה בחוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות;

"תקן" – הוראות לעניין גז טבעי בתקן ישראלי המנוי בתוספת הראשונה א', החלות על מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית;

"תקן ישראלי" – כמשמעותו בחוק התקנים.

הפעלה ושימוש במיתקן גז טבעי לצריכה עצמית

8ג. לא יתקין אדם מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית ולא ישתמש בו בגז טבעי, אם לא ניתנו לגביו אישור תקינות או אישור תקינות זמני לפי פרק זה.

אישור תקינות למיתקן גז טבעי לצריכה עצמית

8ד. (א) מי שמעוניין בהפעלה לראשונה של מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית או בהסבתו של מיתקן לשימוש כמיתקן גז טבעי לצריכה עצמית, יפנה אל גוף בודק לצורך קבלת אישור בדבר תקינותו של המיתקן לעניין השימוש בו בגז טבעי (בפרק זה – אישור תקינות).

(ב) הגוף הבודק יבדוק את המיתקן בהתאם לתקן, להוראות לפי סעיף 8יא, ולהוראות הרשות להסמכת מעבדות.

[4] ס"ח התשנ"ז, עמ' 156.

(ג) מצא הגוף הבודק המוסמך כי מתקיימות במיתקן הגז הטבעי הוראות התקן, ההוראות לפי סעיף 8יא והוראות הרשות להסמכת מעבדות, יתן לו אישור תקינות, וימסור הודעה על כך לרשות להסמכת מעבדות.

(ד) אישור תקינות יינתן לתקופה שנקבעה בתקן או בהוראות לפי סעיף 8יא.

(ה) מצא גוף בודק כי הוראות התקן, ההוראות לפי סעיף 8יא או הוראות הרשות להסמכת מעבדות אינן מתקיימות במיתקן הגז הטבעי, יודיע למבקש האישור ולרשות להסמכת מעבדות, בהודעה מנומקת בכתב, כי הוא דוחה את הבקשה למתן אישור התקינות.

הגבלת אישור תקינות, התלייתו, ביטולו או סירוב לחדשו

8ה. (א) מצא גוף בודק כי הוראות התקן, ההוראות לפי סעיף 8יא או הוראות הרשות להסמכת מעבדות אינן מתקיימות במיתקן גז טבעי אשר יש לגביו אישור תקינות, רשאי הוא להתלות את האישור עד לקיום תנאים שיורה עליהם, לבטלו או לסרב לחדשו.

(ב) על החלטתו לפי סעיף קטן (א) ימסור הגוף הבודק, באופן מיידי, הודעה בכתב לבעל אישור התקינות, לנותן שירותי הזרמת גז המזרים גז טבעי למיתקן הגז הטבעי, ולרשות להסמכת מעבדות; בהודעה האמורה יציין הגוף הבודק את הטעמים להחלטתו.

אישור תקינות זמני

8ו. (א) גוף בודק רשאי לתת אישור תקינות זמני למי שהגיש בקשה לחידוש אישור תקינות, אף אם אינו עומד בתנאים למתן אישור התקינות לפי פרק זה, ובלבד שמצא כי אין במיתקן משום סכנה לבטיחות הציבור (בפרק זה – אישור תקינות זמני).

(ב) אישור תקינות זמני יינתן לתקופה שיקבע הגוף הבודק, בשים לב לליקויים שמצא, ורשאי הגוף הבודק להאריך את התקופה האמורה לתקופות נוספות, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על ארבעה חודשים.

(ג) לעניין סעיף זה, "בקשה לחידוש אישור תקינות" – בקשה לחידוש של אישור תקינות שהוגשה לגוף בודק בתוך שנה ממועד פקיעתו של אישור תקינות קודם.

אחזקה תקינה של מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית

8ז. בעל או מחזיק של מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית שקיבל אישור תקינות או אישור תקינות זמני, יחזיק את המיתקן ויפעיל אותו באופן תקין ובטוח.

איסור אספקת גז טבעי למיתקן שאין לגביו אישור תקינות

8ח. לא יזרים אדם גז טבעי למיתקן גז טבעי לצריכה עצמית שאין לגביו אישור תקינות תקף.

גופים בודקים מוסמכים

8ט. (א) הרשות להסמכת מעבדות תסמיך גופים בודקים, לבדוק מיתקני גז טבעי לצריכה עצמית, לתת אישורי תקינות ואישורי תקינות זמניים, לחדש אישורי תקינות ולאשר מפרטים בעניין מיתקני גז טבעי לצריכה עצמית.

(ב) על הסמכת הגופים הבודקים כאמור בסעיף קטן (א) יחולו ההוראות לפי חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, בשינויים המחויבים, אמות המידה והתקנים הבינלאומיים החלים על פעילות הרשות להסמכת מעבדות, וכן הוראות התקן וההוראות שנקבעו לפי סעיף 8יא.

(ג) הרשות הלאומית להסמכת מעבדות תבצע בקרה על פעילותם של גופים בודקים, שהוסמכו על ידה, לעניין עמידתם בתנאי הסמכתם, לרבות באמצעות ביצוע בדיקות מדגמיות לגבי אופן מילוי תפקידם.

(ד) בדיקות שגוף בודק מבצע לפי פרק זה, יראו אותן כאילו נקבע לגביהן לפי סעיף 5(1) לחוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, כי הרשות להסמכת מעבדות תיתן לגביהן הסמכה כאמור בסעיף קטן (א).

(ה) על אף האמור בסעיפים קטנים (א) עד (ד), גוף בודק שהינו מכון התקנים יחולו עליו הסעיפים האמורים לעניין קביעת ההוראות בנושאים שלא נקבעו בתקן לפי סעיף 8יא (הדלתא);

סמכות המנהל לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית

8י. (א) סבר המנהל בעקבות פנייה מנומקת בכתב שהועברה אליו בידי גורם מוסמך, כי יש בשימוש בגז טבעי במיתקן גז טבעי לצריכה עצמית משום סכנה לבטיחות הציבור, רשאי המנהל -

(1) לתת לבעל אישור התקינות של המיתקן (בסעיף זה – בעל האישור) כל הוראה הנדרשת לדעתו למניעת הסכנה האמורה ובכלל זה להורות לו על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן;

(2) להורות למכון התקנים כמשמעותו בסעיף 2 לחוק התקנים או לגוף בודק אחר, שאינו הגוף שנתן את אישור התקינות של המיתקן התקף באותה עת (בסעיף זה – גורם בודק), לבצע בדיקת תקינות של המיתקן.

(ב) הורה המנהל על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן, לפי סעיף קטן (א), יראו את אישור התקינות של המיתקן כאישור שפקע.

(ג) הורה המנהל לגורם בודק לבצע בדיקת תקינות במיתקן, יחולו הוראות אלה:

(1) מצא הגורם הבודק כי המיתקן אינו עומד בתנאי בדיקת התקינות, רשאי הוא להתלות את אישור התקינות עד לקיום תנאים שיורה עליהם, לבטל את האישור או לתת לגבי המיתקן אישור תקינות זמני.

(2) על החלטה לפי פסקה (1) יודיע הגורם הבודק לבעל האישור, למחזיק המיתקן שבעדו ניתן האישור שבוטל או הותלה ולרשות להסמכת מעבדות.

(ד) הורה המנהל על הפסקת השימוש בגז טבעי במיתקן לפי סעיף זה או שהחליט גורם בודק להתלות או לבטל אישור תקינות לפי סעיף זה, יודיע על כך המנהל או הגוף הבודק, לפי העניין, באופן מיידי לבעל האישור ולנותן שירותי הזרמת גז המזרים גז טבעי למיתקן.

(ה) לעניין סעיף זה -

"בדיקת תקינות" - בדיקה של התקיימות התנאים למתן אישור תקינות כאמור בסעיף 8ד.

"גורם מוסמך" – אחד מאלה:

(א) גוף בודק;

(ב) מי שהוא בעל רישיון חלוקה לפי חוק משק הגז הטבעי;

(ג) מהנדס הרשות המקומית שבשטחה נמצא המיתקן;

(ד) ממונה כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993[5];

[5] ס"ח התשנ"ג, עמ' 28.

(ה) הרשות להסמכת מעבדות;

(ו) מפקח, כהגדרתו בפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970[6];

(ז) מפקח עבודה, כמשמעותו בחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954[7], שמונה לפקח על בטיחות בעבודה לפי החוק האמור;

(ח) הממונה על התקינה שמונה לפי סעיף 5 לחוק התקנים.

קביעת הוראות בנושאים שלא נקבעו בתקן

8יא. (א) לא נקבעו בתקן הוראות בנושאים המפורטים להלן, יקבע השר הוראות כאמור, בהתייעצות עם שר הכלכלה:

(1) תנאי הסמכתם של גופים בודקים מוסמכים, תקופת תוקף הסמכתם ותנאים לביטולה;

(2) סוגי הבדיקות שיתקיימו לצורך מתן אישורים לפי 8ט(א), לרבות בדיקה הכוללת הזרמת גז ראשונית במיתקן גז טבעי לצריכה עצמית (בדיקה חמה);

(3) מסמכים שמפעיל מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית צריך בשמירתם, לרבות תיעוד בדיקות שעליו לבצע לפי כל דין; לעניין זה, -"מפעיל" - לרבות מי שמשתמש במיתקן גז טבעי לצריכה עצמית ומי שהמיתקן נמצא בשטח שבחזקתו;

(4) תקופת תוקפם של אישור תקינות ואישור תקינות זמני.

---

[6] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 16, עמ' 337.
[7] ס"ח התשי"ד עמ' 202.

(ב) לא נמסרה עמדת שר הכלכלה לעניין קביעת ההוראות לפי סעיף קטן (א), בתוך 21 ימים מיום שהועברה אליו פניית השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות לפי הסעיף קטן האמור.

תיקון התוספת הראשונה א' — 8יב. (א) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה א'; לא נמסרה עמדת שר הכלכלה, בתוך 21 ימים מיום שהועברה אליו פניית השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות.

סייג לתחולה — 8יג. הוראות סעיפים 5, 6, 8 ו – 22-24 לא יחולו לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית.

הוראת מעבר לעניין גופים בודקים מוסמכים — 8יד. (א) בתקופה שמיום התחילה של חוק התכנית הכלכלית .... עד למועד התחילה האמור בסעיף 7(ב) לחוק האמור, יחולו הוראות אלה:

(1) מכון התקנים ישמש כגוף בודק לעניין פרק זה, אף בטרם כניסתו לתוקף של סעיף 8ט(ה), וזאת עד למוקדם מהבאים:

(2) בביצוע תפקידיו יפעל מכון התקנים בהתאם לתקן והדרישות או בהתאם לקבוע בתוספת השלישית, כמפורט בסעיף 8טו ולפי העניין;

(3) האריך השר את התקופות המפורטות בפסקה (1), יהא רשאי לקבוע גופים נוספים אשר יהיו רשאים לבצע את התפקידים המנויים בסעיף 8ט(א), בהתאם לתנאים שיקבע לעניין זה.

הוראות מעבר לעניין אישורי תקינות — 8טו. (א) עד להסדרתם בתקן של התנאים למתן אישור תקינות ואישור תקינות זמני ולחידוש אישור תקינות,. גוף בודק מוסמך יעניק אישור תקינות ואישור תקינות זמני ויחדש אישור תקינות למתקן גז טבעי לצריכה עצמית שהתקיימו בו תנאי התוספת השלישית.

(ב) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, ולאחר שניתנה אפשרות לבעלי רישיונות חלוקת גז טבעי, לגופים העוסקים בשיווק גז טבעי, להתאחדות התעשיינים, לרשות להסמכת מעבדות ולמכון התקנים להשמיע את עמדתם, רשאי, בצו, לשנות את התנאים המפורטים בתוספת השלישית; לא נמסרה עמדת שר הכלכלה, בתוך 21 ימים מהיום שהועברה אליו פניית השר בעניין, יראו, בתום אותה תקופה, כאילו קוימה עמו חובת ההתייעצות.

הוראת לעניין מיתקן קיים לצריכה עצמית של גז טבעי

מעבר 8טז.

(א) בפרק זה, מיתקן קיים לצריכה עצמית של גז טבעי - מיתקן, שמתקיימים בו הבאים (בסעיף זה- מיתקן קיים):

(1) מאפייני מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית;

(2) יש לגביו אישור של הממונה ומי מטעמו, שהתקבל לפני מועד התחילה, ולפיו המיתקן מותר לשימוש הכרוך בצריכת גז טבעי (בסעיף זה – אישור למיתקן קיים).

(ב) על אף האמור בסעיף 8ג, עד לתום שמונה שנים ממועד התחילה, יהיה אדם רשאי להפעיל מיתקן קיים שאין לגביו אישור תקינות או אישור תקינות זמני שניתנו לפי פרק זה, בכפוף לאמור בסעיף קטן (ג).

(ג) מתום שנתיים ממועד התחילה, לא יפעיל אדם ולא ישתמש במיתקן קיים שאין לגביו אישור של גוף בודק מוסמך שמצא כי התקיימו במיתקן התנאים והדרישות שקבע השר לפי סעיף 8יא (בסעיף זה – אישור צריכה) ויחולו הוראות אלה:

(1) אישור צריכה יינתן לתקופה המותרת למתן אישור תקינות בהתאם לתקן;

(2) גוף בודק מוסמך יהיה רשאי לתת אישור צריכה לפרק זמן שיקבע, אף אם אינו עומד בתנאים למתן אישור צריכה ובלבד שמצא כי אין במתקן משום סכנה לבטיחות הציבור (בסעיף זה- אישור צריכה זמני) ויחולו הוראות סעיף 8ח, בשינויים המחויבים.

(ד) בתום שמונה שנים ממועד התחילה, יראו באישור למתקן קיים ובאישור הצריכה כאישורים שפקעו.

(ה) השר, בהתייעצות עם שר הכלכלה, יקבע את התנאים למתן אישור צריכה ואישור צריכה זמני ולשם כך יביא בחשבון את התנאים בהם ניתן אישור קיים לצריכה עצמית של גז טבעי. לעניין זה, יראו בחובת ההיוועצות עם שר הכלכלה כחובה שקוימה, גם במקרה בו שר הכלכלה לא השיב בתוך 21 ימים ממועד פנייתו של השר.";

(4) בתוספת הראשונה, בכל מקום, במקום "מיתקן גז" יבוא "מיתקן גז פחמימני מעובה";

(5) אחרי התוספת הראשונה יבוא:

"תוספת ראשונה א'

(סעיף 28ב – להגדרה "תקן")

(6) אחרי התוספת השנייה יבוא:

"תוספת שלישית

(1) הדרישות המפורטות בהנחיות הבאות, המפורסמת באתר האינטרנט של משרד התשתיות הלאומית, האנרגיה והמים:

(א) Industrial Gas Installation Directive (IGID) Revision 8 מתאריך 1.12.2014;

(ב) Compressed Natural Gas Directive, Revision P1;

(2) הדרישות המפורסמות ב- "SII GUIDELINES FOR THE APPROVAL of INDUSTRIAL APPLIANCE to NG System" באתר מכון התקנים הישראלי.".

תיקון פקודת הבטיחות בעבודה

2. בפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], התש"ל-1970[8], אחרי סעיף 200 יבוא:

"סימן ג'1: אישורים ומסמכים לעניין מיתקני גז טבעי לצריכה עצמית

אישורים ומסמכים

200א. (א) בעלים של מיתקן גז טבעי שהוראות פרק ב'1 לחוק הגז חלות עליו, מי שהמיתקן נמצא בחזקתו ומי שמפעיל אותו, ישמרו את האישורים הנדרשים כתנאי לשימוש במיתקן בגז טבעי בהתאם לפרק ב'1 לחוק הגז, ויציגו אותם למפקח או למי שמפקח העבודה הראשי הסמיכו לעניין זה, לפי דרישתם.

(ב) לעניין סעיף זה, "חוק הגז" - חוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989[9]."

תיקון חוק ארגון הפיקוח על העבודה

3. בחוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954[10], אחרי סעיף 8א יבוא:

"תחולה על מתקן גז טבעי לצריכה עצמית

8א1. (א) מפקח עבודה רשאי להפעיל את סמכויותיו לפי סעיפים 6 ו-8א לעניין שימוש בגז טבעי במיתקן גז טבעי שהוראות פרק ב'1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989 חלות עליו, , וזאת בנוגע לחובותיו של בעל המיתקן לפי סעיף 200א לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש] התש"ל-1970.

תיקון חוק משק הגז הטבעי

4. בחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב - 2002[11] -

(1) בסעיף 2 -

---

[8] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 16, עמ' 337 ; ס"ח התשע"ד, עמ' 600.
[9] ס"ח התשמ"ט, עמ' 108 ; התשס"ח, עמ' 128.
[10] ס"ח התשי"ד, עמ' 202 ; התשע"ד, עמ' 600.
[11] ס"ח התשס"ב, עמ' 55 ; התשע"ה, עמ' 40.

(א) לפני ההגדרה "אחסון" יבוא:

""האזור הכלכלי הבלעדי של מדינת ישראל" - רצועת הים התיכון שמעבר למימי החופין עד למרחק של 200 מיילים ימיים מנקודת שפל המים שבחוף, או עד למרחק קטן יותר שנקבע בהתאם לכללי המשפט הבינלאומי או לפי הסכם עם מדינה אחרת, לרבות קרקע הים באותה רצועה;";

(ב) אחרי ההגדרה "צו בטיחות" יבוא:

""צינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה" - צינור ומיתקני הגז הקשורים אליו, שמתקיימים בהם כל אלה:

(1) הקמתם והפעלתם נעשות בידי מי שאינו בעל חזקה לפי חוק הנפט;

(2) הם משמשים להולכה למטרות יצוא;

(3) הם עוברים באזור הכלכלי הבלעדי של מדינת ישראל;

(4) הם אינם עוברים כלל במימי החופין של מדינת ישראל.";

(ג) אחרי ההגדרה "רישיון הולכה" יבוא:

""רישיון לצינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה" – רישיון להקמה ולהפעלה של צינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה;";

(ד) בהגדרה "רישיון", אחרי "רישיון אחסון" יבוא "רישיון לצינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה";

(2) בסעיף 3(א), אחרי פסקת משנה (4) יבוא:

"(5) הקמה והפעלה של צינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה;.";

(3) אחרי סעיף 10 יבוא:

"רישיון לצינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה

1 (א) השר רשאי, בהתייעצות עם המועצה לענייני משק הגז הטבעי, לתת בלא מכרז רישיון לצינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה, לתאגיד, לתקופה שייקבע, בהתקיים כל אלה:

(1) התאגיד התקשר בהסכם לרכישת גז טבעי שמתקיימים בו כל הבאים (בסעיף זה – ההסכם):

(א) מטרתו, רכישת גז טבעי למטרות יצוא;

(ב) מוסדרת בו התקשרות ארוכת טווח לרכישת גז טבעי בהיקף משמעותי למטרת יצוא;

(ג) הגז הטבעי הנרכש בו, מופק מחזקה שאל מיתקניה יחובר הצינור שבעדו ניתן הרישיון לפי סעיף זה;

(ד) השר אישר מראש את ההתקשרות שפרטיה מוסדרים בהסכם.

(2) התאגיד התאגד כדין בישראל או במדינה שאינה מדינת אויב בהתאם לדין באותה מדינה;

(3) בעל החזקה שאל מתקניה מחובר הצינור, מחזיק באישורים הדרושים לפי דין מאת הממונה לצורך יצוא גז טבעי באמצעות הצינור; לעניין זה- בעל חזקה- לפי חוק הנפט;

(4) מתן הרישיון תואם את מדיניות הממשלה והשר בעניין פיתוח משק הגז הטבעי.

(ב) על הרישיון לייצוא של מי שאינו בעל חזקה יחולו הוראות סעיפים 10(ב) ו-10(ג) בשינויים המחויבים ולא יחולו הוראות סעיפים 8(א) ו-15.

(ג) על אף האמור בסעיף 22(א), רישיון לצינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה או כל חלק ממנו אינם ניתנים להעברה, לשעבוד, או לעיקול, בכל דרך שהיא, אלא בהתקיים הבאים:

(1) אישור השר;

(2) אישור המנהל מראש ובכתב;

(3) תנאים שקבע המנהל או תנאים שקבע השר לפי פסקה (ד).

(ד) השר יקבע תנאים להעברה, שיעבוד ועיקול של רישיון לצינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה, לרבות תנאים לעניין הקשר בין רוכש הגז למטרת יצוא, לבין מי שהרישיון הועבר אליו במסגרת הליכי מימוש שיעבוד ככל שאינו עומד בתנאי סעיף 10א(א)(1).

(ה) לעניין סעיף זה -

(1) "הממונה" - כהגדרתו בסעיף 2 לחוק הנפט;

(2) "תאגיד" – תאגיד שביקש רישיון לצינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה בלא מכרז לפי סעיף זה, לרבות הבאים:

(א) תאגיד השולט בו;

(ב) תאגיד אחר בשליטת בעל השליטה בו;

(ג) לעניין התנאי המפורט בסעיף 10א(א)(2) – לרבות מי שמחזיק באמצעי שליטה באחד מן הבאים:

(1) בתאגיד;

(2) בתאגיד אחר הנמצא בשליטת בעל השליטה בתאגיד.

(3) "בעל חזקה" – מי שקיבל חזקה לפי חוק הנפט, והחזקה עמדה בתוקפה במועד בדיקת התנאים לפי סעיף זה.";

(4) בסעיף 24, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג1) לעניין מפרט שהוגש בנוגע להקמה או שינוי של רשת החלוקה, יודיעו המנהל והממונה בדבר החלטתם לפי פסקה (ג), בתוך המועדים הבאים:

(1) בתוך 30 ימים ממועד הגשת המפרט;

(2) בתוך 7 ימים ממועד הגשתו החוזרת של מפרט.

לעניין פסקה זו, יראו בהגשת מפרט כהגשה חוזרת, באם ממלאת אחר דרישות הממונה והמנהל ותנאים שקבע השר לפי פסקה (ב).";

(5) בסעיף 25 -

"תכנית עבודה לרשת חלוקה

25. (א) בחוק זה, "תכנית עבודה" - תשריט הכולל סימון מיקומו של מיתקן גז שהוא חלק מרשת חלוקה, ואינו תחנת גז, וכן הוראות בכתב; לעניין זה, "תחנת גז" - תחנת גז כהגדרתה בסעיף 42, למעט מיתקן עילי נלווה הנדרש במישרין להפעלת רשת חלוקה, בעל מאפיינים שקבע שר האוצר בהתאם לסעיף 261(ד) לחוק התכנון והבניה.

(ב) תכנית עבודה תאושר על ידי רשות הרישוי למיתקני גז טבעי כמשמעותה בסעיף 119ו לחוק התכנון והבניה (להלן - רשות הרישוי).

(ג) הוגשה תכנית עבודה לאישור רשות הרישוי בהתאם לתקנות שקבע השר לפי סעיף קטן (יב), תחליט רשות הרישוי בתוך 30 ימים מיום הגשתה אם לפרסמה להשגות הציבור, להתנות תנאים לפרסומה כאמור או לדחותה.

(ד) לא תתנה רשות הרישוי את פרסומה של תכנית עבודה להשגות בתנאים, אלא אם כן סברה שניתן לקיים את התנאים או שהם צפויים להתקיים בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה על החלטתה למגיש תכנית העבודה.

(ה) רשות הרישוי תודיע למגיש תכנית העבודה על החלטתה לפי סעיף קטן (ג), בתוך שלושה ימים ממועד ההחלטה.

(ו) החליטה רשות רישוי לפרסם תכנית עבודה להשגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ג), תפרסם בתוך שבעה ימים מיום קבלת ההחלטה או מיום מילוי התנאים לפרסום ככל שנקבעו, לפי המאוחר -

(1) את תכנית העבודה באתר האינטרנט של מינהל התכנון ותעמיד אותה לעיון הציבור במשרדי הוועדה המחוזית ;

(2) הודעה על פרסום תכנית העבודה להשגות --

(א) בעיתון כאמור בסעיף 1א לחוק התכנון והבניה ;

(ב) במשרדי הרשויות המקומיות שתחום שיפוטן או חלק ממנו כלול בתחום תכנית העבודה ;

(ג) במשרדי הוועדה המחוזית שמרחב התכנון שלה או חלק ממנו כלול בתחום תכנית העבודה.

(ז) מי שרואה עצמו נפגע מתכנית עבודה, רשאי להגיש השגה לגבי התכנית בתוך 30 ימים מיום הפרסום לפי סעיף קטן (ו)(2)(א); ההשגה תוגש לרשות הרישוי והעתק ממנה יישלח לוועדה המקומית שמרחב התכנון שלה או חלק ממנו, כלול בתחום תכנית העבודה.

(ח) בתוך 30 ימים מתום המועד להעברת השגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ז), תדון רשות הרישוי בהשגות ותחליט לאשר או לדחות את תכנית העבודה; אישור כאמור יכול שיהיה מותנה בשינוי התכנית או בתנאים כפי שתקבע רשות הרישוי;

(ט) לא תתנה רשות הרישוי את אישורה של תכנית עבודה בתנאים, אלא אם כן סברה שניתן לקיים את התנאים או שהם צפויים להתקיים בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה על החלטתה למגיש תכנית העבודה.

(י) פורסמה תכנית עבודה להשגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ו), ולא הוגשו לה השגות בתוך התקופה שנקבעה לכך, יראו בתכנית כמאושרת, זולת אם החליטה רשות הרישוי אחרת בתוך עשרה ימים מתום המועד להעברת השגות הציבור כאמור בסעיף קטן (ז);

(יא) הוראות סעיפים 103א, 104, 106(ב) עד (ד), 107 ו-108(ב) לחוק התכנון והבנייה, יחולו לעניין סעיף זה, בשינויים המחויבים.

(יב) שר האוצר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יתקין תקנות לעניין אופן הגשת תכנית עבודה לרשות הרישוי ולעניין הפרטים שיש לכלול בה."

דיון בתכנית עבודה בוועדת הערר לעניין תכניות עבודה

25א. (א) לא קיבלה רשות הרישוי החלטה לפי סעיף 25(ג) או (ח), במועדים הקבועים באותו סעיף, רשאי מגיש תכנית העבודה להעביר את תכנית העבודה לאישור ועדת הערר כמשמעותה בסעיף 119 לחוק התכנון והבנייה (בסעיף זה – ועדת הערר), בתוך 30 ימים מתום המועד לקבלת ההחלטות האמורות.

(ב) הועברה תכנית עבודה לוועדת הערר כאמור בסעיף קטן (א) -

(1) יעברו סמכויותיה של רשות הרישוי לגבי אותה תכנית לוועדת הערר;

(2) יחולו על ההליך בוועדת הערר ההוראות החלות על ההליך ברשות הרישוי לפי סעיף 25, בשינויים המחויבים;

(3) בשל אי-קבלת החלטה של רשות הרישוי במועד האמור בסעיף 25(ג) – יראו את מועד העברת תכנית העבודה לוועדת הערר כמועד הגשת תכנית העבודה;

(4) בשל אי-קבלת החלטה של רשות הרישוי במועד האמור בסעיף 25(ח) - יראו את מועד העברת תכנית העבודה לוועדת הערר כאילו תם בו המועד להעברת השגות הציבור על תכנית העבודה כאמור בסעיף 25(ז)."

תיקון חוק התכנון והבניה

5. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה– 1965[12] -

(1) בסעיף 119, אחרי "מיושב ראש הוועדה המחוזית לתכנון ולבניה" יבוא "או נציגו", אחרי "מתכנן המחוז" יבוא "או נציגו", ואחרי "נמצא מיתקן הגז" יבוא "או נציגו, ואולם לא ימנה חבר רשות הרישוי נציג מטעמו כאמור אלא אם כן מתקיימים בו תנאי הכשירות הנדרשים מחבר רשות הרישוי הממנה";

[12] ס"ח התשכ"ה עמ' 307, התשע"ד עמ' 667.

(2) אחרי סעיף 119ו יבוא:

ועדת הערר לעניין תכניות עבודה לרשתות חלוקה של גז טבעי

119ז. (א) תקום ועדת ערר לעניין תכניות עבודה לרשתות חלוקה של גז טבעי, שתדון בתכניות עבודה בהתאם להוראות סעיף 25א לחוק משק הגז הטבעי (בסעיף זה – ועדת הערר).

(ב) בוועדת הערר יכהנו החברים הבאים מבין חברי המועצה הארצית לתכנון ולבניה:

(1) מנהל מינהל התכנון או נציגו, והוא יהיה יושב ראש הוועדה;

(2) שר התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים או נציגו;

(3) ראש רשות מקומית שתמנה המועצה הארצית מבין חבריה המנויים בסעיף 2(ב)(6) ו–(7).

(ג) שר האוצר ימנה מזכיר לוועדת הערר, ויכול שימנה אותו מקרב עובדי המדינה או שלא מקרב עובדי המדינה.

(ד) הוראות סעיף 6(ב) לא יחולו על ועדת הערר.";

(3) בסעיף 261(ד) -

(א) ברישה, במקום "למעט קווי גז טבעי ומיתקני גז טבעי לפי סימן 21 בפרק ג'" יבוא "למעט מערכת הולכה כהגדרתה בחוק משק הגז טבעי הפועלת בלחץ שמעל 80 בר (bar)";

(ב) בפסקה (1), אחרי פסקת משנה (ז) יבוא:

"(ח) לעניין הקמת רשת חלוקה – מי שהוא בעל רישיון חלוקה; לעניין זה, "רישיון חלוקה", "רשת חלוקה" - כהגדרתם בחוק משק הגז הטבעי.";

(ג) בפסקה (2), במקום "מאושרת או בהתאם" יבוא "מאושרת, בהתאם", ואחרי "הוראות של תכנית מפורטת" יבוא "או בהתאם לתכנית עבודה כהגדרתה בסעיף 25(א) לחוק משק הגז הטבעי";

תיקון חוק בתי משפט לעניינים מנהליים

6. בחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000[13], בפרט 29 בתוספת הראשונה, האמור בו יסומן "(א)" ואחריו יבוא:

"(ב) החלטת גוף בודק מוסמך לפי חוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989[14];

(ב) החלטת גוף בודק מוסמך בעניין מפרט למתקן גז טבעי לצריכה עצמית שהוראות לגביו נקבעו לפי חוק התכנון והבניה."

תיקון חוק הגז (בטיחות ורישוי) - תחילה

7. (א) תחילתו של תיקון לחוק הגז בטיחות ורישוי, כנוסחו בסעיף ___ לחוק זה, ביום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016) (בפרק זה – מועד התחילה).

(ב) תחילתו של סעיף 8ט לחוק הגז (בטיחות ורישוי) כנוסחו בסעיף ___ לחוק זה, במועד המוקדם מבין אלה:

(1) שישה חודשים מיום התחילה;

(2) שישה חודשים ממועד קביעתו של התקן בתוספת הראשונה א' לחוק (הגז (בטיחות ורישוי), לפי סעיף 8יב לחוק האמור, נוסחו בסעיף ___ לחוק זה.

(ג) השר, בהסכמת שר האוצר, רשאי להאריך, בצו, את התקופות המנויות בסעיף קטן (ב), לתקופות נוספות שלא יעלו על שישה חודשים כל אחת.

חיבור מפעלי תעשיה לרשת הגז הטבעי - תחולה

8. הוראות סעיפים ... יחולו על תכנית עבודה כהגדרתה בסעיף 25 לחוק משק הגז הטבעי, שהוגשה לרשות הרישוי ביום התחילה ואילך; לעניין זה, "רשות הרישוי", "תכנית עבודה" – כמשמעותם בסעיף 25 לחוק משק הגז הטבעי;"

---

[13] ס"ח התש"ס עמ' 190; התשע"ה עמ' 16.
[14] ס"ח התשמ"ט, עמ' 108; התשס"ח, עמ' 128.

הצעת חוק מטעם הממשלה:

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015

פרק _': חיבור מפעלי תעשיה לרשת הגז הטבעי

דברי הסבר

<u>סעיף 1</u>

לפסקה (1)

מוצע לתקן את סעיף 1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989 [להלן – **חוק הגז (בטיחות ורישוי)**] ולהוסיף בו מספר הגדרות הנדרשות להסדרת סוגיית האסדרה של תחום ההפעלה והשימוש במתקן גז טבעי לצריכה עצמית, שמוצע להגדירו כמיתקן גז המשמש לצריכת גז טבעי, ובכלל זה לייצור חומרים אחרים מגז טבעי או לייצור אנרגיה תרמית, חשמלית או מכנית, לרבות צנרת המחברת בין המיתקן האמור לבין מתקני הגז של נותן שירותי הזרמת גז וכן מבנים, מכשירים, אבזרים וציוד קבוע או מיטלטל לאורך אותה צנרת המחוברים אליה, ובלבד מתקיימים בו הבאים: המתקן נמצא בשטח שבשליטתו של מי שעושה שימוש במיתקן הגז; המתקן אינו משמש לשימוש ביתי, להחסנה, להובלה, להפצה או לצבירה; המתקן אינו רכב מסחרי כמשמעותו בפקודת התעבורה או תחנה לתדלוק כלי רכב ואינו מיתקן של נותן שירותי הזרמת גז; (להלן – **מתקן גז טבעי לצריכה עצמית**).

לפסקה (2)

סעיף 4 לחוק הגז (בטיחות ורישוי) קובע חובה לקבלת היתר מאת המנהל, כהגדרתו בחוק הגז (בטיחות ורישוי), כתנאי להפעלת המתקנים הקבועים באותו הסעיף. סעיף 4 האמור אינו חל לגבי מיתקן גז לצריכה עצמית, כמשמעותו בתוספת לחוק. מוצע לקבוע כי סעיף 4 לא יחול גם לגבי מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית ומיתקן גז המשמש לצריכת גז טבעי לשימוש ביתי, כהגדרתם בתיקון המוצע. החרגת המתקנים האמורים מגדר תחולתו של סעיף 4, מבטאת תפיסת פיקוח המותאמת לרמת הסיכון הנמוכה יחסית בתחום הצריכה העצמית (לעומת רמת הפיקוח הנוהגת לפי חוק הגז (בטיחות ורישוי) ביחס לתחומים שאינם נכנסים לגדר צריכה עצמית).

עוד מוצע לקבוע כי שר התשתיות הלאומיות, האנרגיה והמים (להלן – השר או שר האנרגיה) יהיה רשאי לקבוע סוגים של מתקני גז לשימוש משק ביתי שיהיו חייבים בהיתר של המנהל, כאמור, באישור תקינות, כמשמעותו המפורטת להלן, או באישור בטיחות מסוג אחר כמפורט בהצעה.

לפסקאות (3)-(6)

מוצע לתקן את חוק הגז (בטיחות ורישוי) ולהוסיף בו את פרק ב'1: "מתקני גז טבעי לצריכה עצמית". הפרק המוצע נועד לצורך אסדרת תחום ההפעלה והשימוש במתקן גז טבעי לצריכה עצמית, כמפורט להלן.

לסעיפים 8א- 8ג ו- 8ח המוצעים

כיום, הממונה על הבטיחות ברשות הגז הטבעי מוגדר כאחראי על הבטיחות במקטע "הפנים-מפעלי". בהתאם למוצע, תוטל האחריות על ביצוע חיבור בטיחותי על הגורם העסקי, אשר לא יוכל להשתמש במתקן גז טבעי לצריכה עצמית אלא לאחר שקיבל אישור בדבר תקינות המתקן מ"גוף בודק מוסמך" כהגדרתו בחקיקה המוצעת (להלן – **אישור תקינות**). מטרת ההצעה לאפשר התמקצעות של גורם ייעודי לתחום הבקרה והבדיקה של מתקני גז טבעי לצריכה עצמית, תוך האצת ההליכים הכרוכים באישור מתקני גז טבעי במפעילם ובחצרותיהם.

בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי לא יתקין אדם מתקן גז טבעי לצריכה עצמית ולא ישתמש בו בגז טבעי, אם לא ניתנו לגביו אישור תקינות או אישור תקינות זמני לפי הפרק המוצע. כמו כן, מוצע לקבוע כי לא יזרים אדם גז טבעי למתקן גז טבעי לצריכה עצמית שאין לגביו אישור תקינות תקף.

לסעיפים 8ד-8ה

בהתאם למוצע, מי שמעוניין בהפעלה לראשונה של מתקן גז טבעי לצריכה עצמית או בהסבתו של מתקן לשימוש כמתקן כאמור, יפנה אל גוף בודק מוסמך, כמשמעותו המפורטת להלן, לצורך קבלת אישור תקינות. הגוף הבודק המוסמך יבדוק את המתקן בהתאם לתנאי התקן, להוראות לפי סעיף 8יא המוצע, ולהוראות הרשות להסמכת מעבדות.

מוצע לקבוע כי במקרה בו הגוף הבודק המוסמך ימצא כי התנאים למתן אישור התקינות אינם מתקיימים במתקן הגז, הוא יודיע על כך למבקש האישור ולרשות להסמכת מעבדות. אם מצא הגוף הבודק המוסמך כי הוראות כאמור אינן מתקיימות במתקן שכבר יש לגביו אישור תקינות, יהיה הוא רשאי להתלות את האישור עד לקיום תנאים שיורה עליהם, לבטלו או לסרב לחדשו, ובמקרה כאמור יודיע באופן מיידי על החלטתו לבעל אישור התקינות, למי שמזרים גז למתקן, ולרשות להסמכת מעבדות.

לסעיף 8ו

מוצע לקבוע כי גוף בודק מוסמך יהיה רשאי לתת אישור תקינות זמני למי שהגיש בקשה לחידוש אישור תקינות, אף אם אינו עומד בתנאים למתן אישור התקינות ובלבד שמצא כי אין במיתקן משום סכנה לבטיחות הציבור.

לסעיף 8ח המוצע

מוצע לקבוע כי בעל או מחזיק של מתקן גז טבעי לצריכה עצמית שקיבל אישור תקינות או אישור תקינות זמני, יחזיק את המתקן ויפעיל אותו באופן תקין ובטוח.

לסעיף 8ט המוצע

גוף בודק מוסמך יהיה גוף אשר יוסמך על ידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, כהגדרתה בחוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, התשנ"ז-1997 (להלן – **הרשות להסמכת מעבדות**). הרשות להסמכת מעבדות הינה הגוף הסטטוטורי האחראי במדינת ישראל על הסמכה מקצועית של גופים לבצע בדיקות, כיולים, פעילויות פיקוח ועוד, והיא פועלת על בסיס סטנדרטים בינלאומיים.

הרשות הלאומית להסמכת מעבדות תסמיך "גופים בודקים מוסמכים" שתפקידם יהיה בדיקת מתקני גז טבעי לצריכה עצמית, מתן אישורי תקינות ואישורי תקינות זמניים, חידוש אישורי תקינות, ואישור מפרטים בעניין מתקן גז טבעי לצריכה עצמית.

מוצע לקבוע כי על הסמכתם של הגופים הבודקים יחולו ההוראות לפי חוק הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, בשינויים המחויבים, אמות המידה והתקנים הבינלאומיים החלים על פעילות הרשות להסמכת מעבדות וכן הוראות התקן וההוראות שנקבעו לפי סעיף 8יד.

לסעיף 8י המוצע

בהתאם לאמור בסעיף 1(2) המוצע, מבוטלות סמכויותיו הקיימות של הממונה, כהגדרתו בחוק הגז (בטיחות ורישוי) בנוגע לבדיקות הבטיחות של המתקנים המפורטים בסעיף האמור. עם זאת, במקרה בו יקבל הממונה פנייה של גורם מוסמך, כהגדרתו בסעיף 8י המוצע, שלפיה מתקן גז טבעי לצריכה עצימת מהווה סכנה לבטיחות הציבור, הוא יהיה רשאי לפעול כדלקמן:

1. להורות על הפסקת השימוש בגז טבעי במתקן, ריקונו או כל הוראה אחרת הנדרשת לטעמו של הממונה למניעת סכנה. מוצע לקבוע כי במקרה בו יורה המנהל על הפסקת השימוש בגז טבעי במתקן, יראו את אישור התקינות של המתקן כאישור שפקע.
2. להורות למכון התקנים או לגוף בודק מוסמך, שאינו הגוף שנתן את אישור התקינות התקף באותה עת, לבצע בדיקת תקינות בהקדם האפשרי. במידה ומצא הבודק כי השימוש במתקן לא עומד בבדיקת התקינות, הבודק יודיע על התליית האישור, ביטולו או הפיכתו לזמני בהתאם לעניין ויודיע על כך לממונה.

לסעיפים 8יא-8יב המוצעים

מוצע לקבוע כי הוראות בנושאים הבאים, ככל שלא יקבעו בתקן, יקבעו במסגרת הוראות של שר האנרגיה, בהתייעצות עם שר הכלכלה: תנאי הסמכתם של גופים בודקים מוסמכים; סוגי הבדיקות שיתקיימו לצורך מתן אישורי תקינות ואישורי תקינות זמניים; מסמכים שמפעיל מיתקן גז טבעי לצריכה עצמית צריך בשמירתם.

עוד מוצע לקבוע כי במקרה שבו שר הכלכלה לא מסר את עמדתו בנושאים האמורים, בתוך 21 ימים מיום שהועברה אליו פניית שר האנרגיה בעניין, יראו בחובת ההיוועצות כחובה שנתקיימה.

לסעיפים 8יד-8טז המוצעים

מוצע לקבוע הוראות מעבר לעניין פרק ב1' המוצע, כדלקמן:

על מנת שלא לעכב את תהליך אישור הסבת המפעלים לגז טבעי בתקופת הביניים שעד להסמכתם של "גופים בודקים מוסמכים", מוצע לאפשר למכון התקנים למלא את תפקידיהם של הגופים הבודקים המוסמכים, וזאת עד לחלוף המוקדם מבין המועדים המצוינים בגוף החוק המוצע.

עד להסדרתם בתקן של התנאים למתן אישור תקינות ואישור תקינות זמני, ולחידוש אישור תקינות, גוף בודק מוסמך יעניק ויחדש אישורים כאמור למתקן גז טבעי לצריכה עצמית שהתקיימו בו תנאי התוספת השלישית המוצעת, שהם החלים כיום למתן אישורי הסבה של מתקנים לשימוש בגז טבעי. מוצע לקבוע כי שר האנרגיה, בהתייעצות עם שר הכלכלה, ולאחר שניתנה אפשרות לגורמים המנויים בהצעת החוק, להשמיע את עמדתם, יהיה רשאי לשנות בצו את התנאים המפורטים בתוספת השלישית.

על מנת שלא לפגוע בפעילותם של מפעלים המחוברים כיום לגז טבעי, ובתוכם מפעלים אשר קיבלו היתר לפני כניסתם לתוקף של תיקוני החקיקה, מוצע לדחות את המועד שבו יוחל עליהם ההסדר המצריך אישור תקינות לפי פרק ב'1 המוצע. יחד עם זאת, במטרה להבטיח את המשך פעילותם התקינה והבטיחותית של המפעלים האמורים, מוצע להחיל על אותם מפעלים חובה לקיום בדיקות תקופתיות.

<u>סעיף 2</u>

מוצע לתקן את פקודת הבטיחות בעבודה, [נוסח חדש], התש"ל-1970, כדלקמן:

בהתאם לשיטת האסדרה המוסדרת בסעיף 1 דלעיל, מבוטלות סמכויות הפיקוח של הממונה על הבטיחות לפי חוק הגז (בטיחות ורישוי), ביחס למתקני גז טבעי לצריכה עצמית, וזאת למעט מצבי סכנה לבטיחות הציבור. לצד זאת, מוצע להסמיך את הפקחים הפועלים בהתאם לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל (להלן – **פקודת הבטיחות בעבודה**) ובהתאם לחוק ארגון הפיקוח בעבודה, התשי"ד-1954 (להלן – **חוק ארגון הפיקוח בעבודה**), כך שיוכלו לבדוק כי מתקן גז טבעי לצריכה עצמית פועל לפי אישור תקינות תקף וכי קיימים לגביו מסמכים הנדרשים לפי התקן ולפי חוק הגז (בטיחות ורישוי). יודגש, בדיקתם של המפקחים כאמור הינה בדיקת מסמכים בלבד.

ההסדר המוצע, שלפיו בדיקותיהם של המפקחים על העבודה במפעלים נועדו אך לבדיקת מסמכים הנוגעים למתקן הגז הטבעי, משקף, כאמור, תפיסת פיקוח המותאמת לרמת הסיכון הנמוכה יחסית בתחום הצריכה העצמית (לעומת רמת הפיקוח הנוהגת לפי חוק הגז (בטיחות ורישוי) ביחס לתחומים שאינם נכנסים לגדר צריכה עצמית). יצוין כי בנוסף על הבדיקות הנוגעות לקיומם

של מסמכים כאמור, תוכל הרשות להסמכת מעבדות לבצע בדיקות הנוגעות לתפקודם של הגופים הבודקים המוסמכים ולעמידתם בתנאי הסמכתם וזאת בהתאם להסדרים המקובלים לפיהם היא מתנהלת בהקשר זה.

<u>סעיף 3</u>

מוצע לתקן את חוק ארגון הפיקוח על העבודה ולקבוע כי לעניין שימוש בגז טבעי במתקן גז טבעי לצריכה עצמית ומתקן קיים לצריכה עצמית של גז טבעי, סמכותו של מפקח עבודה לפי סעיפים 16 – 18 לאותו החוק (הסמכות למתן צווי בטיחות וצווי שיפור) תחול רק בנוגע לחובותיו שנוגעות למסמכים הדרושים לעניינו של המתקן, כאמור בתיקון המוצע לפקודת הבטיחות בעבודה.

<u>סעיף 4</u>

לפסקאות (1)-(3)

מוצע לתקן את חוק משק הגז הטבעי, התשס"ב – 2002 (להלן – **חוק משק הגז הטבעי**), ולקבוע בו הוראות שלפיהן הקמת צינור למטרות יצוא גז טבעי, על ידי מי שאינו בעל חזקה (כהגדרתה בחוק משק הגז הטבעי), תהיה מחויבת ברישיון שנתן שר האנרגיה לפי חוק משק הגז הטבעי. מוצע להגדיר "צינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה" כצינור שהקמתו והפעלתו נעשות בידי מי שאינו בעל חזקה לפי חוק הנפט; הוא משמש להולכה למטרות יצוא; הוא עובר באזור הכלכלי הבלעדי של מדינת ישראל; והוא או חלקו אינם עוברים במימי החופים של מדינת ישראל.

עוד מוצע לקבוע כי השר יהיה רשאי, בהתייעצות עם המועצה לענייני משק הגז הטבעי, לתת בלא מכרז רישיון לצינור יצוא של מי שאינו בעל חזקה, לתאגיד, לתקופה שיקבע בהתקיים התנאים המוצעים שעיקרם:

1. התאגיד, לו ניתן הרישיון, התקשר בהסכם לרכישת גז טבעי שמטרתו רכישת גז טבעי למטרות יצוא; מוסדרת בהסכם התקשרות ארוכת טווח לרכישת גז טבעי בהיקף משמעותי למטרת יצוא; הגז הטבעי מופק מחזקה שאל מתקניה יחובר צינור הייצוא בעדו ניתן הרישיון; השר אישר מראש את ההתקשרות שפרטיה מוסדרים בהסכם.

2. התאגיד התאגד כדין בישראל או במדינה שאינה מדינת אויב, בהתאם לדין באותה מדינה;

3. בעל החזקה שאל מתקניה מחובר הצינור, מחזיק באישורים הדרושים לפי דין לצורך יצוא גז טבעי;

4. מתן הרישיון תואם את מדיניות הממשלה והשר בעניין פיתוח משק הגז הטבעי.

עד מוצע לקבוע כי על אף האמור בסעיף 22(א) לחוק משק הגז הטבעי, רישיון לצינור ליצוא או כל חלק ממנו, אינם ניתנים להעברה, לשעבוד או לעיקול בכל דרך שהיא, אלא בהתקיים התנאים הקבועים בחוק המוצע.

לפסקה (4)

כיום, חוק משק הגז הטבעי אינו כולל לוחות זמנים למתן מענה של המנהל והממונה למפרט של קו לחלוקת גז טבעי שהוגש לאישורם. אישור המפרט, לפי סעיף 24 לחוק משק הגז הטבעי, הינו תנאי לאישור רשות הרישוי בהתאם לחוק האמור. העדר לוחות הזמנים לאישור מפרטי תכניות העבודה לקווי חלוקה,מהווה גורם מעכב בהקמת רשת החלוקה. לפיכך, מוצע לתקן את החוק כך שיוגדרו בו לוחות זמנים סדורים לאישור מפרטים כאמור.

לפסקה (5)

כיום, לשם הקמת קו חלוקת גז טבעי יש צורך בתכנית עבודה מאושרת לפי חוק משק הגז הטבעי וכן בהיתר בנייה לפי חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן – **חוק התכנון והבניה**). זאת, בניגוד לקווי תשתיות תת-קרקעיים אחרים אשר פטורים מהצורך בקבלת היתר בנייה לפי חוק התכנון והבניה. בפועל, קיימת כפילות מסוימת בין המסמכים הנדרשים לאישורה של תכנית העבודה והמסמכים הנדרשים לאישורו של היתר הבנייה. בשנים הקרובות צפויה לבוא לאישור כמות גדולה של תכניות סטטוטוריות הנוגעות לקווי חלוקת הגז הטבעי. נוכח הצורך המשקי הדחוף להאצת חיבור המפעלים לרשת חלוקת הגז הטבעי, קיים צורך בתיקון המצב החוקי הקובע שני הליכי תכנון דומים.

על מנת להקל על ההליכים הנדרשים לשם הקמת קו חלוקת גז טבעי, תוך שמירה על האיזונים התכנוניים הנדרשים, מוצע לבצע מספר שינויים בהליכי התכנון והבנייה של רשת החלוקה ורשת ההולכה, כהגדרתן בחוק משק הגז הטבעי, לרבות החלת הפטור מהיתר בנייה על תשתיות תת-קרקעיות של גז טבעי והמתקנים הנלווים להן, כמפורט בהצעה.

מוצע לתקן את סעיף 25 לחוק משק הגז הטבעי כך שיוסדר בו הליך הדיון והאישור של תכנית עבודה לרשת החלוקה כמפורט להלן. רשות הרישוי תפרסם תכנית עבודה להשגות הציבור, וזאת תוך 30 יום מהמועד בו הוגשה לה התכנית. מי שרואה עצמו נפגע מהתכנית, יהיה רשאי להעביר השגותיו אל רשות הרישוי וזאת בתוך 30 יום מיום פרסומה להשגות ובתום המועד האמור יעמדו לרשות 30 ימים נוספים כדי לקבל החלטתה לעניין התכנית (לאשרה בתנאים, או לדחותה). על סדרי הדיון והפרסום יחולו ההוראות הרלבנטיות מתוך חוק התכנון והבנייה.

במטרה להבטיח את קידומה המהיר של התכנית, מוצע לקבוע כי הועדה לא תוכל להתנות את פרסום התכנית או את אישורה בתנאים שלא ניתן למלאם בפרק זמן של 30 ימים. בנוסף, מוצע לקבוע כי שלא הוגשו השגות לתכנית תוך עשרה ימים, יראו את התכנית כמאושרת.

על מנת למנוע מצבים בהם אין הכרעה בתכנית ומאידך להבטיח את סופיות הדיון, מוצע כי במקרה בו רשות הרישוי לא קיבלה החלטתה בתוך פרק הזמן המוצע בחוק, יהיה רשאי מגיש התכנית להעביר את הדיון בתכנית לועדת ערר שהרכבה יקבע בתיקון המוצע לחוק התכנון והבניה, בסעיף 5 שלהלן. לועדת הערר יועברו כל הסמכויות של רשות הרישוי ויחולו עליה ההסדרים ולוחות הזמנים המפורטים בהצעת החוק.

סעיף 5

לפסקה 1

מוצע לתקן את חוק התכנון והבניה ולקבוע בו כי חברי רשות הרישוי למתקני גז טבעי ימנו לרשות נציגים מטעמם. נציגים כאמור יצטרכו לעמוד בתנאי הכשירות הנדרשים מחבר רשות הרישוי הממנה.

לפסקה 2

מוצע להקים את ועדת הערר אשר אליה יוכל לפנות מגיש תכנית עבודה לפי סעיפים 25 ו-25א לחוק משק הגז הטבעי. מוצע כי שר האוצר ימנה לועדת הערר מזכיר וכי חברי ועדת הערר יהיו החברים הבאים מבין חברי המועצה הארצית לתכנון ובנייה: מנהל מינהל התכנון או נציגו; נציג שר האנרגיה; ונציג רשות מקומית. עוד מוצע כי לא ניתן יהיה לערר על החלטותיה של ועדת הערר למליאת המועצה הארצית.

לפסקה 3

מוצע כי הפטור מהיתר בניה החל על תשתיות תת קרקעיות בהתאם לסעיף 261(ד) לחוק התכנון והבניה, יחול גם על תשתיות גז טבעי בלחץ הנמוך מ-80 באר (bar) שיעמדו בתנאי הסעיף האמור. הרחבת הפטור כאמור, תחול לגבי קווי הולכה וחלוקה של גז טבעי ותסייע בהאצת פריסתה של רשת חלוקת הגז הטבעי לצורך חיבור צרכני הגז. הפטור כאמור יחול גם מתקנים נלווים המשמשים במישרין להפעלת המערכת והממלאים אחר מאפיינים שיגדיר שר האוצר בתקנות. יצויין כי הפטור יחול גם על קווי הולכת גז, וגם על קווי חלוקה שיאושרו במסגרת תכניות מפורטות אחרות (שאינן תכנית עבודה לרשת חלוקה, כמשמען בחוק משק הגז הטבעי).

<u>סעיף 6</u>

מוצע לתקן את חוק בתי המשפט לעניינים מנהליים, התש"ס- 2000, כך שהחלטת גוף בודק מוסמך לפי חוק הגז (בטיחות ורישוי) וכן החלטת גוף בודק מוסמך בעניין מפרט למתקן גז טבעי שהוראות לגביו נקבעו לפי חוק התכנון והבניה, יהיו מנויות על החלטות שניתן להגיש כנגדן עתירה לבית המשפט לעניינים מנהליים.

<u>סעיפים 8-7</u>

מוצע לקבוע הוראות תחילה לעניין תיקוני החקיקה המוסדרים בסעיפים 1, 4 ו – 5.

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015

פרק _': מסי פיתוח

א. שם החוק המוצע

הצעת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015, פרק _': מסי פיתוח.

ב. מטרת החוק המוצע והצורך בו

מטרתו של חוק זה היא לתרום לייעול פעילות פיתוח קרקע לבניה למגורים המתבצעת על ידי הרשויות המקומיות וכן לתמוך בהעברת פעילות פיתוח קרקע לאחריות הרשויות המקומיות בהתאם למדיניות הממשלה. ניהול הפיתוח על ידי הרשויות המקומיות מחייב, בין השאר, כי לרשויות המקומיות תהיה יכולת כלכלית לביצועו. בהתאם להסדר הנוהג היום, המקור הכספי למימון פעולות הפיתוח על ידי הרשויות המקומיות, הוא היטלי פיתוח ואגרות שהרשות המקומית קובעת במסגרת של חקיקת עזר, הטעונה בדיקה של שר הפנים בהתאם להוראות פקודת העיריות.

ג. עיקרי החוק המוצע

עיקר 1 - **חובה של כל רשות מקומית לגבות מסי פיתוח**

מוצע לקבוע כי כל רשות מקומית תהיה חייבת לגבות מסי פיתוח בהתאם להוראות שיקבעו שר הפנים ושר האוצר (להלן - **השרים**) בתקנות. מסי פיתוח כוללים מסים לפיתוח תשתיות - עבודות תיעול, ניקוז וסלילה וכן מסים לפיתוח שטחים ציבוריים פתוחים. הסדר זה יחליף את ההסדר הקיים לפיו אגרות והיטלי פיתוח מוטלים במסגרת חקיקת עזר על ידי הרשויות המקומיות. חובת הרשות תכול על בנייה חדשה, שמוגדרת בחוק כבנייה שניתן לגביה היתר מיום תחילתו של חוק זה או לאחריו, ולעניין בנייה חדשה שלא ניתן לגביה היתר או שנבנתה בסטייה מהיתר, בנייה שמועד תחילתה, או אם הוא לא ידוע המועד בו נודע לרשות המקומית על הבנייה, הוא מיום תחילתו של החוק ולאחריו.

בנוסף, מוצע לקבוע כי רשות מקומית תגבה מסי פיתוח גם מנכס שלא נכלל במסגרת של בנייה חדשה, וזאת בהתאם לתקנות שיקבעו השרים לפי סעיף 7 לחוק ובתנאי שמתקיימים לגבי הנכס תנאים מיוחדים שיקבעו השרים בהתאם לסעיף 8 לחוק וכן שלגבי הנכס מתקיים לפחות תנאי אחד מאלה: לא שולמו בעדו לרשות המקומית אגרה, היטל או דמי השתתפות בשל עבדות פיתוח מכוח חוק עזר שהיה בתוקף ערב יום התחילה של חוק זה ולא שולמו בעדו דמי פיתוח לרשות מקרקעי ישראל או למשרד הבינוי. או ששולמו עבורו תשלומים כאמור וחלפו 25 שנה ממועד התשלום. על אף האמור, רשות מקומית תגבה מסי פיתוח עבור נכס שלא נכלל במסגרת של בנייה חדשה, גם אם התקיימו בו אחד מהתנאים האמורים בהתאם לתקנות, שיעורים ותנאים שיקבעו השרים לעניין זה, אולם בעל נכס לא ישלם תשלום מלא של מסי פיתוח בעד נכס במצב זה.

עיקר 2- **התקנת תקנות**

מוצע כי השרים יקבעו בתקנות הוראות לעניין תשלום מסי הפיתוח ובכלל זה לעניין גובה המס ובכלל זה קביעת שיעורי מס שונים לרשויות מקומיות שונות בהתאם לקריטריונים המפורטים בתזכיר ובכללם, בין היתר, המאפיינים הטופוגרפיים של הרשות, צפיפות הבניה במתחם וכן כללים לעדכון גובה המס. בנוסף, יקבעו השרים הוראות לעניין דרכי תשלום המס, גובה המס בהתחשב במקרים בהם שולמו בעבר בעד הנכס - אגרות, היטלים, דמי השתתפות או דמי פיתוח.

בנוסף לתקנות בנושאים האמורים, מוצע לקבוע כי השרים יקבעו תנאים להטלת מסי פיתוח על נכס שלא נכלל במסגרת של בנייה חדשה בהתחשב בין היתר בעניינים המפורטים בטיוטת החוק.

עיקר 3 - **קרן מסי פיתוח**

מוצע כי רשות מקומית תנהל קרן מסי פיתוח שתהיה קרן ייעודית לניהול כספי מסי הפיתוח שתגבה הרשות ותשמש אותה לביצוע ולמימון עבודות הפיתוח שלשמן נגבו מסי הפיתוח. הקרן תנוהל בחשבון נפרד, על מנת להפריד בין תקציבה השוטף של הרשות לתקציב המיועד לפיתוח.

עיקר 4 - **הוראות מעבר**

לקבוע כי עד לתחילתו של חוק זה שהוא מועד התקנת תקנות על ידי השרים מכוח החוק ימשיכו לעמוד בתוקפם חוקי העזר שמכוחם מוסמכת רשות מקומית להטיל ולגבות היטלים עבור עבודות פיתוח ושהיו בתוקף ערב יום התחילה. בנוסף מוצע כי הוראות חוק זה לא יפגעו בתוקפו של חיוב שהוטל מכוחם של חוקי עזר כאמור.

ד. השפעת החוק המוצע על החוק הקיים

תיקון פקודת העיריות [נוסח חדש].

ה. **הממונה על התקציבים תומך בחוק המוצע.**

ו. המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (אזרחי) סמך את ידיו על נוסח החוק המוצע מבחינה משפטית.

ז. <u>השפעת החוק על תקציב המדינה וההיבט המנהלי</u>

אין.

ח. <u>התייחסות משרדי הממשלה</u>

עד מועד הגשת הטיוטה לוועדת השרים לתיקוני החקיקה הנדרשים ליישום החלטות שנתקבלו במסגרת התכנית הכלכלית לשנות הכספים 2015 ו-2016 התקבלו הערות איגוד לשכות המסחר (להלן - **האיגוד**). האיגוד טוען בהערותיו כי הצעת החוק מבקשת לקבוע מס חדש על התושבים והעסקים, וזאת בנוסף לארנונה, וללא כל קשר לתכנית פיתוח מסוימת.

בנוסף, טוען האיגוד כי הצעת החוק הנה כללית והיא לא כוללת את הקריטריונים, הסכומים והתנאים לקביעת המס. עוד טוען האיגוד כי הצעת החוק עוקפת את המנגנון הקבוע היום המאפשר להשיג ולבטל חוקי עזר ועל פי המוצע במסגרת טיוטת החוק לא יהיה ניתן להשיג על המס שייקבע.

יובהר כי מטרתו של מס הפיתוח שיוטל מכוח חוק זה היא לתת מטריה ממשלתית אחידה ומסודרת לגבייה של תשלומים עבור מטלות הפיתוח שצריכות לבצע הרשויות המקומיות לטובת תושביהן. אין מדובר במס חדש שיצטרף לקופת הכנסות המדינה וישמש למימון כלל הוצאותיה או חובותיה, אלא במתן מסגרת לתשלום עבור הוצאות פיתוח של הרשויות המקומיות שמתקשות לגייס מקורות לנושא זה.

לעניין רמת הפירוט של החוק. בכוונת הממשלה להתבסס על עבודה מקצועית שתעשה לטובת הקמת מסד מידע ונתונים ארצי בהתאם לקטגוריות ומאפיינים שונים של רשויות מקומיות, אזורים ומתחמים בתוך הרשות. באופן זה יעמוד בפני השרים מידע מקצועי, עדכני ומהימן בבואם לקבוע תקנות מכוחו של חוק זה. יצוין כי ראיה כוללת של נושא זה, בפרספקטיבה ארצית ובהתחשב בקריטריונים ותנאים מקצועיים רוחביים, היא ראיה עדיפה שרואה את טובתה של הרשות המקומית והתושבים.

לעניין הוצאת קביעת העלויות ממועצת העיר ואי היכולת להשיג על התשלומים שייקבעו מכוח החוק. יצוין כי המצב הנוכחי שבו הרשות המקומית אמורה לקבוע היטלים מכוח חוקי עזר אינו מעניק לרשות אמצעים כלכלים מספקים להתמודד עם הצרכים בשטח. דווקא קביעת החובה לתשלום ולגביה בחוק אמורה לשרת את הרשות המקומית ולהעניק לה את הכלים לגבות את מלוא התשלומים הנדרשים לה לצורך מילוי תפקידה ואחריותה כלפי התושבים.

ט. <u>להלן נוסח החוק ודברי ההסבר.</u>

טיוטת חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015

פרק ___: מסי פיתוח

הגדרות 1. בפרק זה -

"בנייה חדשה" - הקמת בניין חדש או תוספת לבניין קיים, שניתן היתר לגביהם ביום התחילה או לאחריו ולעניין בנייה כאמור ללא היתר או בסטייה מהיתר - מועד תחילת הבנייה היה ביום התחילה או לאחריו, ואם מועד תחילת הבנייה אינו ידוע - המועד שבו נודע לרשות המקומית לראשונה על הבנייה כאמור היה ביום התחילה או לאחריו;

"בניין", "היתר", "סטייה מהיתר או מתכנית", ו"תכנית" - כמשמעותם בחוק התכנון והבנייה;

"בעל נכס" - מי שרשום בפנקסי המקרקעין כבעלים או מי שזכאי להירשם כבעלים כאמור ומחזיק כדין במקרקעין; ואולם, לעניין מקרקעי ישראל - החוכר לדורות, או מי שזכאי להירשם כחוכר לדורות ומחזיק כדין במקרקעין, או מי שיש לו זכות לפי החלטות מועצת מקרקעי ישראל להתקשר עם רשות מקרקעי ישראל בחוזה חכירה לדורות ומחזיק כדין במקרקעין, או מי שהתקשר בחוזה עם רשות מקרקעי ישראל שמטרתו פיתוח המקרקעין ובניית מבנים בהם;

"חוכר לדורות", "חכירה לדורות" ו"פנקסי המקרקעין" - כמשמעותם בחוק המקרקעין;

"חוק המקרקעין" - חוק המקרקעין, התשכ"ט-1969[1];

"חוק התכנון והבנייה" - חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965[2];

"חוק רשות מקרקעי ישראל" - חוק רשות מקרקעי ישראל, התש"ך-1960[3];

"יום התחילה" - יום תחילתו של פרק זה, לפי הוראות סעיף 18;

"מועצת מקרקעי ישראל" ו"רשות מקרקעי ישראל"- כמשמעותן בחוק רשות מקרקעי ישראל;

"מס שטח ציבורי פתוח" - מס לפיתוח שטח ציבורי פתוח;

---

[1] ס"ח התשכ"ט, עמ' 259.
[2] ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.
[3] ס"ח התש"ך, עמ' 57.

"מס תשתיות" - מס לביצוע עבודות לפיתוח תשתיות;

"מסי פיתוח" - מס תשתיות ומס שטח ציבורי פתוח;

"מקרקעי ישראל" - כמשמעותם בחוק יסוד: מקרקעי ישראל;

"מתחם פינוי ובינוי" - שטח שהוכרז כמתחם לפינוי לשם בינוי בצו לפי סעיף 33א לחוק התכנון והבנייה, או כמתחם פינוי ובינוי במסלול מיסוי בצו לפי הוראות סעיף 49כח לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963[4];

"נכס" - בניין או קרקע, שבתחום הרשות המקומית, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים;

"עבודות פיתוח" - עבודות לפיתוח תשתיות או עבודות לפיתוח שטח ציבורי פתוח;

"עבודות לפיתוח תשתיות" - עבודות סלילה, ניקוז או תיעול;

"רשות מקומית" - עירייה או מועצה מקומית;

"שטח ציבורי פתוח" - לרבות גנים ציבוריים ושטחים אחרים שאינם בנויים והמיועדים לשימוש ציבורי;

"השרים" - שר הפנים ושר האוצר.

גביית מסי פיתוח על ידי רשות מקומית

2. רשות מקומית תגבה מסי פיתוח בהתאם להוראות פרק זה, ממי שהוא בעל הנכס במועד הקובע לתשלום המס כאמור בסעיף 6.

מסי פיתוח בעד נכסים במסגרת של בנייה חדשה

3. רשות מקומית תגבה מסי פיתוח בעד כל נכס הנכלל במסגרת של בנייה חדשה שבתחומה, לצורך מימון עבודות פיתוח בתחומה, בהתאם לתקנות שיקבעו השרים לפי סעיף 7.

מסי פיתוח בעד נכסים שלא במסגרת של בנייה חדשה

4. (א) רשות מקומית תגבה מסי פיתוח בעד כל נכס שלא נכלל במסגרת של בנייה חדשה שבתחומה, בהתאם לתקנות שיקבעו השרים לפי סעיף 7, ובלבד שמתקיימים לגביו תנאים שיקבעו השרים לפי סעיף 8, וכן התקיים לגביו אחד מאלה:

(1) לא שולמו בעדו לרשות המקומית אגרה, היטל או דמי השתתפות בשל עבודות פיתוח מכוח חוק עזר שהיה בתוקף ערב יום התחילה ולא שולמו בעדו דמי פיתוח לרשות מקרקעי ישראל או למשרד הבינוי;

[4] ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

(2) שולמו בעדו תשלומים כאמור בפסקה (1) וחלפו 25 שנה ממועד התשלום כאמור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשות מקומית תגבה מסי פיתוח בעד נכס שלא נכלל במסגרת של בנייה חדשה שבתחומה, ששולמו בעדו תשלומים כאמור בסעיף (א)(1) וטרם חלפו 25 שנים ממועד התשלום כאמור, וזאת בהתאם לתקנות, שיעורים ותנאים, שיקבעו השרים לעניין זה לפי סעיפים 7 ו-8, ובלבד שבתקנות כאמור לא יחויב בעל הנכס בתשלום מלא של מסי פיתוח בעד הנכס.

חיוב במס פיתוח בגין בנייה שלא כדין

5. (א) לעניין מס פיתוח, יראו בניין או תוספת בנייה בנכס, שנבנו שלא כדין, כנכס בר חיוב, ואולם לא יהיה בהטלתו או בתשלומו של מס פיתוח כדי להכשיר בנייה שלא כדין כאמור.

(ב) שולם מס פיתוח בעד בניין או תוספת בנייה שנבנו שלא כדין ונהרסו לאחר מכן או נמנע השימוש בהם בדרך אחרת, יוחזר חלק ממס הפיתוח ששולם, בהתאם לכללים שיקבעו השרים בתקנות.

המועד הקובע לתשלום מסי פיתוח

6. המועד הקובע לתשלום מס פיתוח הוא אחד מאלה:

(1) לעניין בנייה חדשה שניתן לגביה היתר - מועד מתן ההיתר;

(2) לעניין בנייה חדשה ללא היתר או בסטייה מהיתר - מועד תחילת הבנייה, ואם אינו ידוע - המועד שבו נודע לרשות המקומית לראשונה על בנייה כאמור;

(3) לעניין נכס שלא נכלל במסגרת של בנייה חדשה - המועד שיקבעו השרים בתקנות לעניין זה לפי סעיף 7.

תקנות לעניין מסי פיתוח

7. השרים יקבעו הוראות לעניין תשלום מסי פיתוח, לרבות בעניינים אלה:

(1) גובה המס, ובכלל זה קביעת שיעורי מס שונים, לרבות לרשויות מקומיות שונות ולאזורים שונים בתחומן, וכן כללים לעדכון גובה המס, ולעניין זה רשאים השרים להביא בחשבון, בין השאר, את אלה:

(א) מאפיינים טופוגרפיים;

(ב) צפיפות הבנייה;

(ג) התקציב שניתן לרשות המקומית מהמדינה לביצוע עבודות הפיתוח, או ביצוע עבודות הפיתוח על ידי המדינה, וכן מקורות אחרים שיש לרשות המקומית למימון עבודות הפיתוח;

(ד) המועד שבו בוצעו עבודות הפיתוח;

(ה) תשלום שבוצע בעבר, בעד הנכס, של אגרה, היטל או דמי השתתפות, לרשות המקומית, או דמי פיתוח לרשות מקרקעי ישראל או למשרד הבינוי, בשל עבודות פיתוח ושיעור התשלום;

(2) דרכי תשלומו של המס;

(3) המועד הקובע לתשלום המס לעניין נכס כאמור בסעיף 6(3);

(4) תנאים וכללים למתן פטור ממס או הנחות ממס ושיעוריהן;

(5) כללים למתן פטור או הנחות ממס בשל הסכם בינלאומי;

(6) קביעת שיעורי המס בעד נכסי המדינה;

(7) כללים לעניין דרך ניהול כספי קרן מסי פיתוח כמשמעותה בסעיף 10;

(8) כללים לעניין השימוש במסי פיתוח.

תנאים להטלת מסי פיתוח על נכס שאינו במסגרת של בנייה חדשה

8. השרים יקבעו תנאים להטלת מסי פיתוח על נכס שלא נכלל במסגרת של בנייה חדשה, בהתחשב, בין השאר, בעניינים אלה:

(1) מצב התשתיות בתחום הרשות המקומית;

(2) קיומם או העדרם של שטחים ציבוריים פתוחים בתחום הרשות המקומית;

(3) מקורותיה הכספיים של הרשות המקומית לצורך מימון עבודות פיתוח;

(4) היותו של הנכס נכס שנבנה שלא כדין;

היתר לגביית מסי פיתוח בשיעור חריג

9. (א) השרים רשאים, לבקשת רשות מקומית שהוגשה לפי החלטת מועצת הרשות המקומית, לתת היתר חריג לרשות המקומית לגבות מסי פיתוח בשיעור העולה על הקבוע בתקנות לפי סעיף 7, ובלבד שלא יעלה ביותר מארבעים אחוזים על המס הקבוע בתקנות, שהיה חל בתחום אותה רשות מקומית אלמלא ההיתר האמור.

(ב) השרים רשאים, בהסכמת רשות מקומית או לבקשתה, לקבוע פטור חלקי או מלא מתשלום מסי פיתוח בעד נכסים שבמתחם פינוי ובינוי, או בעד נכס שניתן לו היתר בניה לפי תכנית מתאר ארצית לחיזוק מבנים קיימים מפני רעידות אדמה, והכל בהתאם לכללים שיקבעו השרים בתקנות.

(ג) השרים יקבעו הוראות לעניין הגשת בקשות לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) והדיון בהן, ואולם לעניין בקשות לפי סעיף קטן (ב) - ייקבעו ההוראות לאחר התייעצות עם שר הבינוי.

קרן מסי פיתוח

10. (א) רשות מקומית תנהל קרן מסי פיתוח (בפרק זה - קרן מסי פיתוח) שתקבוליה הם כספי מסי פיתוח.

(ב) כספי מסי פיתוח ישמשו אך ורק לביצוע עבודות פיתוח מן הסוג שלמימונם הוטלו, או להחזר הלוואה שנטלה הרשות המקומית למימון עבודות כאמור.

(ג) קרן מסי פיתוח תנוהל בידי גזבר הרשות המקומית ומסי הפיתוח ינוהלו בחשבון אחד או יותר, שינוהלו בו אך ורק כספי קרן מסי פיתוח; קרן מסי פיתוח תנוהל באופן שיאפשר מעקב אחר תקבולי הקרן מכל מקור וההוצאות שהוצאו למטרות השונות.

(ד) דין כספים שנצברו בקרן מסי פיתוח כפירות כספי מסי פיתוח, כדין כספי הקרן לכל דבר ועניין.

שעבוד ועיקול של קרן מסי פיתוח

11. (א) כספי קרן מסי פיתוח וזכותה של הרשות המקומית לקבלת כספים כאמור, לא יהיו ניתנים לשעבוד, אלא אם כן השעבוד נעשה לטובת מי שהרשות המקומית התקשרה עמו כדין בהסכם לביצוע עבודות פיתוח או למימונם, ובלבד שלא ישועבדו כספי מסי פיתוח אלא לטובת מי שהרשות המקומית התקשרה עמו בהסכם כאמור בנוגע לעבודות פיתוח מן הסוג שלצורך מימונם הוטל אותו מס; לעניין זה, "שעבוד" - לרבות המחאה על דרך השעבוד וקיזוז.

(ב) כספי קרן מסי פיתוח וזכותה של הרשות המקומית לקבלת כספים כאמור, לא יהיו ניתנים לעיקול, אלא אם כן העיקול נעשה לטובת מי שהרשות המקומית התקשרה עמו כדין בהסכם לביצוע עבודות פיתוח או למימונם, בשל אי-תשלום כספים בעבור ביצוע אותן עבודות או אי-החזרת המימון כאמור, ובלבד שלא יעוקלו כספי מסי פיתוח אלא לטובת מי שהרשות המקומית התקשרה עמו בהסכם כאמור בנוגע לעבודות פיתוח מן הסוג שלצורך מימונם הוטל אותו מס.

(ג) הוראות סעיף זה בנוגע לקיזוז לא יחולו על קיזוז הנעשה בידי המדינה.

דין רשות מקומית

12. על אף האמור בכל דין, רשות מקומית לא תחויב במס פיתוח על נכסים שבתחומה.

השגה על חיוב במסי פיתוח

13. לבעל נכס תהיה זכות השגה על חיובו במסי פיתוח, בהתאם להוראות שיקבעו השרים לעניין זה.

עונשין

14. מי שעשה שימוש בכספי מסי פיתוח שלא בהתאם להוראות סעיף 10, או שלא למטרה שלשמה הוטלו, או שהורה לאחר לעשות כן, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977[5].

ביצוע ותקנות

15. השרים ממונים על ביצוע פרק זה, והם רשאים להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות לעניין חובת דיווח של רשויות מקומיות בדבר גביית מסי הפיתוח והשימוש בהם.

תיקון פקודת העיריות

16. בפקודת העיריות[6] -

(1) בסעיף 251(1), בסופו יבוא "ולמעט מסי פיתוח, כהגדרתם בפרק _ לחוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015[7]";

(2) סעיף 251ג - בטל.

הוראות מעבר

17. (א) כל עוד לא הותקנו תקנות לפי סעיפים 7 ו-8, יעמדו בתוקפם חוקי העזר שמכוחם מוסמכת רשות מקומית להטיל ולגבות היטלים בגין עבודות פיתוח ושהיו בתוקף ערב יום התחילה.

(ב) אין בהוראות פרק זה כדי לפגוע בתוקפו של חיוב שהוטל מכוחו של חוק עזר כאמור בסעיף קטן (א), ערב יום התחילה.

פרק מסי פיתוח – תחילה ותקנות ראשונות

18. (א) תחילתו של פרק זה ביום כניסתן לתוקף של תקנות ראשונות לפי סעיפים 7 ו-8.

(ב) השרים יתקינו תקנות ראשונות לפי סעיפים 7 ו-8 לא יאוחר משישה חודשים ממועד תחילתו של חוק זה.

דברי הסבר

כללי

מטרתו של חוק זה היא לתרום ולסייע בקידום פעילות פיתוח קרקע לבניה למגורים המתבצעת על ידי הרשויות המקומיות, בהתאם למדיניות הממשלה בתחום זה, לפיה פעילות פיתוח הקרקע תעבור לאחריות הרשויות המקומיות. יתרה מכך, לחוק זה תפקיד חשוב במכלול הפיתרונות לקידום היצע הדיור, אשר מחסור בו מהווה אחד הגורמים למשבר הדיור המתמשך בשנים האחרונות. בנוסף לתרומה

---

[5] ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

[6] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

[7] ס"ח .....

לקידום ההיצע, הרי שפיתוח ברמה נאותה של המרקם הבנוי משרת את כלל תושבי הרשות המקומית ומשפר את איכות החיים של התושב.

ניהול הפיתוח בידי הרשויות המקומיות מחייב, בין היתר, כי לרשויות המקומיות תהיה יכולת כלכלית לביצועו. נכון להיום, המקור למימון פעולות הפיתוח על ידי הרשויות המקומיות הוא היטלי פיתוח ואגרות שהרשות המקומית קובעת במסגרת של חקיקת עזר, הטעונה בדיקה של שר הפנים בהתאם להוראות פקודת העיריות [נוסח חדש]. הליך מורכב זה מהווה חסם לקידום הליכי פיתוח קרקע על ידי הרשויות. חשיבות פישוט ההליכים וקיצור לוחות הזמנים לצורך מתן אישורים מסוג זה, מתחדדת לאור הניסיונות בקידום הגמישות בהיצע למגורים.

על כן, מוצע לקבוע הסדר חדש, לפיו לא יוטלו עוד אגרות והיטלי פיתוח במסגרת חקיקת עזר על ידי הרשויות המקומיות, חלף כך, תיקבע בחוק חובה של כל רשות מקומית לגבות מסי פיתוח, בהתאם להוראות שיקבעו שרי הפנים והאוצר בתקנות. התקנות יקבעו בהתאם להמלצות שיגבש צוות מקצועי, שיבחן את הנושא בשיתוף משרדי הממשלה הרלוונטיים.

סעיף 2

במצב המשפטי הנוהג, רשות מקומית יכולה לגבות היטלים עבור פיתוח הקרקע רק במסגרת של חקיקת עזר בנושא. מוצע לקבוע חובה על רשות מקומית לגבות מס פיתוח מבעל הנכס, בהתאם להוראות חוק זה, במועדים הקבועים בסעיף 6.

סעיף 3

לטובת פיתוח קרקע לבניה חדשה, מוצע לקבוע כי רשות מקומית תוכל לגבות מס פיתוח עבור כל נכס בתחומה שנכלל במסגרת של בנייה חדשה. בנייה חדשה מוגדרת, כבנייה לה ניתן היתר מיום תחילת החוק, ולגבי בנייה ללא היתר או בנייה בסטייה מהיתר, בנייה שהתחילה מיום תחילת החוק ואם מועד התחלת הבנייה לא ידוע, יחשב המועד בו נודע לרשות המקומית על הבנייה. הסעיף מסמיך את השרים לקבוע תקנות לעניין סעיף זה.

סעיף 4

פסקה (א)

מוצע לקבוע כי עבור נכסים שלא נכללים במסגרת של בנייה חדשה, שיעמדו בתנאים שיקבעו השרים בתקנות לפי סעיף 8, תגבה הרשות מס פיתוח בהתאם לתקנות שיקבעו השרים לפי סעיף 7. בנוסף לתנאים שיקבעו לפי סעיף 8, רשות מקומית תוכל לגבות מס, לפי פסקה זו רק עבור נכסים שמתקיים בהם אחד מהתנאים האלה: (1) לא שולם בעדו לרשות המקומית בעבר אגרה, היטל, דמי השתתפות, עבור עבודות פיתוח מכוח חוק עזר עירוני שהטילה רשות מקומית מכוח חוק עזר שהיה בתוקף ערב תחילתו של חוק זה. או לא שולמו בעדו דמי פיתוח לרשות מקרקעי ישראל או למשרד הבינוי. (2) שולמו עבור הנכס אחד מהתשלומים המפורטים לעיל וחלפו ממועד התשלום 25 שנים.

פסקה (ב)

רשות מקומית תהיה רשאית לגבות מס פיתוח מנכס שלא נכלל במסגרת של בנייה חדשה ושולמו עבורו

ב-25 השנים האחרונות תשלומים כאמור בפסקה (א), וזאת בהתאם לתקנות שיקבעו השרים לעניין זה, לפי סעיפים 7 ו-8 ובלבד שבתקנות כאמור לא יחויב בעל הנכס בתשלום מלא של מס פיתוח בעד הנכס. מטרתה של פסקה זו לאזן בין צרכיה של רשות מקומית לגבות מסי פיתוח לצורך מימונן של עבודות פיתוח גם במצב בו שולמו בעבר תשלומים עבור עבודות על ידי בעל הנכס מחד ומאידך להגן על בעלי נכסים מתשלום כפול עבור עבודות פיתוח לשם כך נקבע כי שיעור מסי הפיתוח הנוספים שייגבו מבעל נכס ששילם בעבר תשלומים כאמור, לא יהיה מלא ובכל מקרה ייקבע בהתאם להוראות מיוחדות שיתקינו השרים לעניין זה.

סעיף 5

מוצע לקבוע כי הרשות תגבה מיסי פיתוח גם עבור נכסים או תוספות בנכסים אשר נבנו שלא כדין. כמו כן מוצע לקבוע כי הטלת המס או תשלומו מבעל הנכס אינה מהווה הכשרה של הבניה שלא כדין. מטרתו של סעיף זה לקבוע כי חובת תשלום מסי פיתוח חלה גם על נכס ללא היתר וזאת על מנת להבטיח שחוטא לא ייצא נשכר.

עוד מוצע לקבוע כי במקרים בהם שולם מס פיתוח על נכס שנבנה שלא כדין, כאמור בפסקה (א) ומאוחר יותר הרסה הרשות המקומית את הנכס או הגבילה את השימוש זו בדרך אחרת, יוחזר התשלום.

סעיף 6

סעיף זה מסדיר את המועדים בהם משתכללת החבות עבור כל נכס. מוצע לקבוע כי המועד הקובע להטלת המס עבור נכסים הנכללים במסגרת של בניה חדשה שניתן לגביהם היתר הוא במועד מתן ההיתר. לגבי נכסים הנכללים במסגרת של בנייה חדשה, שלא ניתן לגביהם היתר הוא בתחילת הבניה או המועד בו נודע לרשות המקומית על בנייתו של אותו נכס. מטרת סעיף זה היא לאפשר לרשות מקומית לגבות מסי פיתוח כבר בשלב מוקדם וזאת מאחר והיא נזקקת למסי הפיתוח במועד מוקדם לתחילת ביצוע עבודות הבנייה של הנכס מאחר ובמרבית המקרים עבודות הפיתוח נעשות על ידי הרשות המקומית לפני תחילת הבנייה של הנכס עצמו ועל כן המימון נדרש כבר במועד זה.
לגבי נכס שלא נכלל במסגרת של בנייה חדשה, מועד הגביה יהיה כחלוף מספר שנים ממועד הגביה של המס עבור בניה חדשה, מספר שנים זה יקבע על ידי השרים בתקנות.

סעיף 7

מטרת סעיף זה היא להסמיך את השרים לקבוע תקנות נדרשות לצורך ביצועו של חוק זה, במספר נושאים מרכזים. מוצע לקבוע כי השרים יקבעו בתקנות את גובה המס, ושיעורי מס שונים גם בין רשויות מקומיות שונות, אזורים שונים בתוך אותה רשות מקומית ואף בין מתחמי בנייה. שיעורי המס ייקבעו באופן דיפרנציאלי כאמור, בהתחשב במאפיינים שונים המשפיעים על עלויות הפיתוח. בכלל זה יילקחו בחשבון מאפייני האזור- מאפיינים טופוגרפיים כגון השיפוע המאפיין את הקרקע וצפיפות הבניה באזור מסוים. וכן מאפייני הרשות בתחומה מבוצעות עבודות הפיתוח- תקציבי הפיתוח שהרשות מקבלת מהמדינה ומקורות הכנסה שונים שיש לה לביצוע עבודות אלו.
עוד מוצע לקבוע כי השרים יקבעו כללים לעניין דרכי התשלום, המועדים, תנאים למתן פטור או הנחה,

כללים לעניין ניהול כספי הפיתוח-באמצעות הקרן, כללים לאופן השימוש במסי הפיתוח באופן שיבטיח כי הם ישמשו למטרה לשמה נגבו וכן כללים הנוגעים לשיעורי מסי הפיתוח החלים על נכסי המדינה.

סעיף 8

מוצע לקבוע כי השרים יקבעו בתקנות מהם התנאים להטלת מס פיתוח על נכס שלא נכלל במסגרת בנייה חדשה. התנאים האמורים יקבעו בין היתר בהתחשב במצב התשתיות בתחומי הרשות, בצורך בהקמת שטחים ציבוריים חדשים ובמקורות העומדים לרשות הרשות המקומית לצרכים אלו.

סעיף 9

מוצע לקבוע כי במידה וישנה הצדקה לכך, יוכלו השרים לתת אישור לרשות מקומית שביקשה לגבות עלויות פיתוח הגבוהות ממה שנקבע בתקנות. לא יינתן אישור חריג עבור שיעור העולה על ארבעים אחוז מהשיעור הקבוע בתקנות אותו רשאית הרשות לגבות עבור עבודות הפיתוח אותם היא מבקשת לבצע.

בנוסף, לטובת החשיבות בקידום התחדשות עירונית ובהתאם לצרכים המתעוררים בקידום הכדאיות הכלכלית לפרויקטים אלו, מוצע לקבוע כי השרים יקבעו פטור חלק או מלא מתשלום מיסי פיתוח, לבקשת הרשות המקומית, עבור נכסים שנמצאים במתחם לפינוי בינוי, כהגדרתו בחוק התכנון והבניה, או בבניין שניתן לו היתר על פי תכנית המתאר הארצית לחיזוק מבנים קיימים מפני רעידות אדמה (תמ"א 38).

סעיף 10

על מנת שכספי מיסי הפיתוח ישמשו להוצאות עבור עבודות הפיתוח בלבד, להבדיל מהוצאות שוטפות של הרשות, באופן שיאפשר מעקב, מוצע לקבוע כי ינוהלו באופן נפרד בחשבון נפרד שינוהל על ידי הרשות המקומית באמצעות קרן שתקבוליה ממיסי פיתוח.

סעיף 11

על מנת שכספי הקרן לא ישמשו למטרות שלא לשמן יועדו, מוצע להגביל את היכולת לשעבד את כספי הקרן, בין היתר בדרך של קיזוז, או להטיל עליהם עיקול. עם זאת, המגבלות בנוגע לקיזוז לא יחולו כלפי המדינה.

סעיף 12

מוצע לקבוע כי רשות מקומית לא תחוייב בתשלום מס פיתוח על נכסים בתחומה שהיא בעלת הנכס.

סעיף 13

מוצע לקבוע זכות השגה לבעל נכס בשל חיובו במיסי פיתוח, את אופן ההשגה והדיון בה, יקבעו השרים בתקנות.

סעיף 14

מוצע לקבוע עבירה ולפיה מי שעשה שימוש בכספי מיסי פיתוח שלא בהתאם להוראות סעיף 10 המוצע,

או שלא למטרה שלשמה הוטלו, או שהורה לאחר לעשות כן, דינו קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

סעיף 15

מוצע לקבוע כי השרים יהיו רשאים להתקין תקנות לצורך ביצועו של חוק זה.

סעיף 16

ההסדר המוצע מחליף את ההסדר הקיים לפיו הטילו רשויות מקומיות היטלי פיתוח בחקיקת עזר. בהתאם לכך, מוצע לתקן את פקודת העיריות כך שתבוטל סמכותה של רשות מקומית להטיל חובת תשלום, מכוח חוק עזר, עבור עבודות פיתוח, וכן מוצע לבטל את סעיף 251ג לפקודת העיריות שעינינו הטלת חובת תשלום על בעלי נכסים בתחום הרשות המקומית בשל סלילת מדרכה. נוסחו של הסעיף:

"(א) בחוק עזר לפי סעיף 249(12) רשאית המועצה לקבוע הוראות בדבר – (1) סלילת מדרכה בדרך של דרישה מבעלי המקרקעין הגובלים רחוב (להלן – הבעלים) לסלול, על חשבונם, סלילה ראשונה, מדרכה לאורך הרחוב הגובל את מקרקעיהם; או (2) חיוב הבעלים במלוא הוצאות הסלילה שתבוצע בידי העיריה, ובלבד שהבעלים לא יחוייבו לשלם לפני תחילת הסלילה יותר ממחצית ההוצאות המשוערות של הסלילה (להלן – מקדמת סלילה) והיתרה תשולם עם השלמת הסלילה, לאחר שערוך מקדמת הסלילה והוצאות הסלילה לפי חשבון שיגיש מהנדס העיריה; או (3) חיוב הבעלים בהיטל סלילת מדרכה שיגבה עם תחילת הסלילה או עם מתן היתר בניה במקרקעין הגובלים רחוב.

(ב) לא סללה העיריה את המדרכה עבורה נגבתה מקדמת סלילה תוך שנה מיום גביית המקדמה – יראו את המקדמה כאילו היתה תשלום יתר כאמור בסעיף 6 לחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), תש"ם-1980.

(ג) החליטה עיריה לבצע סלילת מדרכה ולחייב את הבעלים בתשלום הוצאות הסלילה, תודיע על כך לבעלים ותיתן להם את הברירה לשלם מקדמת סלילה או לשלם מראש את מלוא ההוצאות המשוערות של הסלילה; שילמו הבעלים מראש את מלוא ההוצאות כאמור, לא יחויבו בהוצאות נוספות כלשהן שיהיו לעירייה בגין סלילת המדרכה."

סעיף 17

מוצע לקבוע כי עד לתחילתו של חוק זה שהוא מועד התקנת תקנות על ידי השרים מכוח החוק ימשיכו לעמוד בתוקפם חוקי העזר שמכוחם מוסמכת רשות מקומית להטיל ולגבות היטלים עבור עבודות פיתוח ושהיו בתוקף ערב יום התחילה. בנוסף מוצע כי הוראות חוק זה לא יפגעו בתוקפו של חיוב שהוטל מכוחם של חוקי עזר כאמור.

סעיף 18

מוצע לקבוע כי תחילתו של חוק זה ביום כניסתן לתוקף של תקנות שיותקנו לפי סעיפים 7 ו-8. עוד מוצע לקבוע כי השרים יתקינו תקנות ראשונות מכוח סעיפים 7 ו-8 תוך ששה חודשים מיום תחילתו של חוק התכנית הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה), התשע"ה-2015.

טיוטת חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשע"ה-2015

פרק _': שונות (הטבות מס לפנסיה; רשויות מקומיות)

א. <u>שם החוק המוצע</u>

טיוטת חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשע"ה-2015, פרק _': שונות (הטבות מס לפנסיה; רשויות מקומיות).

ב. <u>עיקרי החוק המוצע</u>

סעיפים 1 ו-2 (הטבות מס לפנסיה)

אחד מן הכלים המרכזיים שבהם משתמשת המדינה כדי לעודד הגדלה של החיסכון הפנסיוני הוא מתן הטבות מס. סך הטבות המס לחיסכון הפנסיוני נאמד כיום בסכום של כ-13.5 מיליארד ש"ח, ומתוכו כ-10.5 מיליארד ש"ח ניתנו במועד ההפקדה. יותר ממחצית הטבות המס לעובדים בשל הפקדת המעסיק ניתנות לעשירון העליון, היינו, לעובדים ששכרם עולה על כ-19,000 ש"ח בחודש.

יש חשיבות רבה לעידוד הפקדות לחיסכון פנסיוני אצל מי שהשתכרותם נמוכה. ההצדקה למתן הטבות נחלשת ככל שההשתכרות עולה. בפרט, נראה כי אין הצדקה ממשית לעודד חיסכון פנסיוני למי שנמנה עם העשירון העליון, וזאת משום שנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מראים כי אוכלוסייה זו מפנה ממילא חלק משמעותי מההכנסה לחיסכון, גם ללא תמריצי מס.

לאור האמור, ובשל הצרכים הפיסקאליים של הממשלה, מוצע לצמצם את הטבות המס הניתנות בשל הפקדות לחיסכון פנסיוני, כך שהחל משנת הכספים 2016 הן יחולו עד לתקרה של שלוש פעמים השכר הממוצע במשק, במקום התקרה הקיימת של ארבע פעמים השכר הממוצע במשק.

לסעיפים 3 ו-4 (רשויות מקומיות)

חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995 (להלן - חוק העברת תשלומים), מסדיר העברה של תשלומים ומענקים מהמדינה לרשות מקומית ואת המועדים שבהם עליה לעשות כן. חוק זה אינו מותיר למדינה שיקול דעת בעניין מועדי העברת התשלומים ועלול למנוע בשל כך את אפשרותה של הרשות המקומית להשתמש בכספים לצורך מתן שירותים לתושביה וכך לסכל את המטרה שלשמה מועברים התשלומים.

מוצע, מהטעמים האמורים לעיל לדחות את כניסתו לתוקף של חוק העברת תשלומים עד יום ט' בתמוז התש"פ (1 ביולי 2020). כמו כן, מוצע לקבוע כי התיקון המוצע יחל ביום י"ג בתמוז התשע"ה (30 ביוני 2015), מועד פקיעת הדחיה האחרונה.

ג. **<u>השפעת החוק המוצע על החוק הקיים</u>**

תיקון פקודת מס הכנסה וחוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995.

ד. **<u>הממונה על התקציבים תומך בחוק המוצע.</u>**

ה. **המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (כלכלי-פיסקלי) אישר שאין קשיים משפטיים בסעיפים 1 ו-2 לנוסח החוק המוצע.**

המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (אזרחי) סמך את ידו על סעיפים 3 ו-4 לנוסח החוק המוצע מבחינה משפטית.

ו. **<u>השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה וההיבט המנהלי</u>**

התיקונים המוצעים בסעיפים 1 ו-2 להצעת החוק צפויים להגדיל את הכנסות המדינה ממסים בגובה של 260 מיליון ש"ח בשנה.

לתיקונים המוצעים בסעיפים 3 ו-4 להצעת החוק אין השפעה על תקציב המדינה.

ז. **<u>התייחסות משרדי הממשלה והציבור</u>**

עד מועד הגשת הטיוטה לוועדת השרים לתיקוני החקיקה הנדרשים ליישום החלטות שנתקבלו במסגרת התכנית הכלכלית לשנות הכספים 2015 ו-2016 לא התקבלו הערות.

ח. **<u>להלן נוסח החוק ודברי ההסבר.</u>**

הצעת חוק מטעם הממשלה:

טיוטת חוק ההתייעלות הכלכלית לשנים 2015 ו-2016 (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשע"ה-2015

תיקון פקודת מס הכנסה

1. בפקודת מס הכנסה[1] –

(1) בסעיף 3(ה3)(2), בהגדרה "סכום התקרה", במקום "לארבע פעמים" יבוא "לשלוש פעמים";

(2) בסעיף 32(14)(ב), במקום "מחולק ב-3" יבוא "מחולק ב-4";

(3) בסעיף 47 –

(א) בסעיף קטן (א)(5), בהגדרה "הכנסה נוספת", בפסקה (2), במקום "לארבע פעמים" יבוא "לשלוש פעמים";

(ב) בסעיף קטן (ב)(2)(ב), במקום "לארבע פעמים" יבוא "לשלוש פעמים".

תיקון פקודת מס הכנסה - תחילה

2. תחילתם של סעיפים 3(ה3)(2), 32(14)(ב) ו-47(א)(5) ו-(ב)(2) לפקודת מס הכנסה, כנוסחם בסעיף ____ לחוק זה, ביום כ' בטבת התשע"ו (1 בינואר 2016).

תיקון חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה)

3. בחוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995[2], בסעיף 5, במקום "י"ד בתמוז התשע"ה (1 ביולי 2015)" יבוא "ט' בתמוז התש"פ (1 ביולי 2020)".

חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה) -תחילה

4. תחילתו של סעיף 5 לחוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995 כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, ביום י"ג בתמוז התשע"ה (30 ביוני 2015).

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
[2] ס"ח התשנ"ה, עמ' 119; התשע"א, עמ' 157.

דברי הסבר

סעיפים 1 ו-2

כללי

אחד מן הכלים המרכזיים שבהם משתמשת המדינה כדי לעודד הגדלה של החיסכון הפנסיוני הוא מתן הטבות מס. סך הטבות המס לחיסכון הפנסיוני נאמד כיום בסכום של כ-13.5 מיליארד ש"ח, ומתוכו כ-10.5 מיליארד ש"ח ניתנו במועד ההפקדה. יותר ממחצית הטבות המס לעובדים בשל הפקדת המעסיק ניתנות לעשירון העליון, היינו, לעובדים ששכרם עולה על כ-19,000 ש"ח בחודש.

יש חשיבות רבה לעידוד הפקדות לחיסכון פנסיוני אצל מי שהשתכרותם נמוכה. ההצדקה למתן הטבות נחלשת ככל שההשתכרות עולה. בפרט, נראה כי אין הצדקה ממשית לעודד חיסכון פנסיוני למי שנמנה עם העשירון העליון, וזאת משום שנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מראים כי אוכלוסייה זו מפנה ממילא חלק משמעותי מההכנסה לחיסכון, גם ללא תמריצי מס.

לאור האמור, ובשל הצרכים הפיסקאליים של הממשלה, מוצע לצמצם את הטבות המס הניתנות בשל הפקדות לחיסכון פנסיוני, כך שהחל משנת הכספים 2016 הן יחולו עד לתקרה של שלוש פעמים השכר הממוצע במשק, במקום התקרה הקיימת של ארבע פעמים השכר הממוצע במשק.

לפסקאות (1) ו-(3)

לפי סעיף 3(ה3) לפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה) ניתנת לעובד הטבת ניכוי מהכנסה, היינו: הפחתה מההכנסה החייבת במס, בעד הפקדות לקופת גמל לקצבה ששילם המעסיק בעבור העובד. כיום הטבת הניכוי מוגבלת ל-7.5% מהשכר המבוטח של העובד או משכר בגובה ארבע פעמים השכר הממוצע במשק בחודש, לפי הנמוך מביניהם.

מוצע להפחית את ההגבלה שקבועה ביחס לגובה השכר המבוטח, מארבע פעמים השכר הממוצע במשק לשלוש פעמים השכר הממוצע במשק. כך, מי שהשכר המבוטח שלהם גבוה משלוש פעמים השכר החודשי הממוצע, שהוא כיום כ-28,800 ש"ח, ישלמו על החלק שעולה על התקרה האמורה, מס הכנסה לפי שיעור המס השולי החל על הכנסתם. יצוין כי בממוצע השכר המבוטח עומד על כ- 80% מהשכר ברוטו של עובד.

בשל התיקון המוצע לסעיף 3(ה3) כאמור, מוצע לתקן גם את סעיף 47 לפקודה, כך שגם במקרה שבו רק חלק מהשכר של עובד מבוטח, ההגבלה של הניכוי לשלוש פעמים השכר הממוצע במשק תחול גם על החלק שאינו מבוטח.

לפסקה (2)

לפי סעיף 32(14)(ב) לפקודה, אדם זכאי להטבת ניכוי מהכנסה בשל הוצאה לרכישת ביטוח מועדף מפני אבדן כושר עבודה בסכום של עד 3.5% משכרו או מהכנסתו החייבים במס, ובלבד ששיעור הטבת הניכוי לא יעלה על 3.5% מארבע פעמים השכר הממוצע במשק. במקרה שבו מעביד משלם בעד עובדו לקופת גמל, על חשבון מרכיב תגמולי המעביד, סכום העולה על 4% ממשכורתו של העובד, יופחת מהתקרה שעומדת על שיעור של 3.5%, ההפרש שבין השיעור ששילם המעביד כאמור, לבין 4% (כך שבסך הכל העובד לא יהיה זכאי להטבת ניכוי בשיעור שעולה על 7.5% מהכנסתו).

הטבה זו מוגבלת כיום כך שהניכויים לא יותרו בשל הכנסה "העולה על סכום השווה לסך כל השכר הממוצע במשק בשנת המס מחולק ב-3", ובמילים אחרות – הניכוי מוגבל לתקרה של ארבע פעמים השכר החודשי הממוצע במשק.

מוצע לשנות הגבלה זו כך שתקרת הטבת הניכוי שקבועה ביחס לרכישת ביטוח מועדף מפני אבדן כושר עבודה תעמוד על שכר ממוצע במשק בשנת המס מחולק ב-4, היינו - שלוש פעמים השכר החודשי הממוצע במשק.

"ביטוח מפני אבדן כושר עבודה" מוגדר בסעיף 3(א) לפקודה כך:

"ביטוח מפני פגיעה בכושר עבודה, אבדן השתכרות או הפסד רווחים, הנובעים ממחלה, מנכות או מתאונה, והכל בין אם הכספים על פי הביטוח שולמו בסכום חד–פעמי ובין אם שולמו בתשלומים תקופתיים, בין אם שולמו בידי קופת גמל ובין אם שולמו בידי אחר."

"ביטוח מועדף" מוגדר בסעיף 32(14)(ב) לפקודה כך:

"ביטוח מפני אבדן כושר עבודה, ואם נרכש הביטוח בטרם מלאו למבוטח 60 שנים, התקיימו לגבי הביטוח גם שני אלה:

(1) תקופת הביטוח, למעט ביטוח קבוצתי, נמשכת עד שימלאו למבוטח 60 שנים לפחות;

(2) אם יקרה מקרה הביטוח בטרם ימלאו למבוטח 60 שנים, ישתלמו הכספים על פי הביטוח ממועד קרות מקרה הביטוח ועד תום תקופת אבדן כושר עבודתו או עד שימלאו למבוטח 60 שנים לפחות, לפי המוקדם;"

לסעיפים 3 ו-4

חוק הרשויות המקומיות (העברת תשלומים מהמדינה), התשנ"ה-1995 (להלן - חוק העברת תשלומים), מסדיר העברה של תשלומים ומענקים מהמדינה לרשות מקומית ואת המועדים שבהם עליה לעשות כן. חוק זה אינו מותיר למדינה שיקול דעת בעניין מועדי העברת התשלומים ועלול למנוע בשל כך את אפשרותה של הרשות המקומית להשתמש בכספים לצורך מתן שירותים לתושביה וכך לסכל את המטרה שלשמה מועברים התשלומים. כך למשל, במקרים שבהם קיימים עיקולים על חשבונות הבנק של הרשות המקומית. במקרים אלה, דווקא הגמישות במועד העברת תשלומי המדינה תאפשר לרשות המקומית לפעול להסרת העיקול לפני העברת התשלומים, ובכך תמנע את עיקול הכספים מיד עם קבלתם.

מטעמים אלה, נדחתה כניסתו לתוקף של חוק העברת תשלומים מספר פעמים ברציפות, ולאחרונה בחוק המדיניות הכלכלית לשנים 2011 ו-2012 (תיקוני חקיקה), התשע"א-2011, עד יום י"ד בתמוז התשע"ה (1 ביולי 2015).

מוצע, מהטעמים האמורים לעיל לדחות את כניסתו לתוקף של חוק העברת תשלומים עד יום ט' בתמוז התש"פ (1 ביולי 2020). כמו כן, מוצע לקבוע כי התיקון המוצע יחל ביום י"ג בתמוז התשע"ה (30 ביוני 2015), מועד פקיעת הדחיה האחרונה.